

## INLEIDING

Als wij spreken over filosofische esoterie, dan is dat niet zonder enige betekenis. Een filosoof is iemand, die uitgaat van feiten en op grond van deze feiten een verklaring construeert of een aantal veronderstellingen.

Esoterie is eigenlijk de kunde van het naar binnen kijken. Als zodanig is het geheel van onze veronderstellingen in deze cursus in de eerste plaats gericht op de innerlijke mens. Er komt echter meer bij kijken, want de mens is verbonden met het gehele Al. Door deze verbondenheid is er een voortdurende wisselwerking tussen de gebeurtenissen buiten hem en de ontwikkelingen in zijn persoonlijkheid. Er ontstaat daarnaast een voortdurende beïnvloeding van de natuur door de mens en omgekeerd wordt ook de mens door de natuur beïnvloed.

Dit alles zou misschien niet zo belangrijk zijn, als niet elke mens zijn innerlijke waarden en gevoelens toch voor een groot gedeelte weer moet uitdrukken in de beelden en begrippen die behoren tot de wereld, die hij op dat ogenblik de zijne acht. Juist daarom moeten wij het innerlijk benaderen vanuit de werkelijkheid. En juist daarom ook zullen wij onze veronderstellingen, gebaseerd op uiterlijke feiten, moeten uitbreiden tot een verklaring voor de processen die zich in de mens afspelen.

In deze inleiding heb ik allereerst geprobeerd u de titel en de indeling van de cursus verder te verklaren. Maar wij hebben ook nog te maken met een paar grondstellingen. Deze kunnen wij in de indeling het best even afdoen, dan weet u waar u aan toe bent.

In de eerste plaats; Alles bestaat uit één en dezelfde kracht (deze stelling zal u bekend zijn) ofwel alles is in God en bestaat uit God.

In de tweede plaats: De werkelijke krachten die er in ons diepste innerlijk zijn zullen, omdat ze identiek zijn, dus volkomen gelijk zijn aan de krachten die in alle natuurverschijnselen en in alle zijnstoestanden voorkomen, altijd een respons geven op al datgene wat er in die kracht gebeurt.

In de derde plaats: Verschijnselen zijn niets anders dan een manifestatie van de innerlijke processen zoals ze zich in de mens en in al het andere afspelen. Hierdoor kan de mens met enig begrip voor de wereld buiten hem, enig begrip ook voor de beperktheid van zijn verklaring als hij het innerlijk benadert, zich een beeld verwerven van zijn werkelijke mogelijkheden, zijn werkelijke toestand en vooral ook van het grote verschil tussen de werkelijkheid en de door de mens zo vaak gekoesterde utopische dromen.

Hiermee gaan wij over tot de eerste les van onze reeks lezingen.

## LES 1 - WAT BEN IK?

Het "ik" is een constructie die bestaat uit vele verschillende mogelijkheden tot waarnemingen en bewustzijn welke, tezamen als geest aangeduid, tijdelijk zich manifesteren voor de mens door het lichaam. Het "ik" omvat dus eigenlijk vele mogelijkheden en werelden die niet onmiddellijk tot uiting kunnen komen in de wereld waarin u vandaag leeft. Hierdoor bouwt u grenzen in u op. Die grenzen zijn niet alleen maar de bekende van wat goed is en wat kwaad is, wat hoort en wat niet hoort, het zijn wel degelijk ook grenzen van voorstellingsvermogen. Er zijn dingen die men zich gewoon niet kan voorstellen. Dat impliceert dus dat het "ik" zolang het op aarde is, gebonden is aan menselijk, een aan de mens ontleende waarderingen, beelden en theorieën.

Als ik nu ga kijken naar de kern van het "ik", dan is het heel eenvoudig. Wij zeggen gewoon: De kern is gelijk aan alle oerenergie waar zij ook bestaat en maakt daarvan eigenlijk ook deel uit. Maar die energie heeft een bewustzijn gevormd. Het is juist dat bewustzijn wat de structuur 'ego' bepaalt. Dan kunnen wij het misschien als volgt formuleren;

Al datgene wat ik aan ervaring ken, bepaalt mijn mogelijkheid tot waarnemen, tot erkennen en tot definiëren. Het zijn deze waarden, die in mijn bewustwording de meest wezenlijke rol spelen. Hier worden we geconfronteerd met het "ik" niet meer als een aantal uitzonderlijkheden waardoor wij bestaan. Het is eerder een complex van gebeurtenissen, een complex van ervaringen waarvan een groot gedeelte zeker niet door onszelf is bepaald, welke tezamen uitmaken wat we zijn, wat we kunnen, wat wij doen. Dan kan ik de vraag: Wat ben ik? alleen maar beantwoorden door te stellen: Ik ben deel van een geheel dat mij heeft gevormd tot wat ik ben.

Nu zult u heel vaak dingen hebben gehoord, ook bij ons, die een beetje vreemd lijken. Bijvoorbeeld: Er is een ramp gebeurd in de natuur. Een natuurlijke oorzaak dus. Maar de mensen hebben die mede veroorzaakt door hun mentaliteit. Dat klinkt absoluut onaanvaardbaar. Maar als wij het "ik" nu gaan zien als iets wat de werkelijke kracht (de oerkracht] op een bepaalde wijze binnen een bepaald aantal dimensies en verhoudingen manipuleert, dan ligt de zaak iets anders. Ach, als een mens een bepaald denkbeeld koestert, dan zal dat zo gauw niet uitkomen. Kleine dingen kun je misschien op die manier tot stand brengen, maar meer ook niet. Als echter tienduizend mensen bang zijn voor iets, dan scheppen zij een beeld daarvan. Dat beeld wordt geschapen in de gedachtewereld. Die gedachtewereld is een vluchtige vorm van diezelfde oerenergie. Dit wil zeggen, dat het beeld a.h.w. wordt opgedrongen aan alle vormen van energie die zich binnen die dimensies manifesteren. Dan volgt hieruit dat, wanneer een groot aantal mensen bang zijn - dat kan mijnentwege zijn voor pokken of voor de atoombom - die angst wordt uitgestraald als een onevenwichtigheid, want de aarde zelf kan niet bang zijn voor pokken of voor de atoombom. Dat zijn beelden die zeggen de structuur van een wereld zeer weinig. De angst betekent echter tegenstelling, gespletenheid, verbroken evenwicht.

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

Is het dan een wonder dat opeens de normale verhouding tussen wind en getijden en aarde worden verbroken? Dat er opeens spanningen ontstaan op breuklijnen waardoor aardbevingen ontstaan of dat vulkanisme plotseling voorkomt op plaatsen waar je ze eigenlijk niet had verwacht. Het klinkt vreemd, maar is een dergelijke relatie niet denkbaar? Dan moeten we nog een stap verder gaan. Als je zelf positief bent ingesteld, dan kun je jezelf in positieve zin beïnvloeden. Dat is duidelijk. Maar kun je dat ook anders doen? Dan krijg je te maken met een situatie waarin persoon tegen persoon kan zeggen. Wij zijn twee krachten en we staan misschien wel diametraal tegenover elkaar, maar wij kunnen elkaar niet beïnvloeden. Als u dat wilt bekijken, is dat heel eenvoudig. Als u twee potloden heeft, dan zet u ze met de punten tegen elkaar en drukt ze stevig aan. U kunt kracht uitoefenen zoveel u wilt, zolang de potloden recht op elkaar staan heffen ze elkaar niet op; alles blijft zoals het is. Vraagt u dan een vriend om al is het maar met een strootje of een veertje een heel klein tikje te geven op het punt waar de potloden elkaar raken. Wat zult u zien? Uw handen vliegen naar elkaar toe, de potloden vliegen weg en wel in een richting die wordt bepaald door de druk plus de hoek waaronder de verstoring plaatsvond. Het klinkt technisch, maar u kunt het thuis proberen, dan wordt het vanzelf duidelijk.

Stel u nu eens voor een mens is innerlijk bewust genoeg om positiviteit te zien als noodzaak. Die mens stelt zich voortdurend positief op tegenover elke mens en zeker ook tegenover iemand waarmee hij veel te maken heeft. De ander is echter op dat ogenblik negatief ingesteld. Zolang die twee nu ongeveer even sterk zijn, gebeurt er in feite niets; er verandert niets. Je kunt nog zo sterk positief denken, daarmee zul je alleen maar de pressie van het negatieve vergroten. Pas op het ogenblik dat het evenwicht - hoe dan ook - wordt verstoord, ontstaat er een verandering. Die verandering ligt echter niet in de richting van onze bedoeling. De kans is heel groot dat die ongeveer een hoek van 90 graden met die bedoeling vormt. Er gebeurt dan iets wat wij met ons positief streven niet hebben bedoeld en wij hebben het gevoel dat we gefaald hebben. Is dat waar? Neen. Want wij hebben wel degelijk een schaakmat-positie doorbroken. Zeker, bij ons is er iets veranderd, maar ook bij de ander. Ook de ander wijkt ineens van de norm af. Daardoor wordt zijn negativisme evenzeer veranderd en beïnvloed als uw positivisme met uw instelling. U zult dan weer moeten zoeken naar een evenwicht. Dat evenwicht zal dan waarschijnlijk een grotere gelijkmatigheid kennen.

Ik werk dit zo uitvoerig uit in de hoop u duidelijk te maken dat het bekende verhaaltje: als je nu maar positief denkt, wordt iedereen positief, niet zonder meer waar is. Stel nu, dat er tien mensen positief denken en dat er een mens is die negatief denkt. Dan wordt het negativisme door het positivisme overvleugeld, met andere woorden het wordt tot zijn essentie herleid. En dan gebeurt er iets typisch wat in het innerlijk van de mens bijna onverklaarbaar is. Op het ogenblik namelijk dat een probleem of vraagstuk diepinnerlijk (dus onder de gevoels- en gedachtewaarde) doordringt tot het ware "ik" -om het zo eens uit te drukken- en als dat daar gecompriëerd komt, dan moet het verwerkt worden. Het wordt omgezet in een symbool. Dit symbool echter heeft niet meer het actie-element. Je zit nog wel met het negativisme in jezelf, maar het is nu meer een begrip geworden dan een drang, een neiging of een lust bij sommigen. Hierdoor kan de gedragsfactor veranderen.

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

De aarde, dat is de uitstraling van de bomen. Zeker, dat zijn namen. Maar is het niet veel eerder dat je bent opgegaan in de harmonie die er in een woud ondanks alles

bestaat. De rust en de gelatenheid misschien van het plantenleven, maar ook de vruchtbaarheid van de grond die ook aanwezig moet zijn. Al die dingen, die plaatselijk bij elkaar komen, heb je geabsorbeerd. Je bent daardoor innerlijk positief geworden. Eerst die positiviteit maakt het je mogelijk om je zenuwstelsel op te laden, maakt het je mogelijk, om op de juiste manier en met de juiste verhouding energieën uit de omgeving op te nemen.

Het is duidelijk; wij kunnen in ons contact met de natuur heel vaak door de manier waarop wij het beleven voor ons de grenzen anders leggen. Dingen, die onmogelijk schijnen, kunnen mogelijk worden. In ons rijzen plotseling beelden op die anders zijn. Als wij die dan niet vergeten, wanneer wij terugkeren van onze wandeling of ons dutje in het bos, in de duinen of waar dan ook maar ze proberen vast te houden, dan hebben we daarmee niet alleen een vergroting van onze eigen veerkracht bereikt, maar we hebben tevens de grens van ons ervaren verruimd en daarmee onze mogelijkheid om onze wereld te interpreteren, maar ook om onszelf in die wereld beter te manifesteren doen toenemen.

Dan is daar de kwestie van het gebeuren. Wij zullen daar natuurlijk later nog verder en meer in details op ingaan. Laten we het maar heel eenvoudig stellen. U leeft in een stad. In die stad is alles bekladderd. U wordt daardoor tot een zekere wrevel gebracht. Die wrevel verstoort uw rust. U bent niet meer harmonisch met het milieu waarin u leeft. Nu worden andere factoren, die normalerwijze aan u voorbij zouden zijn gegaan, steeds storender. Mensen worden agressiever. Het verkeer wordt levensgevaarlijk. Er zijn allerlei schijnbare toevalligheden, waardoor juist u in het nauw wordt gebracht. Uw ergernis heeft zich omgezet in een negatieve benadering. Negativisme zal negativisme gebruiken om zichzelf te versterken. Er is in een stad veel negatief. Uw hele beleven wordt anders. Hierdoor gaat u uw verwachting van de wereld veranderen. U verwacht het goede niet meer. U kijkt er dus niet meer naar. U bent als iemand die zegt: Ach, wat heb ik eraan. Het geld zou op straat moeten liggen. En het ligt op straat. Maar u loopt voortdurend naar de lucht te kijken, dus ligt er geen geld voor u op straat. U gaat aan de dingen voorbij.

Een typerend beeld van wat er gebeurt. Je gedachtewereld wordt negatief. Je stuurt negatieve beelden uit. Je interpreteert je hele wereld met al haar gebeuren en bedoelingen steeds negatiever. Je wordt hierdoor zelf steeds mistroostiger en innerlijk vaak ook chaotischer. Op deze manier kan de omgeving en het gebeuren in de omgeving wel degelijk een grote invloed uitoefenen op hetgeen u innerlijk bent. Alleen als u innerlijk zo'n grote evenwichtigheid weet op te bouwen dat de uiterlijke verschijnselen en hun tijdelijke interpretaties daaraan niets kunnen veranderen, zult u in staat zijn het gebeuren buiten u te beïnvloeden.

Het is altijd weer een kwestie van wie is de sterkste. Ik weet, dat in deze democratische tijd het recht van de sterkste niet iets is wat op prijs wordt gesteld. Maar kosmisch gezien is uw eigen instelling bepalend, omdat zij het voortdurend moet opnemen tegen al die toch ook gerichte en ingestelde energie om u heen. En dan gaat het erom; Ben ik sterker dan de invloed die ik ontmoet? Nu is er een ding waar u heel

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

goed aan moet denken. Het lijkt misschien, of u in dit geval hulpeloos bent, want de wereld is nu eenmaal zo negatief en zo romantisch, dus u zult ook wel negatief worden. Maar dat is niet waar. Om u, als u een innerlijk evenwicht bezit, tot onevenwichtigheid te brengen is een enorm grote en continue invloed noodzakelijk.

Daar u echter op het positieve reageert en innerlijk uw positivisme versterkt en daarmee uw harmonie, zal ook het negatieve steeds minder greep op u krijgen.

Als alleen de wereld negatief zou zijn in al haar uitingen, haar uiterlijkheden, haar verschijnselen en u zou positief zijn, dan zou u er zeker onderdoor gaan. Maar juist omdat de wereld in alle aspecten zoveel varianten toont en er zoveel kleine en grote harmonieën zijn, bent u als eenling in staat u te voeden met het positieve en daardoor uw kracht te behouden tegenover het negatieve.

Een paar laatste regels voor deze eerste les die we niet te lang willen maken.

Wanneer u zich bezighoudt met het geheel van de gebeurtenissen op aarde, dan moet u er toch op letten hoe vaak u voor uzelf een uitzondering maakt. Er zijn mensen die absoluut strijden voor de gelijkheid van de vrouw, maar in hun eigen gezin gelijktijdig blijmoedig de onderdanige en moederlijke dienaress zijn van hun man en kinderen.

Er zijn mensen die een moraal prediken zo ontstellend preuts, dat je eigenlijk niet eens een douche kunt nemen, tenzij je tenminste bepaalde delen van je lichaam nog door kleding bedekt houdt. Dan moet je eens zien wat diezelfde mensen allemaal in hun leven doen. Dan kom je tot de conclusie, dat velen van hen - althans op seksueel gebied - niet alleen de bloetheid eren maar ook nog een simultaan spel spelen.

Je maakt voor jezelf een uitzondering. Dat kun je niet doen. Je kunt nooit een ander beoordelen aan de hand van maatstaven, die jezelf niet waarmaakt. Op het ogenblik dat je dat gaat doen, vervals je je ik-beeld. Maar daarmee vervals je dus ook alle wereldervaring, alle mogelijkheid om de wereld te beïnvloeden en de betekenis van alle invloeden die vanuit de wereld jouw innerlijk wezen bereiken.

Dit alles lijkt uiterlijk gezien niet zo belangrijk. Per slot van rekening, wij zijn oud en wijs genoeg, maar die anderen zijn nog simpele zielen, die hebben leiding nodig. Zij moeten door ons, de wijzen, de geleerden worden geleid. Deze mensen zullen echter nooit reageren op hetgeen u preekt, maar wel op hetgeen u doet. Maar is het dan niet logisch dat mensen, die b.v. absolutistisch denken, terwijl ze de democratie prediken, daarmee het dictatoriale gedrag aanmoedigen, ook bij degenen die normaal oorspronkelijk daartoe niet bepaald aanleg hebben? Iemand, die uitgaat van het standpunt dat hij door zijn positie alles mag doen, alles mag hebben, alles mag nemen, mag niet verwachten dat de simpele zielen onder zijn bekwaam democratisch geleid beleid anders zullen reageren.

Die zullen net zo erg alles naar zich toe slepen. Die zullen ook zeggen: Een ander moet maar voor zichzelf zorgen, maar dit vind ik mijn recht, dit is voor mij noodzakelijk. Maakt u die fout a.u.b. niet. Tracht niet aan de wereld normen te stellen. Stel een norm aan uzelf en probeer die dan in de wereld te erkennen. Dan ontstaat er niet alleen een harmonie, maar op grond van de ervaringen, die in al dat andere buiten u aanwezig zijn, wordt u in uw eigen wereldbeeld verrijkt. De grenzen van uw denken worden ruimer, maar uw innerlijke grenzen van reageren en beseffen

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

breiden zich nog veel verder uit. Want daar waar uw denken stopt, daar is altijd nog het innerlijk ervaren van harmonieën en disharmonieën, het innerlijk constateren van beelden of beïnvloedingen die u dan wel onvolkomen weergeeft, maar die gelijktijdig uw band met de kosmos vergroten. Onze cursus zal daaraan in de eerste plaats gewijd zijn.

Het innerlijk van de mens is natuurlijk het belangrijkste dat de mens bezit. Alles wat je verder hebt, ach, dat raak je wel kwijt. Je geld laat je achter. Kleren heb je niet meer nodig, wanneer je heengaat. Zelfs van je schoonheid blijft er tenslotte niet veel anders over dan een redelijk natuurlijke meststof. Maar het innerlijk besef dat je hebt opgedaan blijft bij je. Want het "ik" zoals het zich in je vormt, de oerkracht, zoals ze zich manifesteert via jouw gevormd bewustzijn, is bepalend voor alle werelden die je kunt betreden, het is bepalend voor alle mogelijkheden tot contact en harmonie die er voor jou bestaan. Niet alleen in een menselijke wereld maar ook in al die voorstelbare werelden en mogelijkheden, die een totaliteit omvatten, die verder gaat dan de stoffelijke kosmos alleen.

In elk beseffen is een zoeken naar de innerlijke mens, maar ook de moed hebben om erover na te denken, om erover te filosoferen, om er stellingen over op te bouwen en desnoods weer af te breken. Want juist uit dit spel binnen de grenzen van het ogenblikkelijk uitdrukkingsvermogen en bewustzijn wordt de mogelijkheid geboren de innerlijke mens intenser te beleven. Het is die beleving waardoor de relatie tussen mens en gebeuren, tussen mens en natuur, ja, tussen mens en het totaal van het zijnde wordt bepaald.

Wij zullen het 2<sup>e</sup> gedeelte van deze cursus gebruiken om u wat verder in te voeren in het rijk van de natuur, in het gebeuren op de wereld, de werkelijke invloeden die optreden etc. Dit zal door afwisselende sprekers worden gedaan. Voor zover het mogelijk is hoop ik het eerste gedeelte van de cursus zelf te kunnen blijven verzorgen.

## HET RIJK DER NATUUR

De natuur, wordt heel vaak voorgesteld als een heel complex organisme. Wij krijgen de ecologie er ook nog bij, maar voor ons is het verstandiger om het eenvoudiger te doen. Laten we ons dan eerst houden aan de indeling van de oude elementen. Het is wel niet helemaal zuiver, maar het is in ieder geval begrijpelijk. Wij hebben te maken met aardgeesten. Wij hebben te maken met watergeesten. We hebben te maken met luchtgeesten en dan nog met wat men noemt vuurgeesten. De meeste mensen denken; een aardgeest woont in de aarde. Een luchtgeest zweeft altijd. Aan een watergeest denkt men als aan een wezen dat in de wateren speelt. Een veredelde nereïde die overal rondartelt waar het schuim op de koppen van de golven staat. De werkelijkheid ligt een beetje anders. Deze hoofdindeling kunnen we wel aanhouden.

Als we te maken hebben met water, dan hebben we te maken met allerlei verschillende samenstellingen. Het water is niet overal precies hetzelfde. Wij hebben verder te maken met grote temperatuurverschillen in het water. Daardoor ontstaan er allerlei scheidingen. Zoals er vissen zijn die wel in een koude golfstroom mee

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

zwemmen, maar de warme golfstroom zoveel mogelijk mijden en omgekeerd, zo zijn er bewustzijnsvormen die zich het best gevoelen bij de fenomenen die behoren bij een warme of een koude golfstroom, misschien in een tropische zee of een polaire zee. Deze entiteiten zijn niet gebonden aan die bepaalde stroom. Het is als het ware hun

woning. Vanuit die woning kunnen ze dan waarnemen, maar ze kunnen ook daarbuiten ageren. Zo goed als u in uw eigen huis wonend een vakantiereisje kunt maken, zo kan een watergeest op een gegeven ogenblik luchtgeest zijn. Hij zal dan waarschijnlijk de wolken kiezen en niet de blauwe lucht. Het kan. Een dergelijke geest leeft dus eigenlijk krachtens een toestand waarin de materie zich bevindt. Datzelfde geldt voor de aarde. Een aardgeest zal wonen in rotsen. Maar iemand, die in krijtrotsen woont, voelt zich weer niet op zijn gemak in basaltstructuren en helemaal niet in het vlakke land zoals in Nederland met ontzettend veel veen, sediment en zand.

Elke entiteit heeft dus een bepaalde voorkeur. Door de voorkeur komt hij tot een beïnvloeden van de levensvormen die daar eventueel in voorkomen plus alle groeiprocessen. Dit laatste is erg belangrijk als we te maken hebben met b.v. stenen. U zult zeggen: Wat zit er nu in een steen dat zo belangrijk is? Er zitten kristalliseringsprocessen in. Die kristallen, hun samenstelling en verhouding, hun onderlinge vibratie, hun eigen structuur zijn dan voor zo'n entiteit weer een wereldje waarvan hij precies weet wat het betekent, waarin hij kan reageren. En aangezien een steen weinig eigen bewustzijn heeft, wordt dan degene die erin woont eigenlijk het plaatsvervangende bewustzijn.

Nu zijn er ook entiteiten, zoals een lucht- of een vuurgeest, die eigenlijk weer leven in een verschijnsel. De luchtgeest leeft niet in de hele atmosfeer zonder meer. Hij zal over het algemeen weer gebonden zijn aan bepaalde luchtdrukgebieden. Met andere woorden: je zou de woonplaats van een luchtgeest vaak kunnen opsporen, als je eenmaal weet wie je precies zoekt, aan de hand van een barometer. In die gebieden alleen kun je hem wel vinden, niet in andere.

Een vuurgeest kun je vinden in vuur; dat zegt het woord al. Maar wat is vuur? Vuur is een omzettingsproces. Wat blijkt nu? Vuurgeesten of de z.g. salamanders bestaan niet overal waar vuur is, maar ze bestaan daar waar oxidatieprocessen zich afspelen met een bepaald tempo. Het belangrijke is dus de snelle verbinding van zuurstof met andere materialen. Dat zou betekenen dat, wanneer er ergens een enorme roesthoop ontstaat en wel zeer snel, de vuurgeest daarin kan wonen. Het betekent aan de andere kant dat, als uw kachel niet heet genoeg wordt, geen vuurgeest daar ooit in komt kijken. Het is niet zo, dat de vuurgeest het fenomeen vuur veroorzaakt of dat de luchtgeest de veroorzaker is van een storm. Het is eerder zo dat de natuurlijke situatie waarin ze leven voor hen bestaat uit vuur met een bepaalde werkingssfeer, niet een bepaalde temperatuurinhoud zelfs, een bepaalde luchtdruk en dat ze zich daaraan gebonden voelend zich uitleven in de fenomenen die daardoor worden veroorzaakt.

U begint het te begrijpen. De natuur ziet er wel bezield uit, maar toch een beetje anders dan met al die lieve kaboutertjes die je nog een bakje melk moet geven. Het is wel zo dat je een bakje melk voor de deur kunt zetten, zoals in bepaalde gebieden

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

gebeurt, maar het zijn geen kabouters die het opdrinken; dat zijn de egels en andere kleine dieren. Gooit u nu al die mooie, luchtige voorstellingen van feetjes die dansen in de natuur, de kleine mensen enz. even overboord. Zeker, die legenden bestaan niet geheel ten onrechte. Er zijn verschijnselen waardoor het voor een mens soms zo kan lijken. Heus, het aardmannetje is niet een concreet wezentje, eventueel astraal of in een vorm. Het is eerder een kracht, die op een gegeven moment en alleen onder zeer

bepaalde omstandigheden ook in verschijning kan treden in overeenstemming met het beeld dat een mens zich daarvan maakt.

Als u veel tuinkabouters heeft gezien en u ontmoet een natuurgeest in een bos, op een ogenblik dat u volkomen harmonisch daarmee bent, dan ziet u daar die natuurgeest als een tuinkabouter. Maar dat wil nog niet zeggen dat hij de hele dag met een gietertje, een harkje en een kruiwagen daar staat. De situatie waarin wij verkeren is er een waarin we al of niet harmonisch zijn met de verschijnselen. U kunt wel gaan kijken of u elfjes ziet, maar u ziet ze niet. Waarom niet? Omdat het beeld van het elfje in u niet sterk genoeg is of omdat u zich bevindt in een omgeving waarin natuurgeesten niet zo vaak zullen voorkomen. In Nederland zijn er enkele plaatsen in de Scheveningse Bosjes waar u elfjes zou kunnen vinden. Dat zijn dan entiteiten die meestal leven in de buurt van de wilde roos.

En dan moeten er heel wat wilde rozen zijn wilt u een of twee van die entiteiten zien. Als u het Haagse Bos in gaat, is de kans dat u daar een kabouter of een fee ziet maar heel klein. Dat kan hoogstens iemand zijn op doortocht. Dan is het heel waarschijnlijk, vooral wanneer de lelietjes-van-dalen bloeien. Het beeld dat je hebt van de natuur met haar elementen, met haar bewoners is erg belangrijk. De natuurgeest heeft een ding niet, wat de mens wel heeft. Een mens heeft namelijk fantasie. Een mens kan zich beelden vormen van dingen die er niet zijn. Een natuurgeest is zich voortdurend bewust van de dingen die er zijn. Hij heeft een ervaring ten aanzien van een mogelijke ontwikkeling, maar wacht ze af, hij projecteert ze niet van tevoren.

Wanneer een mens nu harmonisch wordt met een natuurgeest en een beeld projecteert, dan zal de natuurgeest dat voor zich omzetten in een werking, behorend bij dat element waartoe hij zelf behoort. Laat mij het zo zeggen: Wij zijn gerechtvaardigd, wij zijn de sterksten, wij zijn de uitverkorenen, Denk dat nu maar sterk genoeg en er zijn een paar watergeesten die toevallig verbonden zijn met de storm, daar boven zijn een paar luchtgeesten; je geeft hun dan dat idee van 'wij zijn de besten', dan is hun indruk; wij zijn de besten, dus wij moeten de felheid van onze uiting vergroten. Het resultaat is dat ze veel feller reageren dan ze zonder die aansporing zouden doen. Het is net een paard voor een schillenkar. Normaal stapt het langzaam door, maar geef je het met de zweep, dan wil het wel eens een paar stappen harder lopen.

Omgekeerd kun je tegen een luchtgeest hoog in de hemel zeggen. Wat zijn wij zwak. Dan zegt die geest.- Nou zwak, zwak .... Als de verwachting er nu een is van zwakte en niet de erkenning van de feitelijke toestand, dan erkent die geest dat niet als een toekomstprojectie, maar als een verwachting die toepasbaar is op zijn eigen omstandigheden. Denk je dus: Ik word steeds zwakker, terwijl de wind sterk is, dan heb je grote kans dat de wind een beetje gaat liggen als er een luchtgeest in zit.



## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

Het is allemaal een beetje vreemd en het zal wel een hele tijd duren voordat men erachter komt dat het zelfs wetenschappelijk hanteerbaar is. Haar tegen die tijd is de wetenschap een mengsel geworden van wetenschap, mystiek en heel waarschijnlijk daarnaast ook van paranormale erkenningen.

In de cursus waarmee u bezig bent, is het natuurlijk belangrijk dat u begrijpt hoe de relaties liggen. U heeft dezelfde contacten, dezelfde relaties met voorwerpen. Heus, ik zeg niet dat er een stoel is die denkt; nu gaat hij zitten, dus moet ik een poot breken. Het zou erg leuk zijn, maar dat is niet zo. Er is wel iets anders. Hout heeft een eigen

structuur, een eigen samenhang. Indien u dus overtuigd bent van harmonie met alle dingen, dan blijft ondanks de zwakke steel erin, die stoel sterk. Bent u wrevelig, in strijd met uzelf, dan straalt u dat uit. Dat wil zeggen, dat nu de onevenwichtigheden in die stoel (dat kan voor een tafel gelden en ook voor een huis, voor alles wat u zich maar denken kunt daardoor worden versterkt. Dat is geen bewuste reactie. Het is alleen maar een reageren op de uitstraling van de mens.

Als u tegen een plant zegt; 'wat ben je mooi en sterk' en u zegt dat regelmatig en u zorgt dat ze niet al teveel tekort komt, dan wordt ze mooi en sterk. Is dat omdat die plant bezielt is en dat allemaal begrijpt? Neen. U kunt natuurlijk tegen die plant zeggen; wat ben je mooi, maar die voelt alleen maar een paar luchtrillingen. Maar u straalt het begrip uit, een harmonie. Planten zijn nu eenmaal wezens die juist die harmonie nodig hebben om zich te kunnen ontwikkelen. Als er nu geen storende invloeden zijn, dan ontwikkelt onder die omstandigheden de plant zich beter. U heeft dus eigenlijk een ontzettende invloed op uw omgeving al begrijpt u dat zelf niet. En juist, omdat u niet begrijpt hoe sterk u zelf al die gebeurtenissen in de omgeving kunt veroorzaken, zult u vaak heel sterk geleid worden door de normale verschijnselen en u zult ze ervaren als iets verschrikkelijks. Op het ogenblik dat u dat doet, maakt u het mogelijk dat ze erger worden. Als je erger verwacht, is de kans groot dat erger komt.

Om nu te zeggen dat dat allemaal het werk is van boosaardige elementalen, van djinni of misschien van boosaardige geesten, duivels, saters dat is allemaal maar een naam. Maar het feit blijft bestaan dat die relatie tussen de natuur en de mensen aanwezig is. Nu kunnen we dat nog wat uitbreiden.

Wat zich in uw eigen lichaam afspeelt, is een aantal natuurlijke processen. Dus als u heel goed bekijkt wat er in uw lichaam gebeurt, dan is dat hetzelfde wat er in de natuur op velerlei niveau plaatsvindt. Zeker, die chemische omzettingen hebben hier een bepaalde bestemming, een bepaald doel, maar daar buiten gebeuren ze ook. Als u nu in staat bent om deze processen buiten u ontspannen te begrijpen, dan gaat u gelijktijdig in uzelf lichamelijk een analogie daarmee scheppen. Of denkt u dat de Kneippkuur [waterkuur] bestaat uit knijpen? Dan zegt men; Water is zo geneeskrachtig. Tot op zekere hoogte, ja. Maar wat veel belangrijker is, het is vaak ontspannend. Dat er een verwachting aan wordt vastgeknoopt waardoor je het gemak van het zich aanpassen van het element water voor een deel overneemt in je innerlijk, betekent niet dat je zonder meer geneest, maar wel dat je je beter aanpast aan de bestaande situatie waardoor althans de verschijnselen minder worden. Worden de verschijnselen minder, dan zal het lichaam zich gemakkelijker tot de voor dat lichaam normale toestand verder ontwikkelen.

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

Als je nu toch bezig bent, kun je zeggen; Heb ik dan invloed op de wereld? Ja natuurlijk heb je dat. De wereld heeft ook invloed op jou. En aangezien een deel van de wereld bewustzijnsdragend is, of je het nu erkent of niet, zal de reactie tussen het bewustzijn dat in jou, bestaat en in de natuur van het grootste belang zijn voor alle fenomenen die ontstaan. U moet het zo bekijken; alles wat u beleeft met de natuur, met het gebeuren om u heen dat bouwt toch wel een beeld op van de wereld en van uw verwachtingen. Dat is heel vreemd.

Een mens heeft een paar keer het heel erg griezelig gevonden opdat hij een slangenkuil heeft gezien of desnoods een kist met levende palingen. Zo iemand heeft nu een schuldbesef. Hij begint te dromen van de hel waarin hij terecht komt en wat

ziet hij? Een slangenkuil of een kist met palingen. U zult zeggen: Dat zijn maar beelden. Maar die beelden zijn de uitdrukking van een toestand, die verder gaat dan het beeld. Het is machteloosheid, beslotenheid die je hebt uitgebeeld. Daarnaast is het een levensvorm die voor jou angstwekkend, griezelig of niet aanvaardbaar is. Dan ga je tegen jezelf zeggen dat je dat zelf bent. Is het dan een wonder dat, als je later doodgaat. je met je schuldbesef, met je onevenwichtigheid juist die wereld voor jezelf creëert om daarin te zoeken naar een nieuw evenwicht al begrijp je dat niet. Op die manier kun je eigenlijk met de beelden die in je bestaan je eigen innerlijk, je relatie met de kosmos, met de werelden van de geest wel sterk beïnvloeden.

Als wij nu weten dat we met de natuur op een bepaalde manier in harmonie kunnen zijn en daardoor zelf a.h.w. iets kunnen genieten van de natuur, dan zullen we ook innerlijk weten dat we met de wereld om ons heen - ongeacht hoe ze zich in eerste aanleg manifesteert - in harmonie zijn. Dan zal de wereld ons de kracht geven waardoor ze voor ons aanvaardbaar wordt, waardoor we rust krijgen. Dat kan van groot belang zijn, wanneer je doodgaat. Het is net zozeer van belang wanneer je nog op aarde leeft. Want hoe vaak word je niet geconfronteerd met zaken waarmee je geen raad weet? Zou het dan niet prettig zijn te weten dat je door in harmonie te zijn met de dingen alles veel beter kunt laten verlopen? En dat je gelijktijdig innerlijk daardoor een bevrediging kunt ervaren, een uiting van harmonie die zonder dat niet eens bereikbaar is. Laten wij het maar heel simpel stellen.

Als u afgast met afkeer tegen de afwas en de dingen die u afgast (huisvrouwen even goed opletten, het komt voor), dan zal het percentage van breuk dat u veroorzaakt en het aantal fouten, mislukkingen en zelfs het aantal storingen tijdens het proces van afwassen boven de norm liggen. Onthoudt u dat nu maar. Dat kunt u controleren. Datzelfde zal gelden voor uw relatie met het verkeer, met uw medemensen en net zo goed met de geest. Die geest heeft ook een reëel bewustzijn zodat hij bepaalde niveaus kan bereiken. De geest hoort ook bij dat geheel dat men dan natuur pleegt te noemen. Als u dus erg disharmonisch bent, welke geesten trekt u dan aan? Natuurlijk de geesten die zich met disharmonie harmonisch voelen en dat zijn disharmonische geesten. Dus voor u het weet zijn al uw goede bedoelingen allemaal met de muziek mee. Dan zijn ineens alle dingen tegen u en u weet niet meer hoe u zich moet verweren tegen een wereld die u niet aan kunt, die u niet helemaal begrijpt en gelijktijdig voelt u zich nog bedreigd door onzeggbare krachten.

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

Draai dat nu om. Probeer zo harmonisch mogelijk te zijn met uw wereld dan bent u onwillekeurig ingesteld op een harmonie die ook voor een geest attractief is. Zeker, u kunt nog wel eens een geest hebben die zich even kenbaar maakt. Een die blaast in uw haren. Een andere geeft u prikkels op de rug of in de nek. Een derde geeft u een visuele indruk die plotseling verdwijnt, als u probeert daar naar te kijken. Dat is geen disharmonie, dat is harmonie. Die harmonie gaat niet alleen uit naar het waarnemen, naar het ervaren, maar die breidt zich uit. Want als u weet, dat er een wereld van de geest bestaat, weet dat er veel meer bestaansmogelijkheden en toestanden denkbaar zijn dan alleen die in de menselijke wereld, dan zult u onwillekeurig ook een beetje ruimer gaan denken. U zult gemakkelijker waarnemingen aanvaarden en u zult gemakkelijker een antwoord geven aan die waarnemingen. Het resultaat is, dat u dus leeft in een grotere wereld met meer mogelijkheden en meer vrijheid.

Het geheel van de kosmos is gevuld met verschillende bewustzijnsvormen. Alles is eigenlijk wel beziel, maar niet alles heeft een bewustzijn. Het is het bewustzijn dat

reageert op de uitstraling van een ander bewustzijn. Hier worden harmonieën en disharmonieën voortdurend afgewogen en ze bepalen de relaties die worden aangegaan. Dat gaat zo ver, dat zelfs zogenaamde dode materie tot op zekere hoogte kan reageren op die harmonie. Een bewustzijn kan zich daarop instellen en een verrijking betekenen. Zogenaamde niet bezielde of dode materie (ze is wel beziel maar ze heeft geen bewustzijn) zal echter alleen reageren op de uitstraling zonder meer en wel in overeenstemming met haar eigen vaste patroon. Ze kan dus geen verrijking geven; een bewustzijn kan dat wel.

Door op die manier in de natuur en met al het zijnde een steeds grotere harmonie na te streven, zonder daarbij je eigen wezen te willen vervormen of te veranderen tot iets anders dan je bent, zul je een wereld ontmoeten waarin alles antwoord geeft, waarin je van binnen rijker wordt en van buiten alles veel prettiger ziet verlopen dan het anders zou zijn gebeurd.

Ik hoop, dat ik met dit tweede onderwerp een beetje inzicht heb gegeven in de mogelijkheden van de natuur. U krijgt in ieder geval t.a.v. gebeurtenissen, toestanden, denkwijzen op aarde een soortgelijke voorlichting.

## DE ZEE

Eeuwige beweging. Water dat hunkert naar de maan. Glanzend, omgetoverd tot golven. Altijd weer anders en toch hetzelfde. Een harmonie die aan zichzelf te gronde gaat en uit zichzelf herontstaat.

De zee is als een mens. Steeds weer verandert alles en toch blijft alles gelijk.

Je zoekt de eeuwigheden. Je zoekt het ideale rijk van God of van de mens en je blijft toch steeds jezelf. Nu eens gefrustreerd en dan weer boven alle lof verheven blijf je vechten, blijf je streven totdat de rust weer tot je keert en in de schijn van harmonie je hunkert naar datgene wat je nog niet bent.

## © ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 1 - Wat ben ik?

---

Zo is de harmonie die leeft in een zee die glad is of in storm. Zo is de harmonie die leeft diep in de mens, onafhankelijk van de normen die mensen stellen.

Zo is de werkelijkheid, die geboren uit een eeuwigheid die onbegrepen blijft, ons steeds weer geleid tot harmonie die wij zelf verstoren omdat wij niet begrijpen kunnen hoe heel het Al een melodie, een kracht, een woord kan zijn.

## LES 2 - WIE BEN IK?

Dit klinkt een beetje vreemd, want iedereen denkt dat hij weet wie hij is. Wat je bent is meer dan alleen een naam en een vorm... Als je doordringt tot je innerlijke dan word je daar geconfronteerd met allerlei eigenaardige droomwerelden. Ga je nog verder, dan kom je in een soort wazigheid terecht die soms zelfs een licht in zich draagt en waarvan eigenlijk een omschrijving niet meer mogelijk is. Maar al die dingen ben je. Je kunt het betrekkelijk eenvoudig maken en dan zeg je: Een mens is eigenlijk een vorm waarin een geest leeft die in alle sferen ook thuishoort en in een groot aantal van die sferen waarschijnlijk bewust is. Maar dan weet je nog niets.

Als je een antwoord wilt geven op de vraag wie ben ik? dan moet je in de eerste plaats menselijk redeneren en zeg je: ik ben een conglomeraat van ervaringen opgedaan in vele levens en in vele sferen. Deze alle tezamen hebben al datgene bepaald wat ik nu nastreef en ook datgene waar ik voor vrees. De exponenten van hetgeen wij werkelijk zijn, worden eigenlijk uitgedrukt in begeerten of strevingen aan de ene kant en angst en afkeer aan de andere kant. Die dingen zijn niet terecht; d.w.z. dat ze niet in een kosmisch verband zinvol zijn. Per slot van rekening iemand die zich vijfmaal aan een kachel heeft gebrand, zal er de zesde keer een beetje bang voor zijn. Toch kan hij die kachel hard nodig hebben vooral als hij een polaire winter doormaakt. Maar die vrees is er nu eenmaal en daar kom je niet zo gemakkelijk over heen.

Iemand die vijf, zes keer dezelfde misère heeft doorgemaakt, heeft de voortekenen ervan leren kennen. Wanneer die voortekenen ook maar ergens in verschijning treden, dan is hij bang.

Zo zijn er ook zaken die je als aangenaam hebt leren ervaren. Misschien een blijk van genegenheid of een blijk van zekerheid, van geborgenheid. Zaken die je het gevoel geven dat alles goed gaat, dat je zelf alles in de hand hebt. Als je dat goed bekijkt, dan is het eigenlijk niet zo, maar je hebt vroeger een aantal belevenissen gehad en je vergelijkt de omstandigheden van het heden met die herinneringen. Onbewust doe je dat vaak, maar je doet het. Het resultaat is, dat je stemming, maar ook de wijze waarop je de wereld beleeft, wordt bepaald door hetgeen je hebt ervaren. Tot zover zal waarschijnlijk geen psychotherapeut, geen psycholoog het met mij oneens zijn.

Nu kunnen we natuurlijk gaan zeuren over regressie naar vorige incarnaties. Ik zou dat liever buiten beschouwing laten. Het is een terugspoor-proces dat op zichzelf soms zinvol is, maar in de meeste gevallen eigenlijk overbodig blijkt. U heeft geleefd. In die levens heeft u in de stof een aantal ervaringen opgedaan. Die ervaringen blijven behouden; ze zijn deel geworden van uw geest. De geest projecteert die weer bij elke incarnatie naar de stof. Hierdoor ontstaan er een soort vooroordelen. Bepaalde zaken kun je aan, andere kun je niet aan. Bepaalde kwaliteiten in jezelf en in anderen schat je hoog. Andere daarentegen acht je verwerpelijk. Dat betekent, dat degene die je op dit ogenblik bent zeer sterk geconditioneerd is, niet alleen door de maatschappij waarin hij leeft of door zijn omgeving, maar wel degelijk ook door zijn voorgaande levens.

Nu denkt u waarschijnlijk: daar blijft het dan wel bij. Neen, er is nog veel meer. Want wij zijn deel van een kosmisch geheel. De vorige keer zijn wij daar al verder op door

gegaan. U behoort tot dezelfde kosmische kracht met al het andere. In die kracht zijn er een aantal manifestaties. Nu kun je die manifestaties goden noemen, maar je kunt ze ook kosmische krachten noemen, je zou ze zelfs kunnen definiëren als invloeden, die de astroloog meent aan te treffen in een bepaald dierenriemteken. Als je zo ervaring opdoet, dan krijg je een bepaalde voorkeur. Een voorkeur voor trillingen, voor bepaalde ervaringen of een afkeer van andere trillingen. Dat wil zeggen, dat je wordt geboren niet alleen door het toeval zonder meer, maar dat het ogenblik van de geboorte en de invloeden daarbij die een grote rol zullen spelen in je leven astrologisch bezien wel degelijk een rol spelen in de keuze van incarnatiemogelijkheid. Dat ze bewust of onbewust mede een rol spelen bij degenen waar je wordt geboren, maar ook voor dat deel van de wereld waar je wordt geboren.

Nu zult u zeggen: Heb ik al die dingen nodig om te weten wie ik ben? Misschien niet. Maar hoe kun je weten wie je bent, als je jezelf niet eens kunt begrijpen? Om jezelf te kunnen begrijpen moet je tevens kunnen teruggaan in jezelf tot tenminste een aanvaarding van al die onbewuste invloeden en capaciteiten (je hoeft ze niet eens naar voren te brengen) waardoor je gedrag in de wereld wordt bepaald. Want dat gedrag heeft wel degelijk betekenis. Dan zegt u: Maakt dat dan zo'n groot verschil uit? Laten we maar weer een voorbeeld nemen. Iemand is twee levens lang militair geweest. Het eerste leven misschien gewoon soldaat, het tweede leven is hij officier geworden en in dit leven begint hij weer aan een dergelijke loopbaan. Nu zal die man misschien niet bij het leger terecht komen.

Het kan ook zijn dat hij bij de politie komt, in de godsdienst of ergens anders. Want het gaat niet om het leger, het gaat om een bepaalde structuur die hij voor zichzelf meent nodig te hebben. Het is zo iemand die zegt: Het enige dat goed is, dat is discipline, gehoorzaamheid. Ik moet mij aanpassen aan mijn meerderen en als ik meerdere ben, moeten mijn minderen mij gehoorzamen. Of je dan generaal bent of sergeant, paus bent of monseigneur dat maakt niet veel uit. Je hebt die mentaliteit. Die mentaliteit kun je niet kwijt raken.

Er zijn mensen die zeggen: Je kunt iemand omturnen. Neen, je kunt hem niet echt omturnen. Je kunt iemand misschien zover krijgen dat hij op dezelfde manier, waarop hij op het ogenblik een bepaalde discipline verdedigt, agressief wordt tegen die discipline en die gaat aanvallen. Maar dan doet hij het nog steeds vanuit een standpunt van meer of mindere gehoorzaamheid, disciplines, zelfbeheersing, maar ook het beheersen van anderen.

Weten wie je bent betekent dus ook een beetje begrijpen dat zelfs de meningen die je hebt, de manier waarop je pleegt op te treden niet worden bepaald door de omstandigheden van het heven, maar ook door de voorkeuren die er eigenlijk van het begin af aan in je hebben gezeten. Dat zijn de capaciteiten die vanuit de geest worden ingelegd en daardoor is dit voor jou op dit moment het juiste leven.

Het is heel vaak voor een mens moeilijk te aanvaarden dat zijn persoonlijkheid, zoals die zich op het ogenblik in de stof manifesteert, onvermijdelijk is. Hij denkt: ik moet mijzelf verbeteren. Maar je kunt jezelf niet echt verbeteren. Je kunt je gedrag veranderen, maar niet je persoonlijkheid. Te weten nu dat dit zinvol is, dat het voortvloeit uit het groeiproces dat je persoonlijk doormaakt is deel van een evolutie die langzaam maar zeker van leven tot leven je heeft gevoerd tot dit punt maar ook tot deze problemen, tot deze vastgelegde mentaliteit. Dat maakt het veel gemakkelijker om je wat los te maken van de rest van de wereld, om te zien dat die dingen vooral voor jezelf gelden en niet voor ieder ander evenzeer.

Het is moeilijk, dat geef ik graag toe. Maar de vraag, wie ben ik? kun je nu eenmaal niet beantwoorden door te zeggen: Ik heet Piet Jansen. Ik werk daar en daar, ik geloof dat en dat, en ik doe zus en zo. Want daarmee heb je wel je ogenblikkelijke toestand omschreven, maar wat je buiten beschouwing hebt gelaten dat zijn de werkelijke drijfveren waardoor je in dit leven bent gekomen, waardoor deze uiterlijke persoonlijkheid werd aangenomen en waaruit ook de ervaring zal voortkomen die specifiek voor jou belangrijk kan zijn.

Er zijn heel veel visies in deze wereld waarmee men juist de onveranderlijkheid van de persoonlijkheid, het langzame groeiproces door vele levens heen probeert te verwerken. Dat is begrijpelijk. Als je de tijd hebt, als je weet waar je in dit leven faalt dat kan je in een volgend leven corrigeren, ach, dan ben je misschien niet zo gehoorzaam. Dan denk je toch een beetje van je eigen kant uit en houd je wat minder rekening met hetgeen anderen nu toevallig goed vinden.

Ik kan begrijpen dat er vele leerstellingen zijn die daar tegen zijn. Zelfs esoterische scholen zijn erbij die absoluut ontkennen dat je eerst jezelf moet zijn. Ze willen je wel jezelf laten ontdekken maar alleen binnen een kader dat door de groepering wordt goedgekeurd. Dat is natuurlijk onzin. Je kunt evengoed zeggen: Je bent nu wel een varken, maar het enige dat je van jezelf moogt zien is je staart, mooi gekruld, sierlijk. Maar de rest is nog steeds een varken en het slobbert nog. Het is niet alleen wat wij uiten, het is wat we zijn waardoor ons weten wordt bepaald.

Nu zou ik graag een korte schets geven van een mogelijk ontwikkelingsproces: Alleen maar ter verduidelijking.

Iemand is in het begin ergens op een wereld terecht gekomen die niet de aarde was. Hij heeft daar misschien een tijdje de uitstraling gevoeld van werkende vulkanen of hij heeft zich beziggehouden met de omloop van de wateren. Hij is misschien betrokken geweest bij het gebeuren in een atmosfeer. Van daaruit heeft hij besloten, dat hij die ongebondenheid niet zonder meer kan aanvaarden. Hij wil weten wat het betekent. Stel, dat die planeet geen leven meer draagt. Hij gaat verder op zoek en komt terecht op de aarde. Op de aarde wordt hij een plant. Hij ervaart nu de invloeden waarvan hij eens deel is geweest a.h.w. van de andere kant. Hij beleeft ze nu als iemand die ze nodig heeft, maar die er gelijktijdig door geteisterd kan worden. Hij heeft nu een beter begrip gekregen van de elementen als ook van de betekenis die ze kunnen hebben op plantaardig vlak. Misschien dat hij dat een paar keren herhaalt, misschien ook niet.

Er zijn mensen, die eens een grasplantje zijn geweest en die de volgende keer een vogel zijn of een ander dier. Anderen groeien heel langzaam van een stukje onkruid via een struik naar een boom die honderden jaren staat. Dat op zichzelf betekent, alleen maar dat je meer tijd nodig hebt om iets in je persoonlijkheid te integreren om dat begrip op te bouwen. Je wordt dan dier. Als dier heb je te maken met beweeglijkheid. Je gaat nu ook zien dat het plantenleven weer een bepaalde wisselwerking heeft met ander leven. Je wordt a.h.w. ingeschakeld in een voortdurend proces van leven en sterven. Ik weet wel dat de mens dat vaak ontkent, maar dat komt omdat hij bang is voor de dood. Hij is bang voor de dood omdat hij duister en uitblussing verkeerd associeert met het wegvallen van het lichaam.

Zo'n dier heeft ook bepaalde ervaringen in twee of drie vormen, misschien zelfs meer en wordt dan mens. Dan zal die mens eerst worden geconfronteerd met dierlijke factoren in het menszijn, dat is duidelijk, want dat zijn zijn ervaringsdrijfveren. Al het

andere is een aanvulling. Vanuit die aanvulling komt hij tot een beter begrip van geestelijke of ideële betekenissen. Hij zal vanuit het absoluut materiegebonden zijn zich ontplooiën in de richting van een meer abstract beleven en denken. En dan incarneert hij weer. Zo gaat het door. Elke keer wanneer er een incarnatie is geweest, is er een rustpauze. Die rustpauze is niet omschrijfbaar in stoffelijke termen. Als je die vergelijkenderwijs probeert uit te drukken, dan komen we bij allerlei begrippen die we al kennen, zoals eerst Schemerland, rusten, ontwaken in Zomerland. In Zomerland leren om te leven, daarna vanuit Zomerland gaan werken en leren tegelijk. Misschien nog naar een hogere sfeer gaan totdat je vastloopt.

Vergeet echter een ding niet; Dat, wat u bent wordt bepaald door de ervaringen die u heeft opgedaan. Uw leven in de sferen is alleen het in details uitwerken van datgene wat u persoonlijk al als inhoud aan ervaring, aan begrip, aan harmonie en disharmonie heeft verworven. Het is dus a.h.w. een bevestiging van wat je bent geweest en gelijktijdig een juister begrip, een betere afstemming waardoor je beter zult kunnen bepalen wat je kunt zijn. Stel, dat de laatste incarnatie in ons verhaal terecht komt in de huidige tijd. Dan is de vraag gewoon: Hoe denk je? Wat is je instinct, zeggen ze dan. Maar wie denkt dat alles wat instinct is zuiver stoffelijk is, die stinkt er lelijk in zo nu en dan. Want er zijn heel veel instincten die niet stoffelijk zijn, omdat ze vanuit het onderbewuste en in feite vanuit de geest worden gereguleerd.

Er zijn mensen bij die kunnen zich alleen voorstellen, dat ze, als een organisch geheel, leven met anderen. Dat kunnen wezens zijn die in dierlijke vorm in kudden, in roedels gejaagd of gegraasd hebben. Misschien zelfs entiteiten die heel sterk zijn beïnvloed door een insectenincarnatie in een wespengemeenschap, een bijengemeenschap of een mierengemeenschap. Als je daarentegen behoort hebt bij de soorten die hoofdzakelijk jagen (je bent misschien een tijger geweest of een arend, desnoods een winterkoninkje), dan behoor je tot soorten die sterk territoriumgebonden zijn, maar die gelijktijdig een zeer beperkte gemeenschapszin hebben. Als je dan op aarde gaat leven, zul je dus anarchistisch zijn ingesteld of sterk egoïstisch; wat in de wereld gebeurt dat interesseert mij niet, als het mij maar goed gaat. Dan zegt men: Het is toch verschrikkelijk dat er mensen zijn die zo denken.

Als je weet wie je bent, dan weet je dat het bijna onvermijdelijk is en dat je nooit kunt proberen die mentaliteit te veranderen, hetzij in jezelf hetzij in een ander. Het enige dat je kunt doen is de toepassing van deze in het "ik" nu eenmaal vastgelegde waarden een beetje veranderen. Dus, wie ben ik, is niet alleen maar een kwestie van; wie zou ik willen zijn of; hoe zie ik mijzelf? Het is ook een vraag, door welke drijfveren functioneer ik eigenlijk? Dan is het natuurlijk ook heel prettig als we alleen maar bezig zijn met incarnaties. U heeft behoord tot een geestelijke gemeenschap. Een geestelijke gemeenschap betekent een aantal banden die voor u blijven bestaan. Dat zijn de z.g. harmonischen. Een sterke harmonische impliceert, dat een eenmaal ontstane binding op geestelijk niveau ook wordt gecontinueerd, wanneer degenen die daartoe behoren in verschillende werelden verder bestaan.

U heeft dus een bepaald deel van de geest, waarmee u harmonisch bent en dat op u inwerkt, dat voor u spreekt. Dat is niet voor iedereen hetzelfde. U kunt dus niet verwachten dat datgene wat voor u geestelijk werkzaam is voor een ander precies zo zal werken. Dat kan eenvoudig niet. Als dat zou gebeuren, dan zou dat een grote zeldzaamheid zijn. De regels van de materie, de herhaalbaarheid van de feiten blijken niet te bestaan, als wij ons bezighouden met de z.g. paranormale mogelijkheden van



de mens. Als we eerlijk zijn, dan geldt dat ook niet helemaal t.a.v. de gedrevenheden van de mens of zoals we het zeggen, het "ik" en de onbewuste factoren.

Deze harmonieën kunnen ook bestaan tussen een aantal entiteiten, die gelijktijdig of ongeveer gelijktijdig op aarde geïncarneerd zijn. Dan is er een sterke wisselwerking, die in een geestelijke wereld heeft bestaan en misschien daarvoor in de stof. Als we kijken waar de basis ligt, dan bevindt deze zich meestal in een stoffelijke sfeer; dus een stofwereld zoals de uwe. Hier komt men tot een zodanig aantal vergelijkbare belevingen, dat men eenzelfde vordering maakt. Is er oorspronkelijk een mate van harmonie bij de incarnerende geesten aanwezig geweest – ook al werd deze niet beseft - dan wordt ze op aarde bevestigd en ontstaan er, wat men noemt, de groepsincarnaties. Om te weten wie je bent, moet je ook dit beseffen.

Een groepsincarnatie houdt namelijk in dat er een aantal mensen zijn met wie het op de een of anders manier klikt, waarmee je contact hebt en niet eens weet waarom, waardoor je je getrokken voelt tot bepaalde bewegingen. Niet om hetgeen ze pretenderen te zijn maar om de mensen, die erin zitten. Hier is een aantrekkingskracht en die zal zeer zeker, als het om belevingen gaat, een grote invloed hebben. Maar het betekent ook, dat u gezien een vergelijkbare achtergrond met tenminste een incarnatie, ongeveer vergelijkbare belangen heeft bij uw incarnatie in deze wereld. Die onbewuste impulsen die uw stoffelijke persoonlijkheid zo sterk beïnvloeden en die vanuit de geest geprojecteerd zijn, zijn dan ook vergelijkbaar. Dit houdt in dat samenwerking mogelijk wordt zonder dat er verder een reële band aanwezig is.

Een groepsincarnatie, dat moet ik er nog bij zeggen, kan zich een lange tijd herhalen. Wij weten dat er b.v. Atlantische groepen zijn die op het ogenblik aan hun 7<sup>e</sup> of 8<sup>e</sup> groepsincarnatie bezig zijn. Het houdt niet in dat er tussendoor niet een aantal van die mensen ook noch eens afzonderlijk geïncarneerd kan zijn geweest, maar ze komen kennelijk steeds weer terug in een milieu waar juist die oude Atlantiërs eenmaal geïncarneerd zijn. Je wordt aangetrokken tot een milieu waartoe je in feite eigenlijk reeds behoort. De waarde van dit milieu wordt dan bepaald door de mogelijkheden die de wereld geeft. Je kunt net zo goed vanuit het standpunt van die wereld crimineel zijn als hoogverheven, buitengewoon wetenschappelijk of zeer verstandig. Dat ligt maar aan de inhoud die de groep heeft. De maatschappij zorgt voor de beoordeling. De groep echter voor de wisselwerking en de wederkerige versterking.

Wil je weten wie je bent, dan moet je je eens afvragen in welke kringen je je beweegt. Kijk gewoon naar de kwaliteiten die daar steeds op de voorgrond komen. Zeg dan niet tegen jezelf dat je nu bezig bent met de idealen, maar kijk gewoon naar de mensen. Hierdoor word je je bewust van datgene waartoe je je aangetrokken voelt. Je zult in vele gevallen zien dat je je meer aangetrokken voelt tot de mensen dan tot de problemen waaraan je dan gezamenlijk iets probeert te doen. Dat kan erg belangrijk zijn. Hierdoor word je je bewust van de kwaliteiten die je bezit.

Juist deze groepsincarnaties zijn in deze tijd talrijk, zodat heel wat mensen de mogelijkheid hebben om alleen reeds aan degenen met wie ze omgaan, te zien wat ze zelf een beetje zijn. Daarbij zie je dan niet alleen maar stoffelijke kwaliteiten. Als je iets verder kijkt, dan zie je dat er een gemeenschappelijke geestelijke achtergrond moet zijn.

Doordringen tot de kern van je eigen wezen is prima, maar als je geen vergelijkingsmateriaal hebt, dan kom je nergens als mens. Wil je weten wie je bent, dan moet je eerst kijken waar is het vergelijkingsmateriaal? Dat materiaal kun je vooral vinden in die harmonieën welke uiteen onbewuste drang voor jou op deze wereld steeds weer ontstaan. Dan gaat het niet om de uiting ervan. Het gaat er dus niet om, of je loopt te demonstreren of dat je gezamenlijk een sleutelclub hebt of misschien gezamenlijk hetzelfde geloof nastreeft en binnen dat geloof een bepaald groepje bent gaan vormen. Al die dingen zijn secundair. Het gaat om de relatie van mens tot mens; het binnen de groep behoren. Kijk naar de persoonlijkheden en probeer ze een beetje eerlijk te bezien. U zult zien welke drijfveren er ook in u bestaan, wat uw attracties zijn, wat hetgeen is dat u afwijst. Om het weer in een paar eenvoudige regels te gieten:

Het 'wie ben ik' is nooit te beantwoorden door alleen jezelf te bestuderen. Je kunt jezelf alleen herkennen door de waarderingen, de relaties die in de wereld rond je bestaan en die voor jou op dit moment reëel en besefbaar zijn.

Ik zal als entiteit altijd mede worden bepaald in elke manifestatie en ook incarnatie door de voor mij bestaande harmonieën. Zoekend naar datgene waarmee ik mij in de wereld harmonisch gevoel, zal ik kunnen beseffen wat mij drijft. Hierdoor kom ik nader tot de bepaling van mijn eigen kwaliteiten en - als ik eerlijk ben - tot een juister begrip van datgene wat zich achter mijn uiterlijke persoonlijkheid verbergt.

Al wat de wereld bevat is op dit ogenblik voor mij als mens bepalend. Ik kan niet rekening houden met geestelijke waarden, stromingen, tendensen of abstracties. Ik heb te maken met de feiten. Om te weten hoe ik reageer op de feiten moet ik nagaan hoe ik zelf de feiten verwerk en welke feiten ik zelf creëer. Daaruit kan ik wederom een aantal conclusies trekken t.a.v. mijn persoonlijkheid en mijn inhoud.

Juist door deze dingen te leren onderscheiden en daarmee mijn eigen harmonieën en disharmonieën in deze wereld althans redelijk te omschrijven wordt het gemakkelijker om door te dringen in de wereld van halve dromen en fantasieën, die gelegen is in het innerlijk tussen de innerlijke werkelijkheid en datgene wat je stoffelijk meent te zijn. Je kunt dan een groot aantal van die dromen herkennen voor wat ze zijn en terzijde schuiven. En dan zul je uit de vaagheid gemakkelijker een innerlijk licht vinden. Dan zal er een ogenblik voor je kunnen komen dat je zegt: Ja, ik ben dit alles en waarschijnlijk nog veel meer. Maar in de eerste plaats ben ik toch een verlengstuk van deze kracht die in, mij is. Hierdoor ontsnap je aan het gevoel van eindigheid, aan het gevoel van lotsgebondenheid zonder meer. Hierdoor rechtvaardig je meer van hetgeen je bent en doet aan de ene kant en besef je duidelijker waar je faalt t.n.v. jezelf aan de andere kant. Een mens, die wil weten wie hij is, moet bereid zijn te leven zoals hij is. En dat is niet alleen maar een kwestie van de dingen doen, maar ook beseffen waarom je ze doet. De volgende keer zullen we ongetwijfeld op deze punten nog verder moeten voortborduren. Want het gaat er niet alleen om- wat ben ik? wie ben ik? Maar zelfs om vragen als; waar ben ik?

Besef, dat uw wereldbeeld maar een zeer onvolledig deel is van de werkelijkheid waarin u verkeert. Besef, dat al datgene wat voor u beslissend is eigenlijk maar een conclusie is, getrokken uit een zeer klein aantal gegevens die u uit de grote veelheid van gegevens heeft kunnen waarnemen. Door op deze manier op te bouwen is het mogelijk esoterisch bewust te worden zonder daardoor uzelf los te maken van hetgeen u bent, u los te maken van de wereld waartoe u behoort.

❖ *U zei: je bent een verlengstuk van de kracht in je: Ben je niet een uiting van de kracht in je?*

Dan zou je alleen projectie zijn. U bent niet alleen projectie, want de kracht in u is, datgene wat u ook mogelijk maak, nu te zijn. Anders zou u namelijk niet als bezielende factor kunnen optreden in een lichaam. Daarom is het beter uit te gaan van het standpunt dat we geen projectie zijn, maar dat we deel zijn van de kracht, een verlengstuk.

❖ *Als er een ervaring op je afkomt, dan word je daar bang voor, want je weet dat de uitingen ervan niet aangenaam zijn. Is dat niet een waarschuwing tegen de verkeerde instelling?*

Zeer in het algemeen gezegd: De conditioneringen die stoffelijk zijn kun je overwinnen. De conditioneringen die voortkomen uit het totaal van je bestaan, dus niet alleen uit dit stoffelijke leven, kun je niet corrigeren. Maar zelfs als je die correctie op aarde zou willen aanbrengen, dan is het nog de vraag in hoeverre die conditionering is voortgeschreden. Als ze namelijk te ver is voortgeschreden, kun je de fout wel erkennen, maar je kunt - meestal op het belangrijke ogenblik - de reactie niet zodanig beheersen, dat ze volgens je besef juist is. Je handelt dan volgens je instinct juist.

## DE LOOP VAN GROEPSINCARNATIES

Wat groepsincarnaties zijn weet u zo langzamerhand wel. Dat is in het eerste deel uitgelegd. Maar wat u misschien niet weet is dat hierdoor allerlei werkingen heel sterk worden bepaald op aarde.

Er zijn b.v. groepen uit Atlantis. Dat zijn heel verschillende groepen. Wij kennen de groep: de vorsten. Er waren tien rijken en tien potentaten om niet te zeggen despoten. Deze despoten waren eigenlijk in de eerste plaats krijgsheren en regeerders. Zij waren dus erg geïnteresseerd in de militaire ontwikkeling. Deze groep kunnen we later terugvinden in Egypte; reïncarnatie. Wat waren het? Het waren allemaal militairen, militaire gouverneurs, generaals, legeraanvoerders.

Er waren ook priesters. De priesters van Atlantis waren in twee klassen in te delen. Er was een groep bij die zich vooral bezighield met macht en het bouwen van mooie tempels en wat dies meer zij. Nu is het vreemde, dat wij deze groep terugvinden eerst in de buurt van de Pamir (het dak der wereld), daarna in het boven-Egyptische rijk. Niet in het beneden-Egyptische rijk waar ze de mooiste bouwwerken hebben gemaakt. Neen, in het boven-Egyptische. Als we nog verder gaan kijken, dan lijken ze ook nog op te duiken op een gegeven ogenblik in Griekenland in de tijd van het tweede Byzantijnse rijk. We vinden ze ook nog eens terug aan het einde van de heerschappij van de Karolingers, in de middeleeuwen. Daarna komen ze nog eens naar voren, vreemd genoeg, in ongeveer 1800. Daar tussen hebben ze natuurlijk ook wel wat gedaan: Sommige van hen zijn in deze tijd alweer geïncarneerd waarbij ze zich ineens weer hebben ontwikkeld tot kerkelijke potentaten en politici.

Dan was er ook een groep die we de Witte Priesters noemen. Deze Atlantische groep maakte andere incarnatiecycli door. Wij zien dat deze een heel grote rol hebben

gespeeld in het priesterdom in bepaalde delen van Zuid-Amerika. Ze vormden daar de positieve kant.

Wij zien dat ze in de druïdische geloofsvorm een heel belangrijk aandeel hebben gehad, meestal als de z.g. ingewijden. Wij zien dat ze zelfs bij de Vikings hier en daar voorkwamen. Wij zien dat ze zelfs in midden-Europa en in Egypte optraden, maar in veel mindere mate en alleen in heel kleine groepjes. Als je dan kijkt zo rond 1200 tot 1400, dan zie je ze ineens in heel grote aantallen werken in China. Je zou er dus uit kunnen afleiden dat dergelijke groepen eigenlijk getrokken worden naar die plaatsen waar ze de beste mogelijkheid zien om volgens hun eigen instelling verder te leven en verder te werken.

Als u naar Nederland kijkt in deze dagen, dan is het bijna niet te geloven als u de bevolking bekijkt. Wist u dat er in Nederland op het ogenblik een groep indianen is geïncarneerd? Dan bedoel ik Amerikaanse indianen. Wat wij daar ook terugvinden zijn hele groepen die uit de Italiaanse Renaissance stammen en elkaar daar hebben ontmoet en gekend.

Vreemd genoeg zien we ook zowel in Duitsland als in Nederland een grote incarnatiegroep die elkaar hebben ontmoet in de Alexandrijnse periode; de tijd van Alexandrië, voordat de bibliotheek werd vernietigd. Je kunt dus zeggen dat een volk een bepaalde mentaliteit heeft en bepaalde groepen aantrekt. Maar dan moeten ze daar ook anders zijn.

Als ik probeer om b.v. de Witte Priesters te volgen, dan kom ik tot de conclusie dat zij eigenlijk in het begin tamelijk hard zijn. Ze zijn heus niet zo lief en vriendelijk, heus niet zo mooi en ingewijd als u zou willen, maar ze leren daar kennelijk veel van. En elke keer wanneer ze terugkomen, zijn ze iets zachtmoeziger geworden maar gelijktijdig ook rechtlijner in hun filosofie, in hun denken.

Als ze dan eindelijk in China zijn, dan blijkt ineens dat ze filosofen zijn, dat ze zich daar bezighouden met de juiste weg van leven en al dat soort dingen. Wanneer zij in deze tijd terugkomen waar moeten wij ze dan zoeken? Waarschijnlijk niet bij degenen die grote bewegingen stichten. Ik denk dat ze daaraan zullen zijn ontgroeid. Ik denk dat degenen van die groepen die in deze tijd incarneren of nog zullen incarneren zich voornamelijk zullen bezighouden met vereenvoudiging,, een soort terug naar de eenvoud van het beseffen: maak de dingen niet ingewikkeld.

Bij de krijgsheren zien wij dat ook. In het begin gingen ze uit van de persoonlijke moed. Maar langzamerhand hebben ze moed voor een gedeelte ingeruild voor macht. Wat eens voor hen het waarmaken was van een rijk, dat hebben ze voor een deel ingeruild voor avontuur.

Er zijn Amerikaanse generaals die eens aan het hoofd hebben gestaan van Egyptische ruiters. En als je dan kijkt, zeg je: Ik zie toch nog wel iets van die mentaliteit terug. Maar die mensen hebben dan wel een heel stel gelijk gezindten. Die clan (dat is het eigenlijk) vormt dan economisch, sociaal een heel bepaalde stuwkracht in de maatschappij.

Kijken wij naar de duistere priesters, de intriganten, dan zeggen we. Waar komen die nu allemaal terecht? Dan blijkt, dat ze vooral daar terecht komen waar je lekker kunt intrigeren. Dat zijn geen mensen die elkaar alleen maar de bal toespelen. Integendeel, samen vechten ze tegen de wereld en ondertussen proberen ze elkaar de das om te doen, misschien omdat ze denken er meer als heer uit te zien.

Nu is er een groep die in deze tijd weer incarneert. Het zijn over het algemeen nog jonge kinderen en er zijn nog een aantal op komst; die zijn nog niet geboren. Deze behoorde eigenlijk tot degenen die in Atlantis alleen heeft bestaan als een beperkte kaste. Dat waren de wetenschappers, de technici. Ze ressorteerden in die tijd wel onder de tempel, maar ze waren qua leven, qua denken heel afzonderlijke mensen. Als je nu nagaat welke kant die zijn uitgegaan, dan zie je met verbazing dat deze mensen in plaats van wetenschappelijk verder te gaan (dat hebben alleen de onbekwamen gedaan) zijn verder gegaan in de combinatie van geestelijke wetenschappen met stoffelijke wetenschappen. Ze maakten b.v. een aardig deel uit van de z.g. magische priesters in Babylon. Ook in Egypte zijn ze geweest. Wij hebben ze ook aan de Ganges en aan de Indus kunnen vinden.

Als we kijken naar wat ze in Europa zijn geweest, dan blijkt dat er een tijd was dat zo'n groep is geïncarneerd die hoofdzakelijk bestond uit wat we dan toch alchemisten moeten noemen; mensen die geesteswetenschap erg stoffelijke wetenschap op een vreemde manier met elkaar hebben gecombineerd.

Dan vinden wij ze nog eens terug in bepaalde Loges. Dat is dan in 1700 tot 1800. Daar ontwikkelen ze reeds allerlei denkbeelden die vooruit lopen op de wetenschap. Ze zijn b.v. eerder met psychologische inzichten bezig dan Freud. Ze zijn eerder bezig met inzichten t.a.v. materiele ontwikkelingen dan de meeste wetenschappelijk erkende coryfeeën van die dagen. Zij vinden nieuwe wegen in geneeskunde. Zij vinden nieuwe wegen in de techniek. En als je kijkt waar het om gaat, dan blijkt het bijna een internationaal groepje mensen te zijn die elk voor zich bezig is met ontdekken met experimenteren en die hun kracht ontleen aan het onderling uitwisselen van gegevens.

Wanneer die entiteiten weer geboren worden, dan vermoed ik dat die neiging tot synthese groter zal worden. Het zou voor de toekomst betekenen dat de incarnatie van een dergelijke groep een groot aantal omwentelingen tot stand zal brengen, niet alleen in de wetenschap. maar ook in de benadering van de mensheid vanuit de wetenschap. Groepsincarnaties zijn dus buitengewoon interessant en belangrijk.

Nu is het duidelijk, dat een groep nooit kan bestaan uit een aantal entiteiten die een vast programma hebben. Er is b.v. een van de Witte Priesters geweest die ook nog een hele tijd ergens aan de oostkust van zuidelijk Afrika een geestelijke leider, een magiër, is geweest. Er is een ander geweest die, vreemd genoeg, een tijd koning is geweest in de gebieden van Abessynië en een deel van Egypte. Zij hebben allemaal een stempel achtergelaten. Maar hun deelincarnatie (het als eenling incarneren) heeft niet kunnen voorkomen dat ze altijd weer tot de groep werden teruggetrokken en dat zij met die groep zijn verder gegaan. Daarom zou je bij een groepsincarnatie kunnen zeggen dat zo'n groep wordt gevormd door mensen met een aantal gemeenschappelijke belevingen plus een gemeenschappelijke belangstelling. Hun geestelijke instelling als groep is bepalend voor de wijze waarop ze voortdurend weer samen incarneren.

Realiseer u eens hoeveel dingen zich in de historie steeds weer herhalen. Speculanten in woningen? Die zitten heus niet alleen in Nederland en in Amsterdam. Die kunnen we ook vinden in Rome in de tijd van 120 v. Chr. tot 80 n. Chr. Kamerverhuurders? Uitbuiters waren er ook. Bouwers van onbewoonbare woningen? (die hadden ze heus niet alleen hier en daar in de middeleeuwen en in de industriële gebieden in 1850. Ze waren er ook in de Romeinse tijd, zelfs tot voorbij het verval van Rome. Diezelfde zien

we ook als bouwers optreden in landen als India, maar altijd bij stedelijke agglomeraties. Altijd herhalingen.

Dan moeten we ons afvragen. wat zit er op het ogenblik in Nederland? De indianen heb ik al genoemd. Dat zijn de mensen die nog steeds denken dat je met agressiviteit en luid schreeuwen je betekenis voor de goden en voor de wereld verhoogt. Er zijn er heel wat van, maar de meeste zijn meelopers. Er is zo'n groepje dat activistisch is.

Dan hebben we op het ogenblik in Nederland een nogal belangrijke groep, waarin hoofdzakelijk de Spaanse en Italiaanse incarnatiegroepjes een rol spelen. Die groepjes zijn niet zo heel groot. Ik denk aan ongeveer een paar duizend. We zien dat de Spaanse groep zich vooral bezighoudt met de vroomheid in vele opzichten. Ik zou zeggen, dat zijn de mensen die de Here in hun mond nemen en niet alleen maar op de deur schrijven in het restaurant. Deze mensen zijn voortdurend bezig om anderen te bekeren en te betuttelen. Dat is geen wonder, want een groot gedeelte van hen heeft een rol gespeeld bij de Inquisitie. Je zou kunnen zeggen; de prehistorische Opus Dei.

De Italianen daarentegen, die hier zijn geïncarneerd blijken voor een groot gedeelte afkomstig te zijn uit steden als Turijn, Milaan, Verona. Deze mensen hebben over het algemeen direct of indirect een rol gespeeld bij kunst. Zij hebben in de Renaissance deel gehad aan de cultuur van die tijd, uitvoerend of misschien alleen als toeschouwer en genierter. Ze waren sterk beroerd door dit gebeuren.

Als je die nu in Nederland terugziet, dan blijkt dat ze een zeer scherpzinnige kunstappreciatie hebben met sterke voorkeuren. Je ziet, dat ze in hun persoonlijk handelen en denken een beetje vrije geesten zijn (dat ligt ook in die tijd) dat ze daarentegen zeer besliste opvattingen hebben t.a.v. wat kan en wat niet kan (ook in hun tijd natuurlijk) en daarnaast dat ze nog wel eens de neiging hebben tot vendetta. Als ze zich eenmaal gekrenkt voelen, dan kost het hen vaak heel veel moeite om dat niet terug te doen. Deze groep zien we overal verdeeld. Je kunt ze vinden onder de kunstenaars, onder de politici, onder de handelslieden. Maar ze hebben allemaal ergens dat artistieke, dat niet helemaal rationele en daarbij toch die gebondenheid aan schoonheid in hetgeen ze doen. Ze proberen alles een eigen vorm te geven. Die mensen zijn belangrijker dan je zou denken, omdat ze zich losmaken van de vaste structuur. Ze zijn geneigd tot wat improvisatie en dat is erg belangrijk.

Als ik nog verder kijk, dan zie ik in Nederland nog een paar groepjes die voor een deel uit Midden-Afrika zijn geïncarneerd. We hebben vreemd genoeg op het ogenblik ook een aantal incarnatiegroepen vooral uit noord Azië in de richting van Korea, Mongolië en buiten-Mongolië. Deze groepen zijn ontzettend gebonden aan vaste wetten. Dat komt omdat in hun bestaan, dat betrekkelijk los was in die dagen, een vast gezag en een vaste regel erg begeerlijk waren. Daarin vonden ze hun mogelijkheid tot zelfbevestiging en de mogelijkheid om zekerheid voor zichzelf te verwerven.

Als je naar die mensen kijkt, dan zul je ze vinden, ik wil niet zeggen als ambtenaren dat zou te gek zijn, maar als de toepassers van regels en wetten. Het kunnen net zo goed accountants zijn als hoge ambtenaren van Waterstaat. Het is de gebondenheid van deze mensen aan de regel, dit zich voortdurend beroepen op een vastheid, waardoor ze hun eigen belangrijkheid bevestigd zien en gelijktijdig toch ook weer hun oude angsten voor bedreiging kunnen afweren door die voorschriften. Deze mensen maken in Nederland ook een belangrijke incarnatiegroep uit. Ik denk dat, als je ze allemaal gaat tellen, je gauw komt tot een kwart miljoen.

Zeker, er zijn ook nieuwe incarnaties bij. Dat zijn entiteiten die misschien wel vele malen geïncarneerd zijn, maar nooit in een groep zijn terecht gekomen. Er zijn in Nederland zelfs wat dierlijke incarnaties bij. Maar die vind je overal op de wereld.

Het belangrijke is eigenlijk, dat die groepen door hun geneigdheid de structuur van een maatschappij mede bepalen, maar ook de wijze waarop een geloof wordt verkondigd, waarop een geloof wordt beleefd. Zij zijn degenen die door hun groepsachtergronden zonder het zelfs te beseffen anderen beperken en conditioneren. Hoe vrijer de groep is die incarneert des te meer ze voor anderen ook vrijheid betekent. Hoe meer de groep zelf in het verleden is belaagd, door problemen of angsten, des te groter de angst dat ze die problemen en angsten nu weer gaat voelen en erkennen. En vervolgens, zonder te beseffen dat ze elkaar ooit hebben gekend, komt tot een samenwerking om die gevaren terzijde te schuiven.

Daarmee heb ik aangetoond dat groepsincarnaties buitengewoon belangrijk kunnen zijn, omdat ze niet alleen invloed hebben op een geestelijk niveau, maar werkelijk mede bepalend zijn zelfs voor internationale relaties, voor sociale structuur, voor economische ontwikkeling en al die dingen meer.

Nu zit u zich af te vragen na dit alles vernomen te hebben; Bij welke groep hoor ik dan? Wij kunnen daarover natuurlijk geen definitieve uitspraak doen, dat zou een beetje te ver gaan. Maar als ik kijk naar het merendeel van de reacties die ik bij de Orde tegenkom, dan geloof ik dat velen zullen behoren tot de Italiaanse groep, dat er nogal een aantal incarnaties bij zijn waarschijnlijk uit de Egyptische en mogelijk voor die tijd uit de Atlantische periode. Ook die voelen zich aangetrokken. Daarnaast hebben we nogal een stevig stelletje middeleeuwen, die waarschijnlijk van Zwitserse of Oost-Franse invloed zijn. Deze groepen hebben allemaal de behoefte om een zekere vrijheid te ervaren. Tevens hebben ze behoefte aan denkbeelden waarmee ze kunnen werken en nog een soort schoonheid waardoor ze zichzelf ondanks alles even kunnen vergeten. Die kwaliteiten komen we bij de Orde ontzettend veel tegen. Dus lijkt het mij toe dat wij in de genoemde groepen wel het merendeel van degenen zullen aantreffen die zich nu bij de Orde thuis voelen.

Dat is ook weer iets vreemds. De Orde is in zekere zin conditionerend. Niet dat zij u iets oplegt, maar zij helpt u wel om op een bepaalde manier te denken, te voelen. Zij helpt u soms zelfs om uw problemen op een andere manier te benaderen of te zien. Het gevolg is, dat er in de Orde, ondanks alle onverdraagzaamheid die aan een Orde der Verdraagzamen eigen schijnt te zijn, toch banden ontstaan. Er ontstaat dus ook weer een soort groepsbewustzijn.

Nu is de Orde in Nederland betrekkelijk klein, maar ze is internationaal. Wij werken in vele andere landen onder een andere naam. Zou het dan vreemd zijn te veronderstellen dat misschien over een 500 jaar of misschien eerder er ineens een incarnatiecyclus is waarin een groep van de O.D.V. op aarde terugkomt. En dan niet om de verdraagzaamheid te prediken, maar om gewoon die nieuwe benadering van het leven, die dan in de sferen nog verder is uitgewerkt, op aarde te manifesteren. Daarom is het interessant je bezig te houden met de mogelijkheid van groepsincarnatie. Het is niet alleen wat het verleden is geweest en wat nu inwerkt op de verschillende landen.

Wist u dat vele diplomaten die op het ogenblik in de Ver. Staten werkzaam zijn, betrekkelijk snelle reïncarnaties zijn van de eerste mensen, die westwaarts zijn getrokken? Nou, dat waren ook niet zulke schurken en cowboys zoals u zich hen

voorstelt. Het waren mensen die een beetje eenzijdig, rechtlijnig waren, erg overtuigd van zichzelf, hun gelijk en hun God. Die kunnen we daaronder terugvinden. Zo wordt duidelijk wat er in de wereld gebeurt en wat er kan gaan gebeuren. Want al die groepjes die nu geïncarneerd zijn, die samen wel tegen het miljard aanlopen als we het tegenwoordig bezien, die zullen later incarneren in omstandigheden waarin ze zich thuis voelen. Dus de kans is groot dat ze in een gebied terecht komen. En omdat ze ook door kosmische invloeden worden gedreven (wat er in de kosmos is, voel je ook aan en zeker als geest) is het ook iets van, de haan van het licht kraait, ik moet opstaan en naar de aarde gaan. Dan zullen ze dus ook ongeveer gelijktijdig op aarde zijn. U moet dat dan niet zien als binnen 3 maanden. Zeg, dat ze incarneren binnen 60 jaar. Dan krijgen we daardoor een bepaling van de nieuwe mensheid.

De groepen, die op het ogenblik op aarde zijn en de waarschijnlijkheid dat tenminste een deel daarvan binnen 3 a 500 jaar zal incarneren maakt duidelijk waar het karakter zal liggen in de hoofdperiode van Aquarius. Dan kunnen we zo bepalen dat aan de hand van hetgeen er nu is en de problemen die nu worden ervaren er een grote eenheid en samenwerking zal zijn, een zeer grote persoonlijke vrijheid in die periode. Dat er zeer waarschijnlijk zowel in weten als in geestelijke wetenschap er bijzonder sterke leiders zullen zijn die worden gedragen door groepen die er eigenlijk nu al harmonisch mee zijn, maar die het nog niet beseffen. Daarmee hoop ik u een klein overzicht te hebben gegeven van iets wat u anders misschien zou onderschatten of niet volledig begrijpen.

## ZILVER

Zilver zo edel als goud, maar schijnbaar toch meer algemeen. Zilverlicht een kracht die levenskrachten schenkt, maar gelijktijdig ook brengt de vergroting van tegenstellingen waarin macht en onmacht, kracht en zwakte tegenover elkaar staan. Een genezende kracht, zeker, maar een kracht die niet alleen de patiënt sterker maakt, doch vaak ook de kiemende ziekte. Zilver is de band van het leven. De band die een verbinding maakt tussen de stof en de geest, wanneer je bent uitgetreden Zilver is de kracht van een ontwikkeling die voortdurend feller en sterker zich openbaart, maar daarbij de tegenstellingen a.h.w. verscherpt en nodig heeft juist om zichzelf waar te maken. Daarom is zilver meer het symbool van leven.

Goud is meer het symbool van levenskracht, want waar het goud bijna zacht en koesterend versterkt, daar is het zilver harder, is het feller, is het ook beslister en eigenlijk meer selectief. Waar het goud zijn kwaliteiten snel verlies, als je het teveel vermengt, daar kan het zilver veel sterker vermengd zijn en toch nog kwaliteit bepalend blijven.

Het witte licht, de sfeer van zilver en verblinding, dat is de openbaring van een waarheid, maar dan wel in tegenstelling. Laten we daar niet bang voor zijn. Laten we vooral niet vergeten dat het goud voor ons in het leven de kracht is waaruit we leven. Terwijl het zilver de openbaring is waardoor het leven zinvol wordt. Wij kunnen geen van beiden missen. Wij kunnen niet een van beide verwerpen of de voorkeur geven

Het zilver is de kracht waardoor we beseffen, waardoor we voelen, waardoor we zijn. Het goud is de kracht waardoor alles mogelijk wordt gemaakt. Als u dus denkt aan zilver, denk aan de waarheid met al haar tegenstellingen. Denk aan de felheid



**© ORDE DER VERDRAAGZAMEN**

Sleutels jaargang 28: 1982 - 1983- cursus 1- Filosofische esoterie

Les 2 - Wie ben ik?

---

waarmee het leven zich in talloze verschijnselen uitdrukt. Besef, dat daar achter de mildheid schuilt, die het leven mogelijk maakt.

### LES 3 - WEERKAATSING

Wanneer een invloed in uw wezen een werking veroorzaakt, zal uw wezen op zijn beurt de verwerkte invloed naar buiten projecteren. Dit is een van de vele soorten weerkaatsing waar we het over zullen hebben. Hoe die weerkaatsing ongeveer werkt, heeft u in het eerleden ongetwijfeld meermalen gehoord. Denk b.v. aan de mentaliteitskwesie in Zeeland die mede de veroorzaker is geweest van de grote stormramp, de grote overstroming. Je zou kunnen zeggen dat er op het ogenblik een soort professioneel pessimisme heerst in een groot aantal landen en dat dit indirect invloed moet hebben op allerlei gebeurtenissen in die landen. Een weerkaatsing is dus niet alleen een invloed die in ons ontstaat, maar verwerkt komt ze weer naar buiten.

De situatie waarin we op het ogenblik verkeren is er een waarin we nog een roodlicht-invloed verwerken; althans de laatste resten en gelijktijdig te maken krijgen met een langzaam opkomende witinvloed. Dat wil zeggen, dat we de onrust en tot op zekere hoogte ook de onbeheertheid van de afgelopen tijd langzamerhand zien overgaan in bijzonder scherpe erkenning van tegendelen. Voor onze theorie van weerkaatsing is het interessant eens te kijken wat er gebeurt.

Als een mens zichzelf kent, dan behoeft hij niet te weerkaatsen wat hem bereikt, want zijn innerlijk is dan in staat om de ontvangen straling om te zetten in signalen welke voor die mens altijd weer positief zijn, de wereld blijft positief voor hem. Maar stel nu het tegenovergestelde, dat u niet in staat bent om dit bewust te beheersen. Wat gebeurt er dan?

De invloed bereikt u. Ze gaat van u uit naar uw omgeving, kaatst uit uw omgeving weer naar u terug en we krijgen wat men noemt een opslingeringsproces. De frequentie waarmee de impulsen heen en weer schieten wordt groter. De intensiteit neemt daarbij gelijktijdig enigszins af. Maar aangezien wij zelf, die herhaalde prikkeling in een richting meestal niet kunnen verwerken, komt er een ogenblik dat wij eenvoudig niet in staat zijn te overzien wat we doen, dat we niet meer begrijpen dat we onredelijk denken of onredelijk reageren. De gevolgen daarvan zijn dan over het algemeen minder aangenaam.

Als je jezelf wel beheerst, dan sta je nog met grote moeilijkheden, want je hele wereld staat ook onder invloed van diezelfde kracht. Je moet dus niet alleen neutraliseren wat jou persoonlijk bereikt: maar je moet bovendien elk signaal dat je bereikt omvormen van negatief naar positief. Dat kan erg moeilijk zijn. Op grond van dit alles wil ik u een filosofie voorleggen;

Het innerlijk is in zijn -diepste -kern alomvattend. Het is in staat alle krachten in zich te erkennen. Het is in staat alle krachten van zich uit te zenden ongeacht wat de oorzaak of de reden daarvan zou mogen zijn. Wij zijn dus eigenlijk een autonoom stelsel zodra wij tot de kern van ons wezen komen.

Naarmate we echter die kern minder bereiken, zullen we een kleiner gedeelte van de invloeden kunnen overzien, kunnen beheersen en eventueel bewust en gericht weerkaatsen. Daaruit vloeit voort dat hoe kleiner ons bewustzijn van ons werkelijk "ik" is, hoe beperkter onze mogelijkheid is tot het wijzigen van al datgene wat ons treft. Ik geloof, dat u dat wel kunt begrijpen.

Als we nu proberen de zaak nog een beetje verder op te draaien, dan komen we tot de volgende conclusie:

Juist daar waar we niet of onvolledig beheersen wat ons beroert, komen wij tot een vervorming daarvan, die niet alleen voor anderen, maar ook voor onszelf negatief is. Wij zijn niet in staat om b.v. bewust en beslissend te handelen. Het hangt allemaal teveel van het toeval af, of we blijven heel lang in dubio. Wij zijn niet in staat om de juiste situatie voor ons te evalueren en van daaruit voor ons een verstandig en juist besluit te nemen. Dan is het toch wel heel erg belangrijk dat we onze aandacht steeds weer richten op de kern van ons wezen. Nu zal het u niet verbazen, als ik zeg dat je in een enkel leven nooit de kern van het eigen wezen kunt bereiken en dat je zelfs in vele levens daar soms niet al te dichtbij komt. Maar elke stap dichterbij betekent een grotere beheersingsmogelijkheid, het betekent een grotere omvormingsmogelijkheid.

Het is misschien een kinderachtige spreuk: "verbeter de wereld en begin bij jezelf." Ik zou zeggen: Erken eerst jezelf, dan verbeter je de wereld. Want op het ogenblik dat je eigen invloeden steeds positiever zijn, zul je in de hele wereld het negativisme langzaam, maar zeker ongedaan maken. Op het ogenblik dat je eigen vermogen om alle signalen te verwerken groter wordt, zullen minder signalen jouw handelingen en je denken gaan bepalen, maar daarmee ook je ervaren, je gehele innerlijke bewustwording.

De wereld waarin we leven is voor een groot gedeelte een denkbeeld. Dat weet u ook. Om het heel kort nog eens te recapituleren Wij zien de feiten vanuit ons standpunt. Wat wij ervaren en zien is in feite onze beoordeling van zaken die wij in hun wezen niet geheel kunnen benaderen. Als je daarmee rekening houdt, dan zeg je: Waar moet ik naar toe?

Als ik diep in mij mijzelf kijk, dan heb ik wel iets bereikt. Maar als ik het niet naar buiten kan brengen, dan blijf ik nog steeds het slachtoffer van alle invloeden om mij heen. Op het ogenblik, dat ik mijzelf erken en mijzelf gebruik om naar buiten toe een bepaalde situatie a.h.w. te veranderen, zal dit mij gelukken. Dan krijg ik langzaam maar zeker een zodanige verandering van de situatie en de omstandigheden dat ze ook voor mij positief worden. Ik herschep mijn wereld op grond van mijn innerlijke aanpassing en omvorming van alle signalen die mij bereiken.

Ik weet het, dit is theorie, filosofie. U kunt zeggen: Het klopt niet altijd. U heeft groot gelijk. U kunt ook zeggen: Wij kunnen dat zo moeilijk doen. Dan heeft u ten dele ongelijk, maar voor een groot gedeelte bent u het slachtoffer van de omstandigheden.

Als ik kijk naar deze wereld, dan zie ik al die invloeden die aankomen. Ik kan dan automatisch aflezen wat er gaat gebeuren. Niet exact dit zal hier gebeuren, dat zal daar gebeuren. Maar ik weet, de hele wereld met de mensheid zal een zodanige invloed ondergaan dat een groot aantal mensen zichzelf niet kan helpen. De onbeheerstheidsfactor zal toenemen.

En als het zo tegen het oudejaar gaat, zult u zeer waarschijnlijk met het langzaam minder worden van de witinvoer deze enorme uitbarstingen van onbeheerstheid in grote mate zien optreden. Dat duurt dan wel een maand.

Nu zult u zeggen: Wat moet ik daarmee beginnen? In de eerste plaats moet u zorgen dat u zelf beheerst blijft. In de tweede plaats moet u begrijpen dat de onbeheerstheid van anderen niet alleen maar nadeel heeft, maar dat het ook voordelen kan hebben. U moet proberen de gunstige kanten ervan te herkennen en die a.h.w. naar de wereld

uit te zenden. Daardoor ontstaat er een weerkaatsing die steeds positiever wordt. Want als u reageert op de juiste manier, zal het antwoord, dat u uit de wereld krijgt een tikje minder negatief zijn t.a.v. uzelf. U verbetert dat weer; het wordt dus positiever. Het opslingeringsproces brengt ons niet tot een uitbarsting. Integendeel, eerder tot een redelijke vrede-toestand en een reactie waarin een samenwerking of een onderling begrip mogelijk is.

Als ik die invloed voor de gehele wereld bekijk, dan zeg ik: Als zoveel mensen op dezelfde manier denken, dan moet de natuur daarop reageren. Dan verwacht ik, zoals dat heet, anomalieën zowel in het klimaat als in het gedrag van de aardbodem. Wat eigenlijk niet veel meer of minder betekent dan dat het weer gekke dingen gaat doen en dat we heel onverwachte situaties kunnen krijgen. Het kan de ene dag vriezen tot -10 graden, de volgende dag is het een lentedag en de vogeltjes kwinkeleren weer. Of je verwacht dat het koud zal worden en het wordt warm. Je verwacht dat het warmer zal worden en het wordt kouder. Je dacht dat het aardbevingsgevaar nihil zou zijn en ineens komen er een reeks kleine bevingen misschien nog gevolgd door een grotere. Je denkt dat een vulkaan slaapt en juist die vulkaan gaat werken. Bij een werkende vulkaan zou je een uitbarsting verwachten en die doet lekker niets. Dit soort reacties van de natuur op de beïnvloeding door de mensen is bijna niet te remmen. Want de mensen zijn het die de impulsen, die uit de kosmos komen, voortdurend versterken. Zijn het nu alleen geestelijke invloeden, dan is dat niet zo erg, dan treft het alleen de aarde als geheel en niet de mensen.

Wat de mensen hebben te maken met geestelijke invloeden, is een werking in zichzelf. Het kan worden uitgedrukt in emoties. Het kan tot gekke gedachten voeren, maar die hebben de mensen nu ook al. Dus alles bij elkaar is dat dan niet zo erg. Maar als we nu te maken krijgen met een aantal zeer stoffelijke impulsen en impulsen die een beetje sterk afwijken van wat normaal is, dan zal elk deeltje op aarde daarop reageren en ook de mens. Als de mens die reactie versterkt, kunnen de effecten van die straling zelfs tot het duizendvoudige toenemen. En dat betekent dan heel vaak het onverwachte gebeuren.

Wie zich bezighoudt met de innerlijke wereld weet, dat je in die innerlijke werelden nogal eens wat ontmoet. Soms zijn het dwangwerelden. Je kunt demonische werelden aantreffen. Je hebt werelden waarin je alleen maar nevel ziet. Je hebt werelden waarin het ontzettend mooi is, totdat je tot de conclusie moet komen dat de planten vleeseters zijn en als je in de buurt komt, beginnen ze onmiddellijk te smakken. Er zijn allerlei wereldjes, negatieve en er zijn ook heel mooie. De wereld die wij op die manier scheppen is natuurlijk onze eigen creatie. Als u in een wereld terecht komt die heel mooi is en waar alle planten vleeseters zijn die naar u hongeren, dan is dat een soort nachtmerrie-idee. Dat komt echter voort uit uw eigen reactie. U voelt u waarschijnlijk door alles bedreigd. U wilt in alles een bedreiging zien en in uw gedachtewereld maakt u dat waar. Maar dat betekent dat u het in een sfeer waarmaakt.

Dan denk ik, als dat nu in die sferen zo is, dan kan het haast niet anders of ook op aarde moeten dergelijke dingen voorkomen. Ik geloof dat we te maken hebben met ritmen. De ritmen van de mens, de ritmen van de maan, de ritmen van de zon en dat deze op een gegeven ogenblik ook gaan samenvloeien. Het is namelijk mogelijk dat menselijke ritmen precies op een piek of op een dieptepunt samenvloeien met een piek of een dieptepunt van de maancyclus, de zonnecyclus etc.

Er zijn ook nog een groot aantal sterren die invloed hebben. Daarnaast hebben we de directe invloeden vanuit het Melkwegcentrum die eveneens zeer grote invloed kunnen hebben. En als dat allemaal maar gelijktijdig op een piek komt (naar boven of naar beneden), dan kun je zeggen dat ze elkaar zodanig versterken dat het onmogelijke het meest waarschijnlijke is. Dat zou in het volgende jaar een paar keren bijna kunnen voorkomen.

Ben je nu in staat om die invloeden in jezelf om te vormen, dan is er niets aan de hand, er kan je niets gebeuren. Integendeel, je geeft a.h.w. een tegenfase. Dus de invloeden om je heen worden zwakker in plaats van sterker. Maar als je daarin gewoon meegaat, dan bevind je je ergens in een stroomversnelling. Je kunt geen houvast meer vinden. Je ziet wel dat je de verkeerde kant uitgaat, maar je weet waarachtig niet wat je daaraan moet doen.

In het geheel waarin de wereld zich op het ogenblik bevindt, komen er een aantal van die praktisch gelijk vallende fasen voor. Gelukkig niet allemaal, anders zou het er heel somber uit. Wij moeten aannemen dat waarschijnlijk in april, zo rond 17 a 18 april tot ongeveer 26 a 27 april (een decade), wij te maken zullen hebben met een groot aantal samenvallende invloeden die allemaal gelijk negatief zijn. Als ze allemaal negatief zijn, dan is de reactie van de mens waarschijnlijk ook negatief. En als hij dan zo'n wereldje in zichzelf heeft geschapen, zo'n nachtmerriewereld, dan is het voor hem alsof de hele wereld als een nachtmerrie gaat antwoorden. De dreigingen hebben natuurlijk een andere vorm, hetzij meer vleesetende planten bij wijze van spreken. Maar het zijn agressieve burens en onbetrouwbare instanties en wat voor dreigingen er nog meer kunnen zijn. Je zit echter met hetzelfde effect.

Dan is het in deze tijd belangrijk om de werking van de weerspiegeling door te hebben; dat je begrijpt wat de techniek is. Is het voorgaande voor een groot gedeelte opgebouwd op enkele feiten plus een aantal beelden en veronderstellingen, toch meen ik dat we heel dicht bij de werkelijkheid zitten.

Als ik zeg: U moet in de komende tijd proberen uw eigen positiviteit zo sterk mogelijk op te voeren, dan kunt u dat alleen doen, indien u maar niet uitgaat van de beelden die de wereld u oplegt. U moet uitgaan van de beelden die in uzelf bestaan.

Probeer ook niet te beantwoorden aan anderen. Probeer eerst te beantwoorden aan datgene wat er in uzelf leeft. Als u dat op de juiste manier weet te doen, dan heeft u in ieder geval een groter aantal mogelijkheden om alles wat negatief uit de wereld tot u komt om te zetten in iets positiefs. U kunt er iets goeds van maken.

Je kunt van een tekort aan kracht in de wereld voor jezelf een mogelijkheid scheppen om een teveel aan kracht aan een ander over te dragen. Je kunt van de agressiviteit van de wereld iets maken wat niet meer destructief is, maar wat op zichzelf gevaarlijke dingen gaat vernietigen. Je kunt de vernietiging niet geheel uitschakelen, maar je kunt wel helpen om het een doel ervan beter te bepalen. En dan word je zelf meegesleept.

U kent allemaal het verhaal van Tjil Uilenspiegel. Hij zag een paar paardevijgen liggen die dampen van versheid en hij sprak tot zichzelf: Waar rook is, is vuur. Hij liep het dorp in en riep: Brand, brand, brand. Toen iedereen uitliep om te gaan blussen, zei hij tot zichzelf: Ja als iedereen daar naartoe gaat, dan zou het toch wel eens waar kunnen zijn. Dus ging hij er ook heen.

Ik denk, dat wij diezelfde stommititeit ook heel vaak uithalen. Wij beseffen niet wat wij veroorzaken. Daarom nemen wij de afwijkingen van de werkelijkheid en daarmee de afwijkende reactie die wij hebben veroorzaakt heel vaak aan als een zelfstandige factor. Vanaf dat ogenblik zitten wij fout. Dan worden wij meegesleept, alleen nu door de variant die we zelf hebben veroorzaakt. Maar als wij begrijpen, dat ook die variant door ons beheerst en beantwoord moet worden naar ons eigen wezen, dan kunnen we veel meer doen. Dan worden wij niet meegesleept. Wij gaan niet kijken of er brand is, maar we maken misschien wel van de gelegenheid gebruik om een gevaar uit te schakelen in het dorp, terwijl de anderen paardevijgen zijn gaan blussen. Het is moeilijk om dat uit te drukken. Misschien kan ik het zo wat duidelijker maken.

U weet dat normaal, wanneer je een lichtbundel weerkaatst, je een heel grote spreiding krijgt; je krijgt veel verlies. Nu berust het geheim van de laserstraal erop dat het licht gelijk wordt gericht, zodat eigenlijk alle lichtkracht zich precies in parallelle lijnen voortbeweegt. Er is geen spreiding, de hele intensiteit blijft behouden. Om dat nog te versterken heeft men aan het begin van de laser een verzilvering aangebracht zodat daar een weerkaatsing ontstaat van alle stralen die misschien de verkeerde kant zouden uitgaan. Die worden dan weer terug gericht in een en dezelfde richting.

Stel u voor dat u geestelijk hetzelfde probeert te doen. Wat is dan de eerste noodzaak? In de eerste plaats; Geen signaal aanvaarden dat niet in overeenstemming is met mijn innerlijke wereld, mijn innerlijk zijn. In de tweede plaats; Ik kan geen beelden en geen invloeden aanvaarden die liggen buiten mijn voorstellingswereld. In de derde plaats; Ik kan alleen datgene terugkaatsen wat en in mijn voorstellingswereld en in mijn besef van juistheid bestaat. Die regels moet u in acht nemen. Daarmee hebben we eigenlijk de reflectie al geschapen die nodig is om in de laser alle krachten, alle licht in een richting te bundelen.

Wat moet ik bevestigen? Dat wat ik ben, ben ik zelf. Met andere woorden; de hele wereld is voor mij alleen maar datgene wat ik zelf ben. Daarom zal ik in de wereld datgene wat ik ben en innerlijk weet te zijn zo volledig mogelijk uiten. Ik zal mijn voorstellingswereld in mijzelf moeten controleren. Maar de dingen die werkelijk tot mijn wezen behoren moet ik ook naar buiten durven uitsturen.

Ik zal al datgene wat mij uit de wereld bereikt niet op zijn eigenwaarde mogen accepteren zonder meer. Ik moet het vergelijken en elke kracht die mij bereikt omzetten in datgene wat in mijn persoonlijkheid daar het dichtst bij ligt.

Probeer niet grote veranderingen tot stand te brengen daarvoor ben je over het algemeen nog niet ver genoeg. Probeer gewoon die kleine ombuiging tot stand te brengen waardoor iets wat negatief scheen wordt veranderd in iets positiefs dat je weer naar de wereld toe stuurt. Door deze techniek te hanteren gaan wij zelf werken als een stralend element.

Nu weet u allemaal dat bepaalde stralingen niet bepaald prettig zijn. Denk maar eens aan uranium. Er zijn heel wat arbeiders gestorven in de uraniummijnen, omdat men nog niet wist hoe die straling feitelijk functioneert. Nu weten wij het wel en het aantal sterfgevallen is daardoor natuurlijk veel minder geworden. Ook in de laboratoria zijn indertijd grote ongelukken gebeurd. Tegenwoordig is dat bijna niet meer het geval. Wij moeten begrijpen dat stralingen soms gevaarlijk kunnen zijn.

Een straling die gevaarlijk is, kan ik niet zonder meer verwerken. Ik moet een afschermingstechniek hebben, waardoor ik alleen tot mij toelaat wat ik zelf kan

verwerken. Dan wordt het een beetje moeilijk. Maar als ik werkelijk kracht nodig heb, dan moet ik mij realiseren dat er heel veel kracht van mij wordt genomen door de wereld (dat is altijd zo) en dat de kracht, die van de wereld naar mij toe komt, voor een groot gedeelte juist daarvoor wordt gebruikt. Dan moet ik 'stop' zeggen. Ik aanvaard niet dat de wereld kracht neemt, voordat ik zelf die kracht geef. Afschermingmethode.

Realiseer u; alles komt tot mij. Ik wens niets uit te zenden. Hierdoor is een snelle oplading van de eigen persoonlijkheid meestal mogelijk. Je kunt je eigen kracht enorm doen toenemen en wat meer is, je kunt die kracht dan - en nu bewust en gericht - gaan gebruiken op specifieke doelen. Negatieve signalen zullen wij in deze fase moeten afwijzen. Wij kunnen alleen positieve signalen verwerken. Zouden we dit echter te lang doen, dan staan we buiten onze wereld en komen we in een toestand terecht waarin we eigenlijk met de hele wereld geen raad meer weten. Dat is ook niet de bedoeling. Wij moeten dus eerst zorgen dat wij ons sterk voelen, dat we voldoende kracht en vitaliteit in onszelf hebben om weer alles wat de wereld naar ons toestuurt om te zetten in iets wat meer aanvaardbaar is voor ons wezen en dan laten we de wereld weer toe.

Doordat we nu een overvloed aan energie hebben kunnen we elke binnenkomende straling omzetten in de straling die wij nodig vinden. Het gevaar van besmetting is niet aanwezig. Integendeel, wij zijn afgeschermd tegen alles wat niet bij ons past, maar nu op een zodanige manier dat wij zelf bovendien de omgeving neutraliseren. Er is niet alleen maar sprake bij wijze van spreken van een loden pak, zoals men een tijdje heeft gebruikt bij radium en radioactieve stoffen. Neen, wij zijn zover gekomen dat wij een veld kunnen creëren waarin die straling niet meer de nodige hardheid kan bereiken om ons te schaden. Wij breiden onze uitstraling uit. Hieraan is een heel interessant punt verbonden.

Iedereen weet dat hij een aura heeft. Die aura is over het algemeen gemiddeld geladen; bij de een wat minder, bij de ander wat meer. Maar op het ogenblik dat de lading in de aura groot wordt, krijgen we een grotere maar ook een intensere aura, het breidt zich uit. U heeft wel eens zo'n heiligenbeeld gezien waar zo'n hele lichtgolf omheen staat. Zo moet u zichzelf ook voorstellen. Doordat onze aura zich uitbreidt worden we niet alleen meer bestand tegen alles wat ons bereikt en dat niet bij ons past, we hebben niet alleen de mogelijkheid om beter te selecteren en juister te antwoorden, maar we hebben bovendien een soort beheersing gekregen, waardoor wij meer signalen kunnen ontvangen.

Het zijn niet alleen die harde signalen die nu doordringen. Ook de signalen die heel zwak zijn, kunnen we gaan versterken. Men noemt dat dan een vorm van paranormale begaafdheid. Of het dat is, weet ik niet. Zeker is, dat je allerlei invloeden uit de geest gemakkelijker kunt aanvoelen. Zeker is, dat je gevoeliger bent voor alle verschijnselen in de omgeving, ook als die op astraal niveau zijn. Je voelt de waarschuwingen, de kleine afwijkingen in de trilling van de aarde. Je hebt je eigen trillingsgetal dat in het gehele magnetische veld voortdurend doorwerkt. Die voel je ook beter aan. Je voelt a.h.w. van tevoren wat er gaat gebeuren. Daardoor kun je weer steeds beter - stoffelijk en geestelijk - plaatsen wat er gaat gebeuren. Het is dus niet een kwestie van; laat ons bewust worden en een grote aura krijgen dan zijn we zalig. Neen, het is wel degelijk: wanneer we onze kracht vergroten, onze aura sterker maken, dan bereiken we daarmee gelijktijdig een grotere kracht en een betere en grotere ontvankelijkheid.

Wij selecteren nog steeds; wij kunnen niet anders. Wij ziften uit dat alles alleen de dingen, die passen bij ons diepste innerlijk, voor zover wij dat hebben benaderd. En naar buiten toe geven we nog steeds die dingen, die in ons innerlijk belangrijk zijn, alle aandacht en we werpen die a.h.w. de wereld in. Maar omdat er steeds meer signalen komen, wordt onze wereld completer. Wij gaan zonder het zelf te beseffen of te willen meer naar de feiten toe. Niet alleen de stoffelijke feiten (weerkaatsing van kosmische werking voor een groot gedeelte), maar we gaan ook naar de kosmische feiten toe, 't wezen, de krachten en de wetten die de kosmos beheersen.

Onze aanpassing is er niet een, die alleen maar plaatsvindt t.a.v. die ene kleine planeet waarop wij leven. Neen, het is er een die ons in harmonie gaat brengen met steeds meer sterren, die ons in harmonie gaat brengen met misschien een hele sterrennevel, zodat we alles wat daarin pulseert mede als een persoonlijke eigenschap gaan voelen en - zonder het natuurlijk helemaal te begrijpen, want dat kunnen we niet - daaruit alles wat bij ons past selecteren en zo ons vermogen vergroten om de wereld te maken, te beïnvloeden. In feite is het om haar te hervormen, groot te maken.

In de komende tijd zullen we die weerkaatsing een grote rol zien spelen. Ik heb u al een invloed genoemd die binnenkort gaat komen. Met kerstmis heeft u nog een beetje wit licht. Er is kans op verschil van mening zo nu en dan, maar als u dat niet doorzet, dan blijft het een heel prettige tijd. Ik wil niet zeggen "vrede op aarde" zo erg is het ook weer niet. Voor een politicus zou dat heel erg zijn en ook voor een generaal. Maar het is toch wel een toestand van een zekere rust, een zeker evenwicht.

Kort daarna, waarschijnlijk de 27<sup>e</sup>, 28<sup>e</sup> dec. begint het gedonder, het gegooi in de glazen. Dan krijgen we de spanningen die zich gaan ontladen. Als wij in zo'n toestand komen en wij zijn niet in staat te selecteren, dan worden we het slachtoffer van zaken die we pas later begrijpen. Als we echter selecteren dan houden we niet alleen maar beïnvloedingen weg, we drukken ook een aantal feiten van ons af. Ze zijn er wel, maar ze kunnen ons niet raken en daardoor zijn wij gelijktijdig in staat om vanuit onszelf op die punten, waarop we ons willen richten, meer van de positiviteit van de bescherming a.h.w. die we zelf genieten over te brengen.

Nu zult u zeggen: waarom spreek je steeds over bepaalde punten? Als u de andere cursus doorleest, zult u vanzelf tot de conclusie komen dat de mens eenvoudig niet in staat is de hele wereld gelijktijdig te beïnvloeden. Als je dat probeert te doen, zelfs met een groep, zal het resultaat niet bepaald daverend zijn. Een punt dat je kent is iets waarvan de voorstelling in je leeft. Die voorstelling kun je wijzigen, maar met een zodanige intensiteit dat, zolang die wijziging niet lijnrecht ingaat tegen het wezen van hetgeen je waarneemt, de verandering zich daarin eveneens manifesteert.

Ik denk zo, dat u die bescherming in het komende jaar zo nu en dan hard nodig zult hebben. Niet dat ik pessimistisch ben, helemaal niet. Maar we moeten leren gebruik te maken van onze innerlijke krachten om dan t.a.v. de buitenwereld ook voor onszelf rust te schappen. Zeg niet dat het egoïstisch is, want dat is het helemaal niet. Het is geen kwestie van; ik wil er buiten blijven. Het is eerder een kwestie van; ik kan een ander alleen helpen, indien ik zelf houvast heb. Het is zoiets als de berggids die eerst zorgt dat hij zelf goed vast staat voordat hij kijkt, of degene die hij naar boven moet brengen misschien in moeilijkheden kan komen. Want pas als hij vast staat, kan hij de ander helpen. Als u innerlijk niet de nodige kracht en de nodige rust opbrengt, als uzelf niet een sfeer van bescherming weet op te bouwen, bent u eenvoudig niet in staat anderen te helpen. En wanneer u de anderen helpt, heeft u kans dat u zelf een



smak maakt die veel te groot is. Dat kunt u eenvoudig niet doen. Dat is dus geen egoïsme. Dat is doodgewoon en nuchter uitgaan van de feiten. De feiten zijn:

Naarmate ik in mij meer kracht bezit, een grotere zekerheid verkrijg t.a.v. het negatieve van de wereld, zal ik in staat zijn het positieve beter tot uiting te brengen en sterker te doen inwerken op die punten waarop dat voor mij noodzakelijk is. Kies nooit een punt op een verre afstand. Dat kun je wel gaan beïnvloeden, maar daar doe je niets mee. Je kunt wel de buurvrouw of de bakker helpen, desnoods de man die voor je op straat loopt van wie je aanvoelt; die zit niet zuiver. Dan kun je daar die piek naar toe gooien en dan kun je inderdaad resultaat bereiken.

Het lijkt mij erg belangrijk dat de mens het zoeken naar de innerlijke waarheid en de innerlijke waarde niet alleen maar ziet, als iets om zelf een beetje omhoog te komen. Het is al eens gezegd, maar het mag nog weer eens herhaald worden. Het gaat er gewoon om dat u uw innerlijke waarde en uw innerlijke krachten kunt gebruiken naar buiten toe. En daar hoort nog iets bij.

In u dat bewustzijn opbouwen, in u die kracht opnemen, die uitbreiding van uw gevoeligheid en aura tot stand brengen is een zaak, die voor een deel ook bewust dient te geschieden. Voor een deel. Een gedeelte ervan onttrekt zich aan het stoffelijke bewustzijn omdat het geestelijk is. Maar wanneer u begint uw krachten uit te zenden, dan is dat niet een kwestie van concentratie. Het is gewoon beseffen dat die kracht werkt in de ander en daarmee het feit constateren. Het is zoiets als bidden.

Bidden is een wens uitdrukken aan God. Als God alwetend is, weet Hij allang wat je wilt zeggen, dus behoef je het Hem niet te zeggen om het te laten weten. Maar omdat wij voor onszelf de behoefte uitdrukken, ontstaat er een grotere kans dat wij uit de totaliteit een verwezenlijking van hetgeen wij zoeken tot stand brengen. Het is eigenlijk het proces waarover ik spreek, alleen hebben we hier het doekje voor het bloeden. Wij hebben het gebed niet als een werkelijke noodzakelijkheid of een onvermijdelijkheid. Wij hebben het gebed als een soort formule, een ritueel waardoor wij komen tot het uiten van de krachten en het selecteren van de krachten dat wij anders niet doen.

Maar waarom zouden we dat allemaal langs omwegen doen? De weerkaatsing is niet een kwestie die maar een keer plaatsvindt. Het is niet; ik krijg een lichtstraal en ik zend die terug, afgelopen. Als ik een lichtstraal terugzend, dan is de kans groot dat ze tien, twintig keer naar mij terugkomt. Elke keer een beetje veranderd. Dan moet ik tien, twintig keer diezelfde lichtstraal weer beter kunnen aanpassen en op een gegeven ogenblik is de straal, die ik uitzend, niet meer dat wat ik heb ontvangen maar datgene wat ik zelf ben. En daar ligt dus eigenlijk het belangrijke punt in deze dagen. Het houdt ook in dat u nooit moet denken; ik heb die kracht uitgezonden en ik ben er nu vanaf. Dat kan eenvoudig niet. U moet beseffen; wanneer ik kracht uitzend, dan is daardoor een herhaling met varianten geschapen. Maar die varianten zullen dichterbij mijn mogelijkheden liggen zodat ik er beter op kan antwoorden. Theoretisch is dat natuurlijk oneindig, maar voor je werkelijk ervarings- en gevoelsleven als mens zal het aantal weerkaatsingen niet verder gaan dan tien tot twaalf. Dat wil zeggen dat je gelijksoortige zaken steeds weer ontmoet. Aan de andere kant is er nog iets waarover ik toch nog even moet spreken.

U moet maar geloven dat we allemaal deel zijn van de Al-ziel; Als zodanig ben ik niet God, maar God is in mij. Ik representeer een deel van God. Als u zich dat voorhoudt, dan kunt u nog steeds alle negatieve dingen om u heen ontmoeten, want die behoren

ook bij het goddelijke. Maar het deel dat ik ben, heeft zijn kwaliteiten en die staan in verband met het geheel. Ik kan nu de verhouding zodanig maken dat er geen strijd is, maar een wederkerige aanvulling.

Goed en kwaad vullen elkaar eigenlijk aan. Heeft u daar wel eens over nagedacht? Als er helemaal geen kwaad zou zijn, hoe zou je dan weten dat je goed doet? Als iedereen goed zou zijn, dan zou niemand het kwade krijgen. Maar pas als beide er zijn, dan is er niet alleen kenbaarheid, maar het blijkt, dat het goede dat je doet, voortkomt uit het kwade dat er is. En dat kwade dat er is, kan alleen bestaan krachtens het erkende goede dat men aanneemt dat er al is. Dus kun je die dingen niet scheiden. Je kunt dus niet zeggen: Ik moet alleen goed of ik moet alleen kwaad zijn. Je moet zeggen: Ik moet mijn evenwicht vinden. Ik moet dat punt vinden waarin de wereld buiten mij - kwaad of goed - in evenwicht is met wat in mij bestaat, kwaad of goed volgens de wereld. Op die manier kom je verder.

Het geheel waarmee u in het komende jaar te maken krijgt (het duurt wel wat langer), zal juist deze kwaliteiten van u steeds meer op de proef stellen. Vergis u daar niet in. Het is allemaal niet zo moeilijk als het lijkt. Het is meer een kwestie van; in jezelf voelen, in jezelf beseffen en in jezelf weten dat er een kracht is. Als je die kracht in jezelf wilt voelen, denk dan gewoon aan een deel van je karkas en stel je voor dat daarin die gouden vlam des levens brandt. Als je dat intens genoeg doet, dan voel je wel iets. En als je wat voelt, dan kun je beter het denkbeeld voor jezelf verwezenlijken - ook meer bewust - dat die kracht in en door je werkzaam is. Als u dat wilt doen, dan zult u als vanzelf leren deel te zijn van de totale kracht, te werken uit die totale kracht. Niet te werken naar de uitdrukking van hetgeen u bent, maar naar de samenwerking tussen hetgeen u bent en al het andere. Die samenwerking, die harmonie, is de enige methode waardoor we die voortdurende opslinging van weerkaatsing naar weerkaatsing teniet kunnen doen. Dan zijn de invloeden voor ons zaken, die ook bij ons horen, die ons niet kunnen schaden omdat ze ons bevestigen en die vanuit die bevestiging voor ons als vanzelf een grotere beheersing en een grotere rust creëren. Ik weet niet, of het onderwerp voor u interessant is. Belangrijk is het in ieder geval wel, indien u het heeft begrepen.

Wij hebben binnenkort Steravond en dan zal er met heel veel kracht worden gegoocheld. Dan moogt u niet vergeten dat hetzelfde principe er ook een beetje bij zit. Stel u 't maar gewoon zo voor; Als ik mij bewust ben van de kracht, die in mij is en ik bevestig wat ik zelf ben in u, die hier aanwezig is, dan zal die kracht tussen ons heen en weer spelen. Maar aangezien ik in mij licht, vrijheid, geluk als belangrijkste waarden ken - zij het geestelijk - zo zal steeds meer van die waarden naar u worden uitgezonden. En als ik nu geen gebaar maak van uitstraling of zoiets maar ik zend alleen maar, dan blijft dat spel toch heen en weer gaan, ook wanneer ik ben weggegaan, want ik ben de bron. Dat wil zeggen, dat uw reactie en signalen mij raken en ik daarop moet antwoorden. Deze beantwoording zal dan op zichzelf voor sommigen van u althans het bewijs kunnen leveren van hetgeen ik vanavond heb gesteld.

❖ *In hoeverre zijn de stoffelijke omstandigheden nog bepalend om de eigen instelling om te buigen?*

Uw stoffelijke omstandigheden zijn voor een deel feiten waarmee u rekening moet houden en voor een groter deel de voorstelling van die feiten waarmee u worstelt, als zodanig behoren ze tot uzelf. Wanneer u echter dieper in uzelf doordringt, dan zult u de onbelangrijkheid van een groot gedeelte van uw voorstellingen en moeilijkheden

gaan inzien en daardoor deze elimineren. Dat betekent dan, dat u beter op de werkelijke feiten gaat reageren en op grond daarvan dus ook betere resultaten krijgt. Ik zou u willen vragen, al bent u met weinigen aanwezig, om toch aan de essentie van deze les - want er zit een aantal richtlijnen in - wat aandacht te besteden. Dat zal u zeker in de eerste maand van het volgende jaar aanmerkelijk van dienst kunnen zijn.

## NOODLOT

U weet, dat er heel veel mensen zijn die in noodlot geloven. Wat is noodlot? Noodlot is datgene wat ons onontkoombaar lijkt. Ik wil niet zeggen dat het dat is. Er zijn vele noodlotsbeschouwingen, o.a. op grond van karma en andere daarvoor passende theorieën. Ik zou de mijne in het kort aan u willen geven. We beginnen dan heel eenvoudig met een paar stelregels.

1. Daar waar ik niet begrijp, kan ik niet beslissen.
2. Daar waar ik niet in staat ben te overzien, zal ik altijd gevangen zijn in het gebeuren dat door anderen wordt bepaald.
3. Daar waar ik niet bereid ben mijzelf volledig in te zetten, zal ik altijd de slaaf blijven van degenen die dit wel willen doen.

Hier heeft u 3 factoren die het noodlot mede kunnen bepalen.

Je kunt natuurlijk zeggen: Ik wil. Ja, wat je wilt, is niet belangrijk. Het is belangrijk in hoeverre je je wil kunt omzetten in een praktische waarde. Dat betekent niet dat je kunt volstaan met woorden. Het is inderdaad met Feyenoord gezegd; Geen woorden maar daden. Het zijn je daden die het lot beïnvloeden, niet je gedachten zonder meer.

Gedachten gelden geestelijk. Wat je denkt, je gevoelswereld, je intenties gelden geestelijk, omdat ze in geestelijke zin de betekenis van het gebeuren bepalen en daarmee wat je in je geestelijke wereld zult beleven. Op aarde tellen echter de feiten. Iemand met een ideaal is altijd de mindere van iemand met een geweer, tenzij degene die het ideaal heeft, ook een geweer heeft. En dan is het de vraag, wie meer achter het denkbeeld staat dat hij gewapenderwijs vertegenwoordigt.

Nu weet ik wel dat er heel veel mensen zijn die zeggen: De wapens neer. Maar wat heb je aan 'de wapens neer'? Je kunt niet zeggen dat het een noodlot is dat wij met wapens lopen. Maar het is wel een noodlot dat wij ons nooit de mindere mogen tonen van degene, die ons, in hetgeen voor ons belangrijk is of hetgeen wij met alle middelen willen, dus ook met geweld en wapens, zou willen belemmeren. En daar zit nu de grote moeilijkheid.

Het is niet alleen het probleem van b.v. een bewapeningswedloop, ofschoon die gemakkelijk kan worden verklaard door de politiek van meer wapens kopen - de mensen geloven het toch wel - dan dat hij ontwapent, want dat betekent dat hij de industrie tegen zich krijgt, dat het bedrijfsleven in moeilijkheden komt en dat de mensen vaak niet begrijpen waarom de regering niet sneller ingrijpt bij het verschaffen van betere werkgelegenheid. Dus je moet begrijpen waar het om gaat. Daarom moet je jezelf ook helemaal durven inzetten. Het is niet een halve kwestie; Van ik doe het alleen geestelijk of alleen stoffelijk. Je moet er innerlijk en uiterlijk bij betrokken zijn. Dan kun je het noodlot veranderen.

De bekende theorie is die van de z.g. knooppunten van het lot.

Dat is simpel gezegd ongeveer het volgende. Als je een beslissing neemt, ontstaat er een gevolg dat bijna onvermijdelijk is. Maar dat gevolg, inclusief je eigen ervaring, geeft je weer een keuzemogelijkheid van 3, 4, 5 verschillende handelwijzen. En daarvan zul je moeten kiezen. Doe je dat niet en ga je rechtlijnig door, dan word je nog steeds bepaald door de eerste oorzaak die je in het begin hebt geschapen. De afwijkingen zijn zodanig mogelijk dat je soms terugkeert naar de hoofdstam, dus de rechte lotslijn.

Het kan ook zijn dat je absoluut divergeert en dat je op de een of andere manier op een heel ander punt uitkomt. Wij zijn niet de slaven van een noodlot, wij zijn wel de slaven van onszelf. Dat is een grote moeilijkheid, want wij hebben beelden van onszelf, die niet stroken met de feiten. Wij denken aan onszelf, aan onze persoonlijkheid, onze betekenis, onze moeilijkheden anders dan eigenlijk gerechtvaardigd is. Daardoor zullen wij bij onze keuze uitgaan van punten die voor ons belangrijk lijken, terwijl ze dat niet zijn. Zo zullen wij steeds verder afdwalen: van ons werkelijke wezen, onze werkelijke betekenis. En dan komen we inderdaad in die noodlotssfeer terecht: waaraan heb ik het verdiend? Wel, aan de keuze die ik gemaakt heb. Als ik nu een andere keuze doe; dan kan ik een deel van het lot afbuigen. Ik kan natuurlijk ook rechtlijnig doorgaan en dan blijft dat lot op dezelfde manier voortdraven zoals het altijd heeft gedaan.

Daar zijn heel veel theorieën over. Een daarvan is, dat je op grond van vorige levens zeer sterk gebonden zult blijven aan al hetgeen je eens hebt beloofd en gedaan. Daar haalt men tegenwoordig de regressie-ervaringen bij aan. Men zegt: Iemand, die verdrongen is, is bang voor water in de volgende incarnatie. Dat zijn alleen maar, uiterlijkheden. Het gaat er niet om wat je aan uiterlijke feiten hebt doorgemaakt, het gaat erom wat je hebt geleerd. Juist de mens, die in staat is om zijn ervaringen een beetje van een afstand te bezien zo nu en dan, kan daaruit leren. Hij kan voor zichzelf een nieuwe betekenis bepalen. Maar heb je die betekenis bepaald, dan is het noodlot niet meer in staat om je te doen voortgaan in rechte lijn. Dan ben je in staat om zelf een weg te kiezen. En die weg gaande steeds duidelijker en juistere je eigen lot te bepalen.

Een argument, dat ook heel vaak wordt gehoord is. Wij willen wel anders, maar de hele wereld is tegen ons. Dat is volkomen waar. Je zult heel vaak dingen willen doen die, niet in overeenstemming zijn met de feiten en dus ook niet met de wereld. U kunt denkbeelden ontwikkelen waar de hele wereld boos over is. Maar als u daaraan vasthoudt en als u op uw eigen manier daaraan volledig uiting geeft, dan komt er een ogenblik dat u inderdaad iets bereikt. Dan verandert het gebeuren in uw leven en bent u dus niet slaaf van het noodlot.

Ik heb ook horen zeggen: Ja, maar je moet toch rekening houden met de wereld. Dat is zeker waar in zoverre, dat je de wereld niet iets moogt opdwingen omdat jij het toevallig goed vindt of omdat jij het bent. Degenen die het wel doen ofschoon ze het niet beseffen, zijn allemaal fascist. Zij zeggen: Ik weet wat goed is voor iedereen. En 'Pappa knows best' is in feite een van de meest fascistische leuzen die er ooit in het gezin is gehanteerd.

Dus, realiseer u goed; de wereld hoeft u niet te bepalen. U heeft uw eigen wezen, uw eigen normen, uw eigen noodzaken en uw eigen mogelijkheden. Als u uw keuze laat bepalen door de wereld, dan bent u het slachtoffer van het noodlot. Er zijn veel

mensen die aan een noodlot gebonden zijn alleen, omdat ze zich voortdurend afvragen wat de bureu ervan zullen zeggen. Wil je niet gebonden zijn aan een lot dat steeds onontkoombaar schijnt te worden, begrijp dan dat vaststaande punten in het bestaan niet kunnen worden vermeden. Bijvoorbeeld:

Als er een geboorte is, dan volgt er een dood. Als er gezondheid is, dan zullen er ongetwijfeld te enigerlei tijd ziekteverschijnselen zijn, al dan niet onderdrukt. Die dingen liggen vast. Hoe ze worden beleefd dat is je eigen zaak. Al datgene echter wat men in de wereld meent te moeten benoemen als goed of als kwaad, als verderfelijk of als buitengewoon deugdzaam is iets wat u voor uzelf en vanuit uzelf dient te bepalen. Zolang de wereld bepaalt hoe u reageert, bent u niet vrij. Uw keuze wordt dan bepaald door iets anders dan uzelf. Of dat nu uw instincten zijn of die van uw omgeving, u zit vast aan een oorzaak-en-gevolgwerking, die zich rechtlijnig bijna onbepert schijnt voort te zetten. Maar als u zegt: Hier wens ik niet te reageren volgens de norm, ik ga deze kant uit, dan staat u dat volledig vrij zolang u de wereld niet probeert te binden aan uw beslissing. Het is voor uw eigen rekening.

Dan kunt je zeggen: Ik krijg daardoor een hoop ellende in de wereld. Ongetwijfeld waar. Maar laten we een ding niet vergeten; Jezus is de verlosser van de wereld geworden, maar dat is hij zeker niet geworden door alles te doen van de Tempel en de keizer van hem eisten. Hij heeft ze geen van tweeën lastig gevallen. Hij is zichzelf gebleven. Misschien dat hij daardoor gevaarlijker was voor de gevestigde orde dan alle opzettelijke revolutionairen zoals voor Rome de Maccabeeërs van die tijd.

U heeft uw eigen weg. U heeft uw eigen recht. U heeft uw eigen persoonlijkheid. Deze zijn bepalend bij elke keuze die u maakt. Zolang de keuze steeds weer door uzelf en niet door anderen wordt bepaald, zult u niet aan een noodlot gebonden zijn en zult u aan alle gevolgen die z.g. onontkoombaar zijn ontkomen, maar u zult wel met andere consequenties van uw bestaan worden geconfronteerd. Zolang het iets is wat uit uzelf voortvloeit, kunt u ermee afrekenen en kunt u daardoor wijzer geworden een volgende keer een betere keuze doen.

Dan komt er een ogenblik, dat je werkelijk elke keuze bepaalt op grond van wat jezelf bent. Dat er steeds minder noodlot, dus steeds minder dwang van buiten is t.a.v. het gebeuren dat je ondergaat. Als je werkelijk dat punt hebt bereikt, dan heet je een groot ingewijde. Want een groot ingewijde is dat, omdat hij zich heeft onttrokken aan de werking van het noodlot, waaronder alle mensen menen gebukt te gaan.

## LES 4 - DE GEEST VORMT DE STOF

De geest vormt de stof klinkt als een aardige leuze, maar het is waar. De geest namelijk vormt uit zichzelf een aantal mogelijkheden. Deze mogelijkheden zullen dan in de stof vaak tot uitvoering komen. Het is niet zo datje zegt: Ik wil jong en mooi zijn en dan word ik het wel. Je kunt wel zeggen: Ik wil mooier worden dan ik ben. En als je daar steeds mee bezig bent, komt er een ogenblik dat, mits je zelf positief bent ingesteld (dat hoort er ook bij) je inderdaad mooier zult worden. Maar het kan net zo goed dat je negatief bent ingesteld en dat je het uit wanhoop roept en dan word je alleen maar lelijker. Dit is een eenvoudig voorbeeld. Ik heb het alleen maar gebruikt om duidelijk te maken hoe dingen in de wereld ongeveer kunnen lopen.

Onze innerlijke wereld is een wereld waarin we voortdurend beelden opbouwen. Dat kunnen voorstellingen zijn van onze relaties met mensen, voorstellingen van gebeurtenissen die zullen plaatsvinden. Door daar voortdurend mee bezig te zijn is het net alsof wij naar buiten toe die signalen uitstralen waardoor de natuur, maar even goed onze medemensen, zich in die richting gaan bewegen. Een gedachte op zichzelf is natuurlijk niet veel, het is maar een heel kleine kracht. Maar omdat ze heel veel krachten van soortgelijke aard kan aanspreken, heeft ze vaak een lawine-effect.

Het is een beetje dwaas te zeggen dat deze wereld op het ogenblik bezig is om zichzelf economisch te gronde te richten. Toch is dat een beetje waar. Niet dat de economie zo verschrikkelijk goed loopt, maar als je steeds het ergste verwacht en je blijft het verwachten, dan zul je elke factor waardoor de economie slechter kan gaan lopen inderdaad versterken. Als je beweert: Het zal het volgende jaar nog veel moeilijker worden dan dit jaar, dan zegt een zekere meneer Jansen: Ja dan zal ik deze keer maar eens niet kopen wat ik anders wel zou kopen. Ik zal maar eens wat minder doen met dit en dat en wat spaarzamer zijn.

Dan komt er een ogenblik dat daardoor die hele kringloop, want een economie is een kringloop van productie en consumptie, gestoord raakt. En hetgeen waarvoor je bang bent, wordt daardoor waar. Ach, het is een wat ongelukkig voorbeeld, als je ook nog over de innerlijke wereld moet spreken.

Wat denkt u eigenlijk van binnen? Heeft u veel fiducia in het komende jaar? Ik geloof het niet. De meeste eten, en denken hoogstens: Nu ja mijn tijd zal het wel duren. Daar er zijn er heel veel bij die zich afvragen: Hoe moet dat verder gaan? Kijk, als wij ons afvragen hoe het verder moet, dan beginnen we reeds alle vaststaande mogelijkheden in twijfel te trekken. Daardoor worden ze minder waar. Ze worden heel vaak afgewogen in negatieve zin en het eindresultaat zijn ervaringen waardoor we dan treurig het hoofd schuddend kunnen zeggen: Zie je wel, dat heb ik nu altijd al gedacht.

We kunnen het natuurlijk ook omkeren. Als we in onszelf steeds een beetje licht vasthouden, aldoor een beetje het denkbeeld hebben; het kan. Het zal misschien niet zo gaan als ik het verwacht maar het kan waar worden, de mogelijkheden blijven bestaan, zelfs kan er een wonder gebeuren, dan zullen we daardoor die positieve kracht om ons heen stimuleren.

Het wonder dat gebeurt, is niet een wonder dat elke mens overkomt. Het is zoiets als naar een bedevaartplaats gaans Lourdes of Fatima. Daar gebeuren ook wel eens wonderen, van die plotselinge genezingen b.v. En als we dat allemaal zo bekijken, dan vragen wij ons in het begin wel eens af: Is dat nu komedie of zijn de mensen alleen maar hysterisch? Maar als we het eerlijk nagaan, dan blijken er inderdaad veranderingen en blijvende verbeteringen bij sommige zieken op te treden. Al die mensen daar verwachten een wonder, daardoor scheppen ze de mogelijkheid van het wonder. De kracht van al die mensen die dat wonder verwachten, kan dan voor iemand die er ook in gelooft een enorme schok, een enorme verandering betekenen. Denkt u niet dat dat alleen gebeurt in bedevaartplaatsen. Het gebeurt net zo goed bij z.g. gebedsgenezers, bij gewone mensen die op een gegeven ogenblik gaan magnetiseren en even helemaal vergeten dat het eigenlijk onmogelijk is wat ze proberen te doen. Op die momenten kan er een vonk inslaan.

Wat ik probeer duidelijk te maken is, dat we innerlijk dus kennelijk een wereldje dragen dat van grote invloed is op de wereld buiten ons. Als we allemaal denken dat er oorlog komt, dan wordt iedereen steeds banger voor oorlog en daardoor meer gewelddadig in zijn pogingen het ergste uit te stellen. Maar die gewelddadigheid op zichzelf is dan meestal het begin van de oorlog. Wij moeten dus de wereld in ons eerst goed gaan begrijpen.

Wat ik innerlijk ben, wat ik denk is niet aan strikte normen gebonden. Heus, stel u dat nu maar niet voor. Het is niet zo, dat er ergens diep in uw innerlijk 10 geboden en 777 wetsartikelen staan gegraveerd. Het enige dat er in u bestaat is een soort vage grijze massa die u boetseert met uw gevoelens en gedachten tot er een wereldbeeld uit voortkomt. Zodra dat beeld in u bestaat, bepaalt het de krachtsverhoudingen in uw wezen. Het heeft invloed op uw geest, op uw contacten met bepaalde sferen, werelden en krachten, maar net zo goed op uw lichaam, op de levensstromen die in dat lichaam pulseren en ook natuurlijk op uw aura en al datgene wat u in de wereld uitstraalt.

Dat de voorstelling, die je in jezelf draagt als mens heel vaak een vorm of een belevingsvoorstelling is, dat is eigenlijk minder belangrijk. Het gaat er niet om wat je daar eigenlijk opbouwt. De een bouwt een kathedraal, de ander een slaapkamer bij wijze van spreken. Het gaat erom dat je dit ziet als positief, als mogelijk, als wezenlijk. Op het ogenblik, dat je daar werkelijk in gelooft, dat je werkelijk positief die dingen benadert, zal die positiviteit je eigen lichaam stimuleren, je wordt er dus zelf een beetje veerkrachtiger en beter van, maar gelijktijdig straalt je het naar buiten uit.

Dat wil niet zeggen dat het beeld dat je in je draagt, bij een ander precies hetzelfde antwoord vindt. Dat zou een beetje al te mooi zijn, maar het betekent wel dat die ander weer op zijn manier wat positiever gaat reageren. Dat wil zeggen, dat er tussen de mensen, geestelijk gezien, a.h.w. vonken gaan overspringen, ladingen worden uitgewisseld. Dat uitwisselen van die lading betekent dan dat je in jezelf eigenlijk je wereld lichter ziet worden, maar gelijktijdig dat je met die ander samen een geestelijke kracht produceert, die in de wereld dan weer een groter, een vollere betekenis krijgt.

Het is mij opgevallen, u misschien ook, dat men zoveel dingen negatief benadert. Men roept niet: Wij gaan eraan beginnen om de wereld wat beter te maken. Men eist van anderen dat zij dat zullen doen. Nu heb ik daartegen geen bezwaar. Het is kennelijk de mode. Maar het betekent wel, dat je voortdurend met een aanklacht tegen de

wereld zit. Dat betekent negativisme, dat betekent een duistere wereld. De mensen stralen duisternis uit. Als u de mensen voortdurend loopt voor te houden, dat er geen christelijke naastenliefde meer bestaat, dan onderdrukt u in feite alles in u wat met die liefde samenhangt. Dan maakt u van iets, wat een bron van licht en kracht kan zijn, een benepen duister energie vretend stukje ik. Dat is niet de bedoeling.

Wij vormen de wereld uit onszelf. Wij kunnen niet de hele wereld veranderen, dat is duidelijk. Maar wij kunnen wel onszelf bepalen. Het meest belangrijke is altijd weer dat wij daarbij de wereld zien als iets waarin toch nog het goede mogelijk is, waarin toch nog licht is, waarin toch nog - hoe weten we misschien niet en wanneer dat weten we ook niet - het licht en de werkelijkheid zullen doorbreken.

In een jaar als 1983 zo'n heerlijk warrig grensjaar waarin de machten van het verleden eigenlijk een worsteling aangaan met de machten van de toekomst, is het al heel gemakkelijk om dat licht een beetje te verloochenen, om te spreken over 'Die Untergang des Abendlandes' dat doe je dan meestal in het Duits. Daarnaast om te verkondigen dat iedereen en alles verkeerd is. Maar daarmee maak je jezelf niet goed.

In deze tijd moet je proberen om de krachten van Aquarius die sterker worden te herkennen. Je moet tenslotte in jezelf iets van dat beeld dragen, dat bij Aquarius hoort vrijheid, gelijkheid en broederschap. Al is dat dan een leuze uit de Franse Revolutie.

U moet begrijpen dat er niets is, dat onmogelijk en onaanvaardbaar is zolang het niet betekent, dat de vrijheid van de mens om te zijn daardoor wordt belemmerd. Dat is wel eens moeilijk. Het is veel gemakkelijker om een oordeel uit te spreken. Het is veel gemakkelijker om een beeld op te bouwen van jezelf als een soort zuilenheilige, die gezeten op de meters hoge pilaar van het ideaal schouwt over de wereld en roept: 'Ach en wee, het verderf is nabij'. Maar daarmee kom je er niet. Laten we dan eens proberen om dit vormgeven met de gedachte wat ruimer te interpreteren.

Als ik geloof dat een medemens goed is, dan maak ik die medemens niet goed. Ik maak hem wel beter. Dus als iemand een geboren dief is, dan zal ik hem niet beletten daardoor van mij te stelen. Maar hij zal misschien wel dingen teruggeven die hij anders had weggegooid. Dat verschil kan ik bereiken.

Als je in jezelf alleen maar een kathedraal hebt met een altaar en het mystieke licht, dan is dat erg mooi, maar je bent erg geïsoleerd van de werkelijkheid. Een kerk is een vrijplaats; dat is een innerlijke kathedraal eigenlijk ook. Als je je daarin terugtrekt, dan zeg je: De wereld gaat mij eigenlijk niet aan. Maar je bent deel van de wereld. Je bent niet slechts deel van de wereld die je kent, maar ook van al die werelden, die je niet kent maar waar je toch bij betrokken bent. Je kunt je niet losmaken van alle dingen en zeggen b.v. Ach, het is God alleen.

God is in alle dingen. Dientengevolge moeten we onze innerlijke wereld, onze geest in de eerste plaats ook richten op de wereld die buiten ons ligt. Wij kunnen er geen absoluut evenwicht mee vinden, natuurlijk niet. Dat gaat niet altijd, maar wij kunnen er wel veel mee doen. Wij kunnen misschien toch wel een lichte verbetering in de richting van evenwicht tot stand brengen. Dat kunnen wij alleen, indien we het ideale beeld van de wereld in ons opbouwen en elk stukje dat wij buiten ons daarvan erkennen a.h.w. reconstrueren. Niet een emotie vasthouden, maar alle emoties steeds laten samenvloeien. Overal waar we onszelf erkennen, dat beeld weer erbij nemen en dat deel maken van onze innerlijke wereld.



Een mens, die werkelijk leeft, is - zoals men zegt - het beeld en de gelijkenis van God. In jezelf kun je een kosmos scheppen. Een kosmos die heel erg complex is misschien en toch evenwichtig is. Die kosmos in je en de kosmos buiten je kunnen op den duur steeds beter overeenstemmen. Ze gaan steeds meer op elkaar lijken, ze gaan steeds meer uitwisselingen aan, want het is een kwestie van uitwisseling.

Een Aquariustijd zal er komen. O, niet zo ideëel als sommige mensen zich dat nu voorstellen. Een soort aards paradijs waarin de mens ligt naast de getemde motor, en de computer alleen als nederige dienaar aanwezig is en niet als de slang die de appel komt aanbieden. Dat zal nooit gebeuren. Maar het is wel een beter begrip van verbonden zijn met anderen. Het is het voelen van een verantwoordelijkheid voor anderen.

Als dan de oude tijd en vooral de materialistische ontwikkeling van de laatste fase daarvan terzijde moet worden geschoven, dan kunnen we dat niet doen door idealen alleen, dan zullen we wel degelijk in ons ook vormen en feiten moeten bouwen. Niet alleen maar uitroepen: Dat mag niet meer! Maar ook zeggen: Dat moeten wij doen. En dan niet alleen schreeuwen, maar werkelijk iets veranderen. In jezelf een wereld bouwen waarin de eigen actie voortdurend aanwezig is.

Ik kan mij voorstellen, dat er onder u velen zijn die zeggen: Ja, het klinkt allemaal zo mooi, maar het is zo ontzettend moeilijk. Gelijk heeft u. Het is veel moeilijker in jezelf een wereld te bouwen waaruit je daden put, dan een wereld te bouwen waaruit je woorden put. Woorden zijn ideeën; ze vervluchtigen snel, ze binden je niet. Daden die je stelt, binden je. Maar toch is het de daad die naar buiten komt waardoor de overeenstemming tussen je innerlijke en je uiterlijke wereld wordt bevorderd.

Vindt u het moeilijk? Eigenlijk niet. Het is een situatie waarin je probeert je innerlijke beeld tot uiting te brengen en waardoor je, door het uiten van dat beeld in jezelf, de kosmos verandert. Op het ogenblik dat je geestelijk versteent, ben je in conflict met alle dingen. Dat is niet alleen de afgrondelijke wanhoop, maar het is evengoed de verwatenheid van iemand die volledig met zichzelf en zijn uitverkiezing tevreden is. Op het ogenblik dat je dat doet, geef je de wereld alleen maar botsende antwoorden. De natuur vraagt naar een opgang in het ritme van de natuur. Neen, zeg je, dat heb ik niet nodig. Ik ben uitverkoren. Of; Voor mij haalt het toch niets uit. Dan gaat de natuur zeggen: Dan moet ik jou vormen. Ik moet je verdrijven, je bent een storende factor. Zo gaat het met een geestelijke wereld evengoed.

Als je geestelijk in staat bent om altijd met een beetje licht, met een beetje kracht verder te gaan, dan antwoordt de wereld met licht en kracht. Dat is positief, dat hoort bij ons. Je wordt a.h.w. deel van een geheel. Maar op het ogenblik dat je daar zit en zegt: Ik heb jullie niet nodig, ik ben uitverkoren, dan zegt de wereld: Wat moeten we daarmee? Schuif hem in de kast, en dan zit je daar onder de kaasstolp van je eigen uitverkorenheid in een absolute eenzaamheid je ik-beeld te aanbidden, terwijl om je heen de hele wereld te gronde gaat. Dat zijn geen dingen waarmee je gelukkig kunt zijn.

Leven is geestelijk leven en stoffelijk leven. Geestelijk leven is voortdurend bouwen aan een geestelijk beeld. Stoffelijk leven is alle invloeden van alle werelden en sferen, waartoe je ooit hebt behoord of zult behoren, samenvoegen tot ze binnen je bereik en binnen je begrip vorm krijgen, een gedaante krijgen. Niet alleen maar die vage wolk die ons omringt (want als je dat hebt, dan zit je ook goed in de mist), maar werkelijke concrete beelden.

U hoeft geen beeld te hebben van God, dat is niet nodig. U moet een beeld hebben van datgene wat geestelijk belangrijk is. U moet een beeld hebben van uw hiernamaals zo goed als van uw eten. U moet een beeld hebben van uw relatie met alle leven en alle krachten van leven. Hoe? Op welke manier u dat doet, dat is uw zaak: Maar het moet een aanvaarding, een erkenning inhouden, anders kunt u geen deel uitmaken van een werkelijkheid.

Als we kijken naar de situatie op de wereld op het ogenblik, dan valt op dat zoveel mensen voortdurend bezig zijn om zichzelf innerlijk op een troon te zetten en van de hele wereld erkenning van hun heerschappij te eisen. Dat is natuurlijk onmogelijk. Het is duidelijk dat daaruit allerlei conflicten en geschillen zullen voortkomen. Maakt u zich echter geen zorgen. Er zullen mensen zijn die andermans auto in brandsteken, die bommetjes gooien. Er zullen mensen zijn die moordaanslagen plegen en niet alleen in Nederland maar over de hele wereld. Er is weinig verschil of je nu spreekt over Lubbers, de Paus, Reagan of over Polen waar ook gekke dingen gaan gebeuren. In al die gevallen is het het onvermogen van de mens tot synthese.

Als je met de geest de stof wilt vormen, dan is synthese noodzakelijk. Synthese is het samenvloeien van alle waarden tot een eenheid. Dat is niet alleen maar een kwestie van wat je materieel voor een ander doet of wat je geestelijk probeert te doen. Het is het samengaan van alle dingen. Ontken niet dat je deel bent van de wereld. Roep niet luid dat er zoveel verontreiniging van de natuur is, want of je het toegeeft of niet je draagt er zelf ook het jouwe toe bij. Besef dat dan.

Roep niet uit, dat de mensen liefdeloos zijn, want tenslotte heb je ook vaak de neiging te zeggen: Laten ze maar naar de bevoegde instanties gaan en dan daar nog aan toevoegen: en die moeten niet te gek doen. Zo ben je nu eenmaal. Geef het jezelf dan toe. Speel geen komedie. En dit erkennende voeg het dan samen met dat innerlijke verlangen, dat je allemaal toch ergens hebt, naar een lichtende zekerheid, naar een kosmische liefde, naar een opgaan in iets belangrijkers. Kijk wat er dan uit tevoorschijn komt. Dan vorm je jezelf, maar je vormt ook je wereld.

Een werkelijke ingewijde is in staat om van een steen brood of van een brood steen te maken. Een werkelijk bewust levend mens is in staat om de waarschijnlijkheid in de wereld buiten hem aanmerkelijk te veranderen, niet alleen voor zichzelf maar voor dat stuk wereld waar hij bij is. Het is die verandering van waarschijnlijkheden waar het om gaat. Het is niet de toverspreuk. Het is niet de goochelaar die een wandelstok omhoog gooit en dan ineens alleen maar een lapje in de hand heeft. Het is niet een plotselinge gedaanteverwisseling, het is een proces van verandering en groei. Maar als het niet in je plaatsvindt, kan het niet buiten je tot stand komen.

Ik zou u nog een paar eenvoudige punten willen noemen.

Hoe u zelf leeft, moet u zelf weten. Hoe een ander leeft moet die ander weten. Zolang u die ander niet belemmert en die ander u niet belet uzelf te zijn, moet u het aanvaarden. Het gaat er niet om hoe die ander denkt of gelooft. Het gaat erom hoe die ander is. Dat is de enige factor die van belang kan zijn in het bepalen van de relatie tussen u en een ander. Niet alleen op persoonlijke basis, maar net zo goed op sociale, op zakelijke basis of hoe dan ook. Besef dit. U kunt niet uitgaan van een wereld met een bepaalde norm. U kunt alleen uitgaan van uzelf met de daarin levende norm die u probeert waar te maken en de erkenning dat anderen hun eigen normen kunnen hebben en ook het recht daarop hebben.

Denk nooit dat de geest en het werken van de geest een vervanging kan zijn voor de stof. Ze kunnen elkaar aanvullen. Ze kunnen misschien uitdrukking geven aan contacten of mogelijkheden die zonder dat niet denkbaar zijn, maar ze zijn allebei nodig. Probeer nooit geestelijk het ene te zijn, terwijl u stoffelijk het andere bent. Alleen als u bereid bent om uw innerlijk door geheel uw wezen vanaf de hoogste sfeer tot de aarde en desnoods een lagere sfeer toe te manifesteren, zult u waarmaken wat er in u leeft.

Beroep u niet teveel op hogere machten. Dit beroep is overbodig. Als u innerlijk deel bent van datgene wat er in die hogere macht leeft, dan werkt die macht vanzelf met u. Als u er geen deel van uitmaakt, kan die macht niets voor u doen, want dat belet u dan zelf. Zeg niet: God sta me bij, en ga verder met uw blunders. Zeg liever tot uzelf: Ik zal beter reageren, denken of doen of innerlijk streven. Maak dat waar, dan zult u ontdekken dat de kracht, die anderen vergeefs aanroepen, in u leeft.

Er zijn onnoemelijk veel verschijnselen die een mens niet of slechts zelden waarneemt, maar ze vormen net zo goed een deel van uw wereld als u zelf.

Als we spreken over wit, rood, goud of andere kleuren licht, als we spreken over grote geesten die neerdalen op aarde, dan hebben wij het niet over verschijnselen die alleen elders bestaan. Dan gaat het hier om een kracht, een verschijnsel dat ook in, rond en bij u aanwezig is. Als u dat toevallig waarneemt, is dat alleen maar het constateren van iets wat altijd aanwezig is. Probeer daarom niet zoveel te zien en te horen. Verdiep u niet teveel in de verre mystiek van al datgene wat we door de innerlijke kracht kunnen doen, maar probeer gewoon zo te leven dat de kracht die in u is en waarmee u verbonden bent door u voortdurend tot uiting komt, dan komt u veel verder.

Om deze les te besluiten wil ik u nog aan iets anders herinneren.

In elk wezen, van het kleinste tot het grootste, is kracht aanwezig. Heb respect voor alle leven, voor alle kracht, maar onthoud dat de kracht, die in u leeft haar betekenis ontleent aan al het andere en dat het andere zijn betekenis mede aan u zal ontlennen. U kunt u niet los zeggen van bepaalde krachten, want u blijft ermee verbonden.

Als u tienduizend keer zegt dat er geen kwaad bestaat, blijft het Toch een deel van uw besef en daardoor van de werking van uw leven en van uw innerlijke wereld.

Als u tienduizend keer uitroept dat er geen God bestaat, dan is er nog altijd de pulserende levenskracht, de stille verwachting die diep in je leeft en die zich toch op de een of andere manier uitkristalliseert. Probeer niet de dingen te ontkennen: Probeer niet de dingen te formuleren. Probeer de dingen te leven.

De grootste werkelijkheid is die waarin stof en geest samen de perfecte harmonie waarmaken. Die perfecte harmonie, dat moet u wel onthouden, is een harmonie die niet alleen u en enkele anderen, maar u en al het andere moet omvatten. Alle sferen samen, inclusief de stofwereld, vormen de werkelijke kracht en de werkelijke harmonie. U kunt u die misschien nog niet voorstellen. U zult langzaam en moeizaam een beeld daar van moeten opbouwen, maar u kunt elk deeltje daarvan, dat u in uzelf erkent uiten; u kunt het waarmaken. En daarmee begint dan het proces waardoor waarlijk de geest de stof vormt en bepaalt.

Waar de geest overwint daar komt de stof weer in vorm naar het paradijs. Maar waar de geest faalt en de stof domineert daar ontstaat innerlijk en uiterlijk een hel van een toenemende ferociteit.

❖ *Indien u zou incarneren, zou u dan kunnen waarmaken wat u hier heeft verteld?*  
Ik zou het kunnen proberen. Als u zegt: Zou u het kunnen waarmaken, dan zou ik er meer van kunnen waarmaken dan mensen die het niet, weten en die het geestelijk niet hebben beleefd. Maar om de perfectie te bereiken, dat kun je van jezelf niet zeggen, omdat er altijd zoveel meer is dat ook nog deel moet worden van je innerlijke wereld waaruit je geest a.h.w. moet putten om ook uiterlijk vorm te geven. Ik kan dus niet zeggen: Ik zal het volledig kunnen, maar ik zal er iets van kunnen. Ik zal dan iets meer meester zijn van de stof dan voor u voorstelbaar is. Als je incarneert, dan doe je dat omdat je niets anders weet te doen. En het gedaan hebbende, doe je dus alles om te voorkomen dat je verder moet incarneren en indien dat onvermijdelijk is, dat je zo bewust mogelijk zult kunnen reïncarneren. Het is zo eenvoudig als  $2 \times 2 = 4$ . Als je in deze klas niet bent geslaagd, kun je de volgende klas niet volgen. Dus moet je terug naar af en eenvoudig de stoffelijke beleving overdoen.

Ik wens u allemaal een jaar van toenemende verlichting, een steeds grotere innerlijke wereld van harmonie die u naar buiten toe steeds meer zult waarmaken. En als het niet lukt, dan wens ik u de hoop dat het eens zal lukken.

## VARIA

Vele variaties van menselijk gedrag zullen er in het komende jaar te bewonderen zijn. Het is een tijd vol uitzinnigheden. Miljonairs in dienstauto's beschikken over het openbaar vervoer. Kamerleden gaan 2<sup>e</sup> klas reizen, maar wel in de 1<sup>e</sup> klas met bijbetaling.

Zo zullen we ongetwijfeld ook veel te horen krijgen over de moeilijkheden met het gas. Nu kan ik begrijpen dat de Staat graag meer gas kwijt wil, ofschoon ze zelf, gezien de vele vergaderingen, voldoende produceert.

Achter dat alles schuilt toch een vreemd skelet van allerlei geestelijke factoren die je eigenlijk niet volledig kunt overzien. Wij in de geest zien wat meer van de botjes dan u. Dientengevolge wil ik mijn röntgenblik dan richten op al datgene wat voor de mensheid verborgen op dit ogenblik zich geestelijk afspeelt.

Wat de schedels betreft; deze zijn meestal lichtelijk gespleten, want de persoonlijkheden in deze tijd kunnen zich niet aanpassen aan de feiten. Ze zijn voortdurend bezig enerzijds zich volgens de normen van die feiten te gedragen en anderzijds te leven alsof ze niet waar zouden zijn.

Kijken we naar de nekwervels, dan is het nog veel doller. Die blijken namelijk bij zeer veel mensen geestelijk vastgeroest te zijn. Hierdoor hebben sommigen een eeuwig links, anderen een eeuwig rechts gerichte blik. Degenen die alleen naar het midden kijken zien niet wat er gebeurt.

Komen we bij de schouderbladen, dan blijken deze door een lichte ontsteking toch wel enigszins ontwricht te zijn. De handen laten wapperen is te pijnlijk voor de schouders, dientengevolge treedt een lichte verstarring van de dadendrang op.

Gaan wij verder kijken naar de ruggegraat, dan ontdekken we dat ook deze dooreenige verstarring is getroffen. Plooibaarheid geestelijk is minder aanwezig. En als men zich al buigt, dan buigt men zich meestal voor een gouden Kalf of voor het recht van de sterkste.

Kijken we naar de heupbeenderen dan blijken deze zich te hebben uitgebreid. Dat is ook begrijpelijk, want zoveel mensen hebben het innerlijk en uiterlijk op hun heupen.

Kijk ik naar de onderdanen, dan blijkt dat deze over het algemeen verkeerd worden gebruikt. Ze zijn geschapen om op te lopen, maar worden gebruikt om te schoppen.

Een dergelijk beeld is natuurlijk geestelijk niet direct licht gevend. Maar als u al deze eigenschappen nu even transponeert in geestelijke zin, dan gaat u begrijpen wat de moeilijkheid is waarmee deze wereld te kampen heeft in de komende periode. Er is een neiging om de werkelijkheid te scheiden van de denkbeelden. Hierdoor ontstaat er voortdurend een vervreemding die het de mens onmogelijk maakt om zijn innerlijke wereld nog enigszins rechtlijnig om te zetten in zijn stoffelijk gedrag.

Ook de blik die zo vast naar een bepaalde richting schijnt te moeten gaan, is een gevolg van dit verschijnsel. De meeste mensen zijn niet in staat zich innerlijk los te maken van al datgene wat er rond hen bestaat. Ze zijn dientengevolge geneigd om hun hele geestelijke wereld om te werken tot ze als een soort stoffelijke winkel-van-Sinkel alleen maar alle begerenswaardige projecten bevat die nooit waar kunnen worden.

Kijken wij hoe het verdere geraamte werkt, dan is het alweer duidelijk. De ontsteking van de schouderbladen is eigenlijk niets anders dan een gevoel van zinloosheid; waarom zouden we nog? Als je dat innerlijk hebt, dan ligt er een sombere floers over al datgene wat je innerlijk nog aan licht bezit.

U kunt het beeld nu zelf verder uitwerken zodat ik u daarmee althans niet meer behoef te vervelen. Vervelen moogt u zich natuurlijk wel, maar ik stel het toch wel op prijs als dat niet is aan de hand van hetgeen ik u vertel.

Dan zitten wij nu in een bijzondere periode van de menselijke historie. Elke bijzondere periode van de menselijke historie kenmerkt zich door de menselijke hysterie. De mensen slaan los. Zij gillen, razen en tieren en weten zelf niet waarom. En als ze denken dat ze het weten, dan schrijven ze dat op grote spandoeken en menen dat een ander het nu weet, zodat ze het zelf kunnen vergeten.

Wij zijn geneigd af te wijken van een innerlijke waarheid die voor ons toch voortdurend een grote kracht moet zijn, nietwaar. Zo bezien zou je kunnen zeggen dat Den Uyl langzaam maar zeker dreigt te veranderen in de papegaai van zijn partij.

Wij zien dat Lubbers zijn rek aan het verliezen is, reeds nu. En naarmate er minder rek komt in de maatschappelijke mogelijkheden, lubbert hij meer.

Als wij kijken naar al die, andere dierbare personen die het Nederlands bestel regeren, zo moeten wij hen vergelijken met waskaarsen die boven de kachel zijn bewaard. Zij buigen zich om en weten zelf niet waarom of waarheen, maar pit zit er op den duur niet meer in. Het is jammerlijk zo'n situatie te zien, maar we hebben gelukkig grote voorbeelden in het buitenland.

Daar is b.v. een president Reagan, die met grote woorden en met een klein hart voortdurend probeert iedereen tevreden te stellen, vooral de bewapeningsindustrie. Iets wat hem steeds minder gelukt zodat hij in problemen gekomen, zelfs met zijn eigen volksvertegenwoordigers, heeft gegrepen naar de methode om het achterbaks te doen. Dat lag hem niet zozeer, want in zijn cowboyrollen en ook andere jeune-premierrollen heeft hij altijd rechtuit de mens gespeeld. Hij zou die rol zo graag willen voortzetten, maar het lukt hem niet. Het is duidelijk, zijn leven komt daardoor zelfs weer in gevaar te verkeren. En als het niet is door een aanslag (wat ik

waarschijnlijk acht), dan schrikt hij zich een beroerte, als hij ziet wat hij zelf heeft gezegd.

Ook Andropov, deze nieuweling die van de geheime politie tot het hoge ambt werd geroepen, heeft zijn neiging tot intrigeren nog lang niet verloren. Hij meent, dat je met een handige manier van schikken ongetwijfeld de helft van de wereld naar je hand kunt zetten. Hij weet alleen niet hoe hij zijn hand moet gebruiken, want dat is hetgeen men in Rusland heeft; men staat met de handen vol mogelijkheden, maar weet niet wat men ermee moet doen. Daardoor toenemende onzekerheid en grote conflicten ook in dat land.

Ach, we mogen het hen niet kwalijk nemen, want hun mystieke aard zal hen ongetwijfeld wel weer de innerlijke kracht verschaffen om ze met enkele idealen en denkbeelden, misschien een lichte terugkeer naar een vergeten en enigszins verboden geloof te doen voortgaan op de weg van de verdere socialistische ontwikkeling binnen een Sovjetdemocratie. Deze laatste vloekwoorden moet u mij niet kwalijk nemen. Ik weet, deze termen zijn contradictio in terminis, maar aan de andere kant, zo zeggen ze het zelf. Per slot van rekening, een Sovjetdemocratie is een democratie, waarin iedereen zijn stem mag uitbrengen, als hij het maar doet op degene die daarvoor is aangewezen.

Dan zitten we natuurlijk ook nog met andere moeilijkheden. Zelfs de Denen, die weliswaar niet goed weten waar Abraham de mosterd haalt, maar zoveel te beter waar de een of andere visser de haring moet halen. Ook zij bevinden zich in enige moeilijkheden. Ik vrees, dat het hen zal tegenvallen. Hierdoor zullen er allerlei opstandigheden zijn en verschillende kleine staten gaan zich daarmee bemoeien. Het houdt in, dat de EEG tenslotte uiteenvalt in een gemeenschap van tegengestelde belangen. Dat had men al eerder kunnen verwachten, maar men heeft geprobeerd daar het pleister van een parlement overheen te plakken; wat helaas niet blijkt te houden.

Laten wij naar de wereld kijken zoals ze zich verder ontwikkelt. Engeland Tatchered rustig voort en ondertussen dreigen weer enkele schandalen waarbij zelfs de koninklijke familie niet zal worden gespaard. De enige oplossing daarvoor is natuurlijk een parade van de Horse-Guards voor een bereden koningin. Want wij moeten goed onthouden; in Engeland is het paard altijd nog de ware sokkel van de macht.

Kijken wij naar een land als Canada. Ach, die weten het zelf eigenlijk niet. Ze zouden graag anders willen, maar ze weten niet wie ze moeten kiezen. Daarom houden zij zich maar aan het principe, waar ik het meest verdien, zal ik het meeste doen.

De Japanners daarentegen met hun poging om elektronisch de wereld te veroveren zitten in afzetmoeilijkheden. Maar dat wordt opgelost, want er zijn op het ogenblik al enkele mannen, o.a. uit Hongkong, die volkomen bereid zijn de Japanners af te zetten en zo afzet te vinden voor de producten die anders niet zouden kunnen worden afgezet.

Het is een vreemde wereld die ik zo schets. En als ik probeer om daarvan een beeld op te roepen, dan vraagt -u zich ongetwijfeld af: waar gaat het met de wereld naartoe? Dat is heel eenvoudig naar morgen. En morgen is een doel dat je nooit bereikt, dat weet u ook. Wij zijn op weg naar het onbekende en we vergeten vaak dat we in het bekende moeten uitkijken, omdat we juist daar in de putjes kunnen trappen die er morgen misschien niet eens zullen zijn. Laten we ons innerlijke wereldje dan maar een beetje redigeren en proberen voor elkaar iets te scheppen van humor die u

zo hard nodig heeft. Als we de kunst verstaan om te lachen over onze eigen dwaasheid, dan zal het ons gemakkelijker vallen om te lachen om de dwaasheden die anderen begaan. Maar als we onszelf te zeer au serieus nemen, dan zien we dat als ernstige bedreigingen van onze zekerheid, van onze mogelijkheden. Wij zijn wezens die niet aan tijd gebonden zijn. Je kunt op aarde doodgaan, natuurlijk. Dat is zelfs mode, iedereen doet het. Maar je leeft daarna toch rustig verder. En wat deze tijd niet brengt, dat brengt de volgende wel. Is het dan niet veel verstandiger om geestelijk en anderszins maar eens vandaag te leven en te zien wat vandaag oplevert? Wat morgen komt, weet u niet. Morgen is zo ver weg.

Ik zou een soort medicijndans voor u moeten uitvoeren; de medicijndans van opgewektheid. Maar als ik dat volkomen ernstig doe, kan ik er zeker van zijn dat u allen uitbarst in lachen. Daarmee heb ik mijn doel dan wel bereikt, maar op een manier die mijns inziens niet de bedoelde manier van vrolijkheid inhoudt. Want hoe vaak lachen wij niet om het feit, dat een ander zich dwaas aanstelt en wij begrijpen niet eens hoe dwaas wijzelf zijn als we daarover lachen. Laten wij proberen om de realiteit te zien met haar soms wat bespottelijke tegenstellingen, haar krankzinnige ontwikkelingen, maar ook met haar kleine toch weer lichtende kanten.

Ik weet niet, of u wel eens door zo'n betonnen stad bent heen gewandeld. Overal betonnen reuzen waar de natuur is teruggedrongen tot een enkel parkje. Het lijkt of alles grauw en troosteloos is. Zelfs de verf, die men hier en daar heeft gebruikt, is allang verbleekt. Een typerend beeld van de moderne maatschappij. Maar kijk eens goed: hier en daar zijn er een paar scheuren in het beton, er is wat gras, er is wat mos, er staat soms een enkel bloempje. Je kunt het licht en de werkelijkheid niet tegenhouden. Ofschoon ik toegeef dat er heel wat mensen zijn die het uiterste doen, om dat te voorkomen (een soort reinigingsdienst voor alle lichtende ideeën en ontwikkelingen) zo moet ik toch zeggen: Er is zelfs in de te zeer op beton gebouwde wereld steeds weer een beetje licht, een beetje vreugde.

Leer dan die dingen te zien. Leer te lachen om het schijnbaar ridicule van zo'n machtige betonplaat die door een enkel grassprietje wordt doorboord. Lach een beetje over de geweldige woorden van alle groten der aarde (hoeveel nieuwjaarsredevoeringen heeft u gevolgd dit jaar) die met vele loze woorden proberen te verhullen dat ze het ook niet weten: En kijk dan naar die ene bloem van zelfkennis of waarheid die er toch weer een keer doorheen prikt.

De wereld is niet zo saai, zo somber en zo troosteloos als u misschien zou denken. Integendeel, er zijn nog lichtpunten genoeg als u maar weet waar u moet kijken. Op gevaar af dat men mij nu tot een kortelings overleden dominee benoemt, want dat gebeurt je ook wel eens als je ernstige dingen probeert te zeggen, zou ik u toch willen wijzen op het feit, dat de hele wereld eigenlijk een schouwtoneel is waarop de meest dolle klucht wordt uitgevoerd. En het is meer dan de klucht van de koe (voor degenen die Bredero nog kennen). Het is soms bijna een sprookje uit de Duizend en een Nacht vol vreemde geesten en demonen die door onversaagde helden worden overwonnen, althans met de mond.

Kijk eens eerlijk naar uw wereld en vraag u eens af: wat heb ik nu van binnen dat ik daar tegenover kan zetten? Dan blijkt heel vaak dat dat voornamelijk een lach is. Lach maar eens om de bespottelijkheden van anderen en van jezelf. Probeer eens een keertje een beetje licht en een beetje vreugde te puren, zelfs uit de dwaze figuur dat je zelf hebt geslagen. Probeer gewoon maar te leven met de volle kracht die je uitzendt, dan kom je vanzelf verder.

Er was een man die zei: "Het is zo moeilijk om te lopen en het is zo ver" "ja, 'o zei een ander, "laten we vast een eindje oplopen." Toen begonnen ze te debatteren over de vraag of het doenlijk zou zijn om die afstand te voet af te leggen. En toen ze eindelijk het eens waren geworden dat het onmogelijk was, bleken ze hun bestemming bijna bereikt te hebben. Dit is het typische beeld van de mens. Wij zijn voortdurend bezig te protesteren tegen zaken die we ondertussen toch zelf volbrengen.

Dit hele jaar zal u laten zien hoe dat gaat. Wij zullen zien dat opstandige groepen, ook van vakbonden, zich bezighouden met de werkverschaffing zodat de glazeniers voorlopig weer voldoende te doen zullen hebben. Zelfs de bouwvakkers zullen heel wat reparatiewerkzaamheden noodzakelijk vinden. Gelijktijdig bevorderen ze de afzet van auto's en andere vervoermiddelen, want per slot van rekening, alles wat in vlammen opgaat, moet toch worden vervangen.

Vraag u dan verder af, of ze niet door voortdurend in conflict te komen met een steeds sterker wordende politiemacht niet gelijktijdig ook nog de werkgelegenheid bij de Staat en voornamelijk bij politie en marechaussee helpen bevorderen. Alles heeft zijn goede kanten. Maar je moet die kanten zelf vinden en dat is de grote moeilijkheid.

Dit is een jaar vol van lichtpunten, als je ze weet te vinden. Het is een jaar vol van eigenaardige krachten en veranderingen, als je daarop let. Terwijl de heren elkaar - zij het nog symbolisch - met atoombommen om de oren slaan, komt er plotseling een schok. Ze spreken even met elkaar en voor je het weet is het conflict tijdelijk bijgelegd. Helaas nog niet bijgezet wat natuurlijk voor de mensheid beter zou zijn.

U zult zien dat men bezig is om hele bedrijfstakken te rooien. Maar voor je het weet, leven ze toch weer op. Het is soms net of je een bijna dode of een vermolmde boom afzaagt en de tronk laat staan. Voor je het weet zitten er weer groene spruiten en loten aan en alles loopt weer uit. Zo gaat het nu ook met het bedrijfsleven.

Zeker, er is een hele hoop nood en ellende. Per slot van rekening, de armsten onder de armen in Nederland hebben ternauwernood vijftig keer zoveel als de mensen in de arme landen nodig hebben om in leven te blijven. Laten we het nu eens bezien zoals het is. Zeg dan eens tegen jezelf dat het een slecht jaar is. Roezemoezig, rommelig, dat weten we allemaal. Als we alleen maar naar een innerlijk luisteren, dan voelt u het al rommelen. Dat kan natuurlijk ook zijn van de longen, maar meestal is het wel van iets anders. U bent ongetwijfeld bezig om in uw gedachten allerlei fraaie daden te stellen, maar ook dat gerommel is meestal ook niet meer dan gerommel. Daardoor zal het hele jaar er een beetje vertekend uitzien, als je het doormaakt. Als je het later terug ziet, zul je zeggen: He, toen kwam daar een keerpunt. Toen is er iets gebeurd waardoor we nu toch weer werkelijke vrede en zelfs weer een behoorlijke mate van welvaart kunnen vinden. Maar dat zult u van het jaar natuurlijk niet merken, tenzij u naar alle lichtpuntjes kijkt. En daar ging het mij nu om in dit betoogje.

Ik weet het allemaal. Wij kunnen alle staatslieden gaan beschrijven. Wij kunnen zeggen dat het Nederlandse ambtelijk apparaat op het ogenblik de rem is, die op de vooruitgang wordt gezet, dat is zeker waar. Wij kunnen beredeneren, dat op het ogenblik de statenbonden niets anders zijn dan een poging om kartels te vormen, waardoor het oliekartel kan worden uitgeschakeld. Wij kunnen ook zeggen dat ondanks alles aan het einde van dit jaar de landen beter in de olie zullen zijn dan in dit lopende jaar, want olie wordt goedkoper; tenminste op de internationale markt,



niet voor u. Maar dat wist u allang. Alles loopt tenslotte wel goed. Nu ja, natuurlijk niet helemaal in de pas.

Als ik zo kijk naar alle politieke heilwensen en voornemens zoals ze zijn uitgesproken, dan ligt de ideale wereld om de hoek van de straat waarin we lopen. Maar we lopen wel de andere kant uit. Als ik zo luister naar al datgene wat geestelijke leiders ons voorhouden, dan is de mensheid in groot gevaar aan de zonde ten onder te gaan. Maar aan de andere kant, zonder die zonde zou er geen mensheid zijn.

Ik denk zo, dat de meeste grote leiders en de meeste deskundigen het allemaal aan het verkeerd eind hebben. Niet dat ze ongelijk hebben, ze hebben alleen een verkeerd beeld. Ze kijken naar de verkeerde kant van de medaille. U zult dat natuurlijk niet doen daarvan ben ik overtuigd.

U zit hier om bewust te worden, behalve degenen die al bijna in slaap zijn gesukkeld. Waar moet u zich dan allereerst van bewust worden? Word je eerst eens bewust van jezelf, heel eenvoudig. Want de mens, die zichzelf niet kent, kan niet herkennen hoe al datgene wat in hem leeft in de wereld buiten hem bestaat. We kunnen nog een stapje verder gaan.

De meeste mensen zijn zelfs niet in staat om in de spiegel te kijken. Als er een spiegel zou zijn die de ware mens zou tonen, dan zouden de begrafenisondernemingen plotseling zeer renderende bedrijven worden. Iedereen zou zich een beroerte schrikken. Het is eenvoudig zo, dat we onszelf niet willen zien zoals we zijn en dat we de wereld niet willen zien zoals ze zich ondanks alles - tragisch, komisch - rond ons ontwikkelt. Laten we maar beginnen toe te geven wat we zelf zijn.

Zijn wij de clowns? Best, als anderen om ons lachen, dan is dat alleen maar een succes. Zijn wij de acrobaten? Laten we dan zorgen dat we niet naar beneden vallen. Zelfs als dat voor anderen een teleurstelling betekent op het ogenblik, zullen ze ons later om onze prestaties bewonderen. Zijn wij misschien de acteurs die een stuk spelen? Als u eerlijk bent, u acteert een aardig stuk weg in het dagelijkse leven. Er zijn zelfs mensen die als acteur niet slagen, omdat ze in het dagelijkse leven zo goed acteren dat ze niet weten, hoe ze daarvan nog een andere figuur moeten maken. Speel het spel dan maar. Vervul uw rol zo goed en zo kwaad als het gaat. Maar vergeet niet, dat u zo nu en dan tussen de coulissen even adem kunt scheppen, omdat u dan uzelf weer moet worden. Laat de wereld maar kijken. Er is niets aan de hand. En als het nu heel serieus wordt, dan onthoudt u even de volgende punten, die een lieve collega voor mij heeft willen opstellen

Het nieuwe jaar is altijd het oude jaar met een ander getal en dezelfde mensen.

De ontwikkeling van de maatschappij is altijd de ondergang van de eenling, tenzij de eenling met andere eenlingen een gemeenschap weet te vormen.

Degenen, die zeggen gevaren voor u te willen bestrijden, zijn altijd weer degenen die ze in de eerste plaats hebben opgeroepen.

De meeste doktoren die in de economie en de politiek functioneren zijn mensen die u aansteken met een kwaal om daarna moeizaam te trachten die weer te genezen.

Bedenk, dat een beambte iemand is die getrouwelijk zijn taak verricht zonder zich af te vragen, of zo ook betekenis heeft anders dan voor zijn eigen bezigheid en belangrijkheid.

Sinterklaas is een middenstandsheilige. Hij komt in het werkelijke leven niet voor, tenzij u zelf Sinterklaas zou willen worden, maar daarvoor heeft u geestelijk en anderszins de middelen niet. Doe het dus maar zonder.

Wat de Kerstman betreft wiens ballen alweer uit de boom zijn gewaaid, realiseer u dat kerstmis niet bestaat uit goede gaven, maar uit goede krachten.

Als u zich bezighoudt met de wereldpolitiek in deze tijd, dan moet u altijd onthouden, wat ze zeggen is juist datgene wat ze niet doen. Dan begrijpt u ze beter.

Wanneer u een politicus hoort praten dan moet u zich realiseren dat de man probeert het zo te zeggen dat niemand het begrijpt en dat hij toch niet helemaal liegt.

Wanneer u een vakbondsleider hoort spreken, realiseer u dan dat de man schreeuwt over de rechten van degenen die hij vertegenwoordigt om zo zijn eigen recht en gezag te kunnen handhaven.

Als u daar nog niet genoeg aan heeft, dan heb ik nog enkele mooie omschrijvinkjes voor u van dezelfde auteur.

De ontwikkeling is in feite de regressie van het werkelijkheidsbesef.

Een ontplooiing is een vergroting van het eigen bewustzijn.

De welvaart kan alleen bestaan in welbehagen, niet in het met vaart meer jezelf eigen maken.

Leren betekent begrijpen, niet feiten proppen in hersens die toch al overbelast zijn.

Leven betekent in de eerste plaats jezelf uiten en door die uiting komen tot een begrip voor hetgeen je kunt zijn. Na de dood word je dat dan.

U ziet het, er zijn lichtpunten genoeg te vinden in deze wereld. Er zijn voldoende kleine regeltjes te vinden waaruit u moed kunt putten, als er niets anders meer overblijft.

In dit rommelige jaar zult u vaak op het punt staan om het op te geven. Doe dat in godsnaam niet, het is toch al zo rommelig buiten. Geef gewoon uzelf die ene prikkel; Ik kan verder. Ik kan nog meer doen. Ik kan nog veel meer verdragen, want dat is de waarheid. U kunt veel meer dan u denkt. U bent veel meer dan u zich kunt voorstellen. Als dit jaar u zo nu en dan werkelijk wanhopig dreigt te maken, grijp terug naar uzelf. Vanuit uzelf kunt u dan, zelfs in die rommelige wereld, een klein eilandje van licht en vreugde scheppen. Een klein eilandje waarin toch tevredenheid mogelijk is en van waaruit u dan misschien een baken kunt vormen voor die vele anderen die anders in de rommel ten onder dreigen te gaan.

Dit was niet veel. Waarschijnlijk vindt u het ook niet belangrijk. U zult later zien dat ik meer gelijk heb gehad dan u dacht, maar dat is iets wat in morgen ligt. En morgen komt misschien nooit, dat weet u ook wel. Ik ben mij ervan bewust dat we eigenlijk heel weinig nieuwe dingen, vooral geestelijke dingen, hebben gezegd. Maar een ding is waarschijnlijk nieuw voor u.

Als u diep in uzelf probeert te schouwen en het licht probeert te zien, dan zult u de gloed van dat licht door uw gehele wezen voelen. Dan zult u met die gloed in staat zijn heel veel dingen te volbrengen die onmogelijk schijnen. Dan kunt u heel veel dingen aan, die u anders meende niet te kunnen doorstaan en u zult vastbeslotenheid

en vastberadenheid vinden daar waar u eerst geen weg wist te kiezen. Dat zijn de feiten van het jaar.

Het innerlijk licht zal het komende jaar bijzonder sterk tot uiting komen voor allen die daarop bewust, geconcentreerd in zichzelf, een beroep doen. Ik hoop, dat u dat nieuws dan niet zult vergeten onder het gerommel van 1983.

### **KLANKBORD**

De hele wereld is ons klankbord. Met al wat we zijn en met al wat we doen klinkt het verder in de wereld om ons heen. Laten we dan gewoon onszelf bespelen in de zekerheid dat wat in ons ontstaat en wat uit ons voortkomt in de wereld zal zingen en dat vele andere snaren zullen meetrillen met de melodie die wij in onszelf weten te vinden. Veel mensen menen dat ze een klankbord nodig hebben. Iemand die tegenspel geeft. Iets wat een antwoord heeft. Maar heb je dat wel nodig? Je kunt het ook zonder dat doen. Als je je bewust bent dat de hele wereld om je heen als een klankbord functioneert, dat die hele wereld jou brengt en jou geeft wat je nodig hebt als je maar weet te luisteren.

Wacht er niet op dat iemand je luidruchtig bewondert of luidruchtig tegenspel geeft. Zend het vanuit jezelf in de wereld en kijk wat de wereld doet. U zult dan ontdekken dat je het beste klankbord hebt dat er bestaat, de gehele schepping. Put dan uit hetgeen in je leeft en uit het antwoord van de schepping voldoende kracht om verder te zoeken naar die ene wijsheid. Het werkelijke doorzien van werkelijkheden dat voor elk levend wezen van groot belang is, omdat ze de sleutel vormt tot een werkelijk opgaan in een grote eenheid.

## LES 5 - MENSELIJKE KRACHTEN EN NATUURKRACHTEN

In elke mens bestaat een grote hoeveelheid verschillende krachten.

Er is een levenskracht circulaties zelfs twee circulaties. Er is een astrale circulatie die voor een groot gedeelte nog de lichaamslijnen volgt en in sommige gevallen met de hoofdaderen meeloopt. Daarnaast zijn er een viertal verschillende, wat wij wel geestelijke circulaties kunnen noemen.

Dan is er nog een fluïdum: een soort fijne materie die wel astraal van aard is, maar die door haar lading met levenskracht nog een heel eigen stroompatroon vertoont. Er zijn dus heel wat circulaties in de mens. Als een van die circulaties het laat afweten, dan krijgen we heel eigenaardige resultaten.

Een bekend voorbeeld is de seance. Vooral een donkerkamer-seance, waar allerlei fysieke fenomenen worden gepresenteerd. Het medium is inderdaad diep in trance, maar gelijktijdig wordt een groot gedeelte van de astrale energie geprojecteerd. Dan blijft de astrale circulatie wel in stand, maar heeft eenvoudig geen mogelijkheid meer om zich te herstellen. Als er dan iemand op dat ogenblik aan hem komt, dan is er een onderbreking; die onderbreking kan dan resulteren in een laesie, een kwetsuur. Dat kunnen soms zelfs open wonden worden of zenuwkwetsuren. Het zal niet zo vaak voorkomen, maar als voorbeeld mag dit dienen.

Als we nu kijken naar de wereld, dan zien we iets dergelijks.

Er is een magnetische circulatie, het z.g. aardmagnetisch veld, waarin afwijkingen magnetische stormen kunnen optreden. Er zijn een aantal stralingen die voor een deel radiëren (dus van de aarde weggaan), maar voor een deel ook tot de aarde terugbuigen. Wij zouden het een tweede soort circulatie kunnen noemen.

Dan hebben we de watercirculatie. Die zijn er in vele vormen. Denkt u maar aan het fenomeen verdamping - regen enerzijds en anderzijds aan een golfstroom warm of koud.

Dan zijn er bovendien nog een aantal atmosferische circulaties, die voor een deel worden bepaald door het draaiingsmomentum van de aarde. U kent daarvan waarschijnlijk het begrip 'jetstreams' de bijzonder snelle luchtstroming in de stratosfeer. Al nu een van die stromingen wordt gestoord of onderbroken, dan kunnen daar allerlei gevolgen uit voortkomen.

Stel, dat er een zodanig sterke zonnestraling is met nogal wat gammadeeltjes dat hierdoor het evenwicht van de normale luchtcirculatie t.a.v. de jetstream wordt onderbroken, dan krijgen we opeens een reeks wervelstormen en orkanen. We krijgen te maken met eigenaardige wisselingsverschijnselen, vooral op de grens van troposfeer en stratosfeer. Dat heeft dan een heel grote invloed op het weertype. Dat kan zorgen voor stormen, regen en kan ook de oorzaak worden (dat is vaak ernstiger) van allerlei stofstormen.

Als je dat bekijkt, zeg je: Er is dus een overeenkomst tussen de mens en de wereld. Ik denk, dat die overeenkomst nog heel wat verder gaat, als we wat meer gaan kijken naar de persoonlijke frequenties en waarden die erin zitten. Want u heeft wel al die frequenties en stromingen, maar de kern van elke stroming is a.h.w. een persoon. Die

persoon is nu toevallig een deel van u, in elkaar gezet als zo'n babushkapoppetje, als je het ene eruit haalt zit er een ander in enz. U heeft dus een persoonlijke kern.

Als we nu aannemen dat de aarde ook een kern heeft en dat die beziel is net zoals u beziel bent, dan zouden er een aantal verschillende voertuigen zijn. Die voertuigen zouden lager zijn naarmate ze meer onmiddellijk met de aarde zelf te maken hebben, d.w.z. met het stoffelijk bestaan. Dan komen we tot de conclusie dat stormen, zoals die van astrale aard bij u kunnen optreden, vergelijkbaar zijn met de storingen die door een magnetische storm kunnen worden veroorzaakt, ook in de relatie tussen de aardshotsen. Het vulkanisme wordt hier en daar erdoor opgewekt. Er zijn dus nogal wat overeenkomsten te vinden.

De aarde heeft een eigen besef. Dat besef kent een directe relatie met de zon, een minder directe relatie met de andere planeten en daarnaast een heel stel fragmentarische relaties met wat u de sterren noemt. Al die relaties samen plus het gebeuren in het eigen lichaam (dus de aarde en al wat daar gebeurt) vormen het besef van de aardgeest of de aardziel.

Wanneer u diep in uzelf verandert, dan verandert er ook iets in uw hele gedrag. Uw lichaam gaat anders reageren. Maar u gaat ook anders denken. U straalt andere gedachten uit naar de mensen; uw relatie met de omgeving wordt een andere. Dat kent de aarde ook. Maar omgekeerd komt het voor dat u b.v. alleen maar door een bij wordt gestoken. Een bij zou voor de aarde b.v. kunnen zijn de inslag van een behoorlijke meteor. Op dat ogenblik gaat uw lichaam anders reageren, maar ook uw bewustzijn wordt beïnvloed. Die beïnvloeding kan, indien u niet zeer bewust en beheerst bent, doorgaan zelfs naar bepaalde geestelijke voertuigen, zeker alle vormkennende. Wanneer de aarde dus wordt beroerd, zal haar lichaam (de aarde zelf) daarop reageren. Er zullen andere magmaspanningen ontstaan. Er kan een lichte verandering plaatsvinden in de drift van de continenten b.v. Daarnaast zal ook het weertype worden aangetast.

Het aardmagnetisme gaat afwijkingen vertonen, de jetstreams veranderen van intensiteit. In tenminste twee gevallen is het zelfs gebeurd dat ze aanmerkelijk zwakker werden. Alles bij elkaar genomen; wanneer er een invloed van buiten komt, kan hierdoor het geheel, inclusief de toch meer esoterische of geestelijke delen, worden beïnvloed terwijl ook het omgekeerde geldt, van binnenuit kan een invloed worden uitgeoefend die alle delen, ook de meest stoffelijke, beïnvloedt.

Nu is filosofische esoterie zo iets als zoeken naar een verklaring op grond. van het innerlijk. Laten we dan uitgaan van de mens zoals u zelf bent.

Wat zijn uw dromen? Wat is uw droomleven? Welke factoren spelen een grote rol in uw gedachten? Welke dingen komen steeds weer op de voorgrond ook als u het niet wilt?

Welke afwijkingen vertoont u in uw bewegingspatroon? Al die dingen hebben iets te zeggen. Ze vertellen u namelijk op welke wijze de perfecte, de ideale evenwichtigheid, die zelden of nooit bestaat verstoord is. Wij kunnen dus in de tekenen die zich in ons manifesteren wel degelijk zien welke storingen erin ons bestaan. Daarnaast zien wij een groot aantal factoren afkomstig van buitenaf. Wij worden daardoor beïnvloed.

Bent u ook zo gejaagd als het waait? Er zijn mensen die nog erger zijn dan een kat. Deze steekt de staart omhoog en begint te hollen. Bent u van buiten beïnvloedbaar dan kunt u die invloed althans voor een deel constateren.

Zijn die invloeden nu van astrale aard, dan wordt het al iets moeilijker. U heeft nog wel fenomenen, maar u kunt ze niet precies verklaren. Gaat u nog een stap verder en is er een zuiver geestelijke storing, dan is het in 9 Van de 10 gevallen zo, dat u er niet achter kunt komen wat die storing 1eigenlijk is. Of ze van buitenaf wordt veroorzaakt of van binnenuit wordt dan voor u altijd weer een vraag, een raadsel. In ons betoog van vandaag zou ik daarover het een en ander willen zeggen.

Als u voortdurend allerlei indrukken, beelden, verschijningen krijgt die niet stoffelijk rationeel verklaarbaar zijn, dan is er sprake van iets in uzelf dat wordt verstoord. Welke invloeden kunnen u storen? Alleen die invloeden waarmee u harmonisch bent. Vergeet dat nooit: Materie en antimaterie samenbrengen betekent explosie. Materie en materie kunnen reageren, antimaterie en antimaterie kunnen ook reageren. Er zijn verschillen.

Op het ogenblik, dat wij worden beroerd en daardoor veranderingen in ons optreden, kunnen wij er zeker van zijn dat dat zaken zijn waarmee we tot op zekere hoogte harmonisch zijn. Zaken, die dus van geaardheid niet diametraal tegenover ons wezen staan.

Je neemt de verschijnselen. Wat is er in mij? Die vraag kunt u persoonlijk wel beantwoorden. Dan blijkt heel vaak dat een verborgen ontevredenheid, een mistroostigheid, een zekere overmoedigheid van 'wat kan het mij verder nog schelen,' dat die gemoedstoestand eigenlijk de eerste omschrijving is van de invloeden die u ondergaat. Komen nu de fenomenen van buitenaf, dan kunt u in ieder geval er zeker van zijn dat ze in overeenstemming zijn met deze mentaliteit.

Als u zelf naar buiten invloed wilt uitoefenen, kunt u dat ook alleen doen in harmonie. Dat wil zeggen; u kunt wel datgene wat er in u leeft naar buiten brengen en zelfs aan anderen overdragen of ergens in de materie vastleggen, maar u kunt niet tegen uw wezen ingaan. Dat is een zaak waar heel veel mensen een beetje raar bij staan te kijken en zeggen: Wij willen het kwaad niet en we doen het toch. Dan is het antwoord. U wilt het niet bewust, maar onbewust is het een deel van uw wezen. U verwerpt het dan alleen, omdat u het onaanvaardbaar acht op gronden die niet deel zijn van uw wezenlijk persoonlijk besef. Een beetje moeilijk misschien, maar het is waar. Dan heb je ergens dat eerste beginsel: ik ben zus of zo. Kun je het veranderen? Dat is vaak erg moeilijk.

Wanneer de aarde een verstoring heeft, een magnetische storing laten we zeggen, dan is het niet zeker dat die storing een, twee, drie kan worden opgeheven, zelfs als de aarde dat zou willen. Die storing moet een bepaalde baan doorlopen. Ze moet dus een aantal functies als het ware manifesteren voordat ze van de ene pool bij de andere komt. Pas weer bij de opname in de magnetische as is het mogelijk die ongelijkheid weg te strijken. Dat houdt in, dat zo'n storing voor de aarde over het algemeen een duur heeft bij de snelste per ruimte-eenheid van ongeveer 10 vierkante km die loopt van ongeveer 15 minuten opgaand met top en afgaand tot circa 27. uur. Dat is de langste periode dat zo'n storing zich precies gelijk op precies dezelfde plek kan manifesteren.

Nu zeggen de mensen: Verplaatst ze zich dan niet precies zo? Neen, dat doet ze niet. Er is een verschil in veldichtheid; het aantal krachtlijnen per ruimtelijke eenheid. Wanneer die vernauwing is gevonden, dan ontstaat er wat men noemt een divergeren; ze lopen uit elkaar. En als ze uit elkaar lopen, dan ontstaat er vaak een tegenovergesteld effect dat echter niet meetbaar is, omdat het veel meer verwijfd is

en daarbij minder meetbaar, het is minder geconcentreerd. Een heel eind later kunnen die zaken weer naar elkaar toe buigen. Dan ontstaat er weer een kritiek punt, een soort flessenhals waarin het verschijnsel wel meetbaar is. Daarna zal het diffuseren, maar waarschijnlijk niet meer zo ver, omdat je altijd er rekening mee moet houden dat de laatste 15 tot 20 aardgraden een versnelling en verdichting van veld te zien geven en daarbij zou de meetbaarheid iets groter kunnen zijn. Absoluut niet meetbaar is het rond de nulmeridiaan, de evenaar.

Hoe zit het nu bij ons? Wij hebben natuurlijk ook bepaalde aspecten waardoor we sterk geconcentreerd zijn. Uw werkelijke zielskracht maar ook uw werkelijke levenskracht zijn op bepaalde punten bijna onaantastbaar. Ze zijn zo geconcentreerd, zo dicht bijen dat een daarin optredende variatie eigenlijk wegvalt tegen het geweld van het geheel. Dan kunnen we zeggen: De kern van de mens is in de meeste van zijn waarden niet te verstoren. Maar de uitingen zijn wat anders. Als ik wederom blijf bij het astraal, kan ik mijn gevoeligheid aanmerkelijk opvoeren. Dat doe ik niet bewust. Maar er is een afwijking en daardoor is de gelijkvormigheid weggevallen. Er zijn punten waar een impuls veel geconcentreerder wordt geconstateerd dan normaal. Als dan op dat punt van buitenaf een storing inwerkt, dringt ze volledig door tot het bewustzijn, terwijl ze anders alleen maar vaag en onbewust wordt waargenomen.

Als we te maken krijgen met fenomenen die ons heel erg treffen, dan moeten ze wel tussen de uitersten van ons wezen in liggen. Dat is net in dat gebied waar onze interesse schijnbaar minimaal is. Onze algemene stemming bepaalt wel de afstemming, maar interesse in het verschijnsel dat het voortbrengt is eigenlijk bijna nihil. Juist op die punten ontstaan de meeste verschijnselen die ons beroeren.

Er zijn mensen die zeggen: Ik heb innerlijk stemmen gehoord. Maar wanneer hebben ze die gehoord en hoe? Proberen we na te gaan wat de mededelingen van die stemmen zijn, dan staan we voor een vreemde keuze. Er zijn mensen, die laten de stemmen zeggen wat zij willen horen; dat komt voor. Maar bij de meeste mensen die dat niet doen, hebben de mededelingen van die stemmen iets vreemds. Ze zijn te ver van je af. Ze grijpen niet werkelijk in je leven in. Er zijn ook mensen die bijna fysieke verschijnselen ondergaan. Zij zeggen: Het is absoluut onverklaarbaar voor mij. Die onverklaarbaarheid komt voort uit het verschijnen van juist deze indrukken op die punten van de eigen uitstraling waar een minimum aan interesse, maar gelijktijdig een maximum aan energiesamenvoeging ontstaat.

Nu heb ik gesproken op astraal niveau. Laten we het nu eens op geestelijk niveau doen.

Het geestelijke niveau is veel gelijkmatiger al zou je dat niet zeggen dan de andere niveaus, zeker als het de hogere geestelijke niveaus zijn waarvan we willen spreken. Bij het geestelijke niveau geldt, dat zolang er een normale circulatie is de onaantastbaarheid bijna 100 % is. Dan zijn er zulke sterke storingen nodig, zulke grote verschijnselen dat die niet alleen tot het geestelijke beperkt kunnen blijven, maar zullen dan ook astraal en meestal ook stoffelijk kenbaar worden. Maar daar staat weer iets anders tegenover. Als er geestelijk eenmaal een verandering is opgetreden, dan zal die verandering zich een hele tijd handhaven. Vergelijkenderwijs: Windsterkteverschillen per minuut komen aan de oppervlakte van de aarde voor. In de jetstream komt dat niet voor. Daar kun je dat alleen in uren en meestal vele uren meten. Het is alsof daar een veel langzamer ritme bestaat. Zo is dat met uw geestelijke werking ook.

Wanneer u een geestelijke gevoeligheid heeft bereikt, dan kan dat een heel lange tijd doorgaan; soms duurt dat jaren. Maar er komt een ogenblik, dat u weer terugkeert naar normaal. Dan valt deze gevoeligheid weg, tenzij u in staat bent om van binnenuit door uw wil en vanuit uzelf deze onregelmatigheid te herscheppen en daarmee uw gevoeligheid te behouden. Dit is een van de vele verklaringen die je kunt aandragen voor mensen die zeggen, Ik ben een hele tijd ontzettend mediamiek geweest. Ik was helderziend, helderhorend en nu heb ik niets meer. Zij hebben het nog wel, maar ze zijn niet in staat om hun geestelijk evenwicht zodanig te overzien dat ze daarin bewust de juiste verstoring tot stand kunnen brengen en in stand kunnen houden.

Op deze manier zijn er heel veel overeenkomsten te bedenken tussen de aarde en de mens. Het eigenaardige daarbij is eigenlijk, dat in alle opzichten de mens een soort replica is van de natuur waarin hij leeft. Hij is niet gelijk aan de aarde. Dat is maar goed ook. Wat zou de aarde er soms gek uitzien, als ze op sommige mensen moest lijken. Omgekeerd ook natuurlijk. Dan zou de slanke lijn er ineens uit zijn en krijg je de afgeplatte vorm. Maar als we dat bezien in essentie, in de stromingen die er zijn, in de verschijnselen die daardoor kunnen optreden, dan blijkt de parallel bijna volkomen.

Wie probeert na te denken over het innerlijk van de mens, over de krachten die daarin spelen maar ook de schepping, God en al wat erbij hoort, die zal juist dergelijke punten graag voorbij gaan. Want dan moet hij stellen, dat er een grote overeenkomst is tussen de aarde en de mens. Dat doet hij niet graag. Hij wil zeggen: Er is een overeenkomst tussen het Koninkrijk der Hemelen en mijzelf. Dat is natuurlijk niet waar en iedereen kan het zien, maar de mens denkt het graag.

Wat is de basis? Laten we aannemen: er is een kracht. Die kracht was rustend tot het eerste ogenblik waarop de eerste botsing plaatsvond tussen twee verschillend gerichte krachten. Zij deelden zich in verschillen. In de verschillen ontstonden botsingen, door de botsingen ontstonden krachtwervelingen, daaruit resulteerde weer allerlei stoffbestanddeeltjes en zo krijgen we dan The Big Bang (waar ze voor een grootgedeelte alweer van zijn afgestapt): de eerste explosie, waaruit de sterrennevels en de rest zijn ontstaan.

Dat is voor een stoffelijk heelal heel aardig, maar hoe moet dat zijn gegaan met de vorming van de ziel, het eerste zelfbewuste deel van de kosmos? Dat kan niet zo zijn geweest dat er maar een ziel was. Er was wel een bewustzijn en daarin rustten alle zielen. Dat wil ik aannemen.

Stel verder dat er nu een verschil van gerichtheid ontstaat. Dat is niet een kwestie van goed of kwaad. Dat is doodgewoon een kwestie van: er ontstaan botsingen. Door die botsing ontstaan de eerste wervelingen. Die werveling is een in zichzelf besloten krachtveldje dat daardoor zijn eigen relatie kan gaan bepalen ten aanzien van het geheel waarin het zich bevindt t.a.v. alle andere soortgelijke krachtveldjes.

Het is aan te nemen, dat er een betrekkelijk groot aantal zielen bijna gelijktijdig is ontstaan. Dat het lang geduurd heeft voordat deze rond zich alle middelen hadden verzameld waardoor een denken en een stoffelijk worden tenslotte mogelijk was, laten we dat maar op de koop toe nemen. Van het eerste moment van de schepping totdat de eerste mens op aarde verscheen is er heus wel meer verlopen dan 7 dagen.

Als ik dan zo bezig ben, is de kern van mijn wezen het enige dat ik niet kan beïnvloeden. Want dat is de factor die kan beïnvloeden en moet, maar die in zichzelf onaantastbaar blijft. Dan kom je natuurlijk met tijd in moeilijkheden. Maar met de tijd veranderen wij, zeggen we dan. Verandert uw werkelijk "ik" wel met de tijd? Of is de



verandering, die u in tijd registreert eigenlijk niets anders dan het beleven van de verschillende niveaus van tijd? Wij zouden daarover een heel discours kunnen houden en misschien zelfs komen tot een zesdimensionaal stelsel waarvan we allemaal deel zijn. Maar we komen slechts tot een, driedimensionale herkenning plus de afmeting van de gezamenlijke werking van de drie andere onder de naam tijd.

Nu stel ik dit; Als de kern van de aarde de basis is van haar totale mogelijkheden, als de kern van mijn wezen de basis is van mijn totale mogelijkheden en in beide gevallen de kern het enig onaantastbare is, dat slechts in verschijningsvorm kan veranderen zonder daardoor in wezen te veranderen, dan heb ik de oplossing.

In mij is het onveranderlijke. Dit zal uit zichzelf zijn ontstaan volgens een wetmatigheid. Er is een kosmische of een natuurwet waaruit dit allemaal is voortgekomen, niet alleen maar de menselijke ziel maar ook alle bestaansmogelijkheden. Dit houdt in, dat bij vergelijkbare ontwikkelingen van bewustzijn ook vergelijkbare ontwikkelingen van voertuigen, middelen en mogelijkheden moeten zijn ontstaan. Let wel, vergelijkbare, niet gelijke. Er kunnen veel afwijkingen zijn.

Als ik dit allemaal bij elkaar voeg, dan kom ik een eindje verder opeens voor de vraag te staan betreffende de aard.

De aarde droomt, maar ze droomt heel traag en langzaam. Misschien dat wij, wanneer we op aarde leven, dit ondergaan als een beïnvloeding zodat er daardoor een zekere tendens ontstaat in ons denken en ons reageren. Dat is heel goed mogelijk, want we weten uit ervaring dat mensen maar voor een tamelijk gering deel in de werkelijkheid leven. Zij leven in een interpretatie van de werkelijkheid en deze wordt - zeggen zij - door het milieu beïnvloed.

Het milieu is echter een beetje meer dan de mensen waartussen je leeft: Het is de hele aarde met alles wat eraan vastzit. Op soortgelijke wijze zal ik, al datgene wat tot mij behoort, ook beïnvloeden. Ook ik zal door hetgeen ik ben a.h.w. afwisselend tendensen uitstralen, die in alle voertuigen (ook in de hoge geestelijke) mede tot uiting komen en gelijktijdig aanleiding kunnen zijn tot schijnbare verstoringen in evenwicht, die een lange tijd worden gehandhaafd. Op het ogenblik, dat ik mij hiervan bewust ben, kan ik mijn waardering voor al datgene wat mij beroerd wijzigen.

Die waardering is iets wat per voertuig kan worden bepaald. Hierdoor zal de oerkracht in mij de overhand krijgen. En wat zien we dan? Er treedt een aanpassing op. Aanpassing is wat moeilijk om dat precies uit te leggen. Laten wij het zo zeggen;

U weet, dat er op aarde allerlei milieustoringen zijn. Dat wil zeggen; het bestaande milieu is er niet meer of het wordt bedreigd door b.v. teveel zwavel of wat anders in de lucht. Maar als u goed kijkt, dan zult u zien dat terwijl de ene plantensoort afsterft er een andere soort opkomt. Datzelfde zien wij bij de dieren. Als dieren onder stralingsomstandigheden hebben geleefd zoals dat op bepaalde atollen het geval is geweest, dan veranderen zij hun vorm. Maar in die vorm zijn ze aangepast aan een milieu met een bepaalde straling. Pas wanneer die straling wegvalt, worden ze hulpeloos. Zolang echter de straling er is, hebben ze een perfecte aanpassing.

Als de aarde verandert, al is het maar dat ze anders gaat dromen, dan zal er op en om de aarde veel veranderen. Het evenwicht wordt verstoord, zegt men.

Maar je zou veel beter kunnen zeggen: Het oude evenwicht wordt langzamerhand vervangen door een nieuw. Zaken die er eens waren, verdwijnen en daarvoor in de

plaats komen andere zaken sterker op. Denk maar aan het verdwijnen van die grote salamanders, de sauriërs. Ze zijn betrekkelijk snel verdwenen, dat is waar. Maar gelijktijdig zien we dat de hondachtigen, de katachtigen, de paardachtigen kortom de voorvaderen van huidige dieren zich veel sneller zijn gaan ontwikkelen en dat ze in verhouding groter worden. Dat is opvallend. Dus als het ene verdwijnt, groeit het andere. Het is dan in staat zo weer een uiting te geven aan dat evenwicht. Dat kan bij de aarde. Kan dat dan bij ons niet? Wij veranderen toch ook.

Als we ons steeds bezighouden met het bestrijden van de uiterlijke veranderingen zonder meer, dan lopen we vast. Want ook in ons kan de droom veranderen. Geestelijk kan er een nieuw besef ontstaan; een nieuwe benadering van de werkelijkheid. Die kun je dan stoffelijk verstandelijk niet volgen, maar ze betekent een verstoring. Deze verstoring zul je sterker ervaren, als je uiterlijk probeert het oude in stand te houden, je denken nog steeds in de oude maatstaven te binden dan, als je bereid bent om altijd het nieuwe te aanvaarden, a.h.w. daarin te groeien en je daaraan aan te passen.

De bewustwording van een mens is eigenlijk een uitbreiding van zijn mogelijkheid tot ervaring en besef. Als zo'n verandering optreedt, is dit een bewustwording op het ogenblik dat je het nieuwe niet probeert te bestrijden of te verwerpen, maar tracht het als essentie, als beleving in je op te nemen. Dan zouden we een situatie kunnen krijgen die vergelijkbaar is met de wereld op het ogenblik dat er een grote verandering plaatsvindt.

Alle voertuigen worden beïnvloed. De atmosfeer van de aarde is veranderd. In de tijd dat de sauriërs uitstierven, in de tijd dat de plantengroei plotseling heel sterk begon te veranderen, dat ook het dierenleven andere vormen naar voren ging brengen en zelfs steeds meer variëteiten. Zo gaat het bij ons ook.

Als wij die innerlijke veranderingen accepteren, ontstaat er een gelijkgerichtheid tussen de ziel en de hoogst bewuste geestelijke voertuigen. Dit betekent, dat de geestelijke voertuigen een bijzonder grote invloed kunnen gaan uitoefenen op b.v. het astrale levenslichaam. Deze gaan dus ook mee. Zolang ons direct bewustzijn en ons stoffelijk handelen zich niet honderd procent verzet, maar de nieuwe situatie, de ontwikkeling aanvaardt, zullen wij zien dat bepaalde dingen teloor gaan en dan andere dingen sterker opkomen.

Wij verzetten ons wel. Er wordt dan een toenemende onevenwichtigheid geschapen tussen de zielen, eventueel bepaalde voertuigen en die andere voertuigen. Die andere voertuigen kunnen niet meer reageren. Op dat moment ontstaan overgevoeligheden. Zien wij een zelfsuggestie optreden die tenslotte kan resulteren in wat men noemt 'gespleten persoonlijkheden', dan kunnen we daaraan ten onder gaan of wij kunnen daardoor tegen wil en dank veranderen. Die verandering is dan niet evenwichtig en daardoor niet zo aangenaam.

Dit brengt mij tot het laatste stukje van dit betoog de geestelijke werelden.

Een geestelijke wereld is eigenlijk niets anders dan een belevingsniveau voor het "ik". Als er een onevenwichtigheid is, zal die daarin gereflecteerd zijn. Het is niet zo, dat geestelijk een absoluut stoffelijke norm te hanteren is. Laat mij het maar heel eenvoudig zeggen.

Als u geestelijk harmonisch bent, dan ziet u een fantastisch mooie chrysant. Als u disharmonisch bent, ziet u die chrysant ook, maar als u in de buurt komt, verandert

die in een wezen dat probeert naar u te bijten. De in basis gelijke impuls wordt in het ene geval als schoonheid, als harmonie vertaald. In het andere geval echter slaat men in zijn verwerping over naar vrees. Dat moment van vrees wordt dan omgezet in de schrikbeleving, de angst en daardoor weer in de vlucht in de wereld.

Het is kenmerkend dat van de mensen die overgaan ongeveer driekwart te enigerlei tijd in de lichtwerelden terecht komen en daar een tijd kunnen vertoeven. Er is ongeveer een kwart dat daartoe niet in staat is. Men meent nu, dat ze dan in een heel andere wereld zijn terecht gekomen. Dat is eigenlijk niet waar. Ze zijn beland in een persoonlijke sfeer waardoor ze de waarden, die voor iedereen in de geest gelijk bestaan, proberen te veranderen, aan te passen aan hun eigen beeld en niet aan de kern van hun wezen. Die strijdigheid resulteert dan in dreiging, in verstikking, in hellewerelden, kortom, in alles wat u aan verschrikking ooit heeft gehoord en daardoor ook geestelijk zou kunnen beleven.

Voor ons is het belangrijk te begrijpen, dat wij volgens dezelfde wetten leven als de rest van de natuur, dat we zelfs geschapen zijn op een vergelijkbare wijze als al het andere. Wij zijn niet identiek, maar wij zijn wel vergelijkbaar. Op grond daarvan moeten wij ons eigen leven indelen. Wij moeten begrijpen, dat zo goed als er op aarde zaken zijn die niet meer zijn terug te draaien of te veranderen, er in ons bestaan ook ontwikkelingen zullen zijn, die eenvoudig niet te veranderen, niet terug te draaien zijn.

Het heeft dan geen zin om je daar verder mee bezig te houden. Het is belangrijk, dat je juist dan, zoals ook de wereld doet, verder gaat vanuit het nieuwe gegeven. En zoals de Wereld in zich toch alle mogelijkheden van leven en schoonheid heeft geborgen, die daar met allerlei geestelijke medewerking tot stand is gekomen, zo moet het ook bij ons zijn.

In ons zijn krachten die ons in staat zullen stellen om schoonheid te scheppen uit chaos. In ons zijn krachten die ons in staat zullen stellen om een harmonie te scheppen uit een schijnbare onsamenhangendheid. Wij hebben de mogelijkheden, maar die kunnen we alleen gebruiken, indien onze ziel, de kern van ons wezen, de werkelijk bepalende factor wordt in elk evenwicht. Dat wil zeggen, dat we een evenwicht niet kunnen beredeneren maar het slechts in het diepst van ons wezen kunnen aanvoelen.

Uitgaande van voortdurende ervaring plus de aanvaarding van het ervaren zullen wij op den duur komen tot een erkenning van althans iets van hetgeen die innerlijke waarden reflecteert in alle werelden en daardoor tot een evenwicht van alle stromingen die tot ons behoren.

Hebben wij dat evenwicht gevonden, dan hebben wij al datgene gevonden wat men noemt geluk, gezondheid, hemelwereld enz.

De harmonie is de kern, maar de ontwikkeling is ook in de harmonie aanwezig. De verandering zal ons eigen blijven tot het ogenblik, dat wij in staat zijn met de kern van ons wezen weer alle kernen van het Al te aanvaarden en te beleven. Daarom is de verandering voor ons iets wat we moeten aanvaarden, omdat wij alleen op grond van die verandering een voortdurend evenwicht, een voortdurende innerlijke vrede en een inwerking van harmonie ook naar buiten toe kunnen bereiken.

### **Noot**

Ik heb niet veel aandacht besteed aan de invloeden van buitenaf. In dit verband zijn ze ook niet zo belangrijk. Want invloeden van buitenaf die worden aanvaard, betekenen vanzelf dat elke aanpassing verloopt volgens de kern van ons wezen. Het is de verwerping waardoor wij datgene tot tegenstander maken wat onze dienaar zou kunnen zijn.

### **HERINNERINGEN**

Herinneringen zijn over het algemeen, zaken waardoor je je laat verleiden om het heden te miskennen. Als je denkt aan het verleden, dan zie daarin alleen bepaalde punten.

Men is nu druk bezig met te herdenken dat 50 jaar geleden de dubbelganger van Charlie Chaplin aan de macht is gekomen. Als je dat hoort, dan is dat een ellende al ellende. De man heeft ook veel goeds gedaan. Het is allemaal verkeerd afgelopen, dat is waar. Er zijn onvoorstelbare gemene en slechte dingen gebeurd. Ook dat is allemaal waar. Maar waarom bezien we maar een kant? Het is de herinnering aan de wreedheid van anderen waaraan men zich op het ogenblik spiegelt en waarmee men waarschijnlijk ook zijn eigen onredelijkheden probeert te rechtvaardigen.

Zo is men ook druk bezig met te herdenken (gisteren en vandaag), dat Zeeland onder water heeft gestaan. De ramp wordt veel rampzaliger, als je terugkijkt dan ze is geweest. Aan de andere kant is ze veel afstandelijker geworden; je hebt er niet zo direct meer mee te maken. Het is eigenlijk een goede les voor wat men nu moet gaan doen. Kijk, dat zijn dingen die ik allemaal kan begrijpen en verwerken, maar die herinneringen zijn niet zuiver, ze zijn interpretaties geworden.

Zo gaat het met u ook. Per slot van rekening, als je terugdenkt aan je jeugd, dan zijn er ogenblikken van; dat was toch zo verschrikkelijk. Blij dat ik dat nooit meer behoef mee te maken.' Maar als je diep in je hart kijkt, wilde je dat je de kans kreeg. Vroeger was het toch allemaal veel beter: Alles was goedkoper, de mensen waren veel vriendelijker er was meer ruimte. Vergelijk het nu eens met vandaag en kijk wat vandaag heeft wat gisteren niet had.

Herinneringen zijn dus eigenlijk een soort speelbal geworden, waarmee je de toekomst en ook het heden probeert te veranderen of te ontcrachten door je interpretatie van een verleden, dat maar eenzijdig wordt belicht. Daarmee kom je natuurlijk niet verder.

Als ze zeggen b.v.: Hitler, dat was het fascisme, dan zou ik een aantal mensen tegenwoordig ook wel een handje kunnen geven. En als ze zeggen.- Die watersnoodramp was verschrikkelijk, ik weet niet of die nu de enige is: Als je kijkt wat er in Wales is gebeurd, als je kijkt wat er nu aan het gebeuren is in Duitsland. Aan de noordkust van Duitsland zijn ook wel een paar gekke dingen aan de gang. Het is heus niet zo, dat het alleen hier is geweest.

Het enige dat je zou kunnen zeggen is.- We kunnen er iets uit leren. Zover je herinneringen iets worden waaruit je leert, word je iets wijzer. Maar dan bind je ook niet aan het verleden. Je gebruikt het verleden gewoon om de toekomst beter te maken. En dat lukt niet altijd.

Er zijn nu mensen die terug hunkeren naar: Colijn. Toch is dat eigenlijk terug hunkeren naar een tijd waarin een ander jou sigaar kan zijn.

Herinneringen zijn erg misleidend, zowel in de historie, in het nabije verleden, zelfs ten aanzien van je eigen persoonlijkheid. Wij moeten proberen herinneringen een nieuwe inhoud, een nieuwe betekenis te geven. De betekenis is dan de ervaring van het verleden die wordt toegepast op de mogelijkheden van het heden en daardoor een beeld beginnen te ontwerpen van de toekomst.

A1 die verhalen die ik u nu zit te vertellen zijn niets anders dan de grondslagen voor een goede reïncarnatie. Daar heeft u waarschijnlijk niet over nagedacht, maar het is eerlijk waar.

Wanneer je doodgaat, laat je een leven achter je. Er zaten heel veel goede dingen in en ook heel veel slechte. De fragmenten, die je wat te vertellen hebben, behoud je een hele tijd.

Het is zelfs zo, dat je in staat bent om een groot gedeelte van die herinneringen nog weer vast te leggen in de wordende cellen van je nieuwe lichaam. Die dingen hebben toch alleen maar betekenis, als je daar wijzer van wordt.

Als je terugdenkt aan de tijd dat je Marcus Aurelius was of Cleopatra of een andere hoge en weelderige persoon, dan ben je niet tevreden met wat heet heden je geeft. Als je wordt geboren met pretenties op grond van zo'n verleden, dan kun je ze nooit waarmaken. Maar op het ogenblik, dat je in staat bent te begrijpen dat de ervaring niets anders is dan een omschrijving van bepaalde facetten en mogelijkheden van je persoonlijkheid, dan kom je verder.

In elke mens bestaat een heel stelletje van die herinneringen. Tegenwoordig hebben ze daarvoor een heel mooie therapie, regressie heet dat. Ik moet zeggen, dat het ook vaak ten aanzien van de geestelijke mogelijkheden regressief kan werken ook. Want je wordt geconfronteerd met het verleden als een verklaring voor het heden weliswaar, maar gelijktijdig bewust gemaakt van zaken die je nu niet meer nodig hebt en die je onwillekeurig toch gaat gebruiken om jezelf a.h.w. houvast te geven in het heden. Dat betekent, dat het verleden voor jou steeds meer bepalend wordt voor hetgeen je bent en dus zult kunnen worden.

Reïncarnatie is iets waarover ontzettend veel is gevochten en waarover wij al eindeloos hebben doorgezeurd. Maar diep in onszelf zijn en blijven wij een en dezelfde persoonlijkheid. Daar kunnen wij eenvoudig niet aan ontkomen.

Je bent iemand. Die iemand bestaat buiten alle begrip van tijd zoals wij dat kennen. Die bestaat buiten elk begrip van begrenzing zoals dat voor ons nog onvoorstelbaar zou zijn. Want er is geen werkelijke grens tussen wat wij zijn en wat het A1 is. Er is ook geen werkelijke begrenzing tussen wat we geweest zijn en wat we zullen worden. Die dingen zijn allemaal een geheel. Dat geheel te leren leven, betekent teruggaan naar de kern van je wezen. Maar dan moet je wel je herinneringen een beetje anders leren waarderen. Ze niet meer zien als een opsomming van wat je hebt gehad, maar eerder als een opsomming van wat je hebt geleerd.

Je zult ook je denken een beetje moeten aanpassen. Hoe vaak wordt niet (ik geef maar een voorbeeld) datgene wat je nu bent minderwaardig geacht door hetgeen je je herinnert uit het verleden of wat je verwacht voor de toekomst? Dat elk bestaan op zichzelf volkomen volwaardig is en als leerproces op zichzelf onvervangbaar, dat vergeet je eenvoudig. Diep in jezelf weet je dat wel. Diep in jezelf zul je het ook wel

kunnen aanvaarden, maar die aanvaarding komt niet naar buiten. Er zitten zoveel verschillende schillen omheen.

Wat dat betreft is de mens net een ui. Je kunt hem pellen, je krijgt er tranen van in de ogen en als je tot de kern komt, blijft er niets meer over wat je kunt vastpakken.

De werkelijkheid is gewoon, dat we in elke schil proberen om andere schillen te imiteren. De herinnering is een andere geworden waarmee we ons willen verzekeren tegen de veranderingen van de tijd. Elke dag brengt toch weer zijn eigen verrassingen, teleurstellingen, verbazing misschien en ook zijn verveling. Elke dag confronteert ons toch weer met hetgeen wij zelf zijn, niet met wat de wereld is. Onze herinneringen zijn altijd, dat vroeger de wereld anders was.

Er zijn mensen die zeggen: Moet je nu eens zien, in nog geen 50 jaar is de sigarettensprijs omhoog gegaan van 15 cent voor redelijke sigaretten tot f 3.25 voor slechte. Ze hebben gelijk, ongetwijfeld. Maar is dat belangrijk? Is het wezen van de sigaret of van de verslaving veranderd? Neen. Is het wezen van de prijs zoveel veranderd? Als je kijkt naar wat je vroeger, 50 jaar geleden, verdiende en wat je nu verdient, is zelfs dat verschil zeer gering. Je kunt wel terugdenken aan dat oude paradijs, maar dat paradijs bestaat niet meer voor je.

Een paradijs ligt altijd vooruit en nooit achter iets.

De krachten, die ik gisteren heb gehad, heb ik vandaag misschien niet, maar vandaag zal ik de krachten hebben die ik vandaag nodig heb. De mogelijkheden van gisteren bestaan misschien niet meer, maar vandaag openbaren zich nieuwe mogelijkheden, nieuwe wegen. En ik ben degene die moet beslissen hoe ik die wegen zal gaan en op welke manier. Dat is, meen ik, voor elke mens een van de meest belangrijke dingen: dat je vandaag beslist wat je vandaag wilt zijn, niet wat je morgen wilt zijn, dat kun je niet helemaal bekijken. Niet wat je gisteren bent geweest, want dat is voorbij of je dat prettig vindt of niet.

Herinnering wordt ontzettend veel misbruikt. Herinnering wordt gebruikt als een rechtvaardiging voor het niet aanvaarden van hetgeen er nu is. Herinneringen worden aanvaard in de plaats van een profetie ten aanzien van de toekomst, waarmee de werkelijkheid steeds verder opzij wordt gedrukt. Wij leven in de werkelijkheid.

Als ik kijk naar de vervalsingen van de geschiedenis, dan zult u het met mij eens zijn; het is niet zo geweest, het was anders. Als u kijkt naar de vervalsingen van het verleden, dan zult u als u eerlijk bent moeten toegeven; het was vroeger ook niet alles.

Natuurlijk, je was jong. Maar was je toen soms ook niet doodongelukkig, omdat zij naar een ander keek of hij niet naar jou keek? Tranen met tuiten, diepe weemoed, zelfmoord gedachten. En dan die enorme worsteling, om vooruit te komen. Je zult wat bereiken in de wereld, dacht je. Ja, ja, maar het ging niet door. En dan blijf je je koesteren in de tijd dat het nog mogelijk leek, in plaats van te zien wat je vandaag kunt doen, wat je vandaag aan mogelijkheden hebt.

Allemaal stoffelijk, ik geef het toe. Maar wat stoffelijk bestaat, is de weerspiegeling van wat er geestelijk bestaat. Vergeet dat niet: Het is niet zo, dat je kunt zeggen: Ach, die wereld rond mij draait wel en ik blijf er geestelijk wel bij. Neen, wat de wereld voor jou is, wordt bepaald door je innerlijk, door wat je geestelijk bent.

De afweer die je hebt tegen de wereld, de aanvaarding die je kent voor de wereld zijn niet alleen maar zaken uit je bewustzijn en uit een paar stoffelijke emoties zonder meer. Het is iets wat uit de kern van je wezen voortkomt.

Die kern van je wezen is nu toevallig tijdloos; die heeft niet met gisteren en met morgen te maken, die is er alleen maar. Als je de waarden werkelijk weet te kennen, dan heb je geen herinneringen nodig, dan heb je alleen het eeuwig blijvend nu. En het eeuwig blijvend nu is een heerlijke term waarmee nooit iemand iets heeft kunnen doen.

Ik zal proberen het heel kort en simpel te zeggen: Juist datgene wat u bent, komt naar buiten door alles wat vandaag bestaat. UW herinneringen van gisteren zijn geen werkelijke weergave van de innerlijke persoonlijkheid die je bent. Zo min als uw dromen voor morgen een weergave kunnen zijn van hetgeen u werkelijk bent. Ze zijn slechts de weergave van combinaties van gedachten. Maar de wereld van vandaag geeft je antwoord.

De wereld is a.h.w. een voortdurende echo op de werkelijkheid die je zelf bent. De werkelijkheid, die je zelf nog bewust weet te concretiseren rond de eeuwige kern, die de basis is van je wezen. Dan moet je proberen om vandaag in alles een kern te vinden, die toch beantwoordt aan jezelf. Je moet geen grenzen stellen tussen jezelf en het andere. Je moet juist zoeken naar de weerkaatsing, het toch weer één en hetzelfde zijn. Want al datgene waarin we onszelf terugvinden, is voor ons een verrijking van ervaring. In het denken blijft dan een herinnering. Maar de herinnering is gelijktijdig een ontwikkeling, een lering. En omdat we er geen beroep op doen, zullen we datgene wat we hebben geleerd, voortdurend blijven toepassen.

Het is al zo oud als de weg naar Rome. Het staat al geschreven in het Sanskriet "Je bent jezelf en je weerkaatst jezelf naar de wereld. Wat de wereld voor je is, is niets anders dan de weerkaatsing van hetgeen je bent."

Dat is nu wat ik probeer te betogen. Door herinneringen, door verwachtingen, door dromen en idealen zogoed als door verwerping van het heden en van het verleden, vervalsen we de waarden van ons "ik<sup>oo</sup> voor onszelf.

Waar zijn, werkelijk zijn, dat betekent niet alleen maar de dingen over je heen laten komen. Het betekent, dat je probeert in alles wat er is, te vinden wat voor jou positief is, waarop je kunt antwoorden zonder gelijktijdig met afkeer of verwerping daartegenover te staan. Dat deel van de wereld dat je zonder voorbehoud op dit moment kunt aanvaarden is voor jou pas een werkelijke erkenning, ook van je innerlijke waarden. A1 het andere is bijkomstig.

Reïncarnatie is niet een voortdurend herbeleven van hetzelfde totdat je je lesje hebt geleerd al lijkt het er vaak op. Reïncarnatie is het weer uitdrukken van wat je bent in een andere vorm om dan toch hetzelfde antwoord te ontvangen. Het is dat antwoord dat belangrijk is, niet het beeld van een structuur of van een gebeuren.

Nu neem ik aan dat u allemaal, zo goed als wij u ten doel heeft gesteld eindelijk eens los te komen van dit aardse tranendal. Loskomen van dit 'tranendal' is gewoon loskomen van een disharmonie, loskomen van onze angst, loskomen van onze neiging om te vergelijken met zaken die nooit kunnen zijn of die allang geweest zijn en die niet terugkeren.

Reïncarnatie is een terugkeer tot jezelf als het juist wordt beleefd. En als je die juist beleefd, dan vind je niet slechts de eenheid met de wereld om je heen op een manier

dat je als de een of andere heilige man op een bergtop kunt zeggen. Nu even ophouden met waaien, even ophouden met regenen. Het betekent ook, dat je in een plant die bloeit iets terugvindt van jezelf en dat je misschien iets van jezelf kunt geven aan een plant, die niet goed tot bloei kan komen en dat ze dan toch tot bloei komt.

Het betekent ook dat je aanvoelt en begrijpt hoe een dier is en daardoor het dier iets kunt geven van jezelf waardoor er tussen jou en het dier een begrip ontstaat dat veel verder gaat dan voor een dier normaal zou zijn of voor een mens aanvaardbaar.

De hele wereld kun je naar je toe trekken, indien je bereid bent om de wereld, zoals ze nu is, zoals ze nu is met alle mogelijkheden en ervaringen die je op dit ogenblik hebt, te ontmoeten en haar gelijktijdig te zien als een deel van jezelf.

De vrijheid, die we allemaal nastreven, dit opgaan in het geheel, dit verliezen van de voortdurende worsteling met tegenstellingen en ellende is precies hetzelfde. Het is het streven naar het doen wegvallen van de strijdigheid en het vinden van de eenheid, van de harmonie. Of we dat nu doen met magische rituelen, met kerkdiensten, met te traag gezongen psalmen, of we dat doen bij allerlei buitenissige geestelijke leiders of alleen maar doen in een confrontatie met onszelf dat doet niet ter zake.

Het is zo gek dat de mensen denken, dat de manier waarop je ergens komt bepalend is. Neen, de manier waarop je bent is bepalend, niet hoe je ergens komt. Wij gaan niet ergens naar toe. Wij zijn iets, maar we moeten het beseffen.

Wij zijn niet, bezig om onszelf op te bouwen. Wij zijn alleen bezig om de grenzen te doen vervagen tussen wat we nu ons besef noemen en de werkelijkheid van het begrip te beseffen van wat we zijn. Pas als we op die manier gaan denken, kunnen we een stap verder komen. En dan zult u ontdekken dat u één kunt zijn met de natuur, dat het hele wereldgebeuren niet meer een voortdurende bedreiging voor u vormt, maar een illustratie begint te worden van uw wezen en gelijktijdig een stimulans voor uw poging om ondanks alles uzelf te zijn. Er is niets dat negatief behoeft te zijn, tenzij u zelf negatief bent. Daarmee heb ik een eindconclusie bereikt, denk ik.

Beste mensen, laat u niet overheersen door uw herinneringen. Verdiep u niet teveel in dromen van wat wel eens zou kunnen zijn. Wees gewoon uzelf.

Zoek uzelf terug te vinden in de wereld. Zoek de wereld terug te vinden in uzelf en leef. Want door te leven zult u van sfeer na sfeer, van wereld na wereld steeds bewuster worden en zonder herinneringen, maar met weten en kunnen de eenheid kunnen bereiken die zonder dat, geloof mij, nooit bereikbaar zal zijn.

## **OMSCHAKELING**

Omschakeling betekent dat ik ingeschakeld ben. Het houdt in, dat ik een bepaalde functie, een bepaald bestaan, een bepaald denken bezit. Op het ogenblik, dat ik moet omschakelen betekent dat, dat ik mijzelf zal blijven, maar dat datgene wat mij bereikt op een andere manier wordt geuit of dat datgene wat ik ontvang een andere weg zal volgen. Dat is wel zo moeilijk:



Wij zijn er niet zo voor om om te schakelen. Wij zijn een beetje lui. De werkelijkheid zegt ons echter dat niets buiten ons gelijk blijft. De droom van gisteren is vandaag alweer begraven. Laten we dan bereid zijn om voortdurend onszelf bewust aan te passen aan wat er nu is, wat er nu mogelijk is. Alleen op deze manier zullen we dus voorkomen dat we verstard zijn, dat we volkomen verkeerde dingen doen, dat we volkomen verkeerde gedachten denken, dat we onder gaan in een aantal goede signalen die wij vervormen tot iets dat niet bruikbaar is.

Wij zijn deel van een kosmos. Wij zijn deel van een geheel. Soms is er iets van buitenaf dat ons schijnt te zeggen: Het wordt tijd om te veranderen. Soms is er iets in ons dat zegt: Nu moet je omschakelen naar een andere manier van denken, een andere manier van leven. Nu moet je leren om op een andere manier te werken. Als we daar gehoor aan geven, dan komen we verder.

De kracht waar het om gaat, wordt niet bepaald door de schakelaar. Maar als de schakelaar de juiste weg moet bepalen zoals wij, dan zullen wij de verantwoordelijkheid moeten dragen voor hetgeen we doen met wat ons bereikt.

Het eeuwige antwoord is steeds weer; Als we de krachten, die ons bereiken, kunnen terugvoeren naar die ene kracht waaruit we bestaan, dan is dat goed. Daar waar wij proberen die krachten terug te draaien naar iets anders, zal het altijd in het eind verkeerd gaan.

Daarom is omschakelen voor elke mens, voor elke geest, voor elk wezen, dat nog niet de totaliteit als het werkelijke vaderland heeft bereikt, noodzakelijk.

### **MIMOSA**

Kleine gele bollen, vaag nog geurend naar de zon, sprekend nog van verre dalen. Ach, kon ik even toch verstaan wat zij zeggen voor zij vallen en stervend pluis ten onder gaan.

Zij spreken van een zee, fel blauw, van bloemen en van geuren, van land dat in het spelend licht steeds wisselt weer zijn kleuren en huwt de schoonheid door de Schepper juist daarvoor geschapen en als vermaan tot tijdelijk zijn gericht.

Hoe leeft het in onze herinnering? Een klinken van verleden dat zeggen wil: Bedenk, hoe het verleden ook heden nog bestaat, hoe God dezelfde kracht nog geeft en al nog altijd verder streeft om tot Hem op te gaan.

Laat niet het kostbaar beleven in herinnering vervallen als mimosa, verstoft en vergaan. Draag de herinnering mee als ware schat van het leven, Gods wil in uw bestaan.

## LES 6 - DE VERBORGEN GODEN

Als wij de oude esoterische scholen nagaan, dan blijkt dat er heel veel vormen van godsbegrip zijn die voor de mensen in deze tijd onaanvaardbaar zijn. Er blijken vreemde goden verborgen te leven in de natuur, maar ze komen ook van de sterren, van over de oceaan, ze stijgen op uit de diepten. Het zou allemaal kunnen worden afgedaan als bijgeloof en legende, als er niet een eigenaardig aspect aan verbonden was: met die goden wisten de ingewijden wonderen te doen. Of die wonderen nu zo groot waren daarover kunnen wij van mening verschillen.

Er zijn heel veel verhalen over mensen die materialen konden veranderen. Er zijn ook vele verhalen over mens en die op twee of drie plaatsen tegelijk gezien werden en dan natuurlijk ook de wonderlijke verplaatsingen. Kortom, die goden en de begrippen van goden, krachten en oneindigheden mogen dan kinderlijk klinken, maar ze deden kennelijk iets.

In deze tijd spreken die goden niet meer zo. Toch, als we even heel voorzichtig kijken, dan zien we veel van die oude goden terugkeren zelfs in moderne geloofsvormen.

Wat zou u zeggen van de H. Maagd Maria? Als we kijken naar de attributen die ze heeft (de slang die ze verplettert, het kind dat ze draagt) dan ziet ze er uit als de goedertieren en beschermende vorm van Isis. Ik zou er meer kunnen noemen. Het lijkt mij echter voldoende dat u begrijpt, de goden zijn er nog wel, maar ze zijn verborgen. Waar zijn ze verborgen? Hoofdzakelijk in de mens zelf.

Als wij spreken over wraakgoden, dan stellen wij ons misschien Megaeren of Furiën voor die met verbittering neervallen op een stad of op een mens. De Furiën schuilen echter in ons.

Wij hebben zelf eigenschappen. Er zijn zeer veel kwaliteiten (sommige goed, sommige kwaad) die alle bij elkaar ons wezen vormen en daarmee ook onze ervaringswereld. Onze geest bevat al onze ervaringen. Dat wil zeggen dat de nadruk wordt gelegd op bepaalde aspecten ook tijdens een incarnatie, waardoor we langzaam maar zeker in een bepaalde richting gaan denken en streven. Dan werkt volgens het oude geloof een van de goden door ons.

Het is niet zo, dat die god zonder meer door je spreekt. Dat kan misschien nog in bepaalde vormen van voodoo en wat daarmee verwant is, waar goden als een Nazasoelie doorkomen door een medium en dan uitspraken doen. Tot voor kort bestond dat ook nog in Tibet waar demonen werden gebonden in een medium en dan gedwongen werden voorspellingen voor het komende jaar te geven. Maar de moderne mens is niet meer gelovig in die zin van het woord. Hij gelooft wel in zijn eigen gelijk en misschien ook nog in een eeuwige zaligheid, maar daar blijft het dan bij.

De goden waar het hier over gaat zijn oereigenschappen. Als ik dat zo zeg, dan moet u niet denken dat het ver gezocht is. Men heeft ook onbegrepen natuurverschijnselen als goden benoemd. Waarom zou dan b.v. de moed van een krijger en ook diens wreedheid niet kunnen worden omgevormd tot een god die hem bezielt zoals in de Tolteekse tijd is geschied?

Ik stel nu: In de eerste plaats zijn er kwaliteiten die wij gemeen hebben met tenminste een groot gedeelte van de mensheid. Daardoor krijgen deze kwaliteiten een zekere onafhankelijkheid. Zij kunnen zich ook manifesteren buiten ons willen en ons begrip om. In de tweede plaats: Omdat een dergelijke godheid een soort eigen persoonlijkheid bezit, is het noodzakelijk die god te begrijpen, als je hem wilt beheersen. Kun je dat niet, dan ben je zijn slachtoffer. In de derde plaats: Dergelijke goden zijn niet redelijk. Ze worden gedreven door bepaalde grondeigenschappen en grondbeginselen en zijn uit die grondbeginselen inderdaad in hun optreden en handelen rechtlijnig. In onze wereld en in ons denken - zeker wanneer wij op aarde bestaan - is er echter geen samenhang te ontdekken, omdat we de regels niet kennen.

Wat zijn nu de eigenschappen, die in uw wezen het sterkst op de voorgrond komen?

Sommigen hebben een afkeer, om niet te zeggen een haat, tegen alles wat anders is. Dat is niet iets dat alleen tot uiting komt als ze worden geconfronteerd met b.v. een Turk, een Surinamer of iemand die ze helemaal niet kunnen begrijpen. Dat komt ook naar voren, als het gaat om zeer kleine dingen in het dagelijkse leven; dat hoort zo niet, dat kan dus niet zo. In zo'n mens zit een bepaalde vaste orde ingeschapen. Die god, als je hem zo mag noemen, beantwoordt aan de volgende regels:

- a. Ik weet het en niemand anders weet het even goed.
- b. Ik ben meer dan een ieder die anders is dan ik.
- c. Ik heb dus het recht om iemand, die anders is dan ik, te verachten en eventueel te onderwerpen.

Een zeer typische gang van zaken. Maar als we nu aannemen dat dit een gemeenschappelijke eigenschap is die in een zeer groot gedeelte van de mensheid werkzaam is en we kijken terug in de historie, dan blijkt dat altijd weer deze zelfde mentaliteit, maar ook dezelfde door de mens eigenlijk niet gewilde uitingen daarvan, naar voren komen.

Het is niet alleen een kwestie van concentratiekampen; het gaat veel verder terug. Het is het uitmoorden van mensen die je minder acht. Het is de bijna verachtelijke vorm van bekering die is toegepast in bepaalde landen. Het is de manier waarop zelfs bepaalde standen eenvoudig een deel van hun eigen volk hebben uitgesloten als zijnde paria en verachtelijk. Als ik een dergelijke kwaliteit personifieer, heb ik een god.

Zo zijn er ook andere zaken. Bijvoorbeeld genegenheid. Nu bedoel ik daarmee niet de meer stoffelijke vormen van liefde, maar een soort afhankelijkheid. Het is een goedertierenheid. Deze blijkt eveneens in bijna alle mensen te bestaan, ongeacht de andere kwaliteiten die ze hebben.

Dezelfde man, die een beul is in een concentratiekamp, kan in het gezin een van de meest liefhebbende, trouwhartige en vooral goedhartige mens zijn die men zich maar kan voorstellen. Het klinkt vreemd, maar het is zo.

Neem ook hier aan dat er een gemeenschappelijke kwaliteit bestaat en doe dat voor al die andere mogelijkheden die ik nu niet heb opgesomd, dan komen we met een godenwereld in contact. Een wereld die meer is dan we zelf zijn. Een aantal zuiver omschreven kwaliteiten die elk volgens een eigen aantal wetten functioneert. Als we ons dan afvragen: waar zijn die goden verborgen, dan weten wij het niet. Wat zijn ze?

Wij weten het niet. Wij weten alleen; het is een uiting van iets wat in ons bestaat, dat deel uitmaakt van onze innerlijke wereld.

Inde vorige les hebben wij geprobeerd u te confronteren met de relatie die er bestaat tussen mens, het menselijk denken en de reactie van de natuur. Waarom zouden we het alleen tot dat punt beperken? Het is duidelijk, relaties zullen ook op astraal vlak, op het gebied van levenskracht, zelfs op het gebied van geestelijke contacten, zowel hoge als lage tot stand komen. Dan durf ik zeggen:

De verborgen goden zijn die waarden welke wij in ons kunnen ontdekken. En daar elk van die goden zijn eigen wetmatigheden kent, zullen wij niet alleen de kwaliteiten moeten erkennen maar ook de regels waaronder zij functioneren. Pas als wij daarin zijn geslaagd, komen wij tot de mogelijkheid om onszelf goed te kennen, juist te reageren en eventueel ook - wat we reeds de vorige keer hebben gezegd - gebruik te maken van kwaliteiten die onbeheerst demonisch lijken te zijn, maar die tevens in beheerste vorm een ideaal vormen. Zoiets als atoomenergie tegen atombom. De bom is vernietigend. Dezelfde kracht, als ze wordt beheerst, levert energie op. Dan kunt u zeggen. Daar zitten veel bezwaren aan vast, maar dat zit aan elk voorbeeld.

Laten wij de innerlijke mens dan eens proberen in te delen. Omdat wij dat doen aan de hand van voorbeelden, een andere weg ken ik niet, zou ik u willen voorstellen om u een cirkel voor ogen te stellen ongeveer als het Rad van het Lot dat men kent in bepaalde boeddhistische en lamaïstische instellingen.

Wanneer wij in ons innerlijk afdalen, dan is daar een hellewereld. Een wereld waarin al onze angsten en verschrikkingen bijeen zijn gebracht. Gelijktijdig is er een neiging om die verschrikkingen naar buiten toe te manifesteren, opdat wij innerlijk daarmee niet worden lastig gevallen. Wat blijkt de wet te zijn die hier regeert? In feite deze: Dat wat ik in mij vreest zal ik anderen aandoen. Dat wat ik in mij erken en niet vrees, helpt mij om anderen te helpen.

Dan is er een tweede afdeling die misschien wat chaotischer is. Wij vinden daarin allerlei dierlijke driften, de lust tot eten, Wein, Weib und Gesang, en tegenwoordig ook stuff. Al deze kwaliteiten zijn bedoeld om te compenseren. Zolang wij niet weten wat wij in feite willen compenseren worden wij beheerst. Je eigen sexuele problematiek b.v. kan heel vaak worden herleid tot een innerlijke onzekerheid. Vandaar dat mensen op een bepaalde leeftijd vooral moeten bewijzen dat ze nog meetellen en dat dan vaak doen via seksualiteit of andere soorten van excessen. Zij doen dit omdat zij niet in zichzelf geloven.

Deze godheid, als ik hem zo mag noemen, is wantrouwen. Wantrouwen tegenover jezelf. Op het ogenblik, dat je jezelf wantrouwt, zal je proberen om het buiten je op de een of andere manier toch waar te maken. Gelijktijdig zul je daarin zelf steeds een falen ontdekken zodat je onzekerder wordt naarmate je meer probeert naar buiten toe die zekerheid te doen blijken. De regel die hier geldt is een heel eenvoudige;

Zolang ik iets beschouw als verboden, als onjuist, als onaanvaardbaar, zal ik erdoor worden gebiologeerd. Dus moet ik beginnen om in mij dat iets, zoals het bestaat, te aanvaarden. Bij het aanvaarden echter geldt de regel, dat bij een bewust beseffen van de kwaliteit de uiting van de kwaliteit beheersbaar is. Wij kunnen dan alle uitingen - of dat nu gebruik van drank is of iets anders - herleiden tot een persoonlijke noodzaak. Als wij die noodzaak als basis nemen en geen andere verwachtingen of denkbeelden hebben, zijn wij meester. Het in een vloed die ons blijft overspoelen en meesleuren, tenzij wij haar in ons kanaliseren. Dat kanaliseren is

gebaseerd op het erkennen van onze eigen onzekerheden en het innerlijk overwinnen daarvan.

Dan hebben we kwaliteiten die we misschien wat verkeerd plegen te omschrijven als menselijkheid, edelmoedigheid, soms naastenliefde. Het is een wereld waarin je de hele kosmos eigenlijk als deel van jezelf zou zien. Toch schuilt ook hier een gevaar.

Op het ogenblik namelijk, dat ik de gehele' wereld en de kosmos als mijzelf wil zien, ben ik geneigd mij op te leggen als de enig bepalende wetten in de hele kosmos. Dit zal altijd weer conflicten veroorzaken, want ik ben niet zoals ik zelf veronderstel te zijn. Daardoor zal ik in de wereld steeds weer zien hoe ze tekort schieten en mijzelf daardoor gekrenkt achten. Dan moet je dus proberen te beseffen waarom je die eenheid wilt. De bevestiging die je in de wereld buiten je zoekt, kan er alleen een zijn die is gebaseerd op datgene wat jij persoonlijk kunt betekenen voor de ander, nooit op de vraag wat de ander voor jou kan betekenen. Hier moeten we af van het 'voor wat hoort wat' principe. Wanneer we daarin zijn geslaagd, ontstaat de volgende wetmatige relatie.

Daar ik vanuit mijzelf steeds waarmaak wat ik ben, word ik in mij steeds krachtiger. Ik zal in de wereld om mij heen duidelijker zien hoe ik moet functioneren en zal daardoor een steeds groter gevoel van eenheid verkrijgen met hetgeen gepaard gaat met alle krachten die daarvoor noodzakelijk zijn. Dit is een heel eenvoudige regel. Helaas zijn we daarmee nog niet klaar.

Wij hebben een bepaald wereldje dat ik de waanwijsheid zou willen noemen. Er zijn heel wat waanwijze goden geweest.. Meestal halfgoden zoals Hercules die Augias' stallen schoonspoelt maar niet snel genoeg begrijpt waar het om gaat, als je met werkelijke goden in contact komt. Wij moeten begrijpen dat waanwijsheid ontstaat doordat wij ons innerlijk begrip trachten te ruilen voor zaken buiten ons die niet eigen zijn aan onze persoonlijkheid. Hier geldt in feite:

Naarmate ik meer vertrouw op de wijsheden die mij van buiten worden aangedragen zal ik minder in staat zijn mijn innerlijk besef tot uiting te brengen. Daardoor zal ik een steeds grotere spanning opwekken tussen mij en datgene wat ik als wijsheid beschouw. Dit zal tenslotte resulteren in een fanatisme waarmee ik mijzelf bestrijd door anderen te vernietigen. Dat klinkt ook weer vervelend. Toch hebben we hier ook te maken met een soort godheid, een algemene kwaliteit.

Hoeveel mensen hebben niet hele volksstammen uitgemoord alleen om hun eigen gelijk te bewijzen? Hoeveel wetenschappers houden zelfs tegen beter weten in soms ontdekkingen en ontwikkelingen van anderen tegen alleen omdat ze vrezen daardoor hun eigen wijsheid in een meer betrekkelijke relatie tot de werkelijkheid te moeten stellen? Dit is in alle mensen min of meer aanwezig.

Dan is daar ook de moed: Moed is niet gelijk aan wilskracht. Sommige mensen denken dat wel. Wilskracht bestaat feitelijk niet. Wilskracht is gewoon intensiteit van begeren. Als dat begeren toevallig juist is gericht, krijg je resultaten die anderen vol bewondering doen uitroepen: Wat is zo iemand wilskrachtig!

Moed is het vermogen om de waarheid te zien en desondanks jezelf te blijven. Het is niet moedig van iemand die denkt dat hij niet kan sterven om honderd vijanden aan te vallen. Maar als je weet hoe groot het gevaar voor jezelf is en je bent bereid om het tegen drie op te nemen, dan is dat wel moed. Ik hoop, dat ik het daarmee gekarakteriseerd heb.

Wij behoren tot een geheel dat de neiging heeft om zichzelf in stand te houden. De mensheid doet dat niet alleen op zuiver individuele basis (iedere mens heeft de neiging om zichzelf ten koste van alles te redden, in stand te houden en te beschermen), maar ze doet dat ook als gemeenschap. In elke gemeenschap is een drang waardoor wordt geprobeerd de waarden welke in die gemeenschap op dat moment aanvaard zijn te doen voortbestaan ook als men zelf daaraan te gronde gaat. Hiervoor is weer een eenvoudige wet te vinden. Ze zegt dit:

Moed heeft alleen zin, indien u datgene wat innerlijk voor u als volkomen goed is erkend, beschermt zelfs als dit persoonlijk grote risico's betekent. Op het ogenblik echter, dat u alleen datgene wat buiten u bestaat beschermt zonder daarin werkelijk te geloven, zult u door uw prestaties het andere ondermijnen en uzelf ook innerlijk te gronde kunnen richten.

Dan zijn er zaken waarover men eigenlijk moeilijk kan spreken. Er is een wereld van harmonie. Die harmonie komt in bepaalde godsdiensten en ook esoterische scholen tot uiting als een opgaan in het geheel; een met God Zelf wandelen of in contact komen.

Ieder van ons, mens en geest, bezit deze mogelijkheid, het is een ingeboren kwaliteit. Daarbij kan het beeld van God een schijnvoorstelling zijn, maar het contact met die God is een reëel iets. Het opgaan in het geheel zal tenslotte een illusie blijven, want we keren terug. Maar het besef van het geheel dat in ons bestaat en zelfs wordt bevestigd door zo'n ervaring is weer werkelijkheid. Ik zou hier willen stellen:

A1 datgene wat ik in mijzelf erken als van. hoge waarde en betekenis in mijn uiterlijk bestaan en de uiterlijke factoren daarvan is voor mij een basis van waaruit ik het goddelijke kan benaderen of de kracht kan realiseren. Op het ogenblik, dat ik dit doe, word ik meer dan ik denk te zijn. Ik put namelijk krachten uit het geheel. Gelijktijdig word ik door deze krachten gericht op de enige belangrijke punten van beleven of handelen die er voor mij in mijn wereld bestaan. Op het ogenblik, dat ik niet uitga van dit innerlijk gevoelen, dit geheel, maar b.v. aan de hand van riten of anderszins probeer dit geheel op grond van uiterlijkheden te bereiken, zal ik vastlopen in een schijnbeeld dat mij beheerst. Het zal mij echter niet de kracht geven die ik nodig heb om iets wezenlijks tot stand te brengen. In plaats van harmonie vind ik disharmonie.

Dit zijn een paar voorbeelden. Er is natuurlijk meer. Waar het mij echter om gaat is, dat elk van deze eigenschappen, die ook u innerlijk bezit, vroeger in de oude scholen werden gepersonifieerd.

Er zijn overleveringen die je zelfs op een andere manier kunt uitleggen als uitermate zinvol. Bijvoorbeeld; Venus rijst op uit het schuim van de zee. De mens is echter ook voortgekomen uit het leven in de zee. Zelfs op die manier kun je de beelden benaderen. De zee is gelijktijdig de basis van het leven. Vergeet niet, in de tijd dat dit beeld werd gebruikt, was het ook de onbekende wereld. Je wist niet waar ze ophield, je wist niet hoe groot ze was. Het enige dat je wiste er is leven in, er zijn krachten in. Zo is ons innerlijk als ikheid opgenomen in een oceaan van werkelijkheid, die we toch niet kunnen benaderen, die we niet kunnen kennen.

Op het ogenblik, dat in ons de kwaliteiten van die oneindigheid op welke manier dan ook -actief worden en wij daarmee ons losmaken uit het zuiver geestelijke ervan en komen tot een bepaalde wereld waarin wordt gemanifesteerd - of het geestelijk is of stoffelijk - dan hebben wij inderdaad de uit het schuim geboren Venus. Op die manier werd in, de oudheid ontzettend veel verteld.

Als men in Babylon spreekt over Nabu, de god der wijsheid, dan spreekt men niet alleen over een god die wijs is en een bepaalde functie heeft in de Raad der Goden, eigenlijk een combinatie van schrijver en adviseur. Men spreekt over een wezen dat eigen attributen heeft, b.v. een mantel. Deze mantel draagt een aantal sterrensymbolen. Daarbij behoort ook een zwaard dat de eigenaardigheid heeft dat het niet scherp is aan geen van beide zijden van het lemmet, maar dat als het wordt gebruikt door de bewuste daarmee zelfs stenen klieft zonder dat er verder ook maar iets aan te zien is.

Ik denk, dat we hier te maken hebben met een voorstelling van de innerlijke rede. Want in de uiterlijke wereld zijn zoveel dingen onverklaarbaar. Daar kun je niet verder mee komen. Maar alles heeft zijn betekenis, zijn zin en zijn bedoeling.

In ons is er iets waardoor we die zin en die bedoeling kunnen gebruiken. Gebruiken we nu het zwaard van de rede, dan is dat scherp; dat zijn oorzaak-en-gevolg-redeneringen en alles wat daar bij behoort. Als we daarmee op een steen slaan of op iets wat we eigenlijk met een zwaard niet aan zouden kunnen, dan blijkt het zeer scherpe zwaard opeens bot en we krijgen weinig of geen resultaat. Maar het schijnbaar botte zwaard is de geestelijke wijsheid die wij bezitten.

Nabu was in een bepaalde esoterische school welke in die dagen bestond het symbool voor de innerlijke waarheid of de innerlijke wijsheid die, als ze werd gebruikt tegenover de feiten, alleen die feiten a.h.w. kon splijten. Ze kon alle verhulling wegtrekken. Ze kon alle krachten werkzaam maken, maar gelijktijdig openbaren voor wat ze zijn. De mens, die opging naar Nabu maakte een eigenaardige inwijding door.

Het is een inwijding van allerlei raadselen. Ze heeft niets te maken met de veel voorkomende beproeving van het gaan door het duister, het overwinnen van de elementen. Het doet eerder denken aan het verhaal van de Sfinx: het raadsel dat zij iedereen opgeeft en dat hij moet oplossen wil hij levend de Sfinx passeren.

Als je naar Nabu gaat, dan zijn daar b.v. de vragen Wat is een vorst? Wat is een priester? Wat zijn de zeven goden? Wat is de Raad der Goden? Wat is het lot der mensheid? Al die dingen zijn niet te beantwoorden vanuit een verstandelijke stoffelijke benadering. Ze kunnen alleen vanuit een innerlijk inzicht worden beantwoord. Elk van die vragen werd overdacht in eenzaamheid. Men had daarvoor vroeger meer mogelijkheden dan tegenwoordig. Zelfs als je een jaar over zo'n vraag nadenkt, kom je nog niet met het goede antwoord. Toen zei men:

“Wanneer Nabu is gewekt, dan is het antwoord aanwezig. Want gehuld in de sterrenmantel (het beeld van het heelal) nemen wij het zwaard van de enige werkelijkheid en dit richtend op de vraag openbaart ze het antwoord dat in haar behouden is.” Ja, het zijn maar formules, natuurlijk. Ik kan u het beleven ervan niet geven.

Dergelijke goden bestaan nog steeds. Er is in ons nog altijd een zekerheid waarmee we veel meer kunnen doen dan met alle redelijke benadering. Wij kunnen nog steeds antwoorden in ons vernemen die zinloos lijken, als we zuiver de stoffelijke feiten en mogelijkheden bezien die we toch als de enig juiste aanvoelen. Alleen, misschien zijn de meeste mensen verleerd hoe je dat zwaard van de waarheid moet gebruiken

Je moet die kracht plus de daarin gelegen instigatie richten op het geheel van de stoffelijke problemen en mogelijkheden zonder daarbij een variatie toe te staan. Dit is

de actie van het "ik". En dan zullen we zien dat, waar er geen ruimte leek te zijn voor hetgeen er in ons leeft, die ruimte opeens ontstaat.

Het zijn wonderbaarlijke leringen. Mensen, die in deze tijd zich nogal eens opwinden over alle leerstellingen die vooral uit het Oosten of z.g. uit het Oosten het Westen overspoelen, zeggen meestal: Het geloof wordt teniet gedaan. Neen. Het geloof wordt niet teniet gedaan. Dan zeggen zes: Ja, maar de redelijkheid wordt teniet gedaan. De redelijkheid heeft de wereld niet bepaald ver gebracht. De enige vraag die je zou moeten stellen is: Welke goden wekken zij in de mens? Welke verborgen goden worden actief in de mens? En als dan blijkt, dat de mens -door het wegvallen van allerlei voorstellingen van de wereld, door de aanvaarding van op zichzelf onzinnige principes- opeens de vrijheid krijgt om zijn werkelijke gaven volledig en vrijelijk te gebruiken, dan is daarmee een antwoord gegeven, dan is er een zinvol iets gebeurd. Dat zinvolle ligt niet in de vorm, maar in het beleven dat het induceert. Dat geldt ook voor u.

U zit hier nu bij elkaar. Er zijn er bij die denken; Het is niet zo interessant. Een ander denkt; Nou ja, dat kan nog wel iets zijn. Dit zijn toch maar uiterlijkheden.

Welke kracht kent u in uzelf? Waar gelooft u in? Probeer dat eens te beantwoorden. Niet omdat u nu ineens die kracht moet gaan gebruiken, dat is niet nodig. Maar gewoon, wat is uw visie? Wat wilt u in de wereld doen? Hoe voelt u in u de mogelijkheid daartoe zonder verder te redeneren. Wat moet u zijn om waar te maken wat u wilt doen? Vraag u dat ook eens af. U zult met verbazing constateren dat u meer kunt doen dan u denkt; dat veel zaken die onoverkomelijk leken opeens gemakkelijk overkomelijk zijn. U kunt, ondanks al die schijnbaar overweldigende machten om u heen toch iets bereiken, toch iets zijn. Als u gelooft in het licht in u en u straalt dat uit naar een medemens, dan kunt u die medemens soms genezen.

Waar komt dat licht vandaan? Het blijkt dat dat licht alleen kan bestaan, als u de ziekte haat en de mens liefheeft op dat ogenblik. Een tweeledigheid. Een verwerping van disharmonie gelijktijdig op z'n minst de erkenning van een harmonische mogelijkheid. Zijn die beide aanwezig, dan blijkt inderdaad dat u krachten kunt uitstralen, dat u uw medemensen kunt genezen. Maar dan blijkt ook, dat u soms waarheden opvangt waarvan het absoluut onredelijk is dat iemand er iets van zou weten, laat staan u. Dan wordt u ineens een ander. Niet een ander wezen, maar u wordt een mens met andere grenzen.

Uw hele wezen is gevuld met verborgen goden, met krachten die we misschien kunnen benoemen en waarvoor we een naam kunnen verzinnen, waarvan we de werkelijke afkomst, het werkelijke wezen niet eens door hebben en waar we niet werkelijk iets over kunnen zeggen.

Diep in ons voelen we soms die krachten aan. We zijn er altijd weer als de kippen bij om onszelf te vertellen dat dit niet redelijk is. Dit kan toch niet en dat zouden we toch eigenlijk anders moeten bekijken. Maar als we dat nu eens niet zouden doen? Als wij, zoals in vele van die oude scholen, zouden proberen om dat ene punt (dit wil ik, of dit is juist) ons hele wezen te laten vullen, zou dan niet -zoals men zei -God door ons kunnen spreken?

De mens heeft zichzelf gebannen uit het paradijs, zo zegt het oude verhaal. Er staat een engel met een vlammend zwaard voor. We zullen er niet over spreken of daar andere uitleggingen voor te vinden zijn, die zijn er wel degelijk. Laten we ons gewoon realiseren wat het verschil is tussen het paradijs en de wereld daarna.



In het paradijs, zo zegt men ons, wandelt de Adam met God. Dit is het essentiële punt. Niet de vraag of er gewerkt moet worden of niet. Of je spelen werken noemt of werken spelen komt op hetzelfde neer. Maar wandelen met God. Wat is God? God is datgene wat boven alle kennis en redelijkheid uitgaat en gelijktijdig alle verschijnselen en mogelijkheden in zich bevat, tenminste in deze zin.

Wie zegt dat wij niet kunnen wandelen met God? O, wij zullen geen paradijs betreden in de zin van een mooie tuin waar je bovendien van de appels moet afblijven. Dat heb je tegenwoordig misschien nog in de boomgaard van de een of andere landelijke pastoor of dominee, maar veel verder gaat het niet. Neen, wij krijgen te maken met iets waardoor wij weten wat belangrijk is of wat niet belangrijk is.

Adam, zo zei men, kende de dood niet. Iemand, die zich bewust is van de werkelijkheid van het leven, kent de dood ook niet. Hij weet, dat het leven een aantal veranderingen is, maar zonder dat hierbij de dood gerekend wordt, een werkelijke uitblussing of zelfs een periode van rust of absolute duisternis, zoals het bij anderen wordt geïnterpreteerd.

Wandelen met God wil zeggen; Diep in ons erkennen wat er in ons is en dit laten spreken, dan zijn we vandaag nog deel van het paradijs. Helaas, de engel met het zwaard heet Redelijkheid; zo is mijn wereld en daarmee moet ik rekening houden. Dit zijn mijn verplichtingen en dat wil ik toch liever niet. Dat alles tezamen bouwt het zwaard op dat tussen ons en de innerlijke werkelijkheid staat. Leer leven met wat je bent, is wandelen met God.

Misschien dat het daarom voor ons toch goed, zou zijn om zo nu en dan eens contact te zoeken met de verborgen goden die ook in ons wonen. Al is het maar omdat we daardoor iets meer van de werkelijkheid leren beleven, iets meer van de krachten ervaren waarvan ook wij deel zijn en op deze wijze iets meer waarmaken wat tot de werkelijkheid behoort, iets wat uitgaat boven de wereld van illusies en vluchtige verschijnselen.

Ik heb in deze les geprobeerd u weer iets meer bij te brengen omtrent de complexiteit van de mens, de mensheid en indirect omtrent de verbondenheid die er bestaat tussen alle dingen en de werkelijke, de innerlijke mens. Misschien kan dit bijdragen tot een meer eigen en voor het "ik" betere benadering van alles wat men feiten en werkelijkheid pleegt te noemen.

❖ *Mensen in een rustperiode die aan iets denken. Als ze dan een schok door hun lichaam krijgen, zijn ze dat waaraan ze dachten plotseling kwijt. Hoe komt dat?*

Dat komt, omdat het denken een hersenproces is. Het is nog steeds een verstandelijk proces. Op het ogenblik, dat het ik met het bovenredelijke "ik" in eenklank of harmonie is gekomen, zal geen proces in welk deel van het "ik" ook maar getolereerd kunnen worden waardoor die afwijking tot stand komt. Bij de een kan het een kwestie zijn van; ik weet niet eens meer wat ik dacht. Bij een ander kan het zijn dat het beeld verandert. Dat ligt heel sterk aan de persoonlijke inhoud. Maar dat er een soort collectieve invloed is, als eenmaal een van de grote krachten in ons wezen is geactiveerd, dat staat buiten twijfel.

❖ *De goden zijn verborgen. Zijn ze ook deel van ?*

De goden van de oudheid zijn allen deelpersoonlijkheden die tezamen ook weer een grotere persoonlijkheid vormen. Het is zo; Er is een oergod. Uit die oergod komt een kenbare god, uit de kenbare god komen de goden en godinnen. De goden en godinnen zijn dus in wezen de gepersonifieerde eigenschappen van de kenbare god.

Maar de kenbare god met zijn geheel is slechts een eigenschap van de onkenbare godheid. Wij zijn deel van de kenbare godheid, dus de geopenbaarde godheid. Daardoor leven in ons alle deelkrachten en deeleigenschappen van de godheid die in het totale proces van zijn en schepping een rol spelen. U kunt dus zeggen Ik ben God in die zin dat God in mij even sterk en even volledig aanwezig is als in alle dingen die ik ken en zie en al datgene wat is zonder dat ik het ken en zie.

### GELIJKENISSEN

Er was eens een ezel. Ofschoon hij een ezel was, legde hij zijn oren, die groot genoeg waren, voortdurend te luisteren. Zo klom hij op in de maatschappij. Hij werd mijnheer Ezel. Hij bracht het zelfs tot minister. Niemand zag toen meer dat hij een ezel was. Daarna ging hij over in zaken en werd directeur van een groot concern. Ook daar wilde men niet toegeven dat hij een ezel was. Zo heeft men hem weliswaar voorzichtig aan de kant gezet maar dan met een gouden hoefdruk. Nu zegt men nog steeds. Dit is geen ezel, dit is een respectabel man.

Een gelijkenis die u in uw tijd hier en daar ook wel kunt thuisbrengen. Laten wij nu eens goed kijken wat er aan de hand is. Iedereen kijkt alleen naar de uiterlijkheden. Dat iemand een ezel is, dat is meestal een interne kwestie; dat valt gewoon niet op. Als je er dan achter komt dat hij toch 'n ezel is, dan wil je dat niet toegeven. Want als je toegeeft dat de ander een ezel is, dan geef je toe dat je zelf een ezel bent geweest.

Zo is een mens vaak verliefd op zijn eigen vergissingen. Zelfs als hij inziet dat hij zich heeft vergist, zal hij altijd nog naar een weg zoeken, hoe kostbaar ook, om te voorkomen dat zijn vergissing kenbaar wordt. Een mens is gewoon bang voor zijn vergissingen. Hoe erg dat soms kan worden blijkt weer uit een andere kleine gelijkenis.

Een ziel ging op naar de hemel. Nu komt dat wel meer voor. Bovendien was dit een ziel die op aarde al teveel was opgehemeld. Hij kwam natuurlijk bij het bekende pleintje met het bekende bankje, het poortwachterhuisje en de grote poort, die toegang geeft tot het hemels paradijs volgens het simpele geloof van zeer velen, die zich de werkelijkheid niet kunnen voorstellen. Daar aangekomen zegt de ziel: "Petrus, ik wil graag naar binnen." Petrus vroeg-. "Wie ben je?" De ziel antwoordde alleen: "Ik ben de, stem van de Heer." Petrus was zo overdonderd dat hij het hek opendeed.

Misschien is dit ook weer een aardig bewijs voor de dwaasheid van vele mensen en ook wel van vele heiligen.

Je bent datgene wat je gelooft te zijn, althans in de ogen van velen. Alleen als je ingaat tegen de regels die ze hebben gesteld, krijgen ze in de gaten dat het niet deugt. Maar als je jezelf bent en je boven de regels stelt, dan zijn er maar weinigen die daar bezwaar tegen maken. Zoals nu die ziel in die hemelpoortgeschiedenis optrad; zo doen wij dat heel vaak tegen onze innerlijke werkelijkheid.

Wij zeggen: Wij zullen opstijgen tot de hoogste sferen. Wij duiken dan diep in ons innerlijk en daar staat iemand die zegt: "Welk recht heb je daartoe?" Waarop wij uitroepen "Wij zijn uitverkoren:" En voor we het weten gaan we verder. Wij weten alleen niet; of we in de goede richting gaan.

Ik geloof, dat dat een van de zaken is waarin we terug moeten gaan naar de oude wijsheid van de Tabula Smaragdus. Daar staat; "Voorwaar, zo het boven is, zo is het beneden. Zo het beneden is, is het boven." Bij ons is het eigenlijk zo, dat we boven en beneden door elkaar hebben gehaald. Soms denken we, naar beneden te gaan en we komen boven terecht en soms is het omgekeerd. Wij hebben namelijk geen absolute waarde meer.

Het gebrek aan een absolute waarde doet mij altijd denken aan de man die de negers ging bezoeken en die kraaltjes en spiegeltjes meenam en dacht dat hij zich daarmee wel rijkdom zou kunnen verschaffen. Maar hij had daar geen geluk mee. Hij had toevallig voor eigen gebruik ook een stelletje van die briefkaarten bij zich die ze in Parijs zo heimelijk aanbieden. Die heeft hij goed verkocht: Een gelijkenis? Ja, zeker.

Wij denken dat wij met allerlei mooie deugden en mooie beelden van een goddelijke werkelijkheid die hele innerlijke wereld eigenlijk wel kunnen overspoelen, dan zijn we daar wel de baas, Maar die innerlijke wereld van ons weet ook van wanten. Misschien hebben we een paar ervaringen opgedaan of een paar dingen bij ons waar we zelf van denken nu ja, het hoort misschien wel niet zo maar het is zo leuk. Heel vaak blijken die dan de enige sleutels te zijn waardoor we wat verder kunnen gaan dan de innerlijke wereld.

U denkt nu wellicht wat zit hij weer te zeuren. Dat is ook zo'n typisch verschijnsel. Als Je de waarheid zegt en je zegt haar zo oprecht dat iedereen kan denken dat de ander de schuldige is, dan vindt men het schitterend. Zeg je het een beetje badinerend, dan voelt iedereen zich ergens getroffen. En dan zeur je. Zeg je het ernstig, maar zo dat men er onderuit kan komen door te zeggen: Zo ben ik niet, dan lieg je. Wat op zichzelf ook een gelijkenis is.

Wij zijn in ons innerlijk leven, in onze innerlijke wereld voortdurend bezig alles te ontkennen wat waar is. En als we het al voor onszelf toegeven, dan doen we nog of het niet echt bestaat. We zitten nu eenmaal vast aan een hoop uiterlijke denkbeelden die ons door anderen zijn bijgebracht, zoals die ontdekkingsreiziger met zijn kraaltjes en spiegeltjes. Hij had misschien in een boek van 50 jaar geleden gelezen dat het zo was. Hij wist helemaal niet dat tegenwoordig bepaalde negers ook in een Mercedes rijden. Aan de Cadillac en de Hispano Suiza zijn ze nog niet toe, maar voor de rest gaat het best.

Wij zijn gewoon bezig met oude normen, oude waarden een nieuwe wereld met nieuwe ontwikkelingen en nieuwe ontdekkingen te benaderen. Daardoor lopen we vast. Het is niet alleen zo in de innerlijke wereld, het is ook zo naar buiten toe. Je kunt met het in stand houden van het oude op het ogenblik de situatie niet meer veranderen. Dat kun je alleen doen, indien je heel snel nieuwe wegen inslaat. Met andere woorden; oude en voorop gezette denkbeelden eens terzijde zet.

Als je innerlijk naar God wilt en je hebt een voorstelling van een God met een baard en stralenkrans en 'halleluja, halleluja looft de Heer', dan zul je misschien de werkelijke God tegenkomen, maar je loopt er eenvoudig aan voorbij, omdat je God niet beschouwt als een licht, als een trilling, maar alleen als iets wat jij je kunt voorstellen. En wat jij je kunt voorstellen, kan nooit God zijn. Op een dergelijke wonderlijke wijze bedriegen wij onszelf voortdurend.

Als ik denk aan de manier hoe wij in de geest worden voorgesteld, dan heb ik ook zo mijn bedenkingen. Het volgende is een gelijkenis maar gelijktijdig een feitelijke gebeurtenis.

Ik was nog niet zo lang overgegaan en dan sta je nog een beetje vreemd in het nieuwe leven, toen ik van de aarde af werd opgeroepen. Ik ging dus naar beneden en kreeg inderdaad een contact. Ik kon mij manifesteren. Toen werd mij gevraagd om eventjes als ik kon de volgende dingen tot stand te brengen. Er was een ongeneeslijke zieke die moest ik een, twee, drie gezond maken. Er waren grote karaktermoeilijkheden van een kind die moest ik ook even veranderen. Dan waren er ook een paar stoffelijke zaken niet in orde, misschien wist ik daar ook een oplossing voor. Ik wist natuurlijk van niets. Wat heb ik toen gezegd? "Werk zelf en ik zal u bijstaan." Laat dat nog gelukt zijn ook.

De ongeneeslijke zieke was gelukkig een medische vergissing. Het moeilijke karakter van het kind kwam eigenlijk voort uit het feit, dat men dacht dat het moeilijk was. Toen men het als een normaal kind ging behandelen, ging het langzamerhand weer naar normaal toe. Wat de stoffelijke moeilijkheden betreft, omdat ze dachten wij moeten zelf wat beginnen, dan krijgen wij wel hulp, durfden ze het een en ander aan te pakken. Goed, het werd maar een garen- en bandwinkeltje, maar het leverde toch net genoeg op om redelijk te kunnen leven.

Ik denk, dat dit misschien ook onze relatie t.a.v. God en de geest vaak kenschetst.

Als wij bezig zijn met hogere waarden, dan willen wij graag dat die het even voor ons opknappen. Dat ze het vaak niet kunnen daar staan we niet bij stil. Iemand die dood is en nog kan doorkomen, moet alle dingen weten. Alleen hopen ze dan dat je niet weet wat ze willen dat je niet weet. Want als je alles zou zeggen wat je weet, volgens hen dus, wat je zou moeten weten, dan zou je waarschijnlijk een vlucht veroorzaken in plaats van een toeloop. Zelfs hier.

Dus waar komt het eigenlijk op neer? Wat kon deze geest, die hier op het ogenblik dit lichaam tijdelijk gebruikt, meer doen dan zeggen: Ik zal jullie helpen, zonder erbij te zeggen in welke mate hij kon helpen, want dat was maar een heel klein beetje, gelooft u dat maar. Maar daardoor ging men zelf iets doen.

Ik denk dat we die fout ook maken, als we bezig zijn met God in onszelf of met de geest. Wij vragen altijd: Doen jullie het. En als we dan tot antwoord krijgen; Je moet het zelf doen, dan denken we nog steeds dat de ander het doet. Maar in feite doen we het zelf.

Als u dit nu kunt volgen, dan heeft u misschien ook begrepen waarom je de dingen met gelijkenissen en verhaaltjes gemakkelijker duidelijk maakt. Het is namelijk zo, dat er in elke mens (ook in elke geest wat dat betreft) allerlei illusies en waanvoorstellingen leven die niets te maken hebben met hetgeen hij is en met hetgeen hij kan doen. Daar is de mens zo druk mee bezig dat hij zich niet realiseert wat hij werkelijk zou kunnen zijn, werkelijk zou kunnen doen. Daarom heb je dan iemand nodig die je vertelt dat je zelf maar eens wat moet proberen. Waarom ben je toch zo onzeker? O ja, ik heb dat ook gehad.

Toen ik pas was overgegaan, heb ik een tijd gehad dat ik daarin Zomerland zat; overigens de afdeling zo tegen Schaduwland aan. Ik ben ook niet ineens opgewiekt in het licht. Ik was te vlinderachtig om zo omhoog te kunnen vlinderen. Maar ik heb geprobeerd te leren. En in plaats van te beseffen wat ik wist, wilde ik dat een ander mij vertelde wat ik al wist. Dat was het stomme, want daardoor begreep ik de dingen die ik al wist pas op het ogenblik, dat ik de illusie had dat een ander ze mij had verteld. Ik wilde een bron buiten mijzelf hebben.

Een bron buiten jezelf hebben is natuurlijk heel prettig. Het is een soort verzekering die je dan afsluit. Een hoge geest leert mij. Maar hij leert mij alleen datgene wat ik reeds in mij heb. Ik had het dus zelf ook kunnen doen. Op die manier zijn wij, mens en geest, eigenlijk allemaal bezig. Wij wachten op de bron van buiten en we vergeten wat we zijn, wat we innerlijk hebben. Wij vergeten het gewoon.

Vergeten, dat is ook zoiets. U kent het verhaal van al die verstrooide professoren en hun paraplu. Onzin. Maar er is toch wel iets van waar. Waarom die verstrooidheid? Heel eenvoudig; Iemand, die heel intens met een ding bezig is, vergeet een hoop andere dingen. De moeilijkheid is nu, dat je je heel vaak bezighoudt met zaken die eigenlijk niet bij je horen en dan vergeet je wie je zelf bent. Het gevolg is, dat je de grootste stommiteiten uithaalt. Niet omdat je dat wilt, maar gewoon omdat je geen rekening houdt met hetgeen je persoonlijk bent en kunt.

Ik heb zo vaak horen zeggen: Een professor is iemand die van een zaak een beetje verstand heeft en daarom beweringen doet op elk gebied waar hij geen verstand van heeft'. Wij zijn toch precies zo. Wij spreken een oordeel uit over God, over de kosmos, over de wereld. Er zijn mensen die voortdurend bezig zijn met de kosmonauten, de astronauten van andere planeten, maar als je hun nou gewoon vraagt: Waarom start je auto niet? Dan weten ze het niet. Ze hebben nog nooit gehoord van een losse verbinding. Ze hebben nog nooit gehoord dat een accu op peil moet zijn, want daar hebben ze anderen voor.

Innerlijk hebben we ook een accu. Wij hebben innerlijk licht. We hebben ook een motor; dat is het geheel van ons wezen met alle kwaliteiten. Maar als er aan de accu wat mankeert, dan start je niet. Dan kun je wel een hoop lawaai maken, maar je komt niet verder. De accu is het innerlijk licht. De motor is de werkelijke inhoud van ons wezen inclusief onze incarnatiebedoeling. Op het ogenblik, dat er tussen het innerlijke licht en ons gehele wezen voldoende verbinding is, is er beweging, dan gaan we inderdaad vooruit, dan kunnen we wat doen. Op het ogenblik, dat we of bezig zijn met het innerlijke licht of alleen maar met ons doel en vergeten wie we zijn, komen we nergens.

Nu eens kijken of er iemand wakker geschud moet worden. Dat is ook heel typerend. Als iemand alleen maar waarheden vertelt en je denkt dat je ze al weet, dan vergeet je wat je daarvan niet weet. Je valt in slaap en zegt dan achteraf dat het niet mooi is geweest, omdat je denkt dat je begrepen hebt wat er is gezegd. Is u dat nog nooit overkomen? U moet maar eens opletten hoe vaak u zich bezighoudt met zaken waar u heus wel iets van kunt leren en dan zegt: Nou ja, dat is niets voor mij.

Wij hebben trouwens pas zo iemand aan onze kant gekregen, dat wordt erg interessant, een soort radioactieve dominee. Het eerste dat hij moet leren is, dat hij geen dominee meer is en meer schaap dan pastor. Het tweede dat hij moet leren is, dat je alleen door anderen datgene te geven wat ze zoeken, hen kunt brengen tot het besef van datgene wat er werkelijk is. Maar dat je, als je alleen geeft wat jij waar acht, in hen alleen de weerzin wakker maakt omdat zij die waarheid misschien nog kunnen aanvaarden, maar zeker niet in de vorm waarin ze wordt gegeven.

Dat is ook weer iets waarmee we even rekening moeten houden het gaat heel vaak om de vorm die wij de dingen kunnen geven. Het wezen der dingen kan goed zijn, maar als God Zich aan u manifesteert en Hij doet het toevallig met een paar horentjes en een vorkstaart dan moet u eens zien hoe u op de loop gaat. U vraagt zich niet af: Wat is hij? U vraagt: Hoe ziet hij eruit?

Hoe vaak zie je dat niet op straat. Daar loopt een mooie meid. Zij vindt dat ze een paar mooie benen heeft en wil er wat van laten zien. Dientengevolge heeft ze een kastrandje en een paar laarzen aan. Dan zegt iedereen: Wat onzedig. Waar gaat het naar toe met de jeugd. Dat is begrijpelijk. Die mensen hebben vroeger alles weggehangen, verhuld. Dat was zoiets van; de schoonheid alleen achter de draperieën. Maar kun je nu zeggen wat zo iemand eigenlijk is? is een meisje nu goed of slecht aan de hand van de manier waarop zij zich kleedt? Is iemand innerlijk goed of kwaad aan de hand van de manier waarop hij de taal gebruikt of misbruikt? Dat schijnt tegenwoordig trouwens op school te worden geleerd. De jeugd is daar perfect in heb ik horen zeggen.

Een zekere dominee meende, dat je alleen al aan de manier waarop de mensen spreken en de manier waarop ze zich kleden al kunt weten hoever zij zich van God verwijderd hebben. Nou, als je zo kijkt naar een mens, dan kijk je alleen naar de buitenkant. Je probeert niet te begrijpen wat erin steekt. Wat er in schuilt is werkelijk. De buitenkant is vergankelijk, nietwaar. Het ziet er vandaag nog erg gevuld uit en over tien jaar is het misschien een kapstok. Je weet het eenvoudig niet. Realiseer je dat dan ook. Als je te maken hebt met waarheden, met mooie esoterische theorieën of wat anders, kijk dan niet alleen naar de uiterlijkheid. Kijk ook naar wat erin zit.

Geloof mij, menigeen heeft in een hoop kletspraat meer waarheid gezegd dan een ander in een donderend mooie en literair verantwoorde preek. Dat is een van de dingen die je gewoon moet leren. Wij zijn altijd maar bezig om naar de buitenkant te kijken en kritiek te hebben op wat er buiten ons is. Maar is dat werkelijk zo belangrijk? Wat er buiten ons bestaat is toch niet belangrijk door de vorm maar wel door de betekenis.

Als je leeft in een werkelijk verarmde gemeenschap waar iedereen wel honger en nood kent, maar de mensen zijn goed voor elkaar, ze helpen elkaar, ze werken samen, denk je dan niet dat je veel beter af bent, veel gelukkiger zult leven en veel meer zult leren dan iemand, die in een welvaartstaat woont waar ieder alleen maar aan zichzelf denkt en de ander alleen maar ziet als een appendix van het eigen ik, die eventueel in staat moet worden gesteld om voor de tekorten van dat ik te betalen.

Bekijk dat maar eens. Vraag het je af. En als je bezig bent met alle mooie dingen en alle mooie woorden, alle mooie predikaties en je bent niet in staat om daarin een werkelijkheid te vinden en die werkelijkheid ook volledig in jezelf te beleven, dan is de hele predikatie geen cent waard. En daarmee heb ik u meteen in staat gesteld een oordeel te vellen over mijn toespraak.

Ik vind het altijd heel mooi dat ze zeggen dat de mensen een oordeel vellen. Dat is inderdaad waar. Een mens ziet een boom staan. Hij zegt: Die boom staat hier niet goed. Wat doet hij? Hij hakt hem om. Misschien is dat ook zo met de waarheid.

Een waarheid die ons niet past, moet gesloopt worden. Als het een wijsheid is waarmee wij geen raad weten, dan maar uit de weg ruimen of in het beste geval zetten wij er een hekje omheen en zetten erbij: Boom is gewijd aan de H.Aliakes (Ajakkes). Wij willen gewoon niet het feit aannemen dat de bomen voor de mensen nodig zijn en de mensen voor de bomen. Het is een wisselwerking.

Wij willen er gewoon niet aan dat er kosmisch licht is, maar dat dat licht ook niet zelfstandig bestaat, dat het een wisselwerking heeft met ons wezen. Wij kunnen niet leven zonder het licht, maar het licht is zinloos zonder ons bestaan. Eerst als wij die waarheden gaan begrijpen en op grond van die waarheden gaan leven, komen we een

stap verder. En als we denken, dat we een stap verder komen, dan stappen we soms toch nog verkeerd, zoals in deze laatste gelijkenis moge blijken

Er was een man op aarde zeer geroemd, want hij was vele dingen geweest directeur, minister, hoogleraar en eindelijk misschien zelfs secretaris van NAVO, NATO of UNO. Hij ging dus vol goede wil en gewichtigheid naar boven. Maar hij keek niet naar de weg die hij volgde. Hij zag alleen zijn verre doel.

Voor hem was daar reeds de lichtende schijn van het paradijs, van een trap daar naartoe en van Petrus. Van iets anders wist hij niets. En omdat hij zo bezig was met zijn doel en alleen maar met zijn doel en daardoor niet keek waar hij liep, had hij niet in de gaten dat de trap een flauwe bocht maakte. Hij stapte dus recht door. Doordat hij rechtdoor stapte, viel hij. Toen hij viel kwam hij in de lagere regionen terecht.

Misschien denkt u dat hij daar op zijn plaats geweest zou zijn. Maar de directeur van die inrichting bekeek hem eens en zei: Van dergelijke politici moet ik niets hebben, van dergelijke geleerden en wijsgeren ook niet. Voor we het weten hebben we hier een eigen bond van dienstweigeraars in de hel. Dus, daar is de trap, begin maar opnieuw. En zo kon hij weer opnieuw beginnen. Dat is hem vijfmaal gebeurt voordat hij begreep dat het belangrijk is te zien waar je loopt en dat het doel wordt bereikt. En als je eenmaal je weg hebt gesteld je deze ook zorgvuldig volgt.

Dit is voor u ook nog een aardige les. Als je al teveel bezig bent met de hoogste waarden, breek je je geestelijke nek misschien een paar keren. Maar als je eenmaal hebt vastgesteld waar je naartoe wilt gaan, probeer alles wat er in en om je heen gebeurt, te begrijpen in de zin van je innerlijk licht. Dan ga je stap voor stap verder en voordat je het weet sta je voor de hemelpoort.

En als u daar eventueel komt en u ziet daar achter een wat eigenaardige engelgorilla ronddartelen, dan weet u dat ik klaar sta om u te ontvangen.

## **BESCHEIDENHEID**

Ik ben bescheiden, zei de man want hij drong zichzelf niet op, maar vergat te zijn wat hij was. Zo was zijn bescheidenheid in feite luiheid, onbesef, een onbewustheid daardoor hij het zichzelf onmogelijk maakte dat te zijn wat hij moest zijn.

Bescheidenheid betekent niet denken, dat je kunt oordelen over anderen. Niet menen, dat je het recht hebt om anderen op hun fouten te wijzen, tenzij je eerst weet hoe die fouten verbeterd kunnen worden.

Ware bescheidenheid betekent niet een je onderwerpen, een voortdurende nederigheid. Het betekent wel degelijk jezelf zijn, jezelf manifesteren. Het betekent vanuit jezelf alles waarmaken wat je kunt waarmaken desnoods met alle middelen die je ter beschikking staan, maar dan zonder je beter of wijzer te achten dan een ander, zonder ervan uit te gaan dat iedereen jou maar heeft te volgen.

Ware bescheidenheid is in zekere zin dienstbaarheid. Want je wilt niet alleen jezelf ,zijn, maar je wilt de betekenis van dit zelf zijn voor anderen zo goed mogelijk waarmaken. Maar het betekent niet, dat je anderen op hun bevel gehoorzaamt, want je hebt je eigen weg, je eigen verantwoordelijkheid, je eigen inzicht, je eigen mogelijkheden. Daarmee zul je werken zo goed je kunt. Alleen als anderen je daarom

loven zul je zeggen: Ik ben alleen mijzelf. Als anderen je daarom hekelen, zul je zeggen: Ach, ik ben alleen mijzelf. Zo is de bescheidenheid.

Ik heb mijn plicht gedaan zo goed ik kon. Ik hoop, dat u in de een of andere gelijkenis iets van uzelf terugvindt. Want begrip is altijd het begin van verbetering.

Ik hoop, dat ik in uw reacties voor zover ik die heb opgevangen (ook de kritiek op mij die er hier en daar in zat) voldoende gegevens heb gekregen om ook voor mijzelf iets dichters te komen bij de werkelijkheid, die ik misschien wel begeer maar die ik nog lang niet kan waarmaken.



## LES 7 - KOSMOS - IK

U heeft al meermalen gehoord van de oude elementen: aarde, water, vuur en lucht. Er zijn heel veel mensen die denken; nu ja, dat is een stomiteit van mensen die niet beter wisten. Maar als we de zaak nu proberen te ontleden, dan zien we: er zit wel degelijk zin in; het heeft betekenis, want het is de uitdrukking van een evenwicht. Het evenwicht van deze aarde is vier, de relatie met de kosmos is vijf.

Nu is de mens een product van de aarde. De mens heeft dus in zich eveneens vier factoren. Dan moeten we dat natuurlijk niet op een verkeerde manier gaan bekijken zoals ze dat in de ouderwetse geneeskunde zeiden Als je ziek bent, dan is het evenwicht tussen de elementen verstoord. Er spelen nog wel andere dingen een rol.

De natuur zelf waarin u leeft is beziel. Er zijn natuurgeesten (wij hebben daar al eens over gesproken) die behoren tot elk van deze elementen. Of dat nu geesten zijn in de zin van bezielde wezens zoals de mens, daar kunnen we nog wel een vraagteken achter zetten. Het zijn vermengingen, die meestal nog van elders uit bestuurd worden en die leven in een van die oude elementen.

In uw eigen wezen zijn een aantal verschillende krachten en voertuigen aanwezig. Dat wordt al kenbaar als je kijkt naar de aura. In die aura zie je de aarde weergegeven als het omzettingsproces. De rode gloed in feite of op een Kyrlianfotografie de werkelijk blauwe rand. Daaromheen zien we dan weer een uitstraling die kennelijk een beetje anders van geaardheid is. Ze heeft wat pieken, ze kan verschillende kleuren vertonen en bevat wat we kunnen noemen het water, het fluïde: Het is namelijk de hoeveelheid krachten die in uw wezen circuleert. Het is de wijze waarop ze circuleert die in dit deel van de aura tot uiting komt.

Dan hebben we daar boven het vuur. Het vuur manifesteert zich eigenlijk als een lichte verkleuring, meestal wat oranjeachtig als het in rust is. Maar is het niet in rust. dan zien we ineens dat er rode pieken heen en weer flitsen van deze laag van de aura naar de oorspronkelijke grondlaag: Het is dus de stralingsenergie van warmteomzetting en aan de andere kant soms zelfs doordringend naar buiten in de laag die we dan de lucht kunnen noemen. Die lucht heeft dan meestal een blauwe of violette kleur. Daar buiten is dan nog een ander kleurverloop van meer geestelijke origine.

Voor ons doel is het voldoende dat we ons bezighouden met deze elementen die toch eigenlijk direct behoren bij de stoffelijke mens in de stoffelijke vorm zoals hij leeft.

Op grond van deze ontleding van de aura plus hetgeen ik heb gezegd omtrent de aarde en de oude elementen, zou ik willen zeggen.- Ik ben een soort microkosmos. Ik heb in mij 4 elementen. Net kosmische getal van de aarde is 5, er moet dus tenminste een waarde aan toegevoegd zijn.

Gaan we die waarde zoeken, dan is die meestal in de aura niet te vinden. Maar kijken wij naar de werking van een geopend kruinchakra, dan zien we daar heel eigenaardige flitsen, die wit of witblauw aandoen. Ze geven aan, dat het een hogere kracht is, die de impulsen versterkt en omgekeerd de impulsen vanuit het ego draagt naar iets anders, naar het andere. Zo kan ik zeggen, Kosmos - Ik.

Ik ben een microkosmos in mijzelf. Al datgene wat bestaat in de aarde, bestaat in zekere zin ook in mij. Denkt u nu niet dat u zich ervan af kunt maken door te zeggen: Ja, maar de flora en de fauna van de aarde hebben wij niet. U heeft een darmflora en u heeft heel wat levende wezentjes in u die soms symbiosieten, soms parasieten zijn. Ook dat heeft u, zelfs zuiver lichamelijk. Maar als die overeenkomst er is, dan moet ze ook zinvol zijn.

Dan komen we nu tot het eigenlijke betoog.

Ik stel; Elke mens heeft zoveel elementen van de wereld waarin hij leeft in zich, dat hij zijn relaties met de wereld bepaald ziet door het evenwicht der elementen dat in hem bestaat. Dat klinkt erg gewichtig, maar dat is het niet. Op het ogenblik, dat in u een verschuiving van de innerlijke evenwichten plaatsvindt, heeft uw aura vertekeningen, ze heeft donkere plekken enz. Dan zult u zeggen: Ik ben ziek, of, ik ben niet meer zo normaal als ik was. Dat betekent, dat er buiten u 'n soortgelijke verhouding bestaat.

Die verhouding wordt niet alleen bepaald door zuiver stoffelijke zaken, maar wel degelijk ook door z.g. stuwende of bezielende krachten die in de oude elementen aanwezig zijn. Dat zijn nu toevallig wezens die heel dicht staan bij de astrale en de levenskrachtsfeer. Dan zal er op astraal en op levenskrachtgebied een bepaalde relatieverandering plaatsvinden. Ik kan dus door hetgeen ikzelf ben die relatie met de bezielde krachten in de natuur veranderen. Omgekeerd, de krachten in de natuur die rond mij in sterke mate aanwezig zijn, zullen mij beïnvloeden op het ogenblik dat in mij geen perfect evenwicht is tussen de elementen.

Nu moet u niet vergeten, dat we eigenlijk werken met esoterische filosofie; d.w.z. dat wij proberen om de innerlijke kern van de mensen een beetje te belichten en de effecten ervan te benaderen. Ik heb dit beeld bewust geschapen om duidelijk te maken dat de microkosmosmens in feite een soort replica is van de wereld waarin hij denkt te leven. Wat ik in de wereld zie, zal gerelateerd zijn met wat in mij bestaat. Alles wat in mij bestaat, zal een invloed zijn in de wereld buiten mij. Nu wordt het pas interessant.

De hele wereld ondergaat op dit moment grote spanningen. Wij kunnen dat constateren aan de hand van enkele vulkaanuitbarstingen, die reeds een feit zijn. Er komen er nog wel een paar. Verder kunnen we dat constateren aan een heel vreemde stemming onder de mensen die loopt van lusteloosheid tot hopeloosheid. Er is een verstoring gaande op aarde.

De elementale krachten die op deze aarde actief zijn, zoeken naar een nieuw evenwicht. Dat is ook heel begrijpelijk. De normale gang van zaken is door de mens in zoverre onderbroken dat het oude evenwicht niet meer houdbaar is.

Zo goed als de mens zijn contacten heeft met hogere werelden, met geestelijke werelden zo heeft ook de aarde haar eigen relaties met de kosmos. Die relaties worden dan bepaald vanuit de zon, zeker. Maar wanneer daar invloeden ontstaan die afwijken van de norm, dan zal dit eveneens van invloed moeten zijn op de vitaliteit en de verhouding van de elementen op aarde.

Nu spreken wij over Aquarius, de tijd die op komst is, die als invloed actief is en die waarschijnlijk pas over een ruim honderd jaar zich enigszins begint te manifesteren als een werkelijkheid voor de mensen. Die invloed is dan werkzaam. Ze verstoort een bestaand evenwicht. De mens is een replica van de wereld waarin het evenwicht

wordt verstoord. Dan zal hij ook zelf een evenwichtsverstoring ondergaan. Het normaal evenwichtige in de mensen is op het ogenblik ver te zoeken. Ik bedoel niet specifiek u daarmee, maar de mensheid.

Nu kunnen we kijken naar de uitingen ervan, wat blijkt dan? Wij hebben te maken met enorm veel onbeheertheid; er is heel wat vuurwerk. We zouden kunnen zeggen: Er zijn op het ogenblik heel wat lelijke salamanders bij op aarde. Wij hebben ook veel mensen, die eigenlijk geen eigen vorm meer kennen, die - als het ware - worden beheerst door een waterelement, amorf worden, die zich voortdurend maar aanpassen en aanpassen. Er zijn maar heel weinig mensen in deze dagen die stabiel zijn, die 'aarde' zijn. De aarde is kennelijk een element die nu onder druk staat van de drie andere elementen. Daaruit kunnen we conclusies trekken.

Ik stel: In de mensheid is in deze tijd een zodanige onevenwichtigheid tot stand gekomen, dat men in een voortdurend zoeken naar een nieuw evenwicht vaak vergeet wat de basis is. De basis van het evenwicht is het samengaan van de elementen, niet de overheersing van een daarvan.

De meeste mensen vergeten verder dat, als er een onevenwichtigheid ontstaat de kosmos corrigerend kan optreden; dat als een evenwicht niet meer houdbaar is, kosmische invloeden een vernieuwing decreteren die niet is tegen te houden.

Wij hebben geen behoefte aan een stabilisatie van het oude, dat is eenvoudig niet doenlijk. En alles wat we daar te dien aanzien proberen te presteren in of vanuit onszelf, zal altijd op mislukkingen uitlopen of tot totaal andere gevolgen en resultaten leiden dan werd verwacht.

Het is dan ook niet de tijd, meen ik, om maar naar buiten toe te streven en onszelf waar te maken in de wereld. Het is belangrijk, dat we waar zijn in onszelf. Maar de waarheid in onszelf betekent ook de erkenning van de onevenwichtigheid die er in ons bestaat. Op het ogenblik, - dat een onevenwichtigheid door ons wordt erkend, zal niet alleen de kosmische kracht dat evenwicht enigszins herstellen, maar zullen wij bewust het proces van evenwicht zoeken, ervaren en daardoor bewust het evenwicht kunnen vinden. Dat kan heel erg belangrijk zijn.

Dan weten we verder dat de mens met al zijn techniek en al zijn kennis, waar hijzelf zo hemelhoog tegenop kijkt, nog niet eens in staat is om een storm te beheersen; dat hij de kracht van de golven geen beperking kan opleggen; dat hij tegen de regenwolken niet kan zeggen dat ze hun water even moeten ophouden totdat de Rijn weer een normale stand heeft bereikt. Nu zal niemand dat natuurlijk tegen u zeggen. Maar u zit toch wel in eenzelfde situatie.

U heeft zo goed als de mens op aarde vanuit uw bewustzijn te maken met onbeheersbare elementen in het samenstel van uw wezen. Het blijkt, dat je die elementen dus niet kunt dirigeren. Je kunt ze ook niet bestrijden, maar je kunt wel iets anders doen. Je kunt die elementen doen samenwerken. Als er veel regen komt en er is veel zon dan wordt de aarde vruchtbaar en het is toch lekker droog. Op die manier moest je ook je eigen leven een beetje benaderen.

Ik kan wel proberen om op duizend-en-een manier een nieuw bewustzijn te verwerven, ik kan proberen om tegen alles wat ik ben of wat ik denk te zijn in te gaan, maar ik krijg geen resultaat. Het hele proces van leven, zoals het op aarde tot nu toe bestaat, is niet het product van een bewust en overlegd reageren zonder meer.

Het is een voortdurend spontaan, natuurlijk samenspel van deze vier oude elementen en de kosmische kracht die daarop inwerkt.

Waarom zouden wij dan voor onszelf andere eisen moeten stellen?

Het gaat er niet om dat wij bepaalde dingen zo mooi bereiken. Het gaat er doodgewoon om, dat wij reëel onszelf zijnde, een evenwicht vinden waarin een kosmische kracht zich kan manifesteren.

Nu hebben de mensen heel wat systemen bedacht waarmee ze die krachten op de een of andere manier toch schijnbaar kunnen kanaliseren. En of je nu begint met yoga, je wilt bezighouden met mystieke alchemie of met alle andere denksystemen die er ooit ontworpen zijn, je stuit altijd op een bezwaar, ergens gaat het niet.

Alles wat er in die systemen staat is op zichzelf juist en waar. Als daarin wordt gezegd, op deze manier kun je uittreden, dan is dat waar, Alleen, het is niet waar voor iedereen, want het gaat uit van een basistoestand, een basisevenwicht dat niet bij iedereen bestaat. Dan moeten wij dus zeggen: Bij alle geestelijke pogingen, bij het streven naar gebruik van geestelijke krachten en wat dies meer zij, moeten wij uitgaan niet van de leerstellingen zonder meer, maar van onze eigen toestand voor zover wij die kunnen beoordelen.

Wanneer u mismoedig bent en probeert weg te vluchten in geestelijke kracht of geestelijke bereiking, denkt u dan werkelijk dat het lukt? Kun je uit chaos ordening scheppen zonder dat je de chaos zelf daarbij tenietdoet? Daar ligt nu het grote probleem.

Nu hebben alle elementen krachten. U herinnert zich misschien dat ik wel eens heb gezegd: Luchtgeesten zijn vaak de stofzuigers die geestelijk kwaad en soms ook ander kwaad eenvoudig in zich opnemen en vernietigen, ook bepaalde onevenwichtigheden doen verdwijnen. Zoals ik u ook eraan heb herinnerd dat vuur ook louterend kan zijn. Denk nu eens even na.

Als die krachten in ons bestaan, dan worden we nooit alleen bepaald door het evenwicht dat we zijn, want er is altijd een kosmische waarde bij. Die kosmische waarde kan slechts in mijzelf reëel beseft en verwerkt worden en eventueel beantwoord worden, indien er in mij een evenwicht bestaat.

Ik moet dus zoeken naar een evenwicht. Dit evenwicht behoeft niet ideaal te zijn. Maar als je lichaam zoek is dan kun je dit niet zonder meer door de geest compenseren, maar alleen middels een vorm van aanvaarding. Innerlijk misschien nog een genezende werking erbij waardoor alles weer een beetje gaat samenklinken; het moet een eenheid worden. Pas als ik een eenheid ben kan ik zuiver reageren op kosmische krachten.

Dan is het natuurlijk aardig om te praten over kosmische krachten. Maar wat betekenen ze in de mens?

In de mens vallen ze uiteen in verschillende soorten. Je zou kunnen zeggen dat het samenspel van de vier elementen zelfs in die krachten voor een deel wordt gespiegeld. Zo heb je de actieve krachten. Dat kan, telekinese zijn, maar ook paranormale genezing of iets dergelijks. Je hebt de waarnemende krachten; helderziendheid, helderhorendheid. Je hebt de emotionele krachten die empathie scheppen maar gelijktijdig suggestieve projectie mogelijk maken. We hebben tenslotte de innerlijke verlichting waardoor kosmische krachten in ons besef ook

kunnen worden waargemaakt, maar voor anderen alleen vluchtig zijn, voorbijgaand, niet als een vaste waarde.

Deze dingen gebruiken is natuurlijk heel aardig. Maar wij kunnen ze pas gebruiken als we, net zoals de aarde, een relatie hebben met de kosmos.

Nu is het een beetje vroom te zeggen: Zoals de zon is voor de aarde, zo is God voor ons. Want dan zit je heel snel in allerlei geloofsdefinities en ook nog in een aantal enig en onveranderlijke waarheden die als zodanig zichzelf voortdurend teniet doen. Dat is ook niet de bedoeling. Vergelijkend kunnen we dit echter wel zeggen: Zoals de zon nodig is voor de aarde, zo is een bepaalde geestelijke oerkracht voor ons noodzakelijk om juist te functioneren en om in ons wezen en werken, in ons leven a.h.w. vruchtbaar te zijn. Dat wil zeggen; mede scheppend werkzaam te zijn.

Dan is de uitdrukking 'Kosmos - Ik' helemaal niet zo gek al is het een onbegrijpelijke titel en dat zal het voor velen blijven. Want ik ben de kosmos niet. Maar ik ben pas volledig mijzelf, als ik tot eenheid kom met de kosmos.

De aarde kan niet zichzelf zijn zonder zonlicht. Alle processen die zich op aarde afspelen zouden eenvoudig ophouden te bestaan en daarmee zou de levensuiting, de werkelijke manifestatie van de aarde teniet zijn gedaan. Dat is voor ons toch ook precies hetzelfde.

Nu kunnen wij ons God of die kosmische kracht in heel veel verschillende gedaanten voorstellen. De een zoekt die misschien in Marx en Engels. De ander zoekt die in een borrel. Een derde zoekt ze in de kerk op het altaar of, in de woorden van de dominee. Dat geeft allemaal niet. Waar het om gaat is, dat er een inwerking in ons is en dat wij daarop antwoorden. Ons antwoord kan alleen goed zijn, als wij in ons een voldoende evenwicht weten te bewaren en gelijktijdig op grond van dat evenwicht in onszelf scheppend bezig zijn.

De meeste mensen denken; elementen, dat is leuk. Maar er is geen pleintje op de wereld, er is niet het kleinste diertje op de wereld, er is geen stuk steen op deze wereld, er is geen atmosferisch verschijnsel op deze wereld dat niet wordt voortgebracht door de wisselwerking van al die elementen. Met andere woorden: de vorm die we zien wordt bepaald door de structuur. Die structuur nemen we dan aan als zijnde tenminste vierdelig.

U kunt in uw leven enorm veel scheppen. Maar het scheppen is een proces dat innerlijk eerst tot stand moet komen voordat het kosmische betekenis kan krijgen. Datgene wat echter kosmisch betekenis heeft bereikt niet alleen onszelf, maar alle krachten waarin een evenwicht bestaat van de oorspronkelijke elementen waaruit de scheppende gedachte is voortgekomen.

Dan zitten we heel dicht bij de grens van de beheersing van de materie. de omvorming van de materie. Het is zoiets als de goudmaker die uit lood goud maakt. Het klinkt krankzinnig maar het is mogelijk. Het enige dat heel belangrijk daarbij is; de kracht waarmee het goud tot stand komt is niet alleen de verhitting (het smeltproces) en het is ook niet gelegen in de spreuken die je erbij gebruikt en de geheimzinnige poeders. Het is een deel van je eigen innerlijke kracht waarmee je in die gehele structuur van die toch al door de verhitting in de structuur losser geworden moleculen of atomen ingrijpt.

Wij zouden misschien ook goud kunnen maken. Niet dat het belangrijk is. Als u goud maakt dan wordt het voor zijn volle waarde belast en moet u toch nog 18 % luxe-tax betalen, dus zou ik het u niet aanraden.

Wij kunnen dergelijke dingen doen. Onze meesterschap over de schepping berust niet op het feit dat wij mens zijn, maar op het feit dat wij het evenbeeld zijn van de natuur waarin wij leven en een bewust stuurproces t.a.v. alles in de natuur bezitten in de vorm van een geestelijk, maar tevens bewust gerealiseerde en eventueel te wijzigen aantal impulsen.

Meesterschap van de mens over de kosmos is een denkbeeld dat nooit kan worden waargemaakt. Zelfs als de mens zou leren reizen met snelheden groter dan die van het licht, zou hij waarschijnlijk nog niet eens van de ene grens van zijn Melkwegstelsel naar de andere kunnen komen. Hij zou niet in staat zijn om de krachten te weerstaan van de grote zonnen in het centrum van het Melkwegstelsel. In zijn eigen beperking kan hij echter wel scheppend zijn.

Ik ben deel van een kosmos die ik niet beheers, maar gelijktijdig ben ik in de uiting der gehele kosmos t.a.v. de wereld die ik als de mijne erken. Daar ik bewustzijn bezit in een mate en ook in een tijdsequentie, die elders niet op aarde, ook niet in het bewustzijn van de aarde zelf aanwezig is, kan ik t.a.v. het door mij besepte werken als de kosmos, mits ik in mij eerst de evenwichtigheid heb gevonden waardoor alle werkingen in mij samenvloeien.

Er is een oude wat mystieke vergelijking waarin wordt gezegd "Wanneer de lotus zich openvouwt (daar bedoelen ze een chakra mee) dan kan, als steeds de tegenover liggende bladen elkaar aanvullen, het geheel harmonisch zijn. Maar is de lotus geheel geopend en harmonisch, dan is zij meester van alles wat zij in haar bladen bevat." Een wijsheid, die verkondigd is ongeveer 500 na Chr., dat is een tijd geleden.

Deze wijsheid nu maakt precies duidelijk wat ik u wil zeggen. Niet machteloos is de mens, niet hulpeloos is de mens, maar de mens kan alleen komen tot de werkelijke beheersing van de wereld waarin hij leeft, als hij eerst in zich een evenwicht heeft gevonden en aanvaard en als zodanig tot een bewust besef van zichzelf en een beheersing van de in hem bestaande krachten kan komen. Kosmos - Ik. Ja, absoluut.

Elke mens is een microkosmos. In hem leven de beelden van vele werelden en sferen van andere dan stoffelijke structuur. In hem bestaan impulsen die gaan tot in het hoogste licht. Hij is kosmos, maar zijn bewustzijn is, zeker wanneer hij op aarde is, beperkt tot een wereld van vormen, van krachten die elkaar in evenwicht houden en die door voortdurend wisselende evenwichtsposities het totale werken tot stans! brengen dat de mens nog kent als leven.

Dit leven kunnen wij leren beheersen, als we eerst in ons het evenwicht vinden. Wij kunnen de wereld om ons heen leren kennen en beheersen, maar alleen op grond van een in ons bestaand evenwicht en een vergelijking met de evenwichten die buiten ons voorkomen aan de hand van dit innerlijk evenwicht. Dan pas kunnen we beïnvloeden zonder te vernielen.

De mensheid van deze dagen heeft haar evenwicht verloren en is toch steeds bezig om aan haar wereld veranderingen aan te brengen, maar ze beseft niet wat ze doet. Zij beseft niet dat ze soms elementen van vuur of water wakker roept, dat ze soms de krachten van de lucht aanroept en op andere ogenblikken die verdrijft. De mens begrijpt niet dat hij de samenstelling van zijn wereld zodanig beïnvloedt dat ze niet

meer kan beantwoorden aan hetgeen er in de mens als evenwicht mogelijk is. Dan moet die mens in zich een evenwicht vinden en pas dan kan hij buiten zich bewust iets tot stand brengen.

Misschien vindt u dat ik teveel herhaal, maar ik vind het zo belangrijk, als je je realiseert dat een mens theoretisch oneindig zou kunnen leven zolang het evenwicht van de wereld bestaat waarop zijn innerlijke structuur is gebaseerd. Als je beseft dat die mens de materie om hem heen zou kunnen aanpassen aan zijn werkelijke noden en behoeften, alleen door de erkenning in zichzelf van de noodzaak en van het bestaande evenwicht waarop de noodzaak is gebaseerd, om dit dan buiten zich over te dragen aan de evenwichtigheden van de wereld waarin hij woont. Een mens kan het onmogelijke waarmaken.

Het klinkt altijd zo mooi en wonderbaarlijk., Iemand heeft de doden opgewekt. Hij heeft de zieken genezen. Hij heeft brood gemaakt uit stenen. Hij heeft goud gemaakt uit stof. Geloof mij, die dingen zijn mogelijk, maar ze zijn niet erg waarschijnlijk. Ze zijn niet waarschijnlijk, omdat het bereiken van die dingen een innerlijke kennis omtrent wezen en evenwicht vergt, die maar door heel weinig mensen worden bereikt. Maar je kunt proberen het te benaderen.

Als wij onze innerlijk wereld niet alleen maar bezien als een geheel, . hoe complex dan ook,. maar beseffen dat in ons verschillende werkingen en waarden voortdurend naar evenwicht zoeken, dan kunnen wij misschien verder komen. Want bewustwording mijne vrienden, is niet alleen gebaseerd op thesen en vergelijkingen. Ze is de ervaring van je eigen wezen en dan het weerkaatsen van die ervaring in je wereld.

Pas als de kosmos voor jou werkelijk de uiting wordt van datgene wat je in jezelf beleeft en erkent, kun je niet alleen zeggen: Kosmos -Ik, maar dan maak je het waar. Dan is het Ik het antwoord aan de Kosmos uit de ontwikkeling van de Kosmos zelf geboren. Dan is de Kosmos de voortdurende bevestiging van alles wat in de mens leeft, alle evenwichtigheid die in hem bestaat en alle samensmelting van alle schijnbaar gescheiden werelden waaruit zijn werkelijk Ego is opgebouwd.

❖ *Heeft men bij de elementen die in het begin zijn genoemd in de loop der tijden ook niet de ether gevoegd?*

Dat heb ik in mijn inleiding genoemd. Voor mij is de ether, als u zich dat misschien te binnen kunt brengen, de flits die uitgaat van het hoogste chakra. Het is de relatie tussen de gehele kosmos en het kleinste deel ervan dat mens is. De 4 elementen zijn de opbouw. Het 5<sup>e</sup> element werd beschouwd door de Grieken als het werkelijk scheppende, al-doordringende en al-omringende: de ether. De ether als zodanig was dus de weergave van een hoger principe dat echter alleen door de instandhouding van de 4 lagere principes tot uiting kwam. Ik geloof niet, dat ik in mijn betoog deze stelling ook maar enigszins heb aangepast of bestreden.

Mijn dank voor het bijna gebiologeerde gehoor bij sommigen. Ik hoop, dat het ook feitelijk doordringt en dat u erin zult slagen uw eigen onevenwichtigheid zodanig te beseffen dat u een hernieuwd evenwicht in u schept. Dan pas kunt u spreken met de kosmos.

## MODERNE HEKSEN

Het zal u bekend zijn dat in de laatste tijd weer heel veel oude bewegingen zijn opgebloeid die eigenlijk een beetje wonderlijk aandoen. Wij kennen onder meer de heksengroep Wicca. Maar er zijn meer van die vormen van naturisme, natuurverering e.d. Het is of de mensen in de moderne tijd proberen terug te gaan naar dat oude, al-bezielende heelal waarin eens de Druïden en de oude tovermeesters hebben geleefd.

De moderne heks leeft over het algemeen in een stad. Zij heeft een flatje, ze heeft een baan. Ze heeft natuurlijk ook de nodige instrumenten voor haar vak. Er zijn winkeltjes waarin je al die zaken kunt kopen, vanaf de kristallen bol tot zelfs het voorbereide, maar nog niet volledig gewijde heksenwaard of heksendolk en alle andere zaken die je maar zou wensen.

De moderne heks houdt zich bezig met allerlei praktijken zoals kristal-kijken; chiromantie en al wat er verder bij hoort. En zo nu en dan ongetwijfeld ook met een kleine bezwering. Daarnaast komt ze regelmatig samen met haar coven (haar eigen kleine groep) en gezamenlijk volbrengt men enige rituelen die dan worden afgewisseld met een grotere plechtigheid - meestal in de vrije natuur-, waar dan een soort Zwarte klis wordt opgedragen of een andere religieuze plechtigheid van langere duur wordt voltrokken.

Als we proberen de essentie ervan te zien, dan zijn het voor een groot gedeelte fertiliteitsrituelen. Het is de oude benadering van de vruchtbaarheid van de aarde. Het is een benaderen ook van de voortdurende wisselwerking tussen alles wat leeft. Het werken met de verschillende kruiden is een poging om de krachten en de sappen van de natuur in een nieuwe samenstelling werkzaam te maken.

Het aanroepen van allerlei demonen en engelen is niets anders dan een poging om al datgene wat het leven op aarde mede bestemt in een bepaald keurslijf te persen en zo te brengen tot de vervulling van de wens die men heeft geuit.

Wie zich oppervlakkig met zoiets bezighoudt zal een beetje schouderophalend zeggen: Er is een hele hoop toneel en gewichtig doenerij bij. Datzelfde heb je bij The Ancient Order of Druids waarin de oude Druïden schijnen te herleven en in elk jaargetijde zelfs specifieke rituelen op oude, heilige plaatsen worden voltrokken.

Waarom zouden de mensen juist in deze tijd willen teruggrijpen naar deze wat primitieve benadering? Ik denk, dat heel veel mensen moe zijn geworden van de materialistische techniek; de verheerlijking van de elektronica en de voortdurend verder teruggedrongen natuur, die langzaam maar zeker dreigt te veranderen in een woestijn van asfalt en beton.

Ergens in de mens zit een verwantschap met het leven, met de wereld. Die relatie kun je uitdrukken door alles een zekere bezieling toe te kennen. Of dit werkelijk zo is of niet, doet er eigenlijk weinig aan toe. Voor jou leeft de boom; ze heeft een ziel. Voor jou leeft de plant. Zelfs de maan leeft. En als je de maan in het bijzonder vereert, dan word je misschien weer deel van de Orde van Isis. Een groep die zich speciaal bezighoudt met maanverering, maar daarnaast ook met de specifieke effecten die het maanlicht heeft op het leven, op de wereld en de mens zelf.



Men zoekt terug te gaan naar dat oude, omdat men aanvoelt dat de modernere ritmiek van leven niet aanvaardbaar is. Overal zoeken de mensen verdoving. Als u naar de een of andere discotheek gaat, dan ziet u hoe een voortdurende fascinering door lichteffecten, een overdonderende geluidsgolf die het gehoor, ja, het gehele lichaam beheerst in de plaats moet treden van denken, van overweging. Het is alsof je je wilt losspeelen van de moderne maatschappij.

De moderne heksen hebben daarvoor hun eigen weg gevonden aan de hand van oude tradities en ook van methoden, waarmee je aardige resultaten kunt behalen. Een belangrijk iets hierbij is gedachtekracht.

Nu kun je de gedachtekracht versterken door bepaalde rituelen. Je kunt je concentratie door bepaalde methoden van werken aanmerkelijk opvoeren, maar de feiten blijven bestaan.

Gedachten kunnen onder omstandigheden een zekere invloed uitoefenen. Die invloed blijft zeker niet alleen beperkt tot mensen. Je kunt met gedachtekracht een plant beter laten groeien of de plant doen verdorren. Dan kun je zeggen: Dat is ongelooflijk. De praktijk heeft uitgewezen dat je dat kunt doen.

Als ik u mag herinneren aan de proeven die men heeft genomen met stralende elementen, met magneten t.a.v. rijst en graan, tarwe. In al die gevallen bleek, dat een bepaalde straling zeer groeibevorderend was, dat de vruchtopbrengst van het gewas op een bepaalde afstand van het stralend element aanmerkelijk groter was. Binnen de kring bleek dat de groei niet goed was. Wat overbleef waren lege halmen; het was bijna een

verdord gewas. Wat buiten die specifieke kring stond was weer normale vruchtbaarheid. Daar kreeg men de opbrengst en de vorm van groei die men kon verwachten. Die straling maakte juist de halmen in dat bepaalde gebied waar net die straling doordrong groter en deed ze ook meer vrucht dragen. Dat schijnt met hekserij niets te maken te hebben. Maar denkt u nu eens even na. Als we hier te maken hebben met stralende elementen (men heeft er bepaalde radioactieve elementen en sterke magneten voor gebruikt), dan hebben we te doen met stoffelijke zaken. Dingen die we kunnen begrijpen, die we kunnen uitleggen.

Als blijkt, dat bepaalde gewassen ook op muziek reageren, dan wordt het al een beetje moeilijker, maar we kunnen het nog verklaren door geluidsgolven. Maar als mensen alleen maar mediteren en de planten groeien beter, dan staan we voor iets waar de moderne techniek niet bij kan. Dat moet wel iets eigenaardigs zijn. Duizenden uitleggingen en geen enkel bewijs.

De moderne heksen hebben dat bewijs niet nodig. Zij voelen het effect aan; het effect in henzelf. De resultaten die zij buiten zich tot stand kunnen brengen zijn voor hen het bewijs, dat hun stellingen juist zijn. Of die stellingen nu werkelijk zo juist zijn, daar kun je over praten, dat is nu niet zo belangrijk. de resultaten kunnen bereikt worden, omdat een verklaring wordt aanvaard. Is die heksendienst dan werkelijk zo gek?

Er zijn heel veel mensen die bezig zijn in grote laboratoria. Die proef na proef nemen en die allerlei producten vervaardigen. Die producten doen inderdaad wat ze beloofd hebben. Het is alleen jammer ze zijn wel goed als een middel tegen b.v. hooikoorts, maar je houdt er geen nieren van over of zoiets. Dat komt, omdat deze producten,

hoe goed ze verder ook zijn en hoe kunstig ze ook ontworpen zijn, niet beantwoorden aan een natuurlijk evenwicht.

De heks heeft nu juist dit natuurlijk evenwicht gevonden als de basis van haar werk en haar bestaan. Daarom zal ze geen middel kunnen gebruiken dat strijdig met zijn doel een tweede effect heeft. De heks, die allerlei geesten en krachten aanroept en oproept, zal daardoor heus niet de door haar benoemde demonen of engelen tevoorschijn toveren. Maar wat ze wel doet, is zichzelf afstemmen op bepaalde niveaus van kracht, bepaalde invloeden, bepaalde stralingen en zo voor zichzelf een effect bereiken. Per slot van rekening; is het nu zo belangrijk als je valt of je nu wordt opgeraapt door Pietje of door Jantje? Die zaken doen er toch niet toe. Het gaat om het feit, dat je wordt geholpen:

De moderne heks heeft ontdekt dat je psychologisch maar ook lichamelijk en vaak zelfs in de stoffelijke relaties aanmerkelijk geholpen kunt worden door al deze natuurlijke aspecten. En wat meer is, deze aspecten vertonen geen bijzondere nevenwerkingen; ze zijn bijna lijnrecht.

Degenen die zich willen bezighouden met natuurmagie e.d. hebben natuurlijk een achtergrond nodig. Die achtergrond bestaat voor een groot gedeelte uit veronderstellingen die niet bewijsbaar zijn. De benoeming van krachten, de manier waarop je een geest oproept, het contract dat je eventueel met de duivel sluit, dat zijn allemaal maar bijkomstigheden. Per slot van rekening, de moderne duivels werken ook met een computer, daarvoor hoef je geen handtekening te zetten. Als je eenmaal in de computer zit, dan word je verder wel verwerkt.

Wat je doet, is doodgewoon een kracht voor jezelf waarmaken en die kracht dan laten werken. Het is typerend, dat zelfs in de laatste wereldoorlog bepaalde stukken van hekserij een grote rol hebben gespeeld. Zo is het bekend, dat in The Battle of Britain op een gegeven ogenblik door de omstandigheid van snel veranderend weertype het voor de wel heel sterk getroffen RAF toch mogelijk was om verscheidene grote aanvallen af te slaan en daardoor de vijand zoveel grote verliezen toe te brengen dat de verdere luchtaanvallen aanmerkelijk zwakker werden en daardoor weer beter beheersbaar. De Duitsers hebben er ook mee gewerkt. Zeker, dat was een ander soort magie.

Er was een magisch centrum in Engeland waarin ook hoge heren zaten. Zij hebben op een gegeven ogenblik, toen het tot een laatste verweer kwam, een grote bezwering uitgesproken. Het resultaat was, dat geen luchtverkenning voor de tegenstander mogelijk was gedurende een week. Wat geresulteerd heeft in die beruchte aanval rond Bastonje en het nog even beruchte antwoord van de generaal daar ter plaatse, die de Duitsers kennelijk voor apen hield, omdat hij ze nuts toewierp. Hier was magie in staat om het weer te beïnvloeden.

Ten laatste blijkt, dat magie is gebruikt om bepaalde geneesmiddelen te versterken. Er is in de tijd van ongeveer 1942 - 1943 een aantal zog. natuurproducten gebruikt voor de behandeling van mensen met brandwonden; ar waren toen nogal wat, vooral in Londen. Dit sapje was volgens de doctoren onschadelijk en zou in ieder geval wat pijn kunnen wegnemen, al was het maar door suggestie.

Het typerende is wel, dat de gevallen die daarmee werden behandeld ongeveer tienmaal zo snel genazen en dat er veel minder verharde littekenvorming ontstond dan in andere gevallen. De bron ervan waren enkele heksen. Deze heksen werkten, naar zij zeiden, met bepaalde natuurgeesten. John the Watt (?) was er een van. Het

kleine volk, zoals zij het uitdrukten. Nu heeft het 'kleine volk' natuurlijk niet de planten geplukt, het heeft niet de essences gemaakt en het heeft ook niet de verdunningen aangebracht waardoor het geneesmiddel bijna homeopatisch werd. Maar het geneesmiddel werkte wel. Toch was er menselijk beschouwd geen reden dat het zou werken. Het waren in eerste instantie The White Witches of Man en later The White Witches of Scotland. Zij hebben samengewerkt bij het verzamelen van de kruiden en de samenstelling van de extracten. Ik weet, het is niet algemeen gepubliceerd, maar bekend is het wel. Als je dit bekijkt, dan wordt duidelijk dat deze vreemde 'terug naar de natuur' beweging, want zo moet je het heksendom maar bekijken, niet zonder meer zinloos is. Het is een terugkeer tot oude relaties en oude verhoudingen. Maar de mens zelf is anders geworden.

Een moderne heks kan niet opgaan in allerlei geloofsbelevingen, zoals een heks dat deed in 800 of in 1500. Er is een psychische verandering, maar met deze psychische verandering blijkt het mogelijk om toch de oude methoden te gebruiken en zo te komen tot resultaten die echter weer zijn aangepast aan deze tijd. Dat is interessant.

De moderne heks is, heus niet iemand die goedgegelovig is. Iemand; die werkelijk fanatiek is, komt meestal niet bij de heksen terecht. Die komt bij Jehova's Getuigen of bij een dergelijke sekte. De heksen houden van leven en laten leven. Mensen, die misschien zelfs een beetje vooruitlopen op de veranderingen die de mensheid moet ondergaan door voor zichzelf de grenzen anders te leggen. Het zijn ook mensen, die in het besef van hun verbonden zijn met de aarde en de krachten die in de aarde leven, een voortdurende verandering tot stand trachten te brengen, die voor henzelf en meestal ook voor anderen gunstig is.

O, ik weet het wel, er zijn Black Covens, zware heksen, maar er zijn veel meer witte heksen. Die witte heksen zijn geen eigenaardige figuren of licht geschifte persoonlijkheden. Het zijn gewoon mensen die innerlijk vooruit tasten naar iets nieuws.

Het is mij opgevallen, dat daar waar dergelijke heksengroepen bestaan op het ogenblik - vooral onder de jeugd - een bijzondere belangstelling daarvoor gaande is. Zij denken waarschijnlijk dat ze worden aangetrokken door het exclusieve. Het aantal jongetjes, die je kunt zien rondlopen met een leren jekker waar een omgekeerd kruis achterop staat eventueel met de aangepaste driehoek erbij, die zijn niet meer te tellen. Deze jeugd weet, dat de wereld van de ouderen niet meer klopt. De wereld van 'trouw aan volk en vaderland' is een beetje voorbij. De wereld van het geloof in de autoriteiten is allang het hoekje omgegaan. Toch heb je als mens een verwantschap nodig, je hebt een nieuw begrip nodig en je wilt erbij horen, ook bij je wereld.

Dan blijkt dit heksendom praktische resultaten mogelijk te maken. Dan blijkt dat in allerlei ritens, die bovendien voor het ik vaak bevredigend zijn, nieuwe krachten maar ook een nieuw besef kan worden gevonden, dat er een nieuwe mogelijkheid bestaat tot saamhorigheid. Een saamhorigheid die ook kan bestaan tussen mensen die elkaar nooit hebben ontmoet, maar die op een vreemde manier in een geestelijke resonantie zijn gekomen en zo samen kunnen gaan.

Ik ben er niet voor dat er allerlei sekten ontstaan. Er, zijn bepaalde covens en heksengroeperingen ( wicca's ) die volgens mij veel te veel de richting uitgaan van een strikte kerk, die geloofsbepalingen hebben en verder absolute dogma's. Deze vind ik minder goed aangepast aan, uw tijd en uw wereld. Maar. er zijn zeer veel heksenkringen 'kleine en.-grote, die uitgaan van een vrijheid van zijn. Een vrijheid

waarmee je wel degelijk je wereld wilt helpen, waarmee je de mensen wilt bijstaan, maar aan de andere kant zelf de verantwoordelijkheid neemt en niet meer anderen volgt. Een wereld waarin geestelijke krachten niet meer worden gezocht in het kerkelijk gezag maar worden beleefd in jezelf.

O, het is een twijfelachtig wereldje. Het is een wereldje waarin je drugverslaafden kunt vinden, LSD gebruikers. Het is een vreemde wereld, zeker voor degenen die de gevestigde orde kennen. Maar het is een wereld die toch veel belovend is. Want de heksen, die teruggaan naar de evenwichten die bij de natuur horen, de heksen die weer teruggaan naar de persoonlijke aansprakelijkheid, naar het zelfwerkzaam zijn, geestelijk en anderszins, die zich niet binden aan geplogenheden, die zich niet helemaal willen vastketenen aan een bepaalde carrière, maar die wel voortdurend bewuster en intenser bezig willen zijn met wat er werkelijk onder de oppervlakte aan de gang is, dat zijn voor mij mensen die de moeite waard zijn.

Toen ik hoorde wat het eerste onderwerp zou zijn, heb ik gezocht naar een aanvullend tweede onderwerp. Ik meent dat ik het hierin heb gevonden.

Heus, ik wil u helemaal niet aanraden om nu in de een of andere heksengroep te gaan; dat is helemaal niet zo belangrijk. Belangrijk is, dat u begrijpt dat er een nieuwe mentaliteit is. Dat die mentaliteit teruggrijpt naar de aarde, naar oude evenwichten, oude erkenningen en gelijktijdig toch zichzelf blijft en in feite vooruitloopt op dat wat er uiterlijk bestaat.

Een waar geloof kan alleen daar aanwezig zijn waar een ware beleving denkbaar is. Een geloof, dat niet beleefd kan worden, blijft lippendienst, blijft een zelfbedrog. Mensen, die in het murmelen van formules en het voortdurend maar weer uitleggen van steeds dezelfde teksten voor zich een hemelrijk opbouwen, die bouwen zich een fata morgana op dat al vergaat voordat ze sterven. Maar mensen die in zich de band weten te vinden met de geestelijke en de stoffelijke krachten die werkzaam zijn in de natuur, mensen die uit zichzelf komen tot innerlijke beleving en wier geloof dus het product is van de feiten die ze waarmaken, die zijn voor mij belangrijk.

Niet omdat hun geloof juist is, want er is geen mens op aarde die de volledige waarheid kan bevatten of omschrijven, maar omdat ze een levende waarheid hanteren die ze vanuit zichzelf voortdurend kunnen manifesteren. Niet in vage termen van liefde en goedheid zoals al zo lang hier in het westen gebeurt. De gevolgen daarvan zijn u wel bekend. Neen, gewoon een wereld waarin je nu eens geen vijanden hebt. Een wereld waarin je probeert de ander te begrijpen, maar je boven alles eerst teruggrijpt naar je eigen innerlijke wereld, je eigen innerlijke evenwichten en de mogelijkheid om die rituelen of anderszins zodanig uit te drukken dat daardoor de hele wereld om je heen een antwoord dat de elementalen spreken, dat de werkelijkheid en de toekomst kenbaar worden, niet om het effect alleen maar om duidelijk te maken hoezeer je verwant bent met alle tijd, met alle natuur.

Het is die verwantschap die zin geeft aan het heksendom. Het is deze 'innerlijke erkenning of beleving die naar buiten toe waar wordt, welke tenslotte denk ik, een nieuwe factoragaat vormen in de tijden die komen.

Geloof u een ding. De kerken, de geloofssoorten (daar reken ik marxisme en dergelijke systemen ook bij) hebben hun langste tijd gehad. Niet omdat ze slecht zijn, maar omdat wat ze voorstellen niet meer beleefbaar is.

Wie kan de werkelijke naastenliefde nog beleven, als je kijkt naar de praktijken van het christendom? Dan kun je ze in de kerk niet meer terugvinden, hoogstens daar buiten.

Wie kan de werkelijk eerlijke samenwerking nog vinden in het marxisme, dat in het eind tot een soort democratische dictatuur is uitgegroeid. Je moet iets nieuws hebben, iets anders. Een staat, die zich democratie noemt en zich eigenlijk alleen beperkt tot de dictatuur van het laagst gemiddelde van een aantal heren die ook niet beter zijn dan de rest, is niet iets waarin je vertrouwen kunt stellen. Mensen, die spelen met leven en dood van hele continenten, voelen zichzelf misschien groot en machtig, maar de jonge mens voelt aan dat dat niet juist is.

Het gaat er helemaal niet om of nu Amerika wint of Rusland. Het gaat erom, dat de mensheid wint. Het gaat er niet om of blank of zwart in Zuid-Afrika de boventoon zal blijven voeren. Het gaat erom of mensen elkaar kunnen vinden en samen iets kunnen maken van een land dat groots is.

Als je die dingen bekijkt, dan is er veel voor de moderne heksen te zeggen. Want met al hun vreemde gebruiken en hun vruchtbaarheidsriten, die niet door iedereen even au serieux zullen worden genomen, hebben ze in ieder geval een vernieuwing tot stand gebracht, een terugkeer naar de wereld aan de ene kant, en meer mens worden aan de andere kant zonder beperking van godsdienst, nationaliteit, rang en geslacht. Als ze dat tot stand kunnen brengen, dan zullen ze ongetwijfeld de vernieuwing en de komst van een werkelijke Aquariusperiode onder de mensen sterk bevorderen.

❖ *De heksen, die vroeger eens zijn verbrand en vernietigd, zijn nu weer ereïncarneerd?*

Ik geloof' dat die al veel vroeger zijn geïncarneerd. Want als u kijkt, dan vindt u in elke tijd veel vrouwen, die - al gebruiken ze andere praktijken - toch als ware heksen moeten worden omschreven. Het is niet een kwestie van; ze incarneren weer. Het is eerder een kwestie van; de tijd is rijp geworden voor een terugkeer enerzijds naar de natuur, verenigd met de natuur en alles wat erbij hoort, anderzijds naar een vrijwording van het korset dat godsdienst en staatsystemen de mens hebben aangetrokken, zodat hij niet meer in staat is om zelf te weten waarheen hij moet gaan. En daar moet men zich aan onttrekken.

## LES 8 - DE ONWAARSCHIJNLIJKE WAARSCHIJNLIJKHEID

De vorige keer hebben wij ons beziggehouden met meer interne zaken, vandaag heb ik iets wat meer op het gebeuren zelf slaat.

U herinnert zich misschien dat wij indertijd hebben gezegd, dat waarschijnlijk in de meimaand er enige bevingen zouden zijn in Californië. Ze zijn er intussen geweest. Wij verwachten nu nog het een en ander in de buurt van Florida en Key West.'

Je kunt die dingen voorvoelen. Je kunt ze voorzien en toch kun je dat nooit met grote zekerheid doen. De kans op een grote aardbeving in Californië is op het ogenblik ongeveer 89 % en wel binnen 3 maanden. Dat wil zeggen dat je een onzekerheidsfactor hebt. Dergelijke onzekerheden zijn het die het bijna onmogelijk maken om een toekomst regelrecht te voorspellen. Aan de andere kant zijn er een groot aantal regels die je toch kunnen helpen om het onwaarschijnlijke te verwachten.

Als ik kijk naar Nederland en ik overzie de huidige situatie, ik proef de mentaliteit en ik ga daarna uit van de krachten, die in dit deel van de wereld nu actief zijn, dan moet ik wel tot de conclusie komen dat er een aantal ontstellende gebeurtenissen waarschijnlijk zijn. Vermoedelijk in september, mogelijk in het begin van oktober. De samenhang ervan is heel eenvoudig.

Wij hebben in Nederland te maken met een toenemende gespannenheid. Daarbij met een toenemend isolement van de mensen. Ze zijn onredelijk. Ze zien geen samenhangen meer. Als je dit innerlijk verwerkt, dan zie je dat om een evenwicht te vinden externe factoren noodzakelijk zijn. Je kunt namelijk zonder zo'n externe factor geen verandering tot stand brengen.

Externe factoren kunnen voortvloeien uit het gedrag van de mensen. Ze kunnen ook voortkomen uit gebeurtenissen in de natuur. Ze kunnen daarnaast soms, maar dat is heel zelden, het gevolg zijn van een geestelijk ingrijpen. In al deze gevallen gaan we weer kijken naar de waarschijnlijkheid.

Nu kunt u zeggen: Het is waarschijnlijker dat er een aanslag wordt gepleegd op Lubbers, dan op de koningin. Maar als we het geheel overzien, dan is de kans toch groter - al is het nog zo onwaarschijnlijk,- dat iemand een poging zal doen (geen geslaagde, maakt u zich geen zorgen) om een aanslag te plegen op Hare Majesteit. Indien dit zou gebeuren, het is niet zeker, maar dan ziet het er naar uit dat het bij een officiële gelegenheid zal geschieden. En als wij nadenken, dan zeggen wij: Het zou de beruchte Derde Dinsdag kunnen zijn bij de opening van de Staten Generaal. Hoe dat allemaal precies in zijn werk gaat? Onthoudt u nu dit maar:

Het totaal van alle externe krachten dient een evenwicht te vormen, waardoor elke verschuiving van een factor een verschuiving van compenserende factoren ten gevolge heeft. Als er hier iets gebeurt, dan moet er daar ook iets gebeuren.

Hebben we te maken met zaken waarbij het innerlijk van de mens een rol speelt, dan geldt nog een volgende regel; Op het ogenblik, dat er vele spanningen en onevenwichtigheden ontstaan in een groot deel van de mensen, zal de compensatie worden gezocht in een ontlading, die slechts een of enkele mensen treft. Ook dat is

een heel natuurlijk verloop. Hebben we te maken met spanningen die niet menselijk of intermenselijk zonder meer zijn op te lossen, dan gaat de natuur ingrijpen.

Als de natuur ingrijpt, dan kan dat nooit zijn tegen de regels en de wetten van de natuur in. Dus wat zeggen wij dan weer? Op het ogenblik, dat er een compensatie moet worden gezocht vanuit natuurlijke factoren, zullen alle factoren samenwerken die normaal elkaar opheffen en daardoor spanningen veroorzaken die eenzijdig tot ontlading komen; over het algemeen rond het centrum waar de verstoring is opgetreden. Dat klinkt allemaal een beetje schools. Maar zo schools als u denkt, is het niet. Want in uw eigen innerlijk geldt precies hetzelfde.

U zult zeggen: Het is erg onwaarschijnlijk dat ik plotseling een helderziende waarneming heb. Er zijn zelfs mensen die zeggen: Het zou erg onwaarschijnlijk zijn, als mij iets paranormals zou overkomen. Die onwaarschijnlijkheid draait om in een waarschijnlijkheid, wanneer er in u een onevenwichtigheid ontstaat die voornamelijk op emotioneel en mentaal vlak ligt en een compensatie dus alleen op dit vlak kan worden gevonden. Kunt u dat innerlijk vinden? Best, er gebeurt niets. Maar kunt u het niet innerlijk vinden, dan trekt u krachten aan van buiten.

Als het astrale krachten zijn, dan kunt u wel eens de schrik van uw leven krijgen. Zijn het geestelijke krachten, dan is het maar de vraag in welke afdeling u terecht komt.

Zo zijn er mensen, die vaak uittreden in hogere sferen dan eigenlijk, gezien een gemiddeld bewustzijn, aanvaardbaar is. Je zou zeggen: Die mensen moeten daar dan blijer en sterker van worden. Dat is alles behalve waar. Want, als je verder gaat met je waarnemingen, je bewustwording in de geest, dan -je gezien je innerlijke rijpheid en evenwichtigheid- kunt verdragen, dan ontstaat er een onevenwichtigheid. Wat is het resultaat van een dergelijke onevenwichtigheid? Dat je compenseert met belevingen in lagere sferen.

Die lagere sferen herinner je je dan meestal beter dan de lichtende sferen. De mens schijnt nu eenmaal het lagere dichter bij zich te vinden voor zijn eigen begripsvermogen dan het hogere. En dan krijgt zo iemand nachtmerries, belevingen en wat al niet meer. De ellende bij dergelijke dingen is, dat voor een mens nu eenmaal een waarschijnlijkheidsberekening geldt. Hij heeft dat redelijk uitgedokterd. Als we zoveel mensen hebben, dan is het heel waarschijnlijk dat onder die mensen er zoveel overlijden door .... en dan noemt u maar op. Daar is de hele levensverzekering op gebaseerd. Of ze zeggen; Als wij een bepaald bedrog plegen, dan zijn er zoveel mensen die erin zullen vliegen, dat wij tenslotte kunnen rekenen op een stemmenmeerderheid van zoveel. Op die manier denkt men. Maar de werkelijkheid is anders.

De werkelijkheid laat niet toe dat een onevenwichtige structuur zonder compensatie in stand wordt gehouden. Dat wil zeggen, dat de tegenstelling moet opdoemen hoe onwaarschijnlijk dit ook wordt geacht vanuit menselijk standpunt en hoe weinig je daar ook met allerlei berekeningen bij terecht komt.

Het is misschien goed te zeggen dat in de menselijke wereld op het ogenblik heel veel mensen denken in getallen en daarbij vergeten dat die getallen mensen representeren. Het gevolg is dat hun berekeningen, die theoretisch volkomen juist zijn, nooit kunnen uitkomen omdat mensen en getallen niet identiek zijn. Getallen namelijk vertegenwoordigen een gelijkwaardigheid, mensen een ongelijkwaardigheid. Op deze manier zult u ook innerlijk vaak te maken krijgen met een vreemd conflict. U absorbeert geestelijke leringen. Dat is op zichzelf heel mooi. In de praktijk zult u daar wel het een en ander tegenover stellen. Als u dus geestelijke eisen aan uzelf gaat

stellen, die verder reiken dan hetgeen voor u aanvaardbaar is, dan zult u onwillekeurig in uw gedrag afwijkingen vertonen. Terwijl u dacht dat u zekerheden had, vindt u onzekerheden etc.

Het ergst is wel, als we een groot aantal leringen samenvatten of met grote intensiteit één enkele lering tot de juiste verklaren, dat wij daardoor de innerlijke onevenwichtigheid zodanig vergroten, dat de omstandigheden compenseren. Wij denken misschien dat wij dicht bij de heiligheid zijn, maar vanaf dat moment worden wij door de zonden overspoeld. Dit is misschien een beetje christelijk, maar het ligt er heel dicht bij.

Wij menen dat wij de moed hebben om - zoals sommigen zeggen - in de Here" alles te dragen. En prompt krijg je een vracht waaronder je bezwijkt. Dit klinkt allemaal een beetje vreemd. Want hoe kan nu een uiterlijk gebeuren waarop je - althans volgens je bewustzijn- geen invloed uitoefent, jou allerlei ellende bezorgen alleen omdat je innerlijk onevenwichtig bent.

Dat is precies hetzelfde als op aarde. Waar een onevenwichtigheid ontstaat, dient een compenserende factor op te treden. Dat kan niet anders. Als u dus in uzelf geen evenwicht kunt vinden, verbaast u dan niet als u de klappen krijgt.

Die klappen kunnen dan op elk gebied liggen. Ze kunnen liggen in de relatie met je medemensen, in lichamelijk onbehagen of ziekte. Het zijn allemaal zaken, die je eigenlijk niet bij elkaar kunt rijmen. Het lijkt of het niets met elkaar te maken heeft, maar juist deze onwaarschijnlijke waarschijnlijkheden bepalen een groot deel van het bewustwordingsproces.

Als u de wereld in deze dagen overziet, dan zult u het met mij eens zijn dat het een rommeltje is. Waar geen giffelt schijnt te zijn. daar zijn stammen tegen elkaar in opstand. Waar dat niet het geval is, daar zijn toch in ieder geval weer andere moeilijkheden opgetreden of is de natuur aan het opspelen. Er is niets dat werkelijk perfect is.

Als de onevenwichtigheid van deze wereld moet worden gecompenseerd, dan kan dat nooit gebeuren van buitenaf. Je kunt nu wel aan alle mensen zeggen: Wees nu maar tevreden. Wij garanderen jullie een vast inkomen en werken hoeft je alleen als je wilt. Maar denkt u dat daarmee het probleem is opgelost?

Degenen die werken, vinden dat het werk anders moet zijn. Degenen die geen werk hebben, vinden dat er te weinig werk van hen wordt gemaakt en zo zitten we toch weer in de ellende. Je kunt het niet van buitenaf oplossen. Het moet innerlijk worden gezocht, omdat een innerlijke compensatie voor de mens bijna noodzakelijk is, wil hij zijn eigen spanningen kunnen ontleden, wil hij weer tot een evenwichtigheid komen.

Dan is het misschien ook de moeite waard om eens te kijken wat er geestelijk zou kunnen gebeuren. De meeste mensen zullen hun onvrede aan de wereld wijten. Dat is heel gebruikelijk; iedereen geeft de ander de schuld. Dit betekent, dat men daardoor zijn eigen fouten voortdurend overdrijft. Het betekent ook, dat zelfs zonder ingrijpen van anderen het aantal ongevallen toeneemt, het aantal strijdpunten toeneemt en dat je op een gegeven ogenblik zelf niet meer weet waar je naartoe moet.

Dan zult u zeggen; Dat is erg zielig voor die mens. Maar juist dat heeft men nodig. Want pas als er uiterlijk geen wegen meer schijnen te zijn, zal de mens zich innerlijk gaan afvragen: Wie ben ik, wat kan ik, wat moet ik doen? Eerst op dat punt is hij dus



ook bereid om allerlei innerlijke factoren mede te aanvaarden en te verwerken waaraan hij. normaal voorbij is gegaan.

Ik denk, dat er in de wereld op het ogenblik een groot inwijdingsproces aan de gang is, U merkt er waarschijnlijk niets van, want het gebeuren van buitenaf zijn alleen maar toevalligheden en het is de schuld van anderen. Maar er komt een moment dat u het werkelijk niet meer weet. En op dat moment moet u dan proberen om in u te zoeken naar enig evenwicht, enige stabiliteit. Dan ontwikkelt zich in u opeens een aantal stemmingen..

Sommige van de stemmingen zijn positief, andere zijn negatief. Wie nu voor het positieve kiest, die herwint daardoor evenwicht. Maar dit evenwicht is niet gelegen op mentaal – emotioneel aanwezig en als zodanig mentaal- emotioneel een deel van een geestelijk gebeuren. Dan wordt plotseling de geestelijke wereld veel sterker in u wakker. Dat noemt men dan paranormale ontwikkeling, inwijding of iets anders. Je gaat de wereld veel wijder zien. Je gaat verbanden ontdekken waarvan je niet eens wist dat ze bestonden.

Men zegt wel eens, dat om het uiterste te bereiken dat voor je mogelijk is, je afstand moet doen van jezelf. Dat klinkt natuurlijk weer heel erg bijgelovig, maar ten dele is het waar. Je hoeft niet afstand te doen van jezelf, want je eigen zijn verloochenen kun je niet. Je moet afstand doen van het beeld datje hebt van jezelf.

Als ik vandaag naar de wereld kijk, dan valt mij op dat zoveel mensen heilig overtuigd zijn van hun eigen gelijk, als ik zie hoe b.v. in Amerika bepaalde belangrijke mensen bezig zijn om hun denken en hun manier van leven op te leggen aan anderen, omdat ze in hun achtertuinje wonen. Ik wist trouwens niet dat ze zo'n grote achtertuin hadden.

Als we kijken naar Rusland en we zien hoe men het verval van de westelijke wereld steeds sterker benadrukt waarbij men probeert duidelijk te maken: wij zullen vriendelijk zijn tegen de kapitalisten, want zij gaan aan zichzelf ten onder. Dan vragen we ons ook af; Zijn die mensen dan blind voor hetgeen er bij hen zelf aan de hand is, de fouten die bij hen zelf schuilen? Dit veroorzaakt een eenzijdigheid van denken, een eenzijdigheid van bewustzijn.

Je moet niet van tevoren veronderstellen dat een Amerikaan of een Rus een bepaalde stelling verkondigt omdat hij daar alleen politiek voordeel in ziet. In heel veel gevallen gelooft hij daar heilig in omdat op dit geloof de handhaving van zijn eigen onevenwichtigheid is gebaseerd. Die onevenwichtigheid ziet hij nu eenmaal als het symbool van werkelijkheid. Maar er moet een compensatie komen.

Dan is het ook helemaal niet te verwonderen als b.v. in de Sovjet Unie een oogst helemaal mislukt. Dan is het helemaal niet verbazingwekkend als er allerlei grote opstanden uitbreken, juist onder de groepen die men meent te kunnen vertrouwen. Dat partijcongressen op een heel andere manier uitlopen, dan iedereen die zich deskundig acht ooit heeft verwacht. Er moet een compensatie zijn. Die compensatie is dan uiterlijk gezien misschien onbelangrijk, maar ze betekent wel een directe aantasting van deze eenzijdige zekerheden die men heeft voortgebracht.

Natuurlijk, de tijd is nog heel ver dat een EO Nederland verrast met een nieuwe Phillis Bloom (?). Dat zal heus nog wel even duren. Maar juist de doorlopende vroomheid maakt het scheppen van een contrapunt steeds meer noodzakelijk. Juist omdat men het wil voorkomen, zal het voorkomen, al is het bij wijze van spreken maar dat de

omroepster uit haar bloesje barst. U zult zeggen; Dat is kolder. Neen, dat is onvermijdelijk. Alleen kan het niet berekend worden op korte termijn.

Ik heb u daar net een paar voorbeelden gegeven van wat wij verwachten t.a.v. de natuur. Maar u moet zich wel realiseren dat in de mens zelf eveneens dit zoeken naar compensatie ligt.

Er zijn mensen die een misdaad begaan en vervolgens vergeten dat zij die zelf hebben begaan. Vanaf dat ogenblik echter brengen zij zichzelf voortdurend in gevaar. Zij bestraffen onbewust zichzelf voor een schuld die ze ontkennen. Iedereen in de psychologie en psychiatrie kan u voorbeelden te over geven van dat soort mensen. Er zijn ook veel personen die accidentprone zijn; d.w.z. dat ze veel ongelukken krijgen die helemaal niet voortkomen uit een innerlijke onzekerheid, maar gewoon uit een poging om een deel van hun leven opzij te schuiven.

Als we parallellen trekken, dan mogen we ook niet vergeten dat de wereld een denkend wezen is en dat alles wat op de wereld leeft en wat erbij hoort deel uitmaakt van die persoonlijkheid; dat wil zeggen eveneens valt onder de invloeden die in de persoonlijkheid Aarde zullen ontstaan. Aan de ene kant weerkaats je iets van het denken, van het bewustzijn van de aarde, ook als je als mens leeft, maar net zo ook een plant, een dier. Aan de andere kant echter onderga je de consequenties daarvan.

Nu weet ik dat mensen dat heel graag overdrijven. Ze hebben het over de aardas die kantelt. Ze denken dat de noordpool dan ergens komt te liggen bij Hawaï of Haïti. Dat is natuurlijk onzin. Maar dat er op aarde eveneens bepaalde compensaties noodzakelijk zijn, zal iedereen beseffen die alleen maar de ontwikkeling van de menselijke mentaliteit in de laatste 20 jaar heeft gevolgd. Er zijn ontstellende veranderingen en vertekeningen. Sommige zijn gunstig, heel goed zelfs, andere daarentegen zijn absoluut onredelijk. Ze zijn tegen elke evenwichtigheid gericht.

Dan moeten we aannemen dat de aarde zelf ook gaat reageren en dat de aarde daarbij vooral zal reageren op de brandpunten van onevenwichtigheid. Waar de onevenwichtigheid van de aarde het sterkst tot uiting komt in de mensen; in de plantengroei of wat er dan ook ter plaatse moge zijn, daar is de kans het grootst dat plotselinge veranderingen optreden die a.h.w. dwingen in een andere richting te gaan denken en leven. En als het helemaal niet gaat dan kun je altijd nog het geweld in de mens zodanig opvoeren dat daardoor een groot gedeelte van de gewelddadigheid wordt uitgeroeid. Ook dat is denkbaar.

Als we dus bezig zijn met de wet van compensatie (dat is het eigenlijk), dan hebben we niet alleen te maken met iets wat ons innerlijk betreft of de relatie tussen de mensen en de natuur. Wij hebben in feite te maken met het geheel van de wereld en met de invloeden die bepaalde centrale punten, die de aardmentaliteit eenzijdig sterk vertolken, hebben op het geheel van de natuurlijke evenwichten. Die bestaan inderdaad. Dat impliceert, dat we ook niet een, twee, drie even mediterend of op een andere manier het onheil de wereld uit kunnen helpen.

Wij kunnen alleen onszelf van de onevenwichtigheid isoleren voor zover dat mogelijk is. Wij kunnen streven naar een innerlijke evenwichtigheid. Dit houdt in dat wij in verhouding tot anderen minder kwetsbaar worden voor de compenserende storingen die optreden. Om een voorbeeld te geven dat gewoon uit de lucht is gegrepen

Er komt een grote overstroming. Mensen; die erg onevenwichtig waren en erg eenzijdig hebben gereageerd, komen daarbij om. Degenen echter, die erg evenwichtig

zijn (dus geen deel vormen van de storing) vinden net op het juiste ogenblik een vlotje waarop ze in leven kunnen blijven en misschien hebben ze ook nog geluk dat iets van hun bezittingen blijft gespaard, ofschoon dat niet zeker is.

De uitverkorenheid waarmee sommige christelijke groeperingen zo erg weglopen, U weet wel; het einde der wereld komt, daarna breekt het duizendjarige rijk aan. En dan zijn jullie dood en wij zullen eeuwig leven: Die mensen hebben minder ongelijk dan u zou vermoeden alleen om een heel andere reden.

Als wij de ontwikkeling van de gehele natuur, van alles wat er geestelijk ook aanwezig is rond onsen in ons steeds kunnen samenvoegen tot een evenwichtig geheel, dan zijn wij veel minder kwetsbaar geworden voor de invloeden die in de natuur of in de mensheid losbreken. Het klinkt krankzinnig, maar het is voorgekomen dat bij een zeer ernstig oproer waarbij beide partijen gebruikmaakten van wapens een onschuldig kind van 3 jaar daar doorheen wandelde en niets kreeg. Het kind was gewoon op weg naar Pappie en Mammie en was gelukkig. En dit gelukkig zijn als tegenstelling tot die grote onvrede zorgde ervoor dat er net even ruimte was waar het kind door kon gaan.

Wij hebben meegemaakt dat kinderen bijzonder eenzijdig waren opgevoed ofwel erg kritisch stonden t.a.v. hun ouders of van de maatschappij en dat, terwijl er geen wapengeweld was en alleen maar een enkele steen werd gegooid, een kind door die steen werd getroffen; op dat ogenblik was het kind een exponent van de onevenwichtigheid en als zodanig extra kwetsbaar.

Een mens zal zeggen: Dat zijn van die toevalligheden. Het is onwaarschijnlijk dat dit waar is. U heeft gelijk. Het is niet waarschijnlijk vanuit uw standpunt, eerder onwaarschijnlijk. Maar het is een waarschijnlijkheid, indien we uitgaan van de kosmische wetten en de kosmische samenhangen. Als we daar rekening mee houden, dan is er wel een middel om voor onszelf toch een beetje beter te gaan leven. Dat wil zeggen; Je moet een compensatie vinden in jezelf.

Als er een spanning is en daar komt een spanning tegenover te staan, die haar opheft of dat die spanning kan afvloeien, dat maakt weinig uit. Die spanningen in jezelf moeten er niet zijn. Als je innerlijk onvrede hebt, dan moet je iets vinden waardoor die onvrede voor een deel wordt opgeheven. Dan kan de oorzaak blijven bestaan, maar je voelt in je een compensatie ervoor. Op deze manier maak je jezelf steeds onafhankelijker van het z.g. noodlot.

Als ik kijk naar de lichtende geestelijke werelden, dan is het eerste, dat mij daar opvalt juist de grote harmonie, de evenwichtigheid. Het wil niet zeggen, dat elke wereld precies hetzelfde is, natuurlijk niet. Maar het is wel zo, dat een wereld pas lichtend wordt ervaren op het moment dat je zelf een mate van evenwicht vindt, en die evenwichtigheid weerkaatst ziet in de wereld waarin je dan veronderstelt te leven. Dat houdt in, dat evenwichtigheid in jezelf gelijktijdig een sterkere band geeft met wat men geestelijke krachten noemt.

Die geestelijke krachten gaan zich aan je openbaren. Denk niet dat een dergelijke openbaring altijd rationeel is. Het is niet zo dat iemand precies kan vertellen; over zoveel uur gebeurt er dat en dat. Het is waarschijnlijker dat u een gil hoort. Kijk uit: Als u dan uitkijkt, zult u misschien beseffen waarom het gezegd is; misschien ook niet eens.

Het is niet zo, dat u plotseling allerlei hemelsferen om u heen zult zien of dat lichtende geesten u wijsheid komen bijbrengen. Het is gewoon, dat u in uzelf een klein beetje onafhankelijker wordt en dat u zegt: He' ik kan daar tegen; ik kan dit overwinnen.

Het is ook niet zo, dat u ineens super-powers krijgt. Dat zijn van die mensen die zeggen: Was ik maar Superman of Spiderwoman en meer van die gekke figuren die de mens heeft ontdekt, dan zou ik alles goed kunnen maken op deze wereld. Vergeet het maar. Dat bestaat niet. Wat wel bestaat is, dat u in een schijnbare machteloosheid meer tot stand kunt brengen dan een ander onder normale condities denkbaar acht, zelfs als hij voor die omstandigheden is getraind.

Het wil zeggen, dat u een uitstraling heeft die dermate sterk kan zijn., ook zonder dat u precies beseft dat u ermee werkt, dat een wapen wordt afgeweerd of dat een dode bij wijze van spreken weer tot leven komt, althans niet hoeft over te gaan, tenzij hij dat zelf wil. Die vreemde dingen gebeuren en ze gaan in deze tijd steeds meer gebeuren, want de onevenwichtigheid brengt steeds meer mensen ertoe om een geestelijke compensatie te maken. Als ze daarin een mate van innerlijk evenwicht bereiken, dan krijgen ze uit de geestelijke wereld evenwichtversterkende factoren, krachten, erkenningen en ook in hun eigen wereld een compensatie voor onevenwichtigheden.

Die compensatie voor onevenwichtigheden kan vanuit een menselijk standpunt eveneens onevenwichtig zijn. Het is dus niet zo, dat je zegt: Ik rij nu bergafwaarts. Het is levensgevaarlijk, ik zal stoppen. De kans is veel groter dat je tegen een boom aanrijdt, een daverende smak maakt en met een hersenschudding voor de dood wordt behoed. Maar de compensatie is er. Het gevaar wordt dus teruggebracht tot een limiet die hanteerbaar is. Het is dit aspect in de gehele werelds maar zeker ook in de mensheid, waaraan wij in de geest zoveel hoop ontleen.

Wij weten, dat het waarschijnlijker is dat er wel een wereldoorlog III komt dan geen wereldoorlog III. Maar wij weten ook dat, hoe onwaarschijnlijk het moge lijken, er steeds meer mensen komen die daar een compensatie tegen kunnen bieden. Dan zou het tot de grens van een dergelijke oorlog kunnen komen, maar hij zou net niet doorgaan.

Wij geloven heus wel dat er natuurrampen zullen blijven gebeuren. Die zijn nu eenmaal inherent aan de aarde, aan haar structuur en aan het gehele leven dat men stoffelijk bestaan noemt. Maar dat rampen, die theoretisch honderdduizend doden gevegd zouden hebben, nu misschien maar tien doden eisen, dat zal steeds meer voorkomen. Want innerlijk is de mens bezig een compensatie te zoeken voor de onevenwichtigheid die er nu is. En hiermede begint hij de waarschijnlijkheid te veranderen. Het is, alsof hij de wereld een klein beetje andere trekken gaat geven, andere inhoud, andere mogelijkheden.

Wij vanuit ons standpunt houden daar rekening mee, hoe onwaarschijnlijk het ook moge schijnen vanuit een menselijk standpunt. Aan de andere kant weigeren wij om de menselijke rede en de menselijke logica geheel over boord te gooien. Ook dat is begrijpelijk. Op het ogenblik, dat je spreekt met de taal van geloof, kun je niet in de mens een evenwichtig proces op gang brengen waardoor die mens zijn eigen evenwichtigheid vergroot. Als je hem echter voorziet van argumenten, van redelijke benadering, dan zal hij innerlijk wel kunnen reageren. Je moet altijd weer proberen om vanuit de geest een zeker evenwicht te bereiken in je uiting. Dat doe ik ook vanavond.

Die evenwichtigheid, mijne vrienden, is echter niet voor ons; wij hebben haar toch wel. Ze is voor u bedoeld. Want u bent mens. U leeft op een wereld met een eigen persoonlijkheid. U heeft zich met de uitstraling van de wereld heel vaak in een eenzijdigheid van denken en beleven laten meesleuren die nu noodlottig zou kunnen worden. Als u nu in en uit uzelf tot een compensatie gaat komen, dan blijkt dat alles meevalt; dat het zo erg niet wordt als u had gevreesd. Dat alleen al is de moeite waard.

Diep in uw wezen heeft u besef van uw schuld zowel als van uw verdienste. Daarop ligt een laag van opgedrongen opvattingen. Die opgedrongen opvattingen noemen ze soms, wat u innerlijk als onjuist ervaart, het beste dat u kunt doen. En omgekeerd, datgene wat u innerlijk als het meest juiste ervaart, als iets wat verwerpelijk is. Die strijdigheid zal u heel wat parten kunnen spelen. Het kan leiden tot allerlei innerlijke stormen, tot het gevoel dat u de wereld niet meer aankunt. Maar u zult toch tot die kern moeten gaan. Als u dat niet kunt, dan moet u tenminste proberen om een evenwicht te bereiken in de wereld daar boven, in de wereld van de u opgedrongen opvattingen.

Eerst als u in redelijke mate vrede kunt hebben met uzelf, kunt u ook vrede vinden met de wereld. Dat wil zeggen, een evenwicht tussen uw bestaan en het totaal van de invloeden die in een wereld nu eenmaal aanwezig zijn.

Het gaat er hier niet om dat u maar even de wereld in orde moet maken, het gaat erom dat u uzelf in orde moet maken. Daarvoor zijn geen formules: Het spijt mij erg, ik had ze u graag gegeven. Het enige dat wij kunnen zeggen;

Mens, laat je nooit meeslepen door al datgene wat anderen je onderwijzen, zelfs als ze van de Orde zijn. Zoek in jezelf naar de waarheid. Zoek eerst in jezelf wat wel aanvaardbaar is en wat niet aanvaardbaar is. Probeer dan zover te komen dat het evenwichtig is.

Probeer niet alleen het goede te doen en het kwade te vergeten, dan raakt u helemaal van streek. Probeer niet alleen het z.g. kwade te doen en het goede te vergeten. U zult dan ontdekken dat u eveneens geen raad meer weet met uzelf.

Aanvaard gewoon beide dingen, maar probeer ervoor te zorgen dat u nooit meer duister voortbrengt dan licht, nooit meer licht voortbrengt dan duister. Dan pas kunt u uzelf zijn.

Als u dat doet op gedachteniveau, zult u doordringen tot de mogelijke evenwichtigheden van uw persoonlijkheid. En dan ontstaat het moment, waarop de z.g. waarschijnlijkheid een meer beheersbare factor wordt. Dan komt het moment waarop u uw eigen relatie gaat stellen met de aarde, maar even goed met alle geestelijke werelden om u heen.

Als u die harmonie heeft gevonden, dan ontstaat wat men noemt de wijsheid; het inzicht in het wezen der dingen, de aanvaarding van de totale kracht en waarheid, die in de dingen leven zonder dat u daardoor bewust uzelf verandert. Dat anderen veranderingen zien, dat komt omdat ze uw werkelijke wezen nooit hebben gekend.

U moet hier maar eens over nadenken, vooral wat uzelf betreft. Als u denkt dat u eigenlijk wel een goed mens bent, dan moet eens heel goed kijken op welk punt u niet deugt. Omgekeerd: als u denkt dat u helemaal niet deugt, moet u even kijken waar uw goede kanten zitten. Misschien dat u op die manier toch een stapje verder komt.

## HET BEELD ACHTER DE SPIEGEL

In de spiegel zie je alleen wat je denkt te zien. De werkelijkheid, van hetgeen je zou kunnen zien, wil je niet zien.

Er zijn vanavond allerlei wijze dingen gezegd over oorzaak-en-gevolg. Misschien zouden we dat een beetje kunnen vergelijken met Alice in Wonderland of het tweede deel ervan; Through the Looking-glass.

Eigenlijk is alles omgekeerd. Als je kijkt naar uw moderne bands en je ziet daar dat 'Doe Maar' hysterie veroorzaakt, dan denk ik: Ach 'Laat Maar' komt ook nog wel aan de beurt en dan kalmeert het wel weer.

Iedereen leeft in een wereldje waarin je probeert de werkelijkheid te vinden. Maar iedereen vindt de werkelijkheid als een tegenstelling tot wat hij wenst en wat hij in zichzelf ziet: Dientengevolge probeert men de wereld om te draaien. Als men dan naar zichzelf kijkt, dan ziet men eigenlijk de tegenstelling. Men ziet de aanvulling tot volledigheid van zijn eigen persoonlijkheid. Wat men niet ziet is wat men wezenlijk is. Iemand, die zichzelf beschouwt en zegt: ach, wat ben ik een sukkel, die zou in de praktijk redelijk flink kunnen zijn. Maar hij kijkt naar de sukkel en houdt zich aan het beeld vast. Dan krijg je allerlei dwaze dingen waardoor de geest met haar beste waarschuwing niets meer is dan de Cheshire Cat, die als een glimlach langzaam oplost maar de glimlach nog even laathangen.

Het is wonderlijk. De mensen jagen overal naartoe. Het lijkt de Boston Tea-party wel. Iedereen doet het anders. Het Konijn moet met grote haast weg, want de wereld moet nog gered worden. Ik voor mij, ik kijk nog liever naar een innerlijk wereld waarin het spiegelbeeld en het werkelijke ik, nog een beetje versmelt tot een eenheid.

Als ik magisch denk, dan ben ik al datgene wat ik besef als een tegenstelling tot mijzelf. Als ik denk een demon te zijn, dan leeft in mij een engel en omgekeerd. De twee-eenheid van die uitingen bepaalt wat ik werkelijk ben en wat ik werkelijk kan.

Het is zo gemakkelijk tegen een mens te roepen: U bent meer dan u denkt te zijn. Het is wel waar, maar het is niet altijd gunstig. Het is nog veel gemakkelijker om je te beperken tot kreten als: Ken uzelf. De waarheid is veel meer. Het is: aanvaard dat je niet alleen jezelf bent, maar ook alle tegendelen van jezelf, die je in de wereld om je heen meent te zien. Besef, dat je zelf de oorzaak bent van het wereldbeeld dat je ontvangt.

Als je dat gaat begrijpen, dan komt er een beetje meer rijm en reden in die eeuwigheid, in die hele bewustwordingskwestie waar we voortdurend mee worstelen. Als we alleen maar bezig zijn om onszelf te toetsen naar een kant, dan zal de andere kant aanwezig moeten zijn. Evenwicht moet er zijn, zou mijn voorganger hebben gezegd. Maar als ik dat ontken, dan zal ik mijn tegenstelling niet zien als de aanvulling van wat ik ben, wat ik kan, maar ik zal die juist zien als datgene wat mijn wezen aanvalt. De innerlijke verdeeldheid maakt je machteloos. De innerlijke eenheid maakt je sterk.

Daarom heb ik in mijn beeld van kijken door de spiegel geprobeerd om alles eens samen te vatten van de mens, wat hij normaal over het hoofd ziet. Dat is trouwens gemakkelijk genoeg.

A1 datgene wat bij anderen zo sterk afkeurt, is iets wat u in uzelf misschien verlangt maar gelijktijdig vreest.

A1 datgene wat u bij anderen onbegrijpelijk vindt, is iets wat u alleen van uzelf wenst te begrijpen.

A1 datgene wat u aan gedachten, aan emoties, aan impulsen de wereld in stuurt, keert tot u terug. Maar u ziet het dan niet meer als een deel van uzelf, als een confrontatie met uw werkelijkheid, u ziet het gewoon als iets wat de wereld u aandoet of wat de wereld u geeft. Maar de wereld kan u niets geven. Ze kan u ook niets aandoen. Ze kan u alleen maar bewust maken van hetgeen u bent.

In de wereld waarin ik leef (dat heet dan een geestelijke wereld te zijn) is het zo, dat ik mijzelf moet aanvaarden wil ik kunnen leven in wat men het licht noemt. Maar wat is licht eigenlijk?

Licht is niets anders dan bewust zijn; een soort werkelijkheidsbesef. Wie zichzelf niet wil aanvaarden met zijn tegenstellingen, die komt in het duister terecht.

Wat is duister? Het is afwezigheid van besef. Je kunt het geheel niet meer zien zoals het is' omdat je jezelf weigert te aanvaarden zoals je bent. Ik denk, dat dat niet alleen in mijn wereld geldt, maar dat het in uw wereld net zozeer een rol speelt.

De mensen vergeten altijd dat waar rijkdom is, armoede moet zijn en waar armoede is, rijkdom onvermijdelijk is. De mensen vergeten dat macht alleen gebaseerd kan zijn op de onmacht van anderen. Maar dat zij, die zich onmachtig gevoelen de macht van anderen versterken. Toch is dat eigenaardige spiegelbeeldwereldje bepalend voor de werkelijkheid waarin u bestaat.

U zegt misschien: Ach, de wereld doet mij tekort. Maar als u heel goed kijkt, dan zult u zien dat u eisen stelt aan de wereld die niet regel zijn, dat u dus eigenlijk met uw eisen de wereld ook tekort doet.

U zult soms uitroepen: Men begrijpt mij niet. U heeft volkomen gelijk, maar hoe komt dat? Omdat u niet in staat bent de anderen te begrijpen. Dat zijn de tegenstellingen waarin men leeft en waaruit de hele ellende van alle tijden voortkomt. Wat mij betreft, is het begonnen met de beruchte appel van Adam en Eva.

Op het moment dat Adam zich liet verleiden om van de appel te eten, was er een zondeval. Maar had hij nu trek gehad in een appel, dan was er geen zondeval geweest. Dat klinkt krankzinnig, dat weet ik wel. Ongetwijfeld breng ik nu vele theologen met zo'n uitspraak tot wanhoop, als ze althans geneigd zijn om aan uitingen, anders dan de hunne, enig belang toe te kennen. Ik meen, dat de theologie een van de wetenschappen is die door haar eigen filosofische eenzijdigheid pleegt uit te blinken.

Stel u dat nu eens voor: Op het ogenblik, dat er een aarzeling is, een verwerpen en een schuldgevoel, is er gelijktijdig het verbreken van het contact met de werkelijkheid. Adam en Eva aten van de appel en zij verborgen zich voor God. Vandaar dat de eerste mode werd uitgevonden. Het was een minimode, maar overigens ecologisch verantwoord en zeer natuurlijk van structuur.

Wij verbergen ons ook vaak voor God. Dat klinkt misschien gek, maar het is waar. Als we gewoon de moed hebben te erkennen: God is er, dus vraag het hem maar. Neen heb je, ja kun je krijgen. Dan is er niets aan de hand. Maar als we ofwel eisen gaan stellen aan God, dan wel bang zijn om God iets te vragen, dan komt er nooit iets van

terecht. Wij vluchten dan weg voor een werkelijkheid waarmee we misschien 'n tijd in contact hebben gestaan, maar die we niet kunnen verwerken, niet kunnen verdragen.

Dan is er ook nog iets anders wat mij altijd opvalt. Mensen, die bepaalde geestelijke ontwikkelingen doormaken, krijgen allemaal een periode dat ze eigenlijk rust nodig hebben. Er zijn mensen die het heel natuurlijk vinden dat, als je de Marathon hebt gelopen, je niet zegt: Jongens, blij dat ik het gedaan heb. Laten we nu eens gezellig gaan dansen of gaan wandelen. Maar diezelfde mensen verlangen van zichzelf, ook van de kosmos en van de wereld, dat als er een bepaald ontwikkelingsproces heeft plaatsgevonden, dat continu blijft doorgaan zonder enige pauze. Het is precies hetzelfde als je tegen een mens zegt: Je houdt toch van lekker eten, eet dan maar even door; 24 uur lang. Waarop de persoon in kwestie, als hij verstandig is, zegt: Jij kunt barsten, anders barst ik. Geestelijk willen wij dat. Toch komt er altijd een rustperiode of we dat erkennen of niet.'

Er komt een ogenblik, dat je niet meer in staat bent om nog begrippen op te nemen. Er komt een ogenblik, dat je eerst in jezelf alles moet uitzoeken; dat je in jezelf alle bagage eerst zo moet gaan verdelen dat ze weer in balans is. En dan beklagen die mensen zich en zeggen: Ik heb er altijd zoveel aan gehad en nu heb ik er niets aan. Of: ik heb altijd contact gehad met de geest en ineens voel ik mij afgesloten. Dat is wel waar, maar het is doodgewoon omdat u uw innerlijk niet meer in evenwicht kunt brengen. U heeft teveel geabsorbeerd. U moet het verwerken. U moet het op de juiste plaats indelen en dan kunt u pas verder gaan.

Och, er zijn heel wat simpele zielen die een wijsheid bezitten waar ik mijn pet voor afneem. Die mensen houden zich niet bezig met vragen, waarom? Ze zijn eigenlijk heel weinig nieuwsgierig, maar gelijktijdig observeren ze processen. Ze worden deel van een proces. Dat deel-zijn zelf maakt het mogelijk om alle kanten van de zaak te overzien.

Neem nu een eenvoudige landbouwer. Deze kijkt naar de lucht en hij weet hoe de vochtigheid zal, worden. Hij kijkt naar de aarde en hij voelt a.h.w. of de aarde vruchtbaar is of niet. Hij zaait en hij hoopt dat het zaaisel zal opkomen en als het tijd wordt om te maaien, dan kijkt hij naar de hemel of het wel kan. Dat is iemand, die deel is geworden van het proces. Hij is a.h.w. de symbiont geworden van de aarde op dat ogenblik.

Als je die gevoelens van deel-zijn, van behoren in het proces kunt overdragen naar menselijke relaties, dan zeggen ze: Hij is wel een simpel mens, maar hij heeft een diepe wijsheid.

Het is gewoon het een-zijn. En of we nu leven in de hoogste of in de laagste sfeer of dat we nog op aarde zijn, we worden toch met hetzelfde proces geconfronteerd. Wij kunnen deel-zijn van het proces en dan gaan we begrijpen wat er gebeurt, want door het deel-zijn zien we als het ware in onszelf de mogelijkheden van het gebeuren. Wij begrijpen de evenwichten erin. Of we kunnen zeggen: Wij staan er boven. Wij willen van de buitenkant beschouwen en ontleden. Maar dan zullen we nooit de volledige zin vinden. Ik kan u een heel eenvoudig voorbeeld geven;

Er is een poging gedaan om landbouwmethoden te verbeteren in Kameroen. De negers daar zeiden: Je moet niet te diep ploegen. Als je de aarde te diep omploegt, dan verwond je haar. Daar hebben de mensen, die toen de moderne schaarploegen wilden invoeren, om gelachen. Zij hebben gezegd: Neen, juist als je de aarde diep



openlegt, wordt ze vruchtbaar en krijg je betere oogsten. Achteraf is gebleken dat die eenvoudige lieden gelijk hadden, wat gebeurde er namelijk?

Als je de vruchtbare bovenlaag helemaal openscheurt, dan komt de onvruchtbare grond die eronder ligt ertussen en dan wordt ze steeds onvruchtbaarder. Er zijn steeds meer kunstmiddelen nodig om een gelijke vruchtbaarheid te behouden. Dat betekent weer dat de gewassen minder natuurlijk zijn. De negers hadden dus gelijk. Dat is nu ontdekt. In die tijd hebben ze erom gelachen.

Wijsheid is: weten wat je doet, niet waarom je het doet. Dat hoeft helemaal niet. Maar weten wat je doet als deel van een geheel.

U leeft. U bent op het ogenblik onder meer. deel van een stadsgemeenschap. In die stadsgemeenschap spelen zich allerlei processen af. Denkt u nu werkelijk of het verschil uitmaakt of u weet, waarom ze het vuilnis ophalen op deze dag en niet op die dag? Dat gaat buiten u om. Belangrijk is, dat u weet wanneer men het vuil ophaalt en wanneer dat niet gebeurt. En heel belangrijk is ook, dat u in overeenstemming met dat gehele apparaat zelf mee functioneert. En dan gaat u op een gegeven ogenblik zien wat in de stad mogelijk is en wat niet. Toch weet u helemaal niet wat er administratief en aan planning achter zit. Ik denk, dat dat voor de meesten van u iets is waar u nog eens over na moet denken.

In een verkeerspatroon voegt u zich meestal heel aardig is. U weet zelfs niet eens dat u precies de snelheid van andere voertuigen afschat. U beseft waarschijnlijk ook niet dat u automatisch reageert op het wegdek, op de omgeving, op het licht of de verlichting. Maar als u dat doet, dan bent u in staat om in dat hele verkeer zonder grote risico's, zonder grote gevaren mee te functioneren. Op het ogenblik, dat u uw eisen stelt zonder u af te vragen hoe het geheel kan functioneren, dus mee te lopen in het ritme, maakt u ongelukken. Dat kan ieder nog wel een beetje begrijpen.

Dat is ook zo ten aanzien van de mentale processen. Er wordt niets van u verwacht dat u precies weet of er in Den Haag een ashram is of een moskee. De stad heeft als geheel een geestelijk klimaat. Dat klimaat voelt u aan. Als u nu probeert te doen alsof het er niet is, dan roept u allerlei conflicten op. Als u echter gewoon aanvoelt wat het klimaat is, dan zal blijken dat u goed kunt functioneren, ongeacht het behoren tot verschillende groepen en religies bij de anderen. U hoeft er niet in op te gaan, maar u moet met die anderen samen functioneren.

Als je kijkt door de spiegel, dan zie je dat een beeld van een wereld, waarin alles een beetje omgekeerd gaat, waarin de meest krankzinnige dingen kunnen gebeuren. Die wereld bestaat. Het is, de wereld die tot stand komt op het ogenblik dat wij vasthouden aan hetgeen wij voor de spiegel menen te zijn. Maar als we begrijpen dat het spiegelbeeld de aanvulling is van onszelf en de versmelting toelaat, dan versmelten ook de werelden van tegenstelling met elkaar en er komt een mate van harmonies een mate van eenheid.

Er zijn nog een paar dingen die ik onder uw aandacht wil brengen.

Alles wat ik beschouw als een tegenstelling tot mijzelf, is in wezen een aanvulling van hetgeen ik omtrent mijzelf kan begrijpen. Al datgene wat ik verwerp is mede een kracht in en voor mijzelf op het ogenblik, dat ik aanvaard dat het bestaat.

Ik kan nooit zelf bepalen welke richting ik zal uitgaan. Ik ben altijd afhankelijk van al degenen om mij heen en de mogelijkheid die daardoor wordt geschapen. Als ik die

mogelijkheid aanvaard, kom ik verder. Doe ik dat niet, dan zal ik mijn doel nooit bereiken.

Er is een band tussen de mens en de geest. Deze band zal altijd bestaan, maar ze wordt zelden beseft. Want de mens, die zijn eigen wereld ziet als een tegenstelling tot de geestelijke wereld, maakt hierdoor het zichzelf onmogelijk de geestelijke wereld te aanvaarden als een aanvulling van zijn eigen bestaan. Het omgekeerde geldt voor de geest ook bij ons. Maar dat zult u later wel zien:

Wie zoekt naar zijn eigen innerlijk, moet het zoeken inde wereld. Want wat u bent, ziet u in de wereld. Maar als u de wereld afsluit van uw ik en u beschouwt alleen wat u veronderstelt dat u zelf bent, ziet u een waanbeeld en nooit de werkelijkheid.

Als u wilt werken in de wereld, kunt u dat nooit doen zonder te werken in en aan uzelf. Slechts de mens, die zichzelf verandert, kan een verandering in de wereld tot stand brengen.

Vraag u nooit af waarom een ander iets doet. De reden zult u nooit helemaal kunnen begrijpen. Vraag u echter af waarom het u op deze wijze beroert. Daardoor zult u niet alleen beter beseffen wat u bent, maar u zult ook beter weten hoe u moet reageren op al het andere.

Wie zoekt naar een magische eenheid, moet onthouden dat - zo boven zo beneden, zo beneden zo boven- een heel aardige spreuk is, maar dat ze alleen waar is als het hoogste in ons en het laagste in ons samenvloeien tot een eenheid. En dan kunnen wij in de hoge wereld zowel als in de lage wereld die krachten wijzigen die nodig zijn om eenzelfde intense beleving van de werkelijkheid op ons eigen niveau mogelijk te maken.

Probeer nooit een ander te beheersen. Wie een ander probeert te beheersen verliest de beheersing over zichzelf. Maar probeer ook nooit uzelf te beheersen. Probeer slechts datgene wat u bent terug te vinden in de wereld en laat al uw denken en handelen daardoor worden bepaald.

Dan nog een paar leuke clichés die u niet zo serieus hoeft te nemen als de voorgaande spreuken:

Wat u wijt aan Lubbers bent u zelf.

Wat u aan deugden vindt in Nijpels berust op uw eigen fouten.

Waar u de onfeilbaarheid vindt in de Paus, geeft u uw eigen onvolkomenheid en stommiteit aan uzelf uitermate toe.

Wie anderen heilig verklaart, probeert zichzelf in het riool te lozen.

Als u die ook nog heeft opgetekend, ziet u misschien hoe hierin een eigenaardig spelletje van evenwicht zit. Het is inderdaad de werkelijkheid achter de spiegel. Want achter de spiegel ligt de aanvulling van alles wat we nodig hebben om te leven in een werkelijkheid in plaats van in een eenzijdige waanwereld.

Ik geloof dat voor iedereen, in de geest en in de stof, het goed is om een contact met de werkelijkheid te aanvaarden en eindelijk eens alle eenzijdige illusies over boord te zetten.

Als u overgaat, komt u misschien in de hemel, misschien in de hel, want die maakt u zelf. Maar als hemel en hel voor u versmelten, dan, leeft u in een werkelijkheid waarin

zeker licht en duister bestaan, maar waarin de vreugde van het geheel wordt bepaald door de vrede die u vindt in uzelf.

### **ZONDEVAL**

Is het nu zo, dat de zonde voor de val komt of komt de val voorde zonde? Wij maken er een mooi verhaal van. Maar wat is een zonde anders dan een vergrijp tegenover onszelf?

De oneindigheid, God, de Almacht is zo groot dat wij geen vergrijp tegen deze kracht kunnen plegen. Als wij dus vallen, dan vallen we niet omdat een hoge kracht dat wil, maar omdat wij het onszelf onmogelijk maken verder te gaan zoals we deden.

De zondeval is een ontkenning van God, maar ook een ontkenning van onszelf en gelijktijdig een overschatting van onze eigen betekenis. Wij zijn niet veel, misschien. Maar voor onszelf zijn we belangrijk, omdat wij het enige zijn dat we hebben.

Laten wij dit belangrijke ik dan in overeenstemming brengen met de totaliteit. Laten wij aanvaarden dat wij niet in staat zijn God te beledigen. Laten we aanvaarden dat er geen zonde bestaat dan in ons besef. Pas dan kunnen wij voorkomen dat we vallen.

Dan verandert de zondeval in een ontmoeting met een nieuwe werkelijkheid, waarin dezelfde God Zich toont in een ander aspect van zijn eigen grootheid.

### **KONTRASTEN**

Tegenstellingen zijn noodzakelijk. Als er geen contrast is, valt de kenbaarheid weg. Juist als alles door zijn scherpe verschillen duidelijk maakt wat en waar het is, zien wij een wereld waarin we kunnen leven. Wij moeten niet bang zijn voor een contrast. Integendeel, juist daardoor zullen wij zelf weten waar we zijn, waarheen we gaan en wat we kunnen doen.

Het is prettig om de hele wereld te kunnen zien als een zoete eenheid van het zoete licht dat honigdruipend alles samenkleeft. Maar als dat er is, word je geen steek bewuster, word je geen steek wijzer. Dan ben je de gevangene van het onbegrepen. Zoals eens toen je pas ontwaakte en zei: Ik ben dit, maar er is nog iets anders.

Het zijn de contrasten, ook in eigen leven, waaruit je leert, waardoor je bewuster wordt. Wees dankbaar dat ze er zijn. Want alleen uit deze tegenstellingen kunnen we zoveel leren dat we alle aspecten van een geheel begrijpen zonder gelijktijdig daarin begriploos op te gaan.

Ik hoop, dat deze overweging voldoende is. Als u vindt dat er te weinig contrast in verwerkt is, moet u maar onthouden dat die contrasten meestal optreden door de werking van licht en duister.

Het grootste contrast in de mens bestaat uit licht en duister. Maar deze beide zijn één, want zonder licht en duister zou je geen mens zijn. Laat ze dan maar in elkaar overvloeien en je wordt langzaam maar zeker een mens die zich bewust is van zijn eigen wezen.

## LES 9 - SPIEGELEND SPIEGELS

Wanneer je leeft, dan denk je. Wanneer je denkt, dan vorm je je beelden. Wanneer je beelden vormt, dan meen je die buiten je te herkennen. Maar alles wat buiten je is, veroorzaakt in je een indruk. Deze indruk vertaal je in de termen van je eigen denken. Dientengevolge zie je de wereld die je innerlijk bent. Dat is niet altijd even prettig voor een mens.

Er zijn heel veel mensen die zullen zeggen Ja, maar al die ellende in de wereld komt die dan van ons uit? Ongetwijfeld. Als een mens alleen tevreden is als alles precies gaat zoals hij wil, dan betekent dat dat hij een groot gedeelte van de wereld afwijst. Hij spiegelt een vertekend beeld.

Dit vertekende beeld echter betekent ook weer dat de directe invloeden, die je krijgt vanuit jezelf, verkeerd worden beïnvloed, ze worden afwijzend beïnvloed terwijl ze misschien beter harmonisch beantwoord zouden kunnen worden. Het resultaat is een opslingeringsproces. Een dergelijk proces kan zich voortzetten tot in het oneindige.

U kent misschien wel het bekende trucje van twee spiegels. Vroeger had je dat in chique modehuizen. Als je naar links keek, dan zag je jezelf staan tot in het oneindige herhaald. Als je naar rechts keek precies hetzelfde. Op deze manier is eigenlijk het ik van de buitenwereld de ene kant van de spiegeling en het ik van het innerlijk de andere kant.

Wij maken de grote fout dat we een verschil willen maken tussen de innerlijke wereld en de buitenwereld. Wij zeggen Wat ik in deze spiegel zie is toch iets anders dan wat ik in gene spiegel zie. Dat is niet waar. Het is precies hetzelfde beeld. Wij bekijken het alleen van een andere kant.

Als we dit eenmaal in de gaten hebben, dan wordt ook duidelijk waarom zoveel gebeurtenissen zoals ze in de wereld plaatsvinden, eigenlijk van kwaad tot erger schijnen te gaan. Het weer is slecht. Dus zegt men dat het weer slecht is, dus is het beeld van het weer slechter. Het resultaat is: een weer dat misschien bestendig is maar dat in onze gedachten veel schadelijker wordt. Zo ontstaat er een steeds groter beeld van schade totdat de andere kant - de buitenkant - antwoordt op dat beeld met een werkelijke schade.

Er heeft eens iemand gezegd: De zondvloed is begonnen met de ergernis van een mens over een lekkende kraan. Het is misschien te simplistisch voorgesteld maar het lijkt er wel op. Omdat wij zo'n grote invloed hebben op het gebeuren buiten ons, zijn we niet in staat ons te onttrekken aan de directe relatie innerlijke werkelijkheid - uiterlijke werkelijkheid. Op het ogenblik, dat wij dit hoe dan ook proberen te doen door b.v. ons innerlijk leven, althans voor een deel, te scheiden van de buitenwereld en van wat daarin noodzakelijk is, zijn we al op het verkeerde pad. Dan zijn we bezig een wereld te scheppen, die voor ons steeds moeilijker en onaanvaardbaarder wordt.

Wie weet wat de innerlijke wereld werkelijk representeert (wij hebben dat al meermalen tamelijk uitvoerig gezegd, ik zal dus kort zijn) die kan zich ook de wetten te binnen brengen die voor het eigen ik gelden. In de praktijk zou je het zo kunnen vertalen;

Ik heb een innerlijk besef van aanvaardbaar en niet-aanvaardbaar. Op het ogenblik, dat het begrip aanvaardbaar wordt vergezeld door een anderzijds onaanvaardbaar, geldt het geheel als onaanvaardbaar. Al datgene wat onaanvaardbaar is in mij, is voor mij taboe; ik moet er van af blijven. Al datgene wat voor mij in mijzelf volledig aanvaardbaar is, is voor mij ook in de wereld een aanvaardbaarheid, daar ik dus alleen maar rekening heb te houden met het feit, dat de vrije wil van anderen niet daaronder mag lijden omdat elke gevangenneming van mentaliteit, psychische ontwikkeling of lichamelijke vrijheid van een ander betekent dat je jezelf eveneens gevangen zet.

Een mens, die regels scheidt naar buiten toe, maakt zichzelf de gevangene van de wetten die hij voortbrengt. Hij beseft dit niet. Hij meent daar boven te staan, maar hij kan zich niet daaraan onttrekken. En dat voert dan we er tot allerlei eigenaardige situaties, zoals de bijna hartcollaps die een zeker kamerlid kreeg, toen hij wegens dronken autorijden werd aangehouden en bekeurd. Volgens hem was die verordening voor het gewone volk en niet voor hem. Maar hij behoorde tot degenen, die dergelijke regels in stand helpen houden. Dientengevolge viel hij er zelf onder. In dit conflict leed niet alleen zijn gezondheid schade, maar hij zat ook nog innerlijk met een groot probleem ook al formuleerde hij het dan: hoe verkoop ik dat nu aan de kiezers. Op deze manier zult u zelf voortdurend worden geconfronteerd met allerlei vreemde en wonderlijke zaken.

Wanneer u denkt aan iets en u denkt daar intens genoeg aan met een voldoende sterke voorstelling, dan zal iets wat daarmee verband houdt onmiddellijk opdoemen in de omgeving, Is het een wisselwerking? Ach, we kennen het allemaal. Op een gegeven ogenblik zegt iemand: Ik ga op visite. U, die de visite zult ontvangen; heeft op dat moment een scherp beeld van de ander. Dat kan een telepathisch rapport zijn, maar het kan ook omgekeerd gaan. U denkt sterk aan een andere persoon. Deze wordt daardoor gewezen op uw bestaan en uw behoefte en daardoor komt die andere persoon bij u op bezoek.

Het is natuurlijk een wonderlijke situatie en ik geef graag toe dat zuiver redelijk beschouwd tegen een dergelijke redenering heel wat is aan te voeren. Maar laten we eens verder kijken.

De wereld denkt aan een crisis. Dientengevolge ontstaat er een crisis. De vraag is nu; waar ligt de eerste oorzaak van de crisis? Dan blijkt dit niet te liggen in een feitelijke economische omstandigheid. Het blijkt te liggen in een feit dat een aantal mensen de bestaande toestand niet meer aanvaardbaar acht. Uit die eerste onaanvaardbaarstelling en dus afwijzing van een deel van hetgeen er in economisch geheel speelt, ontstaat de crisis.

Als iedereen denkt, er komt een crisis, dan probeert iedereen zichzelf te dekken. Dientengevolge intensifieert de crisis door de poging zich te dekken. Het is net zoiets als de bezuinigingen van het gouvernement die daardoor weer tekorten scheidt die verdere bezuinigingen over zeer korte tijd weer noodzakelijk maken: Je kunt hierover denken zoals je wilt.

Hebben wij hier eigenlijk niet te maken met spiegelende spiegels?

Is hier niet het denkbeeld voor een deel meester van het gebeuren en is de verkeerde interpretatie van het gebeuren niet op haar beurt weer dwingend voor allerlei processen? Maar als dat voor een staat kan gelden, als dit kan gelden voor weersituaties waarom zal het dan niet gelden voor uzelf?

Wat je in jezelf hebt, kun je eenvoudig omschrijven. Je hebt licht in jezelf. Maar een licht in je is niet voldoende. Je kunt niet zonder meer stellen; ik ben licht en doe nu maar alles uit, want het is niet meer nodig dat er ander licht is. Het licht dat je hebt is de reflex van een licht dat hoger is dan jezelf, maar het is gelijktijdig daardoor bron van licht in je omgeving. Dat mag heel vreemd klinken, maar dat is zo.

Als u uitgaat van het standpunt: dit innerlijk licht kan ik alleen gebruiken om mijn uiterlijke wereld beter, rationeler te benaderen, dan zult u beperkt door uw eigen rationaliteit ongetwijfeld een deel van de kosmos afwijzen. Daarmee heeft u dan niets te maken. Dat komt u tegemoet als een onaanvaardbare omstandigheid.

Wat de meeste mensen namelijk niet begrijpen is, dat er altijd twee waarden zijn. Je kunt nooit zeggen: er is maar een verschijningsvorm; er zijn er altijd twee. Je zou kunnen zeggen Alles heeft zijn goede en zijn kwade kant.

Er is zwarte magie, maar er is ook witte magie. Als je kijkt naar witte en zwarte magie, dan blijkt dat de toepassing (de innerlijke relatie er mee) zeer sterk verschilt, maar dat de feiten gelijk blijven. Dat gaat zover dat de formules voor de witte magie gelijk zijn aan die voor de zwarte, alleen de intentie van gebruik en daardoor de uitwerking is een andere.

Op het ogenblik, dat mijn innerlijke wereld voor mij bepalend wordt voor de buitenwereld, ben ik mede bepalend voor mijn relatie niet alleen met de buitenwereld, maar ook met het uiterlijk, het in verschijning tredende ik binnen mijn wereld. De innerlijke kracht is sterker dan al het andere op iet moment dat zij met zichzelf harmonisch is en deze harmonie t.a.v. zijn wereld weet te handhaven.

Ga je uit van een 'ja maar situatie', dan zit je eigenlijk al in een feitelijke disharmonie. In mij geloof ik in de plichten en de noodzaken om de naastenliefde voortdurend te beleven. Maar als ik dat doe, dan ben ik oen, grotere gek dan ik eigenlijk kan zijn. Dat kan ik gewoon niet doen. Dus, strijdigheid in het ik. Strijdigheid in de wereld daar buiten. Het kan niet anders. Ik heb zelf een conflict geschapen door de verdeeldheid en daarmee heb ik een conflict tot stand gebracht in mijn wereld. Aan dit conflict in mijn wereld kan ik nu een eind maken door in mijzelf terug te keren tot het oerbeeld en volgens mijn innerlijke waarden positief te reageren.

Wie dat verder uitwerkt, zal merken dat het nog niet zo eenvoudig is. Want je bent natuurlijk door je wereldbeeld waarin je leeft tot allerlei selecties gedwongen. Het ene kan wel, het andere kan niet. Niet alles kan zoals het zou moeten, maar het kan misschien op een andere manier. Enfin, u kent dat verhaal. Daarom geef ik u de volgende raad;

Als u innerlijk een beeld heeft gevonden en aan dit beeld werkelijk volledig uzelf heeft toevertrouwd. reageer dan niet op de wereld zoals deze schijnt te zijn, maar alleen uit de invloeden die u kunt putten uit het andere.

Er is een theorie die ongeveer als volgt luidt: Alles is een. Zelfs de elementen zijn een werkelijkheid. Ze zijn verdelingen, die tot stand zijn gekomen door het besef en door de hantering.

Er is maar een kracht. Alle vormen van kracht zijn van die ene kracht alleen maar afgeleide waarden; ze zijn interpretaties. De kracht, de ene materie en de ene geest kun je niet delen. Wie de eenheid der dingen eenmaal beseft is in staat op grond van die eenheid al datgene te veranderen in de veelheid wat niet beantwoordt aan zijn

eigen eenheidsbeleven. Dit is overigens een magisch-filosofisch stuk. Het hoort eigenlijk thuis bij de wat latere alchemisten van ongeveer 1200.

Ik zou u dit beeld toch willen voorhouden, want het is waar. Niet dat het onmiddellijk toepasbaar is, maar het geeft ons een idee waarmee wij in feite te maken hebben. Wij hebben te maken met de ene kracht, met de ene werkelijkheid, met de ene geest en met de ene grondvorm materie.

Als wij goud willen maken, dan is goud maken niet een kwestie van even materie veranderen, maar het visualiseren van de oermaterie in een bepaalde uiting. Vandaar dat in zeer esoterische alchemistengroepen het maken van goud eigenlijk als een bijkomstigheid gold voor zover dit praktisch was. Het gold wel als bijzonder belangrijk in geestelijk opzicht. Want, zo zei men: geestelijk maak ik goud; dat wil zeggen: ik bepaal de verschijningsvorm van de in haar geheel voor mij nog niet kenbare kracht. En dan is het wel belangrijk.

De situatie waarin u zich bevindt is er natuurlijk een waarin u door ontzettend veel conditioneringen wordt omgeven. U weet wel, mag niet, mag wel, rechterhandje mooi, linkerhandje lelijk enz. Al deze conditioneringen werken in uw denken door. Het houdt in, dat er in uw besef een aantal onaanvaardbaarheden mentaal verankerd is die gelden voor uw werkelijke wezen. Maar op het ogenblik, dat u daar lijnrecht tegenin zou gaan, komt u in een innerlijk conflict. Daarom bent u aan uw conditioneringen wel enigszins gebonden.

Wie zich nu probeert bezig te houden met de bijna magische achtergrond van het dagelijks gebeuren, die zal ontdekken dat je toch alleen al door die innerlijke harmonie bepaalde zaken kunt veranderen. Je kunt zelfs je eigen lichaam genezen, indien je daar innerlijk volledig in gelooft, maar in ieder geval in conditie en mogelijkheden verbeteren alleen al door dit innerlijk te voelen. Zoals eens een befaamd arts heeft gezegd en nog niet eens zo heel lang geleden:

'Mijne heren, ons werktuig is de pharmacopoea. Maar wij moeten niet vergeten dat de suggestie een uitstekende vervanging is voor 90 % van de door ons voorgeschreven geneesmiddelen.' Gezegd in een universiteit hier te lande. Ik wil niet zeggen, dat suggestie hier het juiste woord is. Vervang dat nu eens door 'innerlijk besef' en pas het dan toe op uw wereld.

De huidige wereld is in opmars naar de ondergang. Hiervan zijn zoveel mensen overtuigd dat inderdaad allerlei met die ondergang verbonden verschijnselen zich dag in dag uit sterker gaan manifesteren. Wij geven de schuld aan politie, staatslieden, internationals, vakbonden of wie we toevallig bij de hand hebben. De werkelijke schuld echter ligt bij de mensen zelf. Zij denken in termen van ondergang en daarmee realiseren zij uit het totaal van de mogelijkheden om zich heen al datgene wat met ondergang gepaard kan gaan, terwijl ze al datgene wat vrede, geluk, harmonie, welvaart kan brengen van zich afwijzen.

Een mens die in harmonie leeft, leeft in een gevoel van verbondenheid. Op het ogenblik dat je je afzet tegen een meerderheid om b.v. je eigen belangen te dienen, je eigen gewichtigheid te manifesteren, schep je disharmonie. Die disharmonie keert tot je terug. Niet omdat die disharmonie onvermijdelijk is, maar omdat je die zelf hebt voortgebracht en je je aan datgene wat dus ook in jou is ontstaan niet meer kunt onttrekken.

Het is opvallend hoeveel schizofrene figuren er op het ogenblik rondlopen in deze wereld. De meeste van hen hebben zeer belangrijke functies. Ik wil niet zover gaan dat ik een bekend Amerikaans politicus wil citeren, die sprak: "Een generaal is iemand die alles met wapens wil oplossen ,omdat hij niet in staat is dat met zijn verstand te doen."° Maar ik wil toch wel zeggen, dat er heel wat mensen zijn die naar wapens, naar dreigementen, naar manipulaties, naar geheimhouding en dergelijke streven omdat zij eenvoudig het gevoel hebben dat zij zich moeten afzetten tegen de massa.

Een massa moet geregeerd worden. Een massa moet gemanipuleerd worden en als dat niet gelukt zijn ze doodongelukkig, dan is de hele wereld tegen hen, maar het is nooit hun eigen schuld. Hoeveel onaangename dingen overkomen, u regelmatig die niet uw eigen schuld zijn? Vraag u eens af hoeveel van die zaken u misschien, als u anders was geweest, had kunnen voorkomen? Dan komt u al een heel eind.

Er zijn mensen die zeggen: Ik ben altijd goed voor mijn medemensen. Goed zijn voor je medemensen wil niet altijd zeggen in harmonie zijn met die medemensen. Op het ogenblik, dat je jezelf als arbiter aanstelt over die medemensen, kun je wel denken dat je goed bent, maar je doet eigenlijk voor een deel het verkeerde. Hoe meer je kinderen beschermt tegen de strijd van het leven in hun jeugdijaren, des te strijdlustiger ze het leven zullen ingaan en hoe minder ze zullen presteren als ze ouder zijn geworden. Dat zijn dingen daar kun je niet aan ontkomen.

Als ik dat over de buitenwereld zeg, dan zegt iedereen Jat dat zou toch wel een tikje waar kunnen zijn. Maar als ik het zeg over u, wat denkt u dan? Denkt u dan dat het gebeuren toch door de grote macht buiten u wordt bepaald? Zeker, u bent gebonden binnen een bepaald kader. U kunt uzelf een beetje verander, maar nooit helemaal. U bent nu eenmaal gegroeid met een beeld van uzelf en een beeld van de wereld. Men heeft u dat bijgebracht en u kunt daar geen afstand van doen. Dat is stoffelijk gewoon mentaal verankerd, dat is met emoties verbonden. U heeft echter een betrekkelijk grote vrijheid. Want als u al die dingen nu eens even buiten beschouwing laat en u gaat alleen zoeken naar uw innerlijk wezen, naar uw innerlijke waarheid, wat zoekt u dan eigenlijk?

De meesten zoeken iemand die hun zegt hoe het moet zijn. De een of andere leermeester of desnoods de bijbel, het Evangelie, de Here Jezus Christus of iemand anders. En gezien een licht feministische tendens was ook moeder Maria als raadgeefster en bevelhebster lange tijd zeer geliefd. Maar is dit alles eigenlijk niet een af schuiven van de noodzaak om zelf te kiezen, om zelf te werken, om zelf te zijn?

Wij hebben in deze cursus gesproken over natuurkrachten en de reacties die natuurkrachten hebben op de uitstraling van de mensheid. De aarde is in zich een persoonlijkheid, een wezen. En al denkt dat niet zo snel als u, dat wezen ondergaat de invloeden van het denken van de aarde. U kunt ze harmonisch verwerken en u kunt ze disharmonisch verwerken. U kunt zich loszeggen van al datgene wat het evenwicht in de natuur bepaalt. U kunt het natuurlijk ook omdraaien en u kunt rekening houden met de natuur en binnen het kader van de natuur uw positieve keuze maken.

Tegenwoordig hoor je heel veel mensen ontzettend snikken en zeggen: Wij kunnen niet eens meer in de open lucht augurken telen, want anders komen ze door de zure regen meteen ingelegd van de stam af. Die zure regen komt voort uit uw onvermogen om u te realiseren dat u leeft binnen een bepaald evenwicht van de natuur. Dat wil niet zeggen, dat u de natuur te gronde kunt richten. De natuur verandert. Misschien zullen heel wat bossen moeten plaatsmaken voor kleinere gewassen, die men op het



ogenblik onkruid noemt. Maar, er zal ongetwijfeld een aanpassing zijn. Voor u is die aanpassing niet aanvaardbaar. Maar dan moet u rekening houden met de omstandigheden, dan moet u binnen het evenwicht van de natuur toch positief reageren. Dan moet u niet zeggen dat een ander het moet doen. Wat dat betreft heeft de mens er een handje van om de zaak verkeerd te begrijpen:

Er zijn mensen geweest die ontzettend protesteerden tegen de schade die door de uitlaatgassen van auto's werd aangericht, maar die dan ook per auto met een te hoge snelheid en wat dat betreft ook nog teveel olieconsumptie het hele land doorraasden om te vertellen hoe schadelijk autorijden was.

Als je rekening houdt met de natuurkrachten, de werking van de natuur, de evenwichten van de natuur, dan kun je daarop inspelen. Je kunt nooit terug, onthoudt u dat, je kunt alleen maar vooruit. Want wij zijn niet in staat het verleden identiek te beleven en daarom kan het voor ons ook niet herleven. Maar wij zijn wel in staat om de toekomst te vormen op grond van ons eigen harmonisch besef van het heden. Dan kunnen wij binnen het kader van de natuur wel degelijk een zeer goede en perfecte ontwikkeling tot stand brengen waardoor de mensheid en de natuur gaan samenwerken en te samen komen tot een perfecte belevingsmogelijkheid. Dan zal de aarde ook positief reageren op de mensen, die in dat evenwicht immers harmonisch zijn en zullen ze zeker veel minder rampen veroorzaken dan in de laatste tijd en ook in de komende tijd het geval zal zijn.

Wij hebben hier ook weer een spiegeling; het is alsof de aarde en de natuur datgene weerkaatsen wat de mens beweegt. Niet datgene wat hij zegt, maar datgene wat hij is en dus ook doet.

Het is heel erg belangrijk dat wij op grond van alles wat reeds is besproken in deze cursus, maar zeker ook in verband met alles wat wij in de wereld meemaken, lezen, horen en onderaan tot een positief reageren te komen. Dit kan echter alleen op basis van ons eigen innerlijk. Wie de waarheid omtrent zijn innerlijk hoe dan ook probeert te ontkennen, wie een groot gedeelte van zijn eigen innerlijke tekortkomingen probeert om te zetten in verwijten aan de buitenwereld, die zal niets bereiken. Maar degene die in staat is om zichzelf, inclusief zijn fouten, zijn onevenwichtigheden en zijn goede kanten, te zien als een geheel waarin de kosmische kracht werkzaam is en waardoor ze werkzaam zal zijn, die zal de moed vinden om in zijn gehele wereld zo positief mogelijk te reageren en negatieve reacties zoveel mogelijk terzijde te zetten en daarop niet werkelijk te ageren.

Dan kan de mens weer meester worden van het gebeuren op aarde in plaats van slaaf te zijn van zijn op hol geslagen denkbeelden en driften. Dan zal de mens in staat zijn in zich die harmonie te vinden waardoor ook andere werelden, waarvan hij deel uitmaakt en doorgaans niet helemaal beseft, voor hem een steeds meer werkzame en sprekende factor worden. Zijn harmonische mogelijkheden nemen toe, niet af. Terwijl de negatieve mogelijkheden langzaam maar zeker verdwijnen niet omdat ze niet meer bestaan maar omdat ze in wezen te onbelangrijk zijn om je daarmee bezig te houden.

Dan is een eindconclusie misschien niet zo vreemd als ze zonder dit alles zou zijn geweest. Ik geef het in de ikvorm omdat ik daarmee onmiddellijk teruggrijp naar een denker in onze wereld die dit voor zich en voor mij heeft geformuleerd.

“Er is een geheel. Wat ik Ik noem is een deel van het geheel. Al wat in het geheel bestaat is verwant met dat wat ik Ik noem. Daarom kan ik niets afwijzen, want het is

deel van mijzelf. Ik kan slechts kiezen tussen de delen van mijzelf en alleen die delen activeren die voor mij op dit moment aanvaardbaar, werkzaam, goed zijn.

“Er is een kracht. Ik bezit enige kracht, maar zij is deel van deze totale kracht. Als ik de begrenzingen van mijn eigen kracht vergeet, zal de totale kracht werken door mij. Ik kan die kracht echter alleen aanwenden volgens het besef dat mijn: ik bezit. Ik kan die kracht alleen beleven op de manier die in het door mij verworven besef bestaat.

Er is geen grens te trekken tussen het ik dat ik bezit en het ik van een planeet of van een zon. Wij zijn als delen van het geheel. Daarom zal geen wereld, geen ster, geen kosmische leegte, geen wervelend veld in de ruimte mij vijandig zijn, tenzij ik zelf de verwantschap ontken. Weten, dat je verwant bent met alle dingen, betekent ook beseffen dat alle dingen in jezelf aanvaardbaar moeten zijn. En uit die aanvaardbaarheid vind ik dan dat alle dingen tot mij spreken, dat ik antwoord geef op alle dingen en dat in mij de vreugde en de vrede zijn die ontstaan door mijn verenigd, zijn met al wat licht en al wat kracht is.

Wie een reden zoekt voor hetgeen hij doet, vergeet dat redenen niet bestaan zoals ze stoffelijk worden geformuleerd. Werkelijke redenen zijn de hoofdlijnen van het kosmisch bestel waarmee wij verbonden zijn.

Ik ben een uitvoerend deel van het geheel, niet meer en niet minder,, Al wat in mij is en wat vanuit mij leeft, wat door mij ontstaat of door mij te gronde gaat is alleen de werking van het geheel. Ik kan mij niet verantwoordelijk voelen voor dit geheel, want ik als deel kan het geheel niet beheersen. Maar ik kan mij verantwoordelijk gevoelen voor mijn persoonlijke uiting van dit geheel voor zover dit voor mijn besef mogelijk is.

Uitgaan van de eenheid, leven vanuit de ikheid en zoeken naar het verband waardoor de harmonie met alle dingen mogelijk wordt, is de enig juiste oplossing voor een ieder die met natuur, met gebeuren, met wereld, met kosmos is verbonden. Wie niet waarlijk en innerlijk met haar verbonden is, deze leeft niet. Deze is een schijnvorm die voorbij gaat sneller nog dan een wolk zich oplost aan de hemel.”

Ik meen, dat ik hiermee de grootste waarheid voor zover het onze cursus betreft naar voren heb gebracht.

Na de pauze komt een tweede spreker en omdat wij nu eenmaal enig verband zoeken, zal hij zich waarschijnlijk bezighouden met enkele magische wetten en evenwichten. Vergeet daarbij niet, dat dit verschijnselen zijn die alleen mogelijk zijn door de ene werkelijkheid die er achter schuilt.

Als u in uw leven conflicten heeft, realiseer u dan dat deze conflicten voor u voornamelijk ontstaan, doordat u niet in staat bent de innerlijke werkelijkheid in uw wezen te aanvaarden als deel van het geheel en zo de verwantschap te vinden met de wereld die u kent zoals deze is.

De mens, die zijn fantasieën in werkelijkheid probeert te leven, is een dwaas. Maar hij, die in zich een geheel voelt oprijzen dat hij soms in de werkelijkheid kan uiten is een wijze, omdat hij probeert iets van de waarheid voor zichzelf beleefbaar te maken.

## MAGISCHE WETTEN EN EVENWICHTEN

Laat mij beginnen eerst een paar wetten op te sommen.

In de eerste plaats de zeer oude en bekende: 'boven zo beneden, zo beneden zo boven'. De wet van de magie is er een waardoor al datgene wat kosmisch gebeurt zijn weerslag vindt in alle kleine gebeurtenissen in welke wereld dan ook. Ook het omgekeerd is het geval. Iets dat in een kleine wereld gebeurt, vindt ook zijn weerslag in de wereld daarboven. Er zit alleen een aardigheidje bij dat ze u meestal niet vertellen; het is gespiegeld. Dus wat boven van links naar rechts is, wordt beneden van rechts naar links. Op deze manier krijgt u te maken met invloeden. Let wel; dus niet met wat u noemt feiten, maar met invloeden, met tendensen die kosmisch bestaan en die op aarde hun weerkaatsing vinden.

Een tweede wet in de magie is die van het evenwicht.

Daar waar geen evenwicht bestaat, kan geen vorming zijn; er is alleen ontwikkeling.

Evenwicht wordt magisch gedefinieerd als een voortdurend herstellen van evenwicht door elke verschuiving van kracht ter enerzijde te compenseren door de verschuiving van een gelijksoortige kracht anderzijds. Dit is op zichzelf tamelijk simpel al denkt u misschien van niet. Kijk, als je tot God bidt om genade, dan moet je op aarde genade uitoefenen. Als je op aarde genade uitoefent, zal God je genadig zijn.

Een derde wet in de magie: de wet van de spiralen des levens.

Alle gebeuren bestaat uit een voortdurende herhaling waarbij echter elke herhaling een punt dichterbij ligt bij de werkelijke kern waarin het totale gebeuren bevat is. Wanneer u dus leeft, moet u komen tot de eenheid van uw eigen leven. Zolang u dat niet doet, zult u langs de spiraal van de tijd verder gaan. Op elk willekeurig punt kunt u een lijn trekken. En dan blijkt, dat op die lijn de invloeden die optreden dezelfde zijn, maar uw eigen reacties kunnen anders zijn.

Wie deze grondwetjes een beetje in zijn hoofd heeft, zal ook begrijpen waarom hij in de magie zo vaak te maken krijgt met tegenstrijdigheden, tenminste schijnbaar.

Het kan zijn dat ik een mens wil genezen. Nu kan ik hem misschien genezen door de duivel uit te drijven, maar dan moet ik die duivel een andere woonplaats bieden. Misschien kan ik ook die duivel veranderen in zijn werking zodat hij zelf herstelt wat hij verkeerd heeft gedaan. Maar in al die gevallen zal ik in ieder geval die demon of duivel moeten aanspreken. Het is dan ook heel erg belangrijk in de magie dat je weet wat de naam is van de kracht of de entiteit waarmee je te maken hebt. Pas door die naam op de juiste wijze te gebruiken kun je namelijk de persoonlijkheid ofwel verdrijven, dan wel eenvoudig haar werk doen veranderen.

Nu zijn er heel veel mensen die zeggen: Nu ja, dat is allemaal heel leuk, maar als ik met magie probeer te werken, dan doet het niets. Ook dat is begrijpelijk. Magie berust op kosmische wetten. Degene die met kosmische wetten wil werken, moet zich buiten de beperking van zijn eigen wereld begeven, omdat hij anders niet in staat is om die wetten te hanteren. Elke magiër, of hij nu wit of zwart is of hij aan natuurmagie doet of de hemel weet, zich bezighoudt met wat voor geestelijke

bezwingingen, is gedwongen zich terug te trekken uit de werkelijkheid van zijn wereld. Nu wordt dat in heel veel legenden ook heel duidelijk.

Men heeft natuurgeesten als dienaar, De zwartmagiër heeft Succumbi en Incubi (wat overigens de vorm is van een en hetzelfde) in dienst, die als personeel optreden. Hij zendt demonen uit en wat dies meer zij. Hier wordt duidelijk gemaakt, niet in de eerste plaats, waarmee de man werkt of de vrouw werkt, want heksen zijn er ook genoeg, maar dat hij zich om wat te bereiken buiten de gemeenschap van de mensen moet stellen en buiten de wetmatigheden die zijn eigen wereld plegen te regeren. Het is zoiets als: geef mij een hefboom en een steunpunt buiten de aarde en ik zal de aarde uit haar baan brengen.

Hoe verder ik mij kan verwijderen van de wereld waarin ik leef, des te groter de invloed is die ik op die wereld kan uitoefenen. Wie dat eenmaal in de gaten heeft, weet hoe hij door innerlijke processen inderdaad afstand kan nemen van zijn eigen wereld.

Op het eerste gezicht is het krankzinnig als je hoort dat een magiër b.v. eerst voor een bepaalde plechtigheid een aantal dagen moet vasten, zich van allerlei dingen moet onthouden om dan nog eens zichzelf ritueel te reinigen, speciaal gewijde en alleen voor die gelegenheid bestemde gewaden aan te trekken en wat dies meer zij. Toch is dat eigenlijk het afstand doen van de oude mens.

Dat zou een hoop mensen weinig moeite moeten kosten, maar het blijkt dat ze op zichzelf verliefd blijven ook als ze in hun huidige vorm maar heel weinig betekenis hebben.

Als je te maken krijgt met het verschuiven van krachten, dan heb je ook weer zoiets. Ik kan een geest uitzenden om een mens te doden. Dat is helemaal niet zo moeilijk. Maar als ik dat doe, dan moet ik er rekening mee houden dat ik krachten heb veranderd. Daarom moet ik zorgen dat er een andere gelijke kracht aan het werk gaat die leven beschermt, bewaart. Pas als ik dat evenwicht heb bereikt, kan ik wat doen. Als een van beide krachten faalt, slaat alles terug op mijzelf. Want als ik dood uitzend, dan is dood onvermijdelijk geworden omdat ik immers leven daar tegenover heb moeten stellen.

Als leven niet behouden, bewaard of geschapen wordt op het ogenblik dat ik een kracht uitzend om te doden, dan zal die dood niet plaatsvinden, maar ikzelf zal mijn krachten verliezen, ik word tijdelijk totaal ontdaan van elk vermogen om met die energie te werken. Dat klinkt alweer krankzinnig, ik weet het. Magiërs zijn krankzinnig, want zij gebruiken krachten die de wereld niet kent en die daarom niet bestaan en als ze er dan ook nog wat mee bereiken, dan kan dat alleen maar voortkomen uit hun krankzinnigheid.

Als ik denk aan de grote wetten zoals oorzaak-en-gevolg, dan ben ik altijd geneigd tegen de mensen te zeggen: Je redeneert wel volgens een oorzaak-en-gevolgwet, maar realiseer je je wel, dat dat alleen mogelijk is, indien je ook rekening houdt met het heden; met de evenwichten van het heden. Als ik in het heden een gevolg schep, dan heb ik ook een oorzaak veranderd in het heden.

In de magie is dat heel natuurlijk en dan houd je er ook gewoon rekening mee. Je kunt je toekomst niet veranderen zonder je heden te veranderen. De meeste mensen zeggen: Het verleden is gefixeerd. Het menselijk bewustzijn misschien. Daarom staan er steeds meer leugens in de historie naarmate ze ouder wordt. Dat is onvermijdelijk,

want al datgene wat erin geleefd heeft, heeft weer geleefd. Maar daardoor zijn de essentiële punten, de krachtpunten in het verleden wel degelijk veranderd.

Oorzaak-en-gevolg voor onszelf is iets waaraan we ons moeilijk kunnen onttrekken op het ogenblik dat we menen, dat het een in de tijd lopend proces is, want dan zeggen wij; Er is een oorzaak geweest voor ons ontstaan; wij zijn het gevolg daarvan. Dat op zichzelf is weer de oorzaak voor datgene wat we worden en dat veroorzaakt dan weer datgene wat we na de dood zullen zijn.

Het is menselijk gezien erg rationeel geredeneerd. Maar als je je nu realiseert dat, als je iets in de toekomst verandert, je ook in het verleden iets verandert, dan zeg je eigenlijk: Ik verander buiten de tijd in evenwichten om in de tijd een schijn van verandering tot stand te brengen. En dat begint dan interessant te worden. Anders zou je met oorzaak-en-gevolg denken dat je wel een voordeeltje kunt hebben. Maar je kunt nooit een voordeeltje hebben zonder dat je daarvoor een nadeeltje op de koop toe neemt.

Een mens, die slaagt in teveel dingen die hij veroorzaakte veroorzaakt in zichzelf een afwijking van besef waardoor de hele interpretatie en herinnering aan zijn verleden een andere worden. De veranderde herinnering ontnemt hem zijn vermogen tot verder slagen. Dat is heel gek, maar het is waar.

Ik vind het ook voor de mensen erg interessant, als ze zo bezig zijn met veel dat op onthouding is gebaseerd; het menselijk leven, de godsdienst, alles wat je hebt tot zelfs de gemeentelijke politieverordening bij wijze van spreken die berust op 'Gij zult niet ....!.. Wie zegt 'gij zult niet' scheidt een kracht die aanspoort om het wel te doen; en dan niet wel te doen in de zin van goed te doen.

U heeft misschien zelf wel gemerkt dat de verboden vrucht altijd het lekkerst smaakt. Als dat het geval is, dan verbaast u zich er misschien over, maar dat is helemaal niet waar. Als die vruchten niet op welke manier dan ook verboden zouden zijn, dan zouden ze minder smakelijk zijn, omdat uw houding daartegenover verandert. Dat betekent, dat wij in de wereld waar veel verboden zijn eigenlijk datgene scheppen wat wij proberen te verbieden. En dat wij in een wereld waar grote vrijheid heerst in feite een grote stabiliteit veroorzaken.

„Dit is natuurlijk een sociaal anathema voor degenen die in Marx geloven. Het is een religieus anathema voor hen die Gods Wil willen doen zegevieren op aarde. Tevens is het ook een bevestiging voor al degenen die denken in kapitalistische zin. Onthoud nu maar een ding,

Je kunt niet anders zijn, dan je bent. Je kunt niets veranderen in de toekomst zonder de werkingen van het verleden voor je te veranderen. Je bent altijd een geheel.

Een term die u heel vaak gehoord zult hebben bij de Orde is Het eeuwig durend Nu. Er zijn heel veel mensen die zeggen: Nou, daar zou ik wel vanaf willen. Want als ze denken aan 'eeuwig durend nu, dan denken ze aan dat pijnlijke ogenblik dat er een wachtlijst stond voor de waterplaats waar ze stampvoetend stonden en ze tegen zichzelf zeiden: Als ik dat eeuwigdurend moet doormaken, dan is het ook niet zo leuk.

Het eeuwigdurend Nu echter betekent, dat de gehele werkelijkheid van verleden en toekomst altijd in het heden is gefixeerd. Een magiër kan daarvan gebruikmaken. Want een magiër, die in staat is de wet van evenwicht voor zichzelf op de juiste wijze toe te passen, is in staat in zijn verleden wijzigingen aan te brengen en daardoor zijn toekomst eveneens in de door hem gewenste richting te veranderen. De magiër die

dat doet ten aanzien van een medemens, scheidt in wezen ook een verandering. Een heel typisch voorbeeld;

Een student gaat naar de doekoen toe. Hij moet examen doen. Hij zegt: Ik weet het allemaal niet. Waarop de doekoen zegt: Weet je wat, ik geef je hier een doek. Daar heb ik een spreuk over uitgesproken. Ga nu maar rustig naar het examen, dan komt alles wel in orde.

Dan denkt u de doek doet het. De doek doet niets: Het is juist de doekoen die iets heeft gedaan. Hij heeft het besef van die mens veranderd en daardoor is de leerstof, die alleen onbewust werd opgenomen, nu plotseling voor het bewustzijn toegankelijk. Het resultaat; de student slaagt. Maar doordat hij slaagt, zal hij dus ook verder door het leven moeten gaan met de resultaten daarvan. Het is dus een blijvende verandering naar twee kanten toe.

Ik heb dat erg interessant gevonden omdat de meeste mensen, die zich bezighouden met magie altijd denken in de termen van de Tibetaan, die de pijl des doods afschiet uit zijn tent of de mens, die ergens in de wildernis van Afrika zit en onmiddellijk weet te vertellen wat er in Europa gaande is: Zij zeggen: Dat is magie.

Neen. Een deel ervan berust gewoon op het vermogen om ze af te lezen in het totaal bewustzijn van de mensheid. Maar een ander deel ervan berust daarop, dat je in staat bent om jezelf los te maken van de gang van zaken die op dit ogenblik normaal is. Daardoor kun je zien met welke - op zich geringe verandering in het huidige bestel in het verleden en de toekomst- je een verandering tot stand kunt brengen.

Die Tibetaanse magiër die een pijl afschiet, zit in een tentje, trommelt een beetje op zijn trommel en draait zijn gebedsmolen. Hij heeft om zich heen piramidetjes van rijst die op verschillende manieren gekleurd en bereid zijn. Wat de meeste mensen niet weten is, dat hij voordat hij de pijl afschiet al die piramidetjes verschuift; hij verandert dus de situatie waarin hij zich theoretisch zou moeten bevinden. Daarna neemt hij van enkele, maar nooit van alle piramidetjes, iets af zodat het evenwicht, dat bij de opstelling door leerlingen heel precies is uitgerekend, wordt verbroken. Hij schiet dan de pijl af om het evenwicht te herstellen. En daardoor werkt die doodspijl vaak, al blijkt alleen maar dat de patiënt dan ineens een hartverlamming heeft.

U vindt dat waarschijnlijk heel gek. Aan de andere kant zijn er ook mensen die zeggen: Zou je mij dat ook niet eens kunnen leren, want ik ken een paar mensen die ik wel een pijl gun. Ik kan u begrijpen, maar ik kan u natuurlijk de juiste methode niet leren, want wie negatieve dingen scheidt, wie dood scheidt, moet leven scheppen. Maar leven scheppen kun je alleen door iets van je eigen leven af te staan. Dat betekent, dat de magiër tenslotte heel duur moet betalen voor datgene wat hij doet.

Dat is niet een kwestie van hel. Ik weet wel hoe het wordt verteld. De magiër gaat naar het diepste duister en daar leeft hij met demonen, draken en reuzenlakken die zielen kauwen en dat soort dingen. Dat is helemaal niet waar.

Iemand die overgaat, komt terecht in een wereld die hij zelf ziet in overeenstemming met het evenwicht waarin hij verkeert. Een lichte wereld; je hebt zelf licht, dus is je wereld licht. Een duistere wereld; als je voortdurend stukjes van je leven a.h.w. hebt gebruikt om leven te maken en om leven te kunnen nemen, dan zit je op een gegeven ogenblik met heel weinig levenskracht. Je wereld wordt dan ontzettend klein. Dan ben je in feite de gevangene van je eigen onvermogen: En daar kun je je maar heel langzaam bovenuit worstelen. Er zijn magiërs geweest die kans hebben gezien om

2000 a 3000 jaren in de geest te blijven en dan heus niet in lichte sferen. je zou kunnen zeggen: Die mensen moesten op adem komen.

Een heel typisch geval is altijd weer de z.g. bijgeloofhandelingen. Bijvoorbeeld; ik heb zout gemorst, dus ik gooi een beetje daarvan over mijn linker schouder de duivel in het oog, dan gebeurt er niets. Een leuk verhaal dat geen cent zin heeft; Waarom doe je dat eigenlijk?

Als je iets verspilt, dan kun je die verspilling misschien verplaatsen door het naar het kwade, het demonische, te gooien. Daardoor maak je van de verspilling een positieve daad. Dat wil dus zeggen positief en negatief heffen elkaar op en er is geen verspilling meer die je kan beïnvloeden. Dat is ontstaan in de tijd dat zout nog zo kostbaar was dat de verspilling daarvan inderdaad als een soort schuld werd ervaren.

Het laatste punt U weet allemaal dat we leven in een kosmos. U weet wel niet wat het is, maar u weet dat wij daarin leven. De kosmos moet u zich gewoon voorstellen als een spinnenweb, maar dan in ontelbaar veel dimensies. Wanneer er in een web een vlieg terecht komt en ze beroert een draad dat dan ook de andere draden gaan meetrillen. Die ene draad trilt dan het sterkst en daardoor komt de spin op de vlieg af. Oorzaak-en-gevolg zou je kunnen zeggen.

Ons lot is om ons te bewegen tussen heel veel van die draden. Als wij een bepaalde draad beroeren, dan komt er wel geen spin op ons af, maar dan staan we ineens in contact, dan zijn we verbonden met een bepaald deel van de kosmos. Een soort automatische telefooncentrale.

Als u een zekere kracht beroert, dan kunt u b.v. in contact komen met een Heer van Wijsheid. Die Heer van Wijsheid verandert uw inzicht in uzelf. Maar dit betekent, dat u ook verandert. Dat wil zeggen dat, doordat u uw weg verandert, de kans dat u een volgende draad beroert die geen tegenwicht geeft heel erg klein is geworden.

Ik weet het, het is een analogie. Analogieën zijn onjuist op het ogenblik dat je weet dat het een analogie is. Door dit beeld te scheppen van die draden die je bijna niet kunt ontwijken, kunt u misschien begrijpen dat wat wij doen in de kosmos met ons bewustzijn is proberen onszelf te zijn, terwijl we voortdurend trachten nu eens met deze dan met gene grote geestelijke invloed in contact te komen. De grote kunst is nu voor ons om onszelf te blijven.

Op het ogenblik, dat wij in contact met een Heer van Wijsheid plotseling menen dat wij de wijsheid in pacht hebben, scheppen we automatisch voor ons de onmogelijkheid verdere hinderpalen te ontwijken, laat staan dat wij nog de mogelijkheid hebben om bewust enig contact te kiezen.

Als de Heer van Wijsheid ons beroert en wij verwerken dat in het kader van hetgeen wij zijn, dan kunnen wij er niet omheen en moet er verder contact volgen. Een contact kan nooit, er moeten er altijd twee zijn. Maar dan is de kans groot dat we zeggen: Ik voel zelf dat ik b.v. goudgeel of rood bent, dan zullen wij met een Heer van Licht van een bepaalde straal in contact komen. Die geeft ons dan weliswaar geen wijsheid maar hij geeft ons de mogelijkheid onze energie of onze afstemming van persoonlijkheid in overeenstemming te brengen met de wijsheid die we hebben ontvangen. Met andere woorden; wij kunnen ons wel degelijk harmonisch ontwikkelen, indien al datgene wat wij ontvangen vanuit de kosmos in ons wordt verwerkt als een deel van onszelf, iets wat ondergeschikt is a.h.w. aan hetgeen wij zijn.

Op het ogenblik, dat wij ons door welke kracht dan ook, al is het de allerhoogste, laten domineren en het niet maken tot een deel van ons innerlijk geheel, zullen wij erdoor worden beheerst. Magisch gezien betekent dit: Elke kracht die ik ontmoet, kan mij dienen. Maar elke kracht, die ik innerlijk niet zodanig kan bevatten dat ik haar diensten voor mij volledig bepalend beëindig, zal mij overheersen. Dit is een heel belangrijke wet. Onthoudt u die goed.

Wie aan magie wil doen, mag werken met oorzaak-en-gevolg, met gelijkblijvende velden. Hij mag desnoods zelfs sprongen maken in zijn bewustzijn en ontwikkeling op de spiraal des levens, maar zodra hij niet beseft dat hij de kosmische kracht die hem beroert moet zien en aanvaarden als een deel van zichzelf en zijn weg bewust zelf verder moet gaan, dan is hij verloren omdat hij wordt beheerst. En dat is geen magische regel, maar wel een esoterische.

“Degene die zich laat beheersen door datgene wat buiten hem bestaat, zal niet de waarheid ontdekken die in hem leeft en daardoor de eenheid niet verwezenlijken die het doel van zijn bestaan is.”



## LES 10 - FILOSOFIE

De wereld die u kent is eigenlijk maar een beperkt deel van de wereld die werkelijk bestaat. Je kunt dat technisch uitdrukken en dan kom je tot zesdimensionale vlakken die alle te maken hebben met hetgeen er op aarde gebeurt. Ook het natuurgebeuren zelf wordt via deze vlakken beïnvloed.

De mens wordt bewust of onbewust vaak gedreven door factoren die zich in dit voor hem onbekende en toch eigenlijk stoffelijke gebied afspelen. Wij die ons proberen bezig te houden met het heelal, met de kosmos, met de diepste waarden van onszelf, wij kunnen die werkelijkheid niet omschrijven of uitdrukken. En daarom kiezen we daarvoor allerlei synoniemen. Een van de meest bekende herhaal ik nog eens voor u:

“Alles is één. Er is één kracht. Al wat bestaat is deel van die kracht. Elke uiting is een uiting die door deze kracht en vanuit deze kracht ontstaat. Tijd is de illusie van het denken; de werkelijkheid is tijdloos.”

Als je dat zo bekijkt dan heb je eigenlijk gezegd, dat het onbekende en het bekende samenvloeien. In de verschillende lessen hebben wij geprobeerd u op de een of andere manier daarmee te confronteren. U duidelijk te maken dat het denken van de mens de aarde kan wekken en daarin bepaalde veranderingen kan veroorzaken. En omgekeerd ook het bewustzijn van mens en dier wordt beïnvloed door processen die zich in de aarde zelf afspelen.

Wij hebben ons weinig of niet bezig gehouden met de grote invloed van de zon die eigenlijk voor een groot gedeelte voor het gebeuren op aarde, inclusief de eventuele baanwijziging e.d. mede verantwoordelijk is. Over de maan, deze bron der getijden zoals men wel eens zegt, hebben wij ook iets gezegd. Wij hebben geconstateerd, dat ze allemaal bezielde zijn en daar hebben het bij laten rusten. Wie wil doordringen in de werkelijke geheimen van de kosmos en van de natuur die moet wel samenhangen begrijpen, maar hij moet eigenlijk proberen een stap verder te gaan.

Nu wij op deze avond de cursus gaan afronden, wil ik proberen op mijn manier daaraan iets bij te dragen, u iets te kunnen geven van oude wijsheid, ook van geestelijke wijsheid die te samen eigenlijk het kader omschrijven van deze veeldimensionale wereld waarvan u er drie en als u de tijd meerekent misschien vier kent.

“De kern van het zijn is de kracht. Waar de kracht niet is bestaat het zijn niet. Het-zijn is echter geen leven. Leven ontstaat eerst wanneer het denken zijn intrede doet in het zijn.”

Dit is een heel oude wijsheid. Met andere woorden Cogito, ergo sum. Ik denk, dus ik besta. Het is een zeer menselijke wijsheid, want er zijn veel dingen die bestaan zonder dat ze denken. Maar voor ons en voor onze wijze van bestaan is het denken eenvoudig een noodzaak. Als wij ons niet bewust zijn, dan zijn we ons niet bewust van het leven.

Dan is er iemand die probeert om de samenhangen van de kosmos te omschrijven. Het eerste citaat (ik zal het erbij vermelden) is uit een pre-vedisch geschrift. Hetgeen ik u nu ga citeren behoort tot de Chinese wijsheid van ongeveer 1500 v. Chr.

“Alle dingen zijn gelijk. Maar wie denkt, denkt dat de dingen ongelijk zijn. Daardoor zijn wij niet in staat te beseffen hoezeer onze plaats in het geheel wordt bepaald, niet door hetgeen wij denken te zijn, maar door de waarde die wij in alle dingen vertegenwoordigen.”

Het is misschien een wet van Tao die daarin wordt uitgedrukt. Maar er zit meer aan vast. Wat je bent en de betekenis die je hebt, ook in relatie tot de aarde, de sterren, de kosmos, de geestelijke werelden, worden toch eigenlijk wel bepaald door de bron waaruit je bent ontstaan. Je hebt een zekere vrijheid, maar die is voor jou persoonlijk; het is jouw beleving. Maar je hebt gelijktijdig een vaste betekenis, een vaste waarde en dat is datgene wat je in samenhang met het andere moet vertegenwoordigen; daaraan kun je je niet onttrekken. Daardoor is ook dat denken het in vaste kring lopen, in vaste verhoudingen, de vaste plaatsen in een menselijke en in een goddelijke maatschappij, veel beter te begrijpen. Het gaat hier helemaal niet om onze verdienste of onze schuld. Dat zijn zaken die ons persoonlijk beleven kunnen beïnvloeden en verder niets. Het gaat om een invloed die wij scheppen en die tevens in de kosmos bestaat.

Wanneer u denkt, kan uw gedachte de aarde beïnvloeden, maar alleen als die gedachte ook in de aarde aanwezig is. Wij kunnen alleen de dingen oproepen die er zijn en niet uit het niet voor onszelf iets nieuws scheppen zonder meer.

Op het ogenblik, dat wij zelf scheppen, scheppen wij illusies, spiegelbeelden, hallucinaties. Op het ogenblik, dat wij een beroep doen op de werkelijkheid, zijn wij ineens verbonden met de aarde, met alle bezielende en lovende krachten die op aarde voorkomen. Dan zullen natuurgeesten inderdaad ineens reageren op hetgeen je zegt. Zij zullen je horig of gehoorzaam zijn zolang je in overeenstemming blijft met hetgeen zij in wezen ook in zich dragen.

Misschien dat daardoor ook veel wordt verklaard van alle tegenstellingen die wij zo vaak ontmoeten, U weet wel, mensen die verkeerd denken en de rampen die hen bijna onmiddellijk treffen; natuurrampen meestal. Dan zeg je: Gaat de aarde zich dan wreken? Neen, de aarde wrekt zich niet, maar dat denken is een disharmonie. Het bestaat wel in de aarde, maar het houdt, zoals het door de mens wordt voortgebracht, een ontkenning in van een vaste waarde. De aarde reageert daarop door die ontkenning ongedaan te maken. Het nevenresultaat ervan is de storm, de aardbeving, de uitbarstingen, de overstromingen en wat dies meer zij.

Als je zo gaat denken, kom je als vanzelf ook aan de vraag Wat is dan de kern van eigen wezen? De kern van ons wezen is het niets, want in de kern van ons wezen houdt al het omschrijfbaar en het erkenbaar op. Daar is het zijn, maar niet meer het leven. Daarom kunnen wij ook nooit verder gaan dan wat er binnen ons begripsvermogen ligt. Ons begripsvermogen is veel omvattender dan een mens schijnt te denken, want in elke wereld waarin we ooit hebben bestaan of ooit nog zullen bestaan daar is ook een deel van de waarde die tot ons bewustzijn behoort. Deze dingen kunnen wij erkennen in onszelf en buiten ons in de wereld. Al het andere blijft voor ons echter het niets; het is er niet.

Dat 'er niet zijn' dat gelijktijdig toch de basis is van alle kracht, is het kenmerk van alle ontwikkelingen in de natuur. Het is het kenmerk van alle ontwikkelingen in een menselijke maatschappij. Zelfs de golven van uw economie en de vele veranderende vormen van dwaasheid in politiek en in ander opzicht hangen samen juist met dit

niets. Om dat te begrijpen is het misschien een beetje moeilijk geformuleerd, dat geef ik toe.

Stel u nu eens het volgende voor: Mensen denken. Mensen vormen ten aanzien van mensen een disharmonie: De disharmonie op zichzelf wordt menselijk uitgedrukt. Dus in termen van b.v. wantrouwen, koude oorlog of iets dergelijks. Maar op zichzelf is het een disharmonie. Deze heeft te maken met het proces van leven, van eenheid dat ook in de aarde bestaat.

Op het ogenblik echter dat er vrede komt, dat de mensen blij zijn, dan is het plotseling alsof de hele natuur daarop reageert. Opeens is alles vruchtbaarder; opeens is alles gemakkelijker. Dan zeggen de mensen. Dat komt, omdat wij zoveel offers hebben gebracht en nu nog even door durven gaan. Er zit echter meer aan vast.

Er is een harmonie met de wereld. Dat wil zeggen, dat de omstandigheden dan een antwoord gaan vormen op hetgeen er in je leeft. Het is de eenheid die wordt beantwoord. Het is de verdeeldheid die voert tot de opstandigheid van de aarde; vanuit menselijk standpunt dan. Als wij zover zijn gekomen, dan kunnen wij misschien ook iets verder grijpen.

Er zijn bepaalde kronieken in de geest. Je kunt ze enigszins vergelijken met een soort akasha-kroniek. Ze omvat namelijk het gehele denken van een aantal sferen. Ook daarin kun je oude wijsheid aantreffen en soms ook nieuwe die nog nooit op aarde zijn gedacht of uitgesproken. Ik wil er enkele van citeren om mijn onderwerp mede van die kant uit te belichten.

“De geest is datgene wat zij denkt te zijn. Al datgene wat niet is zoals ze denkt te zijn, zal ze verwaarlozen. Als zij echter toch daarmee wordt geconfronteerd, dan staat zij voor de keuze zichzelf te veranderen of het andere aan te vallen.

“Juist in vele kleinere en lagere sferen (lagere om het voor u duidelijker te maken) zijn een aantal entiteiten die de wereld zouden willen aanvallen, omdat zelfs de wereld der mensen waarheden uitstraalt die hun beeld van zichzelf aantast. De strijd wordt veroorzaakt door ons onvermogen onze persoonlijke waarheid aan te passen aan onze persoonlijke wereld.”

Een tamelijk oude verhandeling en misschien niet zo belangrijk in uw ogen. Maar demonstreert zich niet voor de zoveelste keer dat het gebeuren, zelfs voor de geest, wordt bepaald door het beeld dat je van jezelf hebt?

Wanneer je binnenkomt in New York, dan staat daar het Vrijheidsbeeld. Op dat Vrijheidsbeeld staat een enorme plaquette. Daar staat op. Zend mij al uw verdrukten, uw belasten, uw armen. Het is jammer, dat kennelijk de regering van Amerika dat niet meer kan lezen, want de praktijk is heel anders.

Dit is een van de vele voorbeelden van de mooie denkbeelden die de mens aanhangt en de praktijk die er achter steekt. Hierdoor heeft de mens een beeld van zichzelf dat niet in overeenstemming is met de feiten. Wanneer hij nu door de feiten zijn voorstelling van zichzelf zou wijzigen, dan zou hij harmonisch werken. Hij zou die harmonie niet alleen bevestigd vinden in de eigen wereld die hem begunstigt, maar ook in al die andere werelden, de geestelijke werelden en zelfs de dimensies (de stralingsgebieden vanuit menselijk standpunt) die eveneens op de wereld inwerken.

Degene die volkomen eerlijk is tegenover zichzelf en probeert eerlijk te zijn in zijn reactie op de wereld zal de kracht en de steun vinden van een geheel, zelfs als de mensen tegen hem zijn. Dat kan niet vernietigd worden, niet op een menselijke wijze.

Daar staat natuurlijk tegenover dat iemand, die een beeld van zichzelf heeft dat niet in overeenstemming is met de werkelijkheid, alles zal doen om dit beeld van zichzelf te kunnen handhaven. Het resultaat is dat hij voor zich voortdurend spanningen oproept, disharmonieën. Die disharmonieën komen erop neer dat al datgene wat hij probeert te doen, zelfs als het ten goede is, tenslotte voor hem en meestal voor anderen verkeerd uitvalt.

Het klinkt krankzinnig als je zegt dat het egoïsme en de eigenwaan van bepaalde groepen op aarde voortdurend de aanleiding zijn tot de economische crises. Toch is het waar. Niet alleen in zakelijk opzicht, maar veel meer ook in mentaal, in spiritueel opzicht. Want op het moment dat je je denken hebt losgemaakt van de feiten en het beeld, dat je van jezelf hebt gemaakt, blijft handhaven ten koste van alles, ongeacht de feiten die zich manifesteren, moet toch alles misgaan.

Er is iemand geweest die heeft geschreven; De aarde is een gekkenhuis en de grootste gekken spelen voor dokter.<sup>o</sup> Dit is een betrekkelijk recent citaat, dat door een Engels politicus wordt gebruikt in de laatste verkiezingscampagne waarbij hij kennelijk vergat dat tot die doktoren ook hijzelf en degene voor wiens verkiezing hij ijverde behoorde. Ergens is dit waar.

Driekwart van de wereld verkeert op het ogenblik in de een of andere angstpsychose. Het is de angst voor het communisme, voor het alles vernietigende kapitalisme, voor het atoomgevaar voor de dreigende wereldoorlog, voor de kanteling van de aardas en wat dies meer zijn. In die angst weigert men de werkelijke beelden te zien zoals ze zijn. Weigert men te begrijpen dat de gewone Russen precies zo hunkeren naar vrede en welvaart als de gewone Amerikaan. En dat voor hen allerlei beperkingen misschien wel minder belangrijk zijn dan voor u, maar dat ze in wezen, met of zonder beperking, vooral gewoon gelukkig willen zijn.

Als je dat gaat begrijpen, dan kan er een harmonie van de volkeren ontstaan. Is die harmonie aanwezig, dan zal de aarde reageren met een cyclus waarin het de mensen steeds beter gaat, waarin de oogsten steeds rijker worden, waarin steeds minder grote natuurrampen voorkomen. En dan zal de menselijke economie ook gaan reageren. Want in dit gewoon, maar gelukkig willen zijn zullen de mensen onwillekeurig ook meer met een ander willen delen. Dan zal er alles zijn wat je nodig hebt en niet de drijfveer zijn om meer te verwerven dan je ooit nodig zult hebben. Ik denk dat daar eigenlijk het hele fenomeen van het leven in ligt.

Wij kunnen ons natuurlijk beroepen op God. Maar wat is God? Het onbekende? Ja misschien. Maar in de meeste gevallen toch wel de rechtvaardiging voor datgene wat we anderen aandoen; iets wat we zonder God nooit zouden kunnen rechtvaardigen. Waar of niet? Of die God nu toevallig Marx heet of Jehova maakt dat zoveel uit? Het gaat hier niet om het al of niet werkelijk zijn van deze wezens. Het gaat hier doodgewoon om de rechtvaardiging die een mens gebruikt. Maar die rechtvaardiging is niet werkelijk. Zij is een directe aantasting van de evenwichtigheid en de harmonie van de wereld, van bepaalde sferen en zeker ook van de onzichtbare stralingsgebieden die te maken hebben met de werking van de aarde.

Dan kom je misschien, heel misschien tot de conclusie dat een mens eigenlijk anders zou moeten denken. Maar ja, wat is moeilijker dan anders denken over jezelf dan je doet?

Het is zo gemakkelijk om voor jezelf bepaalde voorrechten als natuurlijk en vaststaand te beschouwen. Het is zo gemakkelijk om voor jezelf verontschuldigen

te hanteren. Het is zo gemakkelijk om je te beroepen op bepaalde wetten en normen. Maar kijk nu eens naar wat je werkelijk bent en wat je werkelijk doet. Vraag je eens af, wat je werkelijk aan de wereld geeft en wat je in feite steeds van de wereld eist.

Ik denk dat u voorzichtiger zult worden, dat u uw oordeel over uzelf gaat veranderen. Dat is het begin van een verandering in uw gedrag, in de hele tendens van uw leven. Het is gelijktijdig ook een verandering in uw verhouding met het geheel van de mensheid, het geheel van de aarde en tenminste met het merendeel van de geestelijke sferen die voor u toegankelijk zijn.

Dit is heus voor de mens erg belangrijk. Wij kunnen nu wel zeggen: De mens heeft zoveel verschillende dingen. De een heeft paranormale gaven, de ander heeft ze niet. Ach, elke mens is paranormaal begaafd. Het enige abnormale van de paranormaal begaafde is dat hij het normaal vindt dat hij paranormaal is. En het enige abnormale van degene die zegt dat hij normaal is, is dat hij niet beseft hoeveel paranormale kwaliteiten hij bezit. Hij laat ze gewoon maar liggen. Hij laat zijn kapitaal verroesten bij wijze van spreken.

In deze wereld zijn veel meer openingen naar de werkelijkheid dan je je kunt voorstellen. Het zijn niet alleen openingen naar de werkelijkheid door middel van uittreding of helderziende waarneming. Het is zelfs geen kwestie van voelen. Het is een empathisch verbonden zijn met allerlei zaken. Er zijn zo enorm veel mogelijkheden dat zaken, die opzien baren zoals b.v. telekinese, erbij in het niet vallen. Het is de eenheid die je in jezelf ervaart en de uiting die je aan die eenheid geeft.

Er bestaat een oud en door velen geliefd schilderijtje waarop de mens gebogen zijn levensweg gaat en naast hem een lichtende Jezus die nog steeds aan het kruis hangt. Er staat onder; 'Gij gaat uw weg niet alleen.' Ik weet niet of die schilderijtjes nog bestaan. In mijn tijd begonnen ze net in de mode te komen. Dit schilderijtje zegt iets.

Als u het begrip 'Jezus' eens vervangt door Christus. Christus is de liefde. Het is de harmonie, de eenheid. Overal waar u bent is de mogelijkheid tot deze harmonie, tot deze eenheid, tot deze innerlijke en ook naar buiten tredende verbondenheid met alle dingen aanwezig. Maar dan moet u wel afstand doen van uw eigen beeld. Dan moet u bereid zijn om de wereld te zien en de weg die u gaat en niet alleen maar datgene wat u graag zou willen of wat u in de ogen van anderen zo graag wilt schijnen.

Ik denk, dat we hier de kern van het probleem van deze tijd hebben en gelijktijdig het probleem van vele dingen die we in de cursus hebben besproken. Het probleem van ons eigen ik. Wie daaraan wil ontkomen, kan misschien de volgende regels een op zichzelf toepassen:

Ik ben niet datgene wat ik wil zijn. Ik ben datgene wat ik tot stand breng.

Ik bezit niet de rechten die ik voor mijzelf opeis, doch slechts de plichten die uit mijn relatie met anderen voortkomen.

Ik bezit niet de eenzaamheid en verlatenheid die ik in mijzelf zo vaak meen te erkennen, maar slechts de verbondenheid met alle dingen die ik kan beleven op het ogenblik dat ik vergeet mijzelf te beklagen en mijzelf ben.

Het zijn een paar eenvoudige regels, maar ze zijn de eerste stappen naar een innerlijke werkelijkheid en daardoor naar een grotere harmonie met de kosmos.

Rond u zijn een aantal dimensies. Elk van die dimensies is geladen met een andere soort kracht; materiële krachten. Een deel van dergelijke dimensies kan zich uitstrekken tot ver buiten uw Melkwegstelsel. Een ander deel is misschien beperkt tot een klein deel van uw wereld en heeft daarnaast misschien contacten met andere planeten of zonnen.

Elk van die werelden draagt in zich bepaalde krachten. Het zijn deze krachten die u bewust of onbewust voortdurend activeert door wat u zelf bent, door wat u denkt. Maar een dergelijke kracht is een energetische lading op het ogenblik dat uw omgeving daardoor mede wordt beroerd. Het is een energie die evengoed bepalend kan zijn voor de val van dobbelstenen als ten aanzien van het ogenblik dat een ongeluk dreigt te gebeuren dit verhinderen of daaraan ontkomen.

Het zijn deze krachten zo goed als die van de bezielde aarde zelf die voortdurend met u samen door deze wereld trekken waaraan u zich niet kunt ontworstelen. Het zijn deze krachten, mijne vrienden, die tenslotte zullen uitmaken waar u faalt en waar u slaagt; die zullen uitmaken in hoeverre u een werkelijkheid kunt betreden die niet meer door de tijd, door de gebrekkigheid van een denken wordt bepaald, maar door de intense innerlijke beleving. En in hoeverre u misschien slaaf zult blijven van allerlei voorbehouden, allerlei kleinigheden die dan rationeel aanvaardbaar kunnen worden gemaakt, maar die u innerlijk niet kunt verwerken en die u in uw wereld niet of slechts zeer misvormd kunt terugvinden.

De cursus had ten doel u te confronteren met de vervlochtenheid van mens en wereld, van gebeuren en menselijk denken. Ik heb daar vandaag maar een paar punten aan toegevoegd. Toch meen ik, dat ik de cursus goed afrondt als ik u zeg:

Besef, dat u niet alleen bent waar u ook bent en hoe u ook bent.

Besef, dat u altijd verbonden bent, bewust of onbewust, met velerlei krachten in uw omgeving, velerlei krachten van kosmische aard.

Besef, dat uw werkelijke wezen eens zal moeten ontwaken buiten de tijd en dan de perfecte harmonie zal moeten kunnen aanvaarden, wil het zich niet bijna vernietigend terugtrekken in een afgeslotenheid, die gelijktijdig de grootste frustratie is die denkbaar is.

Hiermee is wat het eerste gedeelte betreft de cursus ten einde. Hartelijk dank voor de aandacht die u heeft gegeven, de tijd die u aan de overdenking van onze denkbeelden heeft willen besteden.

Wij allen hopen, dat het u heeft geholpen om hoe dan ook uzelf iets beter te oriënteren, iets gelukkiger te leven, iets bewuster te werken ook met de krachten en mogelijkheden die in u schuilen.

## **KOMENDE GEBEURTENISSEN**

Als wij de wereld op het ogenblik bekijken, dan is het duidelijk dat er overal nogal wat geschillen zijn. Zelfs de heer Arafat heeft een PLO onder zich die meer op een amoebelijkt, die op het punt van splijten staat.

A1 deze verschillende staatslieden met hun denken, met hun reacties maken voor een groot gedeelte het beeld van de wereld van vandaag uit. En of u het nu gelooft of niet, de grote gevaren schuilen heus niet in de supermogendheden. De werkelijkheid op het ogenblik is als volgt;

Er zijn een groot aantal kleine en nog kleinere staten, die proberen ten koste van alles een mate van belangrijkheid voor zich te verwerkelijken. Een daarvan is Syrië.

Syrië probeert een eigen invloedssfeer in Afrika op te bouwen. Dit is mede de verklaring voor het eigenaardige gedrag o.a. in Libanon t.a.v. de PLO van Israël etc. Er zijn nog veel meer van die staatjes. Het zijn de staatjes die u wel kent, omdat ze altijd ontwikkelingshulp krijgen die ze zo hard nodig hebben, maar waarbij wordt vergeten dat ze meer aan bewapening uitgeven dan ze ooit aan ontwikkelingshulp binnen krijgen.

Deze staatjes hebben allemaal mensen die in de eerste plaats een reserve moeten hebben, want ze kunnen misschien morgen al gewipt worden. Dus, een bankrekening in Zwitserland of elders waar het een beetje veilig is.

In de tweede plaats veel wapens, want je kunt niemand vertrouwen. Dus moet je voortdurend bereid zijn om elke tegenstand, hoe onbetekenend ook, uit te roeien. Deze landen kunnen alleen van buitenaf steun krijgen, als ze belangrijk zijn voor het buitenland. Deze belangrijkheid proberen ze op te bouwen door een strategische positie in te nemen.

Een aardig voorbeeld vindt u in Afrika. Maar gaat u kijken in Zuid-Amerika, dan vindt u daar een soortgelijke ontwikkeling. En als u kijkt naar de ontwikkelingen die op het ogenblik plaatsvinden in Pakistan, dan zult u ook daar worden geconfronteerd met een behoefte om eigen belangrijkheid wederom te bevestigen, en wel in tegenstelling tot de belangrijkheid van India, die volgens deze mensen de laatste tijd veel te hoog wordt aangeslagen in de wereld.

Het zijn al deze geschillen bij elkaar die niet alleen allerlei disharmonieën veroorzaken, maar die bovendien natuurlijk ook allerlei waanbeelden in de wereld brengen. Want er zijn heel veel mensen die zeggen: Het is beter om een militaire Junta te hebben die in ieder geval orde houdt en die voor onze belangen zorgt dan de mensen hun vrijheid te geven waar ze niets mee weten te doen. En daar hebben ze voor een deel ook gelijk in.

De moeilijkheid ligt alleen in het feit, dat er anderen zijn die denken; wij moeten deze massa steunen, ofschoon de massa zelf niet weet wat ze moet gaan doen. Nu is ze in verzet. Zolang ze iets kan bestrijden heeft ze betekenis, dus zal ze zich blijven verzetten tegen iedereen en alles. Is dat in het eigen land niet meer mogelijk, dan zal ze het in het buitenland moeten zoeken.

Deze mensen scheppen daardoor allerlei voorstellingen die niet in overeenstemming zijn met de feiten. U zult in eigen land ook vaak daarmee worden geconfronteerd. Zonder nu direct te zinspelen op de vele vluchtelingen die Nederland heeft mogen herbergen in de loop der tijden, ook in de laatste tijd, wil ik er toch wel op wijzen dat er onder hen velen zijn die niet gevlucht zijn voor geweld, maar die gevlucht zijn voor hun vrees om belangrijk te worden. Als je je dit gaat realiseren, dan komt het hele probleem van de wereld in een ander daglicht te staan; het gaat erom macht te bezitten.

Macht is illusoir, dat weten we allemaal. Maar macht is tevens iets waaraan je verslaafd kunt raken. En als ik moet kiezen tussen de dodelijkheid van heroïneverslaving en machtsverslaving, dan kies ik voor het eerste, omdat daarmee de patiënt zichzelf doodt, maar de tweede over het algemeen eerst zeer vele anderen.

De machtsverslaving grijpt niet alleen, zij slaat niet alleen toe in die kleine staatjes, maar ook in allerlei instanties en instellingen die eigenlijk een onderdeel vormen van een staat of die behoren tot wat men noemt een internationale maatschappij. In al deze groepen zijn mensen die voor zichzelf de macht begeren en op grond daarvan bereid zijn anderen op te offeren, elke prijs te betalen, mits hun eigen positie zeker wordt gesteld en hun mogelijkheid om invloed uit te oefenen groter zal worden.

Ik wil niet te ver gaan in mijn prognoses. Ik heb de laatste tijd nogal het een en ander gehoord ook met betrekking tot de Wesak. Ik meen het volgende te mogen stellen

Er zal in de komende 12 maanden een zeer groot aantal ingrepen geschieden, zowel door internationale firma's, als ook in kleine staten waarmee de evenwichtigheid en de vrede van een groot aantal mensen worden bedreigd. Dit zal, tenzij alles anders verloopt dan wij nu menen te veronderstellen en menen te zien, niet leiden tot een wereldoorlog, maar het zal ongetwijfeld voeren tot een groot aantal verstoringen op de internationale markt. Het zal daarnaast aanleiding zijn tot vele speculaties.

U weet hoe het gaat met ingrepen op de internationale markt en speculaties, alles wordt duurder. Maar je kunt niet alles duurder blijven maken zonder dat de afzetmogelijkheid ervan terugloopt. Dat wil zeggen, dat de grote maatschappijen gedwongen zullen zijn hun producten in feite voordeliger te gaan aanbieden en dat staten, die het daar niet mee eens zijn, zullen antwoorden door de heffingen erop te verhogen. Hiermee zijn we gekomen in een spiraal die economisch gezien een aanmerkelijke inzinking doet veronderstellen reeds in de maanden mei en juni van het volgende jaar (1984).

Het aantal werklozen zal ongetwijfeld toenemen. Die toename van werklozen zal echter niet zo groot zijn als u misschien veronderstelt, omdat men in steeds meer landen ertoe zal overgaan om allerlei bezigheden, die men de laatste tijd uit kostenstandpunt e.d. heeft verwaarloosd, nu door werklozen te laten uitvoeren.

Daar zal ontzettend veel over gekankerd worden. Er zullen rellen en oproertjes zijn. Ook Nederland zal er niet geheel van verschoond blijven, vrees ik. Toch lijkt mij dit een juiste benadering, want als mensen niets te doen hebben, dan weten ze niet wat zij met zichzelf moeten beginnen. En als ze niet weten wat ze met zichzelf moeten beginnen, dan beginnen ze met iets wat eigenlijk van de burens is. Dan zie ik heel veel baldadigheid die overbodig is en die de gemeenschap en de particulieren enorme schade kan berokkenen, terwijl als diezelfde mensen bezigheden hebben, de baldadigheid als vanzelf afneemt. Per slot van rekening, als je bekaf bent van het werk, heb je geen zin om 's avonds of 's nachts nog eens de stad te gaan volkalken of een ruit te gaan ingooien

Op dezelfde manier zullen we zien dat in heel veel landen (Nederland zal wel een van de laatste zijn) men zal proberen om weer de oude orde en discipline een beetje te herstellen. Nu kun je dat doen op een ogenblik, dat er nog enige orde en discipline is, maar in vele landen bestaan ze niet meer.

Wij moeten veronderstellen, dat in een land als Frankrijk het tot een aantal gewapende acties komt van groepen die zich verzetten tegen beslissingen van het gouvernement.



Op gelijksoortige wijze zullen we massale demonstraties zien in Duitsland, uitlopend in groot geweld en mogelijk ook in wederkerig wapengebruik van vooral jongeren die zich verzetten tegen beslissingen die de regering neemt.

In Polen moeten we rekening houden met een verschuiving van waarde. Bij deze waardeverschuiving zal het niet gelukken om heel Solidaridad terug te dringen tot een in feite kerkelijke instantie die onder een andere naam dan rustig verder kan functioneren; iets wat tot nu toe overeengekomen was.

Wij moeten er gewoon op rekenen dat daar een strijd zal losbarsten waardoor een deel van de vakbond dermate gefrustreerd is dat men eindelijk terroristisch gaat optreden. En wat de gevolgen daarvan zullen zijn, voor de Poolse regering is niet met zekerheid te zeggen. Wel is met zekerheid te zeggen dat het bewind van de heer Jaruzelski in groot gevaar komt en dat een ingrijpen van buitenaf zelfs al in maart '84 niet onwaarschijnlijk is.

Ditzelfde geldt voor een groot aantal andere landen in het Oostblok. Ook daar blijkt dus op een gegeven ogenblik verwarring te ontstaan. Er zijn zeer nationalistische groepen aan de ene kant, er zijn Moskougetrouwe groepen aan de andere kant en tussen deze zal het komen tot uitwisseling van geweld.

Hoe dit in het Oostblok pleegt te verlopen weet u. Er zullen waarschijnlijk weer tanks rijden in de straten van verschillende grote steden. Maar dat hierdoor de samenhang van Europa geheel verandert, lijkt ons bijna zeker. Alleen zal de periode, waarin zich dit in veel verwarring voltrekt, tenminste 3 á 4 jaar duren.

Interessant is ook op te merken dat in de Ver. Staten een aantal nieuwe rampen kan worden verwacht. Onder deze rampen zijn er verscheidene die te maken hebben met chemicaliën, tenminste een ramp met een atoomcentrale en andere met een verkeerd politiek ingrijpen.

Verzet, vooral in de staten van het midden en het middenwesten, zou wel eens kunnen voeren tot een ernstige uiteenzetting waardoor Washington veel aan invloed zal inboeten. Indien dit gebeurt, zal men waarschijnlijk grijpen naar een zeer harde buitenlandse politiek als middel om het interne falen verder te verhullen.

China is ook erg interessant. In China bevindt zich op het ogenblik het merendeel van de top in gisting. Men is voortdurend bezig om mensen te vervangen. Met gaat hier heus niet alleen, zoals men misschien doet voorkomen, om Mao-getrouwen. Het gaat hier wel degelijk om een aantal mensen die nog steeds meer voelen voor een partijdiscipline dan voor een economische groei. Hierdoor moet worden verwacht dat in verschillende provincies, waaronder de provincie Chekiang o.m. gewelddadig ingrijpen van het leger noodzakelijk zal worden. Ik meen ook dat hierdoor, vermoedelijk tegen het einde van het volgende jaar, China tijdelijk grotendeels gesloten zal zijn voor buitenlanders.

Interessant is verder een aantal ontdekkingen in Siberië, waarbij overigens een atoomramp (we hebben er al eerder over gesproken) ook een grote rol speelt.

Het is heel waarschijnlijk dat hier een paar z.g. wetenschappelijke steden in opstand komen en daardoor eigenlijk de verdere ontwikkeling, die op het ogenblik vooral op technisch en computergebied plaatsvindt in de USSR, tijdelijk frustreert totdat ze hun zin krijgen. Ook dit kan voeren tot een enorm aantal processen en verwarringen. Het is wel zeker dat geleerden, die zich op het ogenblik in dit gebied bevinden zullen

wegvluchten, vermoedelijk via Hong Kong en Japan, en terecht zullen komen in de Ver. Staten. Het verdere verloop is niet geheel te overzien.

U ziet, hier zijn een groot aantal toekomstige ontwikkelingen waarvan ik een paar hoofdlijnen heb aangegeven. Het wonderlijke is, dat dit alles niet behoort tot het geheel onvermijdelijke. Het behoort slechts tot het waarschijnlijke. Als degenen, die op dit moment de macht in handen hebben, begrijpen wat er gebeurt, kunnen zij een deel daarvan voorkomen. Maar degenen, die hun eigen verval niet zullen kunnen voorkomen, zijn juist verschillende grote internationale maatschappijen. Deze beschouwen zich in vele landen als buiten en boven de wet staande. Zij menen in eigen land over het algemeen met hun belangrijkheid plus eventueel hun financiën alles te kunnen kopen wat zo nodig hebben. Dit nu zal niet doorgaan.

Een paar grote geschillen van internationale maatschappijen zullen leiden tot processen zowel in de Ver. Staten, in Duitsland, in Nederland als ook in Engeland. Daarnaast zullen verschillende klachten worden behandeld door een internationaal Hof die mede betrekking hebben o.a. op het optreden van zekere maatschappijen in vooral de zuidelijke staten van Afrika en in Zuid-Afrika zelf. Het is een wonderlijke wereld waarin schijnbaar alles in, verwarring is.

Laten we ons echter niet vergissen. Kijkend naar de positieve en geestelijke tendensen die we ook op de Wesakbijeenkomst hebben gezien, moeten we aannemen dat dit alles wel degelijk zinvol is. Juist omdat er geen algemeen wereldomvattend geweld met grote vernietigende krachten is te voorzien, nemen we zelfs aan dat het grootste gedeelte van deze omwentelingen direct of indirect ook tot geestelijke bewustwording kunnen dienen.

Wij geloven dat steeds meer mensen gaan beseffen wat er in feite wordt gespeeld. En als ze dat beseffen, dan zullen ze op den duur hun luiheid opgeven en een persoonlijke houding gaan aannemen ten aanzien van het gebeuren waarop zij invloed hebben. Dit nu is datgene wat door vele bureaucratieën en technocratieën in de wereld het meest wordt gevreesd. Een volk, dat zoveel begint te begrijpen over de manier waarop het wordt gemaltraitéerd en gemanipuleerd, dat 't niet meer bereid is mee te werken aan welke beslissing of wel besluit dan ook dat wordt genomen door dergelijke groeperingen.

Geestelijk gezien zou je ook nog kunnen zeggen, dat een dergelijke opstandigheid zich ook weer gaat manifesteren in verschillende kerkgemeenschappen.

Wij voorzien verdere scheuringen in verschillende wereldomvattende geloven waarvan we de Hindoes en de islamieten zeker niet kunnen uitsluiten. Het christendom zorgt voor zijn eigen verdeeldheid. Al deze dingen bij elkaar tonen aan dat de mens zoekt naar een nieuwe en vrije weg.

Deze nieuwe en vrije weg kan niet worden begaan door degenen die alleen een bepaalde leraar aanhangen. Er zal dus nu gekozen moeten worden voor een meer persoonlijke weg en een meer persoonlijke beleving.

De toename in de laatste tijd van het aantal paranormale belevingen bij vele mensen die tot op dat ogenblik daar weinig of geen weet van hadden, wijst erop dat een versterking van z.g. paranormale effecten waarschijnlijk in het komende jaar en de komende jaren te verwachten is. Dit is een confrontatie met allerlei zaken waar men te weinig over heeft nagedacht.

Er zijn vele gebeurtenissen en openbaringen in het persoonlijk leven van de mensen te constateren die volkomen strijdig zijn met alles wat ze ooit in kerk en school hebben geleerd. Dit moet dan toch wel brengen tot een meer persoonlijk zoeken naar geestelijk waarden en ook naar een stoffelijke mogelijkheid.

Wij veronderstellen dat al die gebeurtenissen te samen zullen leiden tot een aanmerkelijke verandering van het bewustzijn van het merendeel der mensheid. En als ik nog even mag herinneren aan wat in het eerste gedeelte werd gezegd zou dit ook kunnen betekenen, dat er een verschuiving zal plaatsvinden in de evenwichtigheid aarde - mensheid, zoals die op het ogenblik bestaat. Hierdoor zouden mensen, die in opstand komen, kunnen worden geholpen door natuurkrachten. Waar dit gebeurt, daar zal de hele wereld zich verwonderd afvragen of misschien God Zelf hier heeft ingegrepen, want zo is de mens nu eenmaal.

Er zijn gebeurtenissen genoeg in de toekomst. 0, er zijn zeker nog een groot aantal ontwikkelingen die verder weg liggen. Wij moeten aannemen dat het inderdaad komt tot een verdere opstelling van raketten zowel aan westelijke als aan oostelijke zijde. Maar op zichzelf is dat niet zo belangrijk als het wel lijkt. Belangrijk is, dat men steeds minder bereid is om ze te gebruiken. Die bereidheid neemt steeds af, omdat steeds meer mensen zijn gaan beseffen, dat ze zich daartegen niet kunnen verzetten en dat een regering in een atoomschuilkamer alleen kan ontwaken in een wereld vol as en radiatie waarin geen onderdaan meer te vinden is. Deze inzichten zullen een grote rol spelen in de nabije toekomst, denk ik.

Ik meen ook verder te mogen stellen, dat een zeer sterke pressie allerwegen zal ontstaan door vernieuwing van bewapening en vergroting van bewapeningsuitgaven. Er zullen een aantal volkeren zijn die niet meer bereid is om dit te tolereren. Dat zal dan wel zeer onverstandig worden genoemd en dat zal natuurlijk smaad zijn op degenen die daar tegen zijn, dat is onvermijdelijk. Maar daardoor zal inderdaad de wapenindustrie in de komende 6 jaren zeer grote verliezen lijden. Er ontstaan steeds grotere onverkochte voorraden. Dit betekent een omschakeling van een deel der wapenindustrie naar een ander meer voor particulier gebruik geschikt terrein.

Een typerend verschijnsel van de komende tijd is verder het groeien van het z.g. concurrentiebeding. Ook hier kunnen we ons afvragen, of het niet beter is om de mensen allemaal maar een zeker inkomen te garanderen en of het niet heel erg wreed is om iemand zich maar gewoon dood te laten concurreren als het niet anders gaat. Maar als de mensen gaan wedijveren met elkaar, dan zullen ze meer en beter presteren dan ze zonder dat zouden doen. Bovendien zullen degenen, die op particuliere basis moeten presteren om te kunnen concurreren, veel meer zorg besteden aan hetgeen zij doen. Dit betekent, dat zelfs bodemverontreiniging zal afnemen en dat de waterverontreiniging eindelijk een beetje wordt beperkt.

Dan denk ik ook nog aan een aantal geestelijke krachten die waarschijnlijk over 12 maand (begin september ongeveer) op aarde aanwezig zullen zijn. Wij hebben gehoord dat een aantal van de zeer lichtende krachten zich dan op aarde gaan manifesteren. Ik vermoed, dat dat bij degenen die daardoor beroerd worden wel enige religieuze hysterie teweeg zal brengen. Maar desalniettemin meen ik, dat sommige mensen zullen zeggen dat zij de H. Maagd hebben gezien, dat zij Jezus hebben ontmoet, dat de Boeddha plotseling kenbaar is geworden in een bepaalde gemeenschap en dat de oude goden zich wederom geheel hebben gemanifesteerd.

Dergelijke gebeurtenissen, niet samenhangend overigens met de werkelijkheid, maar die alleen de vertaling zijn van de mens bij een confrontatie met lichtende krachten, zullen mijns inziens ook op het religieus denken van de mensen een grote invloed hebben. Daarnaast zullen zeer velen, die door die krachten beroerd zijn, ontdekken dat hun eigen gemoedsleven grote veranderingen heeft ondergaan.

Alles bij elkaar zijn het gebeurtenissen waar we heus niet zo bang voor behoeven te zijn. Het is natuurlijk veel prettiger, als ik kan zeggen; Alles blijft bij het oude. Maar dat is nu eenmaal onmogelijk. Het zou precies hetzelfde zijn als ik u zeg: U krijgt vanaf heden voortdurend goed weer tot eind september toe. Ook dat is niet waar, want u zult nog met enkele grote storingen worden geconfronteerd.

In Nederland moet u rekenen met nogal wat wateroverlast door overdadige regenval in sommige gebieden. Grote schade door onweer. U moet verder ook nog rekening houden met wat droogte die juist de mensen schijnt te schaden die hebben geklaagd dat ze geen water genoeg kregen en daarna dat het eindelijk droog moest worden. Al die dingen bij elkaar zijn natuurlijk niet ideaal. U zou het anders willen. Maar laten wij eerlijk zijn.

Indien er een ontwikkeling moet komen op aarde, dan moet het oude langzaam maar zeker vallen. Niet omdat het oude slecht is, maar omdat het eenvoudig niet meer in staat is de problemen van deze tijd op te lossen, niet meer in staat is aan te voelen wat in de mensheid van de komende tijd het meest belangrijke zal zijn. Daarom zijn veranderingen noodzakelijk. Die veranderingen zijn grotendeels positief.

U zult misschien wat minder kunnen uitgeven, dat is onvermijdelijk, U zult waarschijnlijk nogal wat last hebben van allerlei omstandigheden, stakingen en relletjes; onvermijdelijk. Maar u zult daardoor ook leren hoe u beter met uw burens te samen problemen kunt oplossen als dit niet meer gebeurt op basis van een stads- of staatsgouvernement. U zult leren dat er andere manieren zijn om de zaak op te lossen. Dat het niet is afgedaan met een beetje protesteren, een beetje manifesteren, maar dat het ook een kwestie is van zelf doen.

Daarnaast, aan het einde van de nu begonnen periode, moet worden gerekend met een toenemend besef van samenwerking, van broederschap, van een geneigdheid van steeds meer mensen en ook steeds meer bevolkingsgroepen om eindelijk eens tot een werkelijke samenwerking te komen, om samen iets op te bouwen.

Het begin van de broederschapgedachte van Aquarius is niet zo ver meer verwijderd. Het is heel waarschijnlijk dat in het jaar 1990 de werkelijke opbouw al kan aanvangen. Degenen die geloven dat voor die tijd de aarde nog eens zal kantelen, zullen misschien zelf moeten kantelen, omdat de aarde dat niet doet.

Al degenen die op het ogenblik de ondergang prediken, zijn zij die aanvoelen dat de huidige vorm van samenleving op zeer korte termijn heel sterk gaat veranderen. Dit is de aardbeving die zij voorvoelen. Dat is de kanteling. Het is de verschuiving van betekenis op deze wereld. En als u mij toestaat het op te merken, het wordt hoog tijd dat het een en ander gaat verschuiven.

Kijk ik naar de directe geestelijke werkingen zoals wij die hebben geconstateerd en trek ik daaruit ook nog enige conclusies, dan zou ik zeggen: Zeer veel mensen zullen ontdekken dat ze na een periode van lusteloosheid (waarschijnlijk heeft u de laatste tijd er een gehad of zit u er nog in) er perioden komen waarin u buitengewoon veel energie heeft, maar bovendien - en dat is veel belangrijker - leuke manieren vindt om

die energie te gebruiken. U zult merken dat u veel meer kunt dan u heeft gekund; dat u tot rust komt waar u zich overspannen gevoelde; dat u optimistischer wordt waar u eigenlijk maar een pessimistische kijk op de wereld had. Voor degenen die denken, nou, dat zal in mijn tijd niet gebeuren.

De eerste tekenen ervan zijn in het begin van augustus of misschien zelfs aan het einde van deze maand (juli) al kenbaar. U zult dan in toenemende mate dergelijke perioden gaan meemaken. In het begin waarschijnlijk van 3 of 4 dagen maar tegen het einde van dit kalenderjaar al perioden die 1 tot 2 weken kunnen duren. In die perioden zult u zeer veel tot stand kunnen brengen. U zult bovendien aan heel veel dingen kunnen beginnen en later ook de energie kunnen vinden om die te voleinden. Dat betekent, dat u ontzaglijk veel meer kunt gaan doen in de komende tijd; dat u zelf uw betekenis gaat veranderen ongetwijfeld, maar dat u dan ook metterdaad uw nieuw inzicht, uw nieuwe zekerheden buiten u kunt manifesteren en daarmee iets gaan doen. Ik geloof, dat het werkelijk een heel gunstige ontwikkeling is.

Een ander aspect dat ook wel aardig is; de wetenschap zal in de belangstelling komen. Er komen binnenkort, waarschijnlijk aan het einde van dit jaar, ik vermoed zo rond november, weer een aantal nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen in de publiciteit. Dan moet u daarover niet lezen in Privé, Revue en dergelijke bladen die zeer populaire voorlichters zijn. Want als er iemand is die een wrat heeft kunnen verwijderen, dan schrijven zij onmiddellijk; Het ideale middel om alle wratten uit te roeien is gevonden. Dat is natuurlijk ook niet waar.

Wij verwachten grote verbeteringen op het gebied van beheersing van straling. Nieuwe ontdekkingen t.a.v. atoomfusie die bekend worden. Een deel van de bereiking bestaat nu reeds, maar de publicaties daarover kunt u pas verwachten tegen het einde van dit jaar.

Wij zullen daarnaast een aantal totaal nieuwe benaderingen vinden voor het probleem van de kankerbestrijding. Vreemd genoeg ook een revolutie in het gezondheidswezen vooral voortkomende uit een totaal nieuwe benadering van de z.g. preventieve behandeling. Die preventieve benadering zal zo gunstig zijn, dat bepaalde ziekten daardoor niet alleen kunnen worden beperkt in omvang, maar zelfs praktisch kunnen verdwijnen. Dat zal o.a. gelden ten aanzien van de ziekte van Hansen (de lepra).

Het zal ook golden voor bepaalde soorten kanker. Het zal eveneens betrekking hebben (dit is iets zeer uitzonderlijks) op het bestrijden van de z.g. gewone verkoudheid en bepaalde griepsoorten. Hierdoor zal men in staat zijn inderdaad de gemiddelde gezondheid aanmerkelijk te verbeteren en het welzijn van de mensen aanmerkelijk op te voeren. Voordat het allemaal uit het stadium is gekomen van het populair dieetje duurt dat wel een jaar of 6 a 7, misschien wel 10 jaar. De wetenschap zal deze ontwikkelingen op dit moment reeds erkennen en ze zal in staat zijn een deel daarvan als juist te bewijzen. Dit is heel erg belangrijk.

Een laatste belangrijk punt op wetenschappelijk gebied waarmee we zullen worden geconfronteerd ligt op psychologisch vlak. Men zal ontdekken dat het mogelijk is de aandacht van de mensen op andere zaken te richten. Dit zal o.a. kunnen bijdragen tot een vermindering van de bevolkingsaanwas. Het zal daarnaast ongetwijfeld ook kunnen bijdragen tot een veranderde benadering van maatschappelijke positie en daardoor een verbetering van de mogelijkheid tot maatschappelijke samenwerking.

Dit zijn maar enkele gegevens. Wij kunnen uit zo'n vol geladen geheel waarmee wij nu worden geconfronteerd niet alle richtlijnen reeds juist trekken, dat is duidelijk. Er zijn nog heel wat gegevens die ik niet heb genoemd.

Wij nemen aan, dat de Witte Broederschap zich vooral op de ontwikkeling van de broederschapgedachte gaat richten en daarom ook de moeilijkheden voor bepaalde groeperingen aanmerkelijk zal vergroten.

Wij weten ook, dat de aarde nog een aantal rampen te zien geeft. Het lijkt, dat een zeer ernstige ramp in Noord-Amerika nu toch onvermijdelijk zal worden. Maar als we alles samenvatten, dan zeggen wij:

De Witte Broederschap zal ongetwijfeld op haar wijze kunnen bijdragen tot de verdere bewustwording en vooral een positievere bewustwording en positievere reactie van de mensen op aarde.

Gebeurtenissen die gaan komen, zeker. De dingen zijn nog niet zover. Maar een deel van de veranderingen die ik u heb genoemd, ligt nu al heel dichtbij. Het merendeel van de veranderingen zal zich vanuit uw standpunt geleidelijk afspelen en tenzij u erop let, in het begin zelfs bijna onmerkbaar; maar het is er wel. Dat houdt in, dat u eindelijk eens de kans krijgt om uw tanden te zetten in een stuk werkelijke ontwikkeling, in een stuk werkelijk positief streven: Het betekent dat u - of u deze cursus nu volgt of niet - op een gegeven ogenblik uw eigen harmonieën veel beter kunt gaan bepalen.

Het is nu eenmaal zo, dat komende gebeurtenissen, de krachten van de natuur, de harmonieën met de aarde en met de andere zaken alle met elkaar verweven zijn. De verschijnselen die ik heb genoemd treden vooral op binnen de mensheid. Maar ze zullen direct en indirect uitwerking hebben op alle relaties die er bestaan met de krachten van de aarde, van de natuur en zelfs van vele geestelijke krachten.

Wij vermoeden, dat zeer veel mensen een nieuwe wereld aan hun eigen wereld zullen kunnen toevoegen voordat het 10 jaar verder is. Dit betekent dat zeer veel jongeren, op dit ogenblik misschien nog een beetje radeloos en losgeslagen, dan niet alleen een doel in hun leven zullen hebben gevonden, maar gelijktijdig een zeer sterke en persoonlijke inhoud waaruit hun leven niet alleen betekenis krijgt; maar zij bovendien resultaten kunnen boeken die voor hen en de mensheid belangrijk zijn.

Dit is een heel verhaal. Misschien vraagt u zich af: waarom legt hij daar zo de nadruk op? Mijn persoonlijk standpunt is dit: Wij kunnen u vertellen wat we willen, u heeft daar heel weinig aan, tenzij het ook in uw eigen wereld een klein beetje mogelijk is om het waar te maken, om er iets mee te doen.

Als wij u bepaalde tendensen geven, ongeacht de onzekerheden die erin schuilen, dan kunt u zien dat deze ontwikkelingen zich voltrekken. En als u zoveel punten bevestigd ziet, dan hopen wij dat u daardoor gaat aanvoelen, die innerlijke kracht is er ook, de innerlijke werkelijkheid is er ook, de geestelijke veranderingen zijn er eveneens. En dat u zich daarvoor openstellend dan ook de geestelijke krachten meer toegang zult verschaffen in de menselijke wereld.

Dan bedoel ik heus niet de geesten die komen praten zoals ik. Wij zijn tenslotte de kletsmeiers die de zaak een beetje komen voorbereiden. De werkelijkheid is; Geestelijke kracht die in de stoffelijke en menselijke wereld een zodanige invloed hoopt te gewinnen dat hierdoor de bewustwording van de mensheid en dus ook de

directe status in de geest van al degenen die overgaan in zeer gunstige en lichtende mate wordt beïnvloed.

Je kunt een cursus over allerlei filosofische onderwerpen nooit afsluiten zonder ook nog eens te wijzen op de feiten op aarde, tenminste dat meen ik. Al datgene wat ik u heb gezegd bestaat voornamelijk uit tekenen; het zijn aanduidingen. De werkelijkheid is, dat uw innerlijk kan veranderen, dat u zichzelf beter zult leren kennen, als u maar durft. Dat u vanuit uzelf meer tot stand kunt brengen, wanneer u eindelijk maar beseft wie u werkelijk bent.

Geen enkele filosofie, geen enkele opsomming van natuurkrachten, van harmonieën of wat anders kan u helpen, tenzij ze u voorbereidt op de manier waarop u uzelf meer waar kunt maken. En dat waarmaken ligt niet in uw maatschappelijke positie, dat ligt niet in uw financiële mogelijkheden van het ogenblik.

Dit waarmaken is gelegen in de totale ontplooiing die op dit moment plaatsvindt en waardoor u, of u het wilt of niet, wordt omringd door de ontwikkelingen die ik heb geschetst. Dit omringd zijn betekent dat u alleen nog kunt kiezen vooreen defaitistisch u terugtrekken uit alle dingen of een positief u opstellen en mede openstaan voor het nieuwe dat komt, voor de kracht die zich ontwikkelt en voor de werkelijkheid die ook stoffelijk kenbaar benaderd en tenslotte bereikt zal worden.

Nu hoop ik; dat u heeft begrepen dat u niet al te pessimistisch moet zijn. Maar ja als je tegen de mensen zegt Er komt mogelijk een bosbrand, want het zal mooi weer worden, dan zijn er een hoop mensen die denken dan alleen aan het mooie weer en de rest is bezig met de bosbrand. Ze horen wel bij elkaar.

Ik zal nu afsluiten met een eigen onderwerp.

### **FILOSOFISCHE ESOTERIE**

Diep in mij ligt een werkelijkheid. Die werkelijkheid benaderen betekent voor mij mijzelf kennen. Maar hoe meer ik mijzelf leer kennen hoe minder ik nog filosofisch zal zijn. Want juist waar de werkelijkheid steeds meer kenbaar wordt, heeft men geen behoefte meer aan een opbouw van denkbeelden; daar zijn het de feiten die spreken. Daar is het de onveranderlijke en eeuwige werkelijkheid die in en door ons voortdurend tot uiting komt.

Filosofische esoterie is de voorbereiding. Het is het je klaarmaken om een grens te overschrijden; de grens van de werkelijkheid. De esoterie is daarom belangrijker dan de werkelijkheid. Want alle wijzen van denken en redeneren kunnen niet opheffen dat u uzelf belemmert te zijn wat u bent. Laat ons daarom stellen:

Aan alle krachten die er zijn wil ik deel hebben.

Alle licht dat bestaat wil ik in mij mede dragen.

Alle kracht, die rond mij aanwezig is, wil ik in mij erkennen en uiten voor zover het mij mogelijk is. Want ik ben deel van het A1 en het A1 zal zich manifesteren in zijn werkelijkheid en zijn harmonie door mij. Daarin vind ik de kracht, de werkelijkheid en de zin van mijn bestaan.

Wie zo durft denken, ook al is dat meer geloof en filosofie dan werkelijkheid op dit ogenblik voor de meesten van u zal ontdekken, dat de kracht in uw wezen steeds sterker wordt, dat het licht rond u steeds kenbaarder wordt en dat uw vermogen om naar buiten toe voort te brengen steeds toeneemt, terwijl uw behoefte om uzelf als persoonlijkheid te manifesteren in feite afneemt.

Dit is de weg naar de werkelijke harmonie.

Leer jezelf kennen door zelf deel te zijn van een geheel, zodat je niet meer jezelf tegen het geheel hoeft af te zetten.

Vrienden, deze cursus is afgelopen. Nu staan we voor dat droeve ogenblik van afscheid. Old lang syne is in deze tijd niet zo gebruikelijk, maar het zou er eigenlijk bij horen.

Wij hebben elkaar een aantal malen ontmoet. Wij hebben elkaar gesproken. Wij hebben misschien van elkaar wat geleerd. Wij ook van u, al is het maar dat we geleerd hebben welke fouten u maakt die wij moeten vermijden. Dat betekent wel dat wij moeten zeggen:

Wij van onze kant zijn dankbaar aan allen die het mogelijk hebben gemaakt dat we dit hebben gedaan. Wij weten dat het niet voor u allen even ideaal is geweest, vergeef het ons maar. Wij hebben ons best gedaan.

Datgene wat wij misschien te samen toch hebben bereikt, zal een eeuwigheidswaarde bezitten en niet worden beperkt door de korte tijd die we met elkaar hebben gesproken.

Moge het u in dit opzicht vooral steeds beter gaan.

## GELUK

Wat is geluk anders dan de vreugde dat je bestaat. Geluk, gebonden aan de dingen misschien, maar in wezen toch de aanvaarding van jezelf en van je leven.

Waar geluk is de harmonie met alle dingen die je voor een ogenblik zo intens doormaakt dat je niet anders meer kunt dan lachend en vol blijheid de wereld rond je beschouwen. In deze zin is geluk ons aller bestemming, ons aller doel.

Wij leven niet om te lijden. Wij leven om gelukkig te zijn. Maar dan niet gelukkig door verwerving, maar door bestaansaanvaarding.

Wij leven om vrij te zijn, niet van alle banden, maar vrij van al wat onze innerlijke waarde zou kunnen beroeren en verstoren. Ons geluk is onze innerlijke ervaring van eenheid. Soms gericht op een kleinigheid, maar altijd bedoeld voor het al-zijnde.

Wanneer wij het al-zijnde kunnen aanvaarden en beleven als een deel van onszelf, dan kunnen wij onszelf waarlijk gelukkig prijzen.

(Meditatie van Cursus II.)